3424
ก236ก
ส 2

การศึกษาผลการอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนต่อทัศนคติเชิงจริยธรรม ของนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดลพบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

ริมล อยู่ไว

20 ก.ย. 2528

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ธันวาคม 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

158763

การศึกษาผลการอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนต่อทัศนคติเชิงจริยธรรม ของนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดลพบุรี

บทคัดย่อ

ของ

วิมล อยู่ไว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ธันวาคม 2527

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยศึกษาที่ศันคติเชิงจริยธรรมระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ อ่านโดยไม่มีการแนะนำและเด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน ระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนต่างประเภทกันทั้งโดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ และระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันเมื่อมีการแนะนาและไม่มีการแนะนำ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 180 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี 4 โรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงกันและตั้งอยู่ในหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ โดยลุ่มเฉพาะเด็กที่ไม่มีหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนอยู่ในครอบครอง ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ภายในบ้านและมีความสามารถในการอ่านพอใช้ ซึ่งสุ่มเป็นโรงเรียนทดลอง 3 โรงเรียน มีนักเรียนโรงเรียนละ 2 กลุ่ม ๆ ละ 20 คน และสุ่มเป็นกลุ่มควบคุม 1 โรงเรียน มีนักเรียน 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนซึ่งสุ่มเป็น 3 ประเภทคือ ประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง 20 ตอน ประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ 20 ตอน และประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงรวมกับประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ อย่างละ 10 ตอน กับแบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า กระทำโดยทำการทดสอบทัศนคติเชิงจริยธรรมก่อนการทดลอง หลังจากนั้น 2 สัปดาห์ได้ทำการทดลองโดยให้นักเรียนอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนวันละ 1 ตอน เป็นเวลา 20 วัน โดยกลุ่มที่ 1 อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่ 2 อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนำ กลุ่มที่ 3 อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่ 4 อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ กลุ่มที่ 5 อ่านหนังสือทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและต่ำโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่ 6 อ่านหนังสือทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและต่ำโดยไม่มีการแนะนา และกลุ่มที่ 7 เป็นกลุ่มควบคุมไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน แล้วทำการทดสอบทันทีที่สิ้นสุดการอ่าน ด้วยแบบทดสอบทัศนคติเชิงจริยธรรมฉบับเดิม

ผลการวิจัยพบว่า

1 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยมีการแนะนำ มีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

2. กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยไม่มีการแนะนำและกลุ่มที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนมีทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนต่างประเภทกันโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนต่างประเภทกันโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันเมื่อมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ มีทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A STUDY OF THE EFFECT OF COMIC BOOKS, "DORAEMON," ON THE MORAL ATTITUDE OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS IN CHANGWAT LOP BURI

ABSTRACT

BY

WIMON YOOVIE

Presented in partial fulfillment of requirements

for the Master of Education Degree

Srinakarinwirot University

Sebtember, 1984

The purpose of this research was to study the effect of reading the comic books, Doraemon, towards the moral attitudes of the primary school students. The study was done by comparing the moral attitudes (a) among the students with guided reading group, not - guided reading group and the control group, (b) among the different type of reading groups of both the guided and unguided groups

The sample of these study were randomly drawn from those elementary students in Lop Buri who have never had the television sets or "Doraemon" books in their own houses. They were randomly assigned into 6 experimental groups and one control group.

The instrument for experimenting in this study were 3 types of "Doraemon" comic books a higher level, a lower level, and the mixed level of moral behavior of the characters A pre-test post-test designed were assigned for this study by using a moral attitude test before and after the students reading the "Doraemon".

The finding were as followed

1. The guided reading group had significantly higher moral attitudes than the control group and than those not-guided reading group at 05 level

2. There was no significantly difference in moral attitudes between the not-guided group and the control group

3. There was no significantly difference among the guided reading groups, not-guided reading groups who had read different types of Doraemon the higher, the lower and the mixed level of moral behaviors of the characters.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา		คณะกรรมการสอบ	
	ประธาน		ประธาน
	กรรมการ		กรรมการ
			กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ แนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร สวนา พรพัฒน์กุล และ อาจารย์สุดตาวัลย์ เกษมเนตร ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณและความกรุณาของอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างมาก และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์สมเกียรติ ศิพงษ์ศักดิ์ ดร พยอม วงศ์สารศรี ดร กุญชรี ก้ายาย อาจารย์ถวัล ราราโภชน์ และอาจารย์ทองหล่อ วงศ์อินทร์ ที่กรุณาสละเวลาช่วยเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาเครื่องมือและให้คำแนะนำต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย นอกจากนี้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ก็ด้วยอาศัยอาจารย์ใหญ่และคณะครูโรงเรียนบ้านทะเลทอง โรงเรียนบ้านโคกเจริญ โรงเรียนบ้านโคกแสมสารและโรงเรียนบ้านหนองมะค่าที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และอำนวยความสะดวกในการเดินทางและที่พักแก่ผู้วิจัย รวมทั้งนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจในน้ำใจและไมตรีจิตของคณะครูและนักเรียนของโรงเรียนที่กล่าวมาเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณอาจารย์กมลา ศรีเหนี่ยง อาจารย์ทัศนา ทองภักดี และเพื่อนร่วมรุ่นจิตวิทยาพัฒนาการทุกคนที่ช่วยเหลือผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา นอกจากนี้ นาวาอากาศเอกสงวน และเด็กชายสมโพธิ อยู่ไว เป็นบุคคลที่เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาและการวิจัยของผู้วิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

วินล อยู่ไว

สารบาญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเชิงจริยธรรม	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสือการ์ตูน	10
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับอิทธิพลของนิทานและหนังสือการ์ตูนที่มีต่อจริยธรรมของเด็ก	25
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	27
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	30
	กลุ่มตัวอย่าง	30
	เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	39
	การจัดกระทำข้อมูล	41
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
	สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
	บทย่อ	55
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	55
	กลุ่มตัวอย่าง	56
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	57
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	57
	วิธีจัดกระทำข้อมูล	58
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	58
	อภิปรายผล	60
	ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม		68
ภาคผนวก		73

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน จากผลการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 47

2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน 48

3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน 49

4 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือต่างประเภทกัน ทั้งที่มีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 51

5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงเชิงจริยธรรมสูง โดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ และอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ 53

6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมภายหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือการ์ตูนต่างประเภทกัน โดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ 54

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันมีหนังสือการ์ตูนจำหน่ายอยู่ในท้องตลาดมากมายหลายประเภท ทั้งการ์ตูนที่ผลิตโดยคนไทย และการ์ตูนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะในช่วง 1 - 2 ปี ที่ผ่านมานี้ หนังสือการ์ตูนที่มีจำหน่ายแพร่หลายเป็นการ์ตูนที่แปลจากการ์ตูนของญี่ปุ่น และการ์ตูนที่ลอกเลียนมาจากภาพยนตร์โทรทัศน์ ซึ่งเป็นหนังสือที่เด็กสนใจมาก เพราะหาซื้อง่ายและราคาไม่แพงนัก หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเหล่านี้มีทั้งหนังสือประเภทที่ดีและด้อย ทั้งในแง่บุคลิกลักษณะและอิทธิพลต่อเยาวชนไทย ดังที่ กรี บ้านไทย และ สุชาติ สวัสดิ์ศรี กล่าวว่า การ์ตูนญี่ปุ่นในไทยโดยทั่วไปจะมีลักษณะเด่น 3 ประการคือ คุณค่าทางศีลธรรมว่าความดีย่อมชนะความชั่ว หรือทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ความเป็นเพื่อนหรือความสามัคคีในกลุ่มเพื่อนและความอดทนพากเพียร (กรี บ้านไทย และ สุชาติ สวัสดิ์ศรี 2526 29 - 31) แต่ยังมีหนังสือการ์ตูนบางลักษณะที่ผู้ปกครองบางคนไม่ประสงค์จะให้เด็กอ่าน เพราะเรื่องภาพยุ่งเหยิง ไม่มีความประณีตสวยงาม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาแผลง ๆ ที่ผู้ร้ายหรือคนไร้การศึกษาชอบใช้ เนื้อเรื่องก็มีแต่ความรุนแรงแม้แต่ละเรื่องจะยึดคุณธรรมว่า คนดีต้องได้ดี คนชั่วต้องได้รับกรรมชั่ว แต่กว่าคนชั่วจะได้รับกรรมชั่วเขาก็พอใจจากการกระทำชั่วหลายอย่าง (แม้นมาส ชวลิต 2510 120)

หนังสือการ์ตูนเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและจริยธรรมในช่วงแรกเริ่มของชีวิต และตอบสนองความสนใจและความต้องการของเด็ก จึงปรากฏว่าเด็ก ๆ สนใจและชอบอ่านหนังสือการ์ตูนกันอย่างแพร่หลาย เห็นได้จากการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย ปี 2519 ของกรมวิชาการพบว่า เด็กประถมศึกษาชอบอ่านหนังสือการ์ตูนมากที่สุด (กรมวิชาการ 2520 ไม่มีเลขหน้า) ไพเราะ เรืองศิริ ได้ศึกษาความสนใจต่อการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กประถมศึกษาในภาคตะวันออกของประเทศไทยพบว่า เด็กส่วนใหญ่อ่านหนังสือการ์ตูนมาก เพราะน่าสนใจ อ่านแล้วได้ประโยชน์ ทั้งความเพลิดเพลินและการเรียนรู้ทั่วไป (ไพเราะ เรืองศิริ 2523 ไม่มีเลขหน้า) นอกจากนี้จากการศึกษาความสนใจในการอ่าน

ของนักเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 5 ก็พบว่า เด็กร้อยละ 86 88 ชอบอ่านหนังสือการ์ตูน เพราะเนื้อเรื่องสนุกสนาน (อรศรี ศรีตารา 2524 ไม่มีเลขหน้า) เช่นเดียวกันกับการศึกษา ความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่พบว่า หนังสือที่เด็กชอบอ่านและมีไว้ในบ้านมากที่สุดคือ หนังสือการ์ตูน (รัตนทิพย์ เอื้อยัยสิทธิ์ 2524 63) จากผลงานวิจัยดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า เด็กประถมศึกษาสนใจและชอบอ่านหนังสือการ์ตูนมาก ดังนั้นเป็นที่น่าคิดว่า เมื่อเด็กอ่านการ์ตูนแล้วจะได้รับผลสิ่งใดจากหนังสือบ้าง โดยเฉพาะจริยธรรมที่สอดแทรกอยู่ในหนังสือการ์ตูนเหล่านั้น

เนื่องจากการเลียนแบบเป็นวิธีการพื้นฐานอันหนึ่งของการพัฒนาด้านบุคลิกภาพของเด็ก (สุวนา พรพัฒน์กุล 2525 2 - 2) และบุคคลที่เด็กเลียนแบบจะเริ่มจากคนใกล้ชิดที่สุด แล้วค่อย ๆ ห่างออกไปจากตัวเด็ก โดยจะเลียนแบบจากพ่อแม่ ครู ตัวแบบที่เด็กชอบ ตัวแบบที่ตรงความสนใจ ผู้กล้าหาญและเลียนแบบจากตัวละครในนิยาย การ์ตูน ภาพยนตร์และโทรทัศน์ (สุวนา พรพัฒน์กุล 2525 2 - 7) เพราะฉะนั้นการที่เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนย่อมมีผลต่อเด็ก ดังที่แม้นมาส ชวลิต กล่าวว่า เด็กอ่านหนังสือน้อยเล่ม แต่หนังสือจำนวนน้อยนี้มักจะมีอิทธิพลเหนือเด็กเกินกว่าที่พ่อแม่จะคาดถึง (แม้นมาส ชวลิต 2509 30) หรือการที่โลกวุ่นวายโหดร้ายทารุณซึ่งกันและกันอยู่ในปัจจุบันนี้ ก็เนื่องมาจากจิตใจที่ถูกกล่อมเกลาด้วยความเพ้อฝัน ความโหดร้ายทารุณมาจากนิทานหรือนวนิยาย ที่ได้รับจากผู้ใหญ่ หรือหนังสืออ่านในวัยเด็ก (สลวย โรจนสโรช 2526 17) ดังนั้นการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กนั้น เด็กจะได้ประโยชน์หรือโทษอะไร มากน้อยแค่ไหน จากการ์ตูนเหล่านั้นตัวเขาเองอาจไม่ได้คำนึงถึง แต่จิตสำนึกส่วนหนึ่งของเด็ก ๆ ที่อ่านการ์ตูน ไม่ว่าชาติไหน ภาษาใด ย่อมมีความฝังแน่นกับ "แบบอย่าง" บางอย่างจาก "ตัวการ์ตูน" ประเภทต่าง ๆ ในวัยเด็กของพวกเขาไม่มากก็น้อย (บุหนา 2524 4)

ด้วยตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าเมื่อเด็กอ่านหนังสือการ์ตูนแล้ว แบบอย่างของพฤติกรรมของตัวการ์ตูนในหนังสือจะมีผลต่อทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กหรือไม่ โดยใช้หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง "โดราเอมอน" มาเป็นตัวแทนของหนังสือการ์ตูนเพื่อใช้ในการศึกษา ทั้งนี้จากการสำรวจเบื้องต้นของผู้วิจัยเมื่อเดือนกันยายน 2526 เกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่นักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 - 6 ในเขตเทศบาลเมืองลพบุรีเคยอ่านพบว่า หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน เป็นหนังสือที่เด็กเคยอ่านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97 87 ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัย

จึงนำหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนซึ่งมีเนื้อเรื่องแบ่งเป็นตอน ๆ แต่ละตอนมีเรื่องราวไม่ติดต่อกัน มาจัดประเภทตามพฤติกรรมของตัวการ์ตูน เป็น 3 ประเภทคือ ประเภทแรกเป็นหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนตอนที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง ประเภทที่สองเป็นหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนตอนที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และประเภทที่สามเป็นหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนตอนที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงรวมกับตอนที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำอย่างละเท่า ๆ กัน การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะทราบว่า เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนกับเด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างกันหรือไม่ โดยเปรียบเทียบทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนพร้อมกับมีการแนะนำให้เห็นว่าอะไรดี อะไรไม่ดี ควรปฏิบัติตามหรือไม่ควรปฏิบัติตาม กับเด็กที่ไม่ได้อ่าน และเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำใด ๆ กับเด็กที่ไม่ได้อ่าน รวมทั้งศึกษาว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนต่างประเภทกันโดยมีการแนะนำ เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนต่างประเภทกันโดยไม่มีการแนะนำ และเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันเมื่อมีการแนะนำและไม่แนะนำ จะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างกันหรือไม่

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและครูได้ช่วยดูแล ควบคุม หรือแนะนำในการอ่านหนังสือของเด็ก และเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ผลิต และผู้รับผิดชอบควบคุมการผลิตหนังสือ ได้ตระหนักถึงผลของหนังสือการ์ตูนที่มีต่อทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็ก จะได้ผลิตหนังสือการ์ตูนที่มีคุณภาพในการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชนไทย

<u>ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า</u>

1 เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน กับเด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน ดังนี้

1 1 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยมีการแนะนำกับเด็กที่ไม่ได้อ่าน

1 2 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยไม่มีการแนะนำ กับเด็กที่ไม่ได้อ่าน

1 3 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยมีการแนะนำกับเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยไม่มีการแนะนำ

2 เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนแต่ละประเภทโดยมีการแนะนำดังนี้

2 1 เด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกับเด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยมีการแนะนำ

2 2 เด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกับเด็กที่อ่านหนังสือทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยมีการแนะนำ

2 3 เด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำกับเด็กที่อ่านทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยมีการแนะนำ

3 เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนแต่ละประเภทโดยไม่มีการแนะนำดังนี้

3 1 เด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกับเด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยไม่มีการแนะนำ

3 2 เด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกับเด็กที่อ่านหนังสือทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยไม่มีการแนะนำ

3 3 เด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำกับเด็กที่อ่านหนังสือทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยไม่มีการแนะนำ

4 เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน โดยมีการแนะนำกับไม่มีการแนะนำ ดังนี้

4 1 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ กับเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันนี้แต่ไม่มีการแนะนำ

4 2 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ กับเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันนี้แต่ไม่มีการแนะนำ

4 3 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำกับเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันนี้แต่ไม่มีการแนะนำ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1 ทำให้ทราบความแตกต่างของทักษะคติเชิงจริยธรรมของเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง หนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงรวมกับหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ ทั้งโดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ

2 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กได้ตระหนักถึงผลการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็ก ดังนี้

2 1 พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู

จะได้เป็นแนวทางให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและครู ได้เลือกหนังสือให้เด็กอ่าน ควบคุมการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็ก และแนะนำให้เด็กเห็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามและสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติตาม

2 2 ผู้ผลิตหนังสือการ์ตูน

ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้ผลิตหนังสือการ์ตูน อันหมายรวมถึงผู้แต่ง ผู้แปล ผู้จัดพิมพ์ และผู้จัดจำหน่าย ได้เลือกผลิตหนังสือการ์ตูนที่มีคุณภาพ และส่งเสริมจริยธรรมของผู้อ่าน

2 3 หน่วยราชการ

หน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่ควบคุมสิ่งพิมพ์จะได้ควบคุมดูแลและปับยั้งการผลิตหนังสือการ์ตูนที่ไม่ส่งเสริมจริยธรรมพร้อมกับส่งเสริมสนับสนุนการผลิตหนังสือการ์ตูนที่ส่งเสริมจริยธรรม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ปีการศึกษา 2527 จากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด

สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี จำนวน 4 โรงเรียน ที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงกันและอยู่ในหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน 180 คน โดยที่นักเรียนทุกคนไม่มีหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนอยู่ในครอบครองและไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ภายในบ้าน

2 ตัวแปรที่จะศึกษา

2 1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2 1 1 ประเภทของหนังสือการ์ตูน แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2 1 1 1 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง

2 1 1 2 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ

2 1 1 3 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง รวมกับหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ

2 1 2 ประเภทของการแนะนำ

2 1 2 1 มีการแนะนำ

2 1 2 2 ไม่มีการแนะนำ

2 2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติเชิงจริยธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน หมายถึง หนังสือการ์ตูนที่แปลจากหนังสือการ์ตูนของญี่ปุ่นเรื่องโดราเอมอนของสำนักพิมพ์มิตรไมตรี เล่มที่ 1 - 70 เป็นหนังสือขนาดเล็ก (13 ซม x 18 ซม) ราคาเล่มละ 10 บาท หนังสือแต่ละเล่มมีประมาณ 5 - 10 ตอน และเรื่องราวแต่ละตอนไม่ติดต่อกัน

2 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง หมายถึง หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนหลายตอน และตัวการ์ตูนในแต่ละตอนมีพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุนมากกว่าพฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบ ไม่ให้การสนับสนุน

ในอัตราส่วนของพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบต่อพฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบ 2 1 ขึ้นไป ซึ่งพิจารณาได้จากความถี่ของพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจากการวิเคราะห์หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยผู้วิจัย

3 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ หมายถึง หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนหลายตอน และตัวการ์ตูนในแต่ละตอนมีพฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบ ไม่ให้การสนับสนุน มากกว่าพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุน ในอัตราส่วนของพฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบต่อพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ 2 1 ขึ้นไป ซึ่งพิจารณาได้จากความถี่ของพฤติกรรมของตัวการ์ตูนจากการวิเคราะห์หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยผู้วิจัย

4 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง รวมกับหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ หมายถึง การ์ตูนเรื่องโดราเอมอนหลายตอน ที่นำเอาหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง มารวมกับหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ อย่างละเท่า ๆ กัน

5 พฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเหตุผล ความอดทนหมั่นเพียร ความรับผิดชอบ ความกตัญญูกตเวที ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความประหยัด ความกล้าหาญมั่นใจ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความละเอียดรอบคอบ ความยุติธรรม และความสุภาพอ่อนน้อม

6 พฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบ ไม่ให้การสนับสนุน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงไม่มีความเมตตากรุณา ไม่มีความเอื้อเฟื้อเสียสละ ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่มีเหตุผล ไม่มีความอดทนหมั่นเพียร ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีความกตัญญูกตเวที ไม่มีระเบียบวินัย ไม่มีความสามัคคี ไม่มีความประหยัด ไม่มีความกล้าหาญมั่นใจ ไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ไม่มีความละเอียดรอบคอบ ไม่มีความยุติธรรม และไม่มีความสุภาพอ่อนน้อม

7 การแนะนำ หมายถึง คำบอกเล่าของผู้วิจัยที่เน้นให้เด็กทราบถึงการกระทำของตัวการ์ตูนที่มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง ว่าการกระทำนั้นดีอย่างไรและควรปฏิบัติตามเพราะเหตุใด

และคำบอกเล่าของผู้วิจัยที่เน้นให้เด็กทราบถึงการกระทำของตัวการ์ตูนที่มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำว่าการกระทำนั้นไม่ดีอย่างไร และไม่ควรปฏิบัติตามเพราะเหตุใด ภายหลังจากที่เด็กอ่านหนังสือแล้ว

8 การไม่แนะนำ หมายถึง การที่ผู้วิจัยไม่ได้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวและพฤติกรรมของตัวการ์ตูนในเรื่องเลยในขณะที่เด็กอ่านหนังสือการ์ตูน

9 ทัศนคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะหรือพฤติกรรมนั้น ๆ เพียงใด ทั้งนี้ถ้าบุคคลชอบลักษณะหรือพฤติกรรมใดจะเห็นด้วยหรือเห็นด้วยอย่างยิ่งกับพฤติกรรมนั้น ๆ และถ้าไม่ชอบลักษณะหรือพฤติกรรมใด จะไม่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการกระทำนั้น ๆ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนที่นำมาใช้ในการศึกษา ผู้ที่ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบสูงกว่าจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

10 เด็ก หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 ที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2527 ที่ไม่มีหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนอยู่ในครอบครอง และไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ภายในบ้าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แยกเสนอเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเชิงจริยธรรม ตอนที่ 2 เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนังสือการ์ตูน และตอนที่ 3 เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของหนังสือการ์ตูนที่มีต่อจริยธรรม เอกสารทั้ง 3 ตอน จะได้แยกเสนอรายละเอียดดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเชิงจริยธรรม

เมื่อกล่าวถึงคำว่า ทัศนคติเชิงจริยธรรม จะต้องทำความเข้าใจกับคำ 2 คำ คือ ทัศนคติ กับ จริยธรรม ดังนี้

ความหมายของ "ทัศนคติ" (Attitude)

กู๊ด (Good. 1959 48) ให้ความหมายว่า ทัศนคติคือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด

ลินเซย์ (Lindzey. 1954 335) ให้ความหมายว่า ทัศนคติหมายถึง ภาวะความพร้อมของประสาทและจิตใจ ซึ่งแสดงออกทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ชอร์ และ ไรท์ (Shaw and Wright. 1967 6 - 9) ได้กล่าวถึงลักษณะของทัศนคติไว้ดังนี้

- ทัศนคติเป็นผลหรือขึ้นอยู่กับการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายใน ที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม

- ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองหรือเป็นผลมาจากลักษณะโครงสร้างภายในตัวของบุคคลหรือวุฒิภาวะ

- ทัศนคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพและความเข้ม โดยจะครอบคลุมช่วงของทัศนคติ (Continuum) นั้น ซึ่งจะแปรค่าได้ทั้งมาก ปานกลาง และน้อย นั่นคือ ทัศนคติจะมีค่าทั้งทางบวกและทางลบ

- ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วจะมีลักษณะที่คงที่และเปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างยาก

จากความหมายของทัศนคติดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่า ทัศนคติคือ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และแนวโน้มของพฤติกรรมของบุคคลที่พร้อมจะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรม และบุคลิกภาพของบุคคล เพราะทัศนคติเป็นสิ่งชี้บอกทิศทางการแสดงออกของบุคคลที่จะกระทำต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์นั้น ๆ และเป็นสิ่งกำหนดให้บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองในการที่จะชอบหรือไม่ชอบ ต่อบุคคล วัตถุ สถานการณ์ หรือแม้กระทั่งความคิดเห็นต่าง ๆ ✓

ความหมายของจริยธรรม (Morality)

เพียเจต์ (Piaget 1960 1) ให้ความเห็นว่า จริยธรรมเป็นลักษณะประสบการณ์ของมนุษย์และหน้าที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดเตรียมทางสังคมในเรื่องความสนใจและอนามัยบุคคล ความสัมพันธ์ร่วมกันในรูปของการกระทำและสิทธิ

โคลเบอร์ก (Lickona 1976 4 - 5) นักจิตวิทยาสังคมที่เกี่ยวกับพัฒนาทางจริยธรรม กล่าวถึงจริยธรรมว่า มีพื้นฐานของความยุติธรรมคือ เอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียมกัน โดยมิได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่บังคับทั่วไป แต่เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งมีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุกสถานการณ์ ไม่มีการขัดแย้งกัน เป็นอุดมคติ ดังนั้นพัฒนาการทางจริยธรรมจึงเป็นการเคารพต่อสิทธิข้อเรียกร้องของบุคคลอย่างเสมอภาคกัน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก 2520 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า จริยธรรมเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง ลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์ และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่าง ๆ ด้วย ลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม จะมีคุณสมบัติประเภทใดประเภทหนึ่งในสองประเภทคือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิก ในสังคมนั้นคือ เป็นพฤติกรรมที่สังคมชมชอบ ให้การสนับสนุน และผู้กระทำส่วนมากเกิดความพอใจว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคม เป็นการกระทำที่สังคมลงโทษหรือพยายามกำจัด และผู้กระทำพฤติกรรมส่วนมากรู้สึกว่าเป็นสิ่งไม่ถูกต้องและไม่สมควร ฉะนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูงคือ ผู้ที่มีลักษณะและพฤติกรรมประเภทแรกมาก และประเภทหลังน้อย

ระวี ภาวิไล (ระวี ภาวิไล 2522 2) ชี้ให้เห็นว่า จริยธรรมเป็นแนวทางความประพฤติปฏิบัติทางสังคมของมนุษย์ ซึ่งเป็นลักษณะหรือพฤติกรรมที่สังคมยอมรับโดยไม่มีการขัดแย้งกัน บุคคลที่มีจริยธรรมสูงจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับมากกว่าคุณลักษณะและพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ

ความหมายของทัศนคติเชิงจริยธรรม

ดังนั้นเมื่อรวมคำว่าทัศนคติและจริยธรรมเข้าด้วยกันเป็นทัศนคติเชิงจริยธรรม คำนี้จึงมีความหมายว่า ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใด โดยทัศนคติเชิงจริยธรรมจะมีคุณสมบัติที่จะใช้ทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก 2520 4)

นอกจากนี้ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2524 3) ยังได้กล่าวอีกว่า ทัศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจมีทัศนคติแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ ทัศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นการรวมเอาความรู้และความรู้สึกเรื่องนั้น ๆ เข้าด้วยกัน ฉะนั้นทัศนคติเชิงจริยธรรมจึงมีคุณสมบัติที่สำคัญที่จะใช้ทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้แม่นยากว่าการใช้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของบุคคลแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ทัศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลในเวลาหนึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้เนื่องด้วยสาเหตุหลายประการ ดังนั้น ทัศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลจึงเป็นคุณสมบัติสำคัญที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้

เมื่อต้องการศึกษาถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเชิงจริยธรรม จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจว่าทัศนคติของบุคคลเกิดขึ้นได้อย่างไร และอิทธิพลจากภายนอกอะไรบ้างที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ดังนี้

สาเหตุของการเกิดทัศนคติ

ทัศนคติอาจจะเกิดขึ้นกับบุคคลด้วยสาเหตุ 4 ประการ (บุญยงค์ นิสภวาณิชย์ 2525 16 อ้างอิงมาจาก Allport 1940 180)

1 เกิดจากการที่บุคคลเรียนรู้วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ของสังคม แล้วนำสิ่งที่เรียนรู้เหล่านั้นมาเป็นรากฐานของทัศนคติ

2 เกิดจากการที่บุคคลแบ่งแยกความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ของตนเอง เช่น เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูมาดีมักมองโลกในแง่ดี

3 เกิดจากประสบการณ์เดิมของบุคคลว่ารุนแรงในด้านดีหรือไม่ดี เช่น บุคคลที่ทำให้เกลียดมากมีลักษณะอย่างไร ก็มักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อบุคคลที่มีรูปร่างลักษณะเช่นนั้นด้วย

4 เกิดจากการเลียนแบบ และยอมรับเอาทัศนคติของผู้ที่ถูกเลียนแบบนั้นไปเป็นทัศนคติของตนเอง

อิทธิพลภายนอกที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ 2522 118 - 124) มีดังนี้

1 การถูกจูงใจชักชวนจากแหล่งอื่น ซึ่งการชักชวนจะได้ผลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1 1 ลักษณะของผู้ชักชวน ถ้าผู้ชักชวนเป็นผู้ที่มีความน่าไว้ใจสูง มีบุคลิกที่สังคมยอมรับยกย่องนับถือ การชักชวนก็มักจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้นับได้มาก

1 2 เนื้อหาและกระบวนการชักชวน ขึ้นอยู่กับผู้ชักชวนจะเสนอเนื้อหาและใช้กระบวนการตามลำดับก่อนหลังอย่างไร

1 3 ผู้ฟังการชักชวน ผู้ฟังการชักชวนจะคล้อยตามหรือไม่ ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ชักชวน ฯลฯ

2 สิ่งแวดล้อม ได้แก่

2 1 ความกดดันของกลุ่ม พลังของกลุ่มจะมีอำนาจบีบบังคับให้บุคคลอยู่ในแนวทางที่กลุ่มได้กำหนดไว้ บุคคลจะพยายามคิดหรือปฏิบัติตนให้เหมือนกับคนอื่น ๆ ในกลุ่ม

2 2 ประสบการณ์ที่พึงพอใจ และไม่พึงพอใจ

2 3 โดยวิธีการย้ายกลุ่ม

2 4 การโฆษณาชวนเชื่อ

2 5 จากแหล่งข่าวสาร ข่าวสารที่สำคัญ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์

<u>ทัศนคติเชิงจริยธรรมเกิดขึ้นได้อย่างไร</u>

จริยธรรมของบุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคมมากกว่าอิทธิพลจากพันธุกรรม กล่าวคือ บุคคลที่เกิดมาในแต่ละสังคมจะต้องเรียนรู้ และยอมรับจริยประเพณีของตน ซึ่งจะแตกต่างจาก

จริยประเพณีของสังคมอื่นไม่มากก็น้อย รากฐานการเกิดจริยธรรมจะเริ่มก่อตัวขึ้นในทารกตั้งแต่เกิด โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลอื่นทีละน้อยตามที่พัฒนาการทางประสาทต่าง ๆ จะอำนวยให้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก 2520 6 - 7) กลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบในการปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เด็กมากที่สุดคือ สมาชิกในครอบครัวของเด็กเอง รองลงมาคือ โรงเรียนอนุบาล และประถมศึกษา นอกจากนี้ในปัจจุบันก็ยังมีสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ ซึ่งจะมีส่วนในการปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เด็กด้วย

นอกจากนี้ บราวน์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2524 62 อ้างอิงมาจาก Brown 1965 และ Key , 1970) กล่าวว่า ทัศนคติเกี่ยวกับคุณธรรม หรือทัศนคติเชิงจริยธรรม ใช้วิธีการปลูกฝังและเปลี่ยนแปลงด้วยการให้แรงเสริม การเชื่อมโยง และการให้เลียนแบบ วิธีการปลูกฝังทัศนคติคือการก่อให้เกิดความพอใจในคุณธรรมต่าง ๆ และก่อให้เกิดความเกลียดกลัว และความไม่พอใจในความชั่ว ความเลวต่าง ๆ ซึ่งการปลูกฝังและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเชิงจริยธรรมก็กระทำเช่นเดียวกับการเปลี่ยนทัศนคติโดยทั่วไป

งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมด้านต่าง ๆ

เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเชิงจริยธรรมมีผู้ศึกษาน้อย จึงขอกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางให้เห็นว่าจริยธรรมสามารถสร้างเสริมได้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงจริยธรรมไม่ว่าจะเป็นเหตุผลเชิงจริยธรรม หรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมก็มีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติเชิงจริยธรรมได้เช่นกัน ดังที่ บราวน์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก 2520 50 อ้างอิงมาจาก Brown 1968 : 412) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้านหนึ่งของจริยธรรมอาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านอื่น ๆ ของจริยธรรมให้สอดคล้องกันเองได้ เช่น การก้าวขึ้นไปในระดับที่สูงกว่าเดิมทางด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอาจทำให้บุคคลเปลี่ยนทัศนคติเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในบางสถานการณ์ได้ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์หนึ่งอาจทำให้บุคคลเปลี่ยนทัศนคติเชิงจริยธรรมตามไปด้วยก็ได้ ดังนั้นด้วยเหตุผลนี้จึงขอกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวกับจริยธรรมดังนี้

สุเชษฐ์ ม่าเหร็ม (สุเชษฐ์ ม่าเหร็ม 2519 56 - 61) ได้ศึกษาอิทธิพลของการเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายระดับมัธยมต้น จำนวน 300 คน อายุเฉลี่ย 14 ปี 8 เดือน กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 4 กลุ่มทดลอง

กับกลุ่มควบคุม โดยวิธีสุ่มกลุ่มละ 60 คน ให้มีทั้งผู้ที่มีระดับจริยธรรมสูงและต่ำอยู่ในทุกกลุ่มแล้วทดลองให้ตัวแบบประเภทละอายใจตนเองและประเภทอายผู้อื่นแก่กลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ให้ตัวแบบ หลังการให้ตัวแบบแล้วทำการสอบวัดระดับความวิตกกังวลในขณะเล่นเกมและการเห็นคุณค่าของรางวัล ผลการทดลองปรากฏว่า ผู้มีความวิตกกังวลสูงและไม่เห็นตัวแบบมีพฤติกรรมการโกงมากที่สุด ส่วนระดับจริยธรรมของบุคคลไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการโกงได้แม่นยำนัก แต่เป็นเครื่องชี้บอกว่า ถ้ามีตัวแบบที่ดีแล้วผู้ที่จะรับรู้และเลียนแบบมากที่สุดคือผู้ที่มีระดับจริยธรรมสูง ส่วนผู้ที่มีระดับจริยธรรมต่ำนั้นการเลียนแบบน้อยกว่า และจะเลียนแบบผู้กระทำดีก็คือ เมื่อตัวแบบมีลักษณะลูงใจ น่าเลียนแบบ

ทำนองเดียวกัน ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก 2520 . 5 - 6) ก็ได้ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทยกับกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 11 - 25 ปี จำนวน 2,400 คน โดยศึกษาภาคสนามและในห้องปฏิบัติการ ผลพอสรุปได้ว่า การมีหรือไม่มีตัวแบบที่กระทำความดี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กมากกว่าลักษณะทางจริยธรรมในตัวเด็กเองอย่างมากคือ ในภาวะที่ตกรางวัลพันที่และไม่มีตัวแบบวัยรุ่นมากกว่าครึ่งโกงคะแนน ส่วนผู้มีจริยธรรมต่ำไม่ค่อยยอมรับอิทธิพลของตัวแบบมากนัก ตัวแบบประเภทละอายใจตนเองมีอิทธิพลชักลูงให้ผู้สังเกตแบบทุกประเภทเลียนแบบ แต่ตัวแบบประเภทละอายคนอื่นไม่มีอิทธิพลต่อผู้สังเกตแบบ

ประเสริฐศรี เอื้อนกรินทร์ (ประเสริฐศรี เอื้อนกรินทร์ 2524 50 - 52) ทำการทดลองใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยกลุ่มตัวอย่างในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยแบบทดสอบวัดพัฒนาการเชิงจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ และแม่แบบซึ่งสร้างเป็นสไลด์การ์ตูนเรื่องประกอบเสียง 5 เรื่อง ผลการทดลองพบว่า กลุ่มที่ได้รับแม่แบบมีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ยุพดี เตชะอังกูร (ยุพดี เตชะอังกูร 2525 40 - 42) ก็ได้ศึกษาผลการเชิดหนังตะลุงเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านวินัยแห่งตน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้น ป 5 จำนวน 40 คน ที่เป็นผู้มีวินัยในตนเองน้อย ผลการทดลองพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับความรู้ด้วยการเชิดหนังตะลุง มีความมีวินัยแห่งตนสูงกว่าก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับความรู้

เป็นย้อนเทคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุนีย์ ยินศักดิ์ชัย (สุนีย์ ยินศักดิ์ชัย 2525 33 - 34) ได้ทำการทดลองใช้หุ่นเชิดมือเป็นแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของเด็กชั้นประถมปีที่ 2 จำนวน 30 คน ได้แบ่งเด็กนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้หุ่นเชิดมือเป็นแม่แบบ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนรู้จากการสอนปกติ ก่อนและหลังการทดลอง ได้ทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หุ่นเชิดมือเป็นแม่แบบ มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อแตกต่างจากนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนโดยใช้หุ่นเชิดมือเป็นแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01

กันยา ประสงค์เจริญ (กันยา ประสงค์เจริญ 2525 31 - 32) ได้ทำการศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีจริยธรรมด้านความรู้สึกรับผิดชอบต่ำ จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มควบคุม 20 คน วิธีดำเนินการกลุ่มทดลองได้ชมการแสดงหุ่นตามบทนิทาน ซึ่งใช้เป็นแม่แบบ จำนวน 7 ครั้ง ๆ ละหนึ่งเรื่อง ส่วนกลุ่มควบคุมให้ได้รับการเรียนการสอนตามปกติ หลังจากทดสอบแล้วผู้วิจัยได้ทำการสอบวัดด้วยแบบทดสอบวัดพัฒนาการที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีการพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงขึ้นที่ระดับ 01 และกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนโดยใช้บทนิทานประกอบหุ่นเป็นแม่แบบ มีการพัฒนาวินัยในตนเองทางด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 01

นอกจากนี้ ส่วนา พรพัฒน์กุล (ส่วนา พรพัฒน์กุล 2525 5 - 11) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแบบต่อพัฒนาการทางความคิดและการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กไทย ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 5 - 10 ปี จำนวน 282 คน พบว่า ตัวแบบมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางการคิดและการเรียนรู้ทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเด็กที่มีอายุต่างกันจะได้รับอิทธิพลของตัวแบบแตกต่างกัน หรือเด็กเล็กเกิดการเลียนแบบได้ง่ายกว่าเด็กโต ซึ่ง ส่วนา พรพัฒน์กุล กล่าวว่า การคิดและการเรียนรู้ทางสังคมมีผลต่อความประพฤติและจริยธรรมของบุคคล

จากงานวิจัยที่กล่าวข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า จริยธรรมด้านต่าง ๆ สามารถสร้างเสริม พัฒนา หรือทำให้เกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่างานวิจัยดังกล่าวจะไม่ได้กล่าวถึงทัศนคติเชิงจริยธรรมทั้งหมด แต่ก็อาจกล่าวได้ว่า ในการใช้เทคนิคต่าง ๆ กันดังกล่าวแล้ว สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านจริยธรรมของเด็ก แสดงว่า จริยธรรมสามารถทำให้พัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงได้ หนังสือการ์ตูนเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ให้ความรู้และความเพลิดเพลินแก่เด็กก็ย่อมมีผลต่อความรู้ความเข้าใจและแนวความคิดของเด็กอันจะส่งผลต่อจริยธรรมของเด็กด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสือการ์ตูน

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึง ความหมาย ประเภทของหนังสือการ์ตูน ความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็ก และอิทธิพลของหนังสือการ์ตูนที่มีผลต่อเด็ก

ความหมายของหนังสือการ์ตูน

การ์ตูนในภาษาอังกฤษมีใช้อยู่สองคำคือ การ์ตูน (Cartoon) กับ คอมิคส์ (Comics) วิริยะ สิริสิงห กล่าวว่า คอมิคส์ หรือการ์ตูนเรื่องคือ การเล่าเรื่องด้วยภาพ ภาพที่แสดงต้องมีการลำดับก่อนและหลัง และภาพที่แสดงนั้นจะต้องคงบุคลิกไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ (วิริยะ สิริสิงห 2523 20) ซึ่ง ชรงค์ ทองปาน ก็กล่าวว่า คอมิคส์ หมายถึง ภาพชวนขันโดยมีภาพเป็นชุด ๆ มีถ้อยคำบรรยายประกอบตามเนื้อเรื่อง แต่เดิมเนื้อเรื่องเป็นเรื่องชวนขันเป็นส่วนใหญ่ ปัจจุบันเนื้อเรื่องอาจเป็นแนวใดก็ได้ เช่น อาชญากรรม สงคราม ผจญภัย ฯลฯ ภาพชวนขันส่วนใหญ่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ จึงเรียกภาพชวนขันลักษณะนี้ว่า Comics strips และเมื่อมีการรวบรวมตีพิมพ์เป็นเล่ม เรียกว่า Comics books หรือ Funnies (ชรงค์ ทองปาน 2526 118) ซึ่งสอดคล้องกับความหมายที่ วิททิช และ ชูลเลอร์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า คอมิคส์ หรือการ์ตูนเรื่องคือ รูปแบบของภาพการ์ตูนซึ่งตัวละครมีบุคลิกเดียวกัน แสดงบทบาทเป็นเรื่องราวต่อกันที่เขียนขึ้นเพื่อความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน (Wittich and Schuller 1962 140)

สรุปได้ว่า หนังสือการ์ตูน (Comics books) ก็คือหนังสือภาพชุดต่อเนื่องกันหลายภาพมีถ้อยคำบรรยายประกอบตามเนื้อเรื่อง รูปแบบของภาพการ์ตูนที่เป็นตัวละครในเรื่องมีบุคลิกเดียวกันตลอดทั้งเรื่อง จัดทำขึ้นเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เนื้อเรื่องอาจเป็นแนวใดก็ได้ เช่น อาชญากรรม สงคราม การผจญภัย นิทาน วรรณคดี ประวัติศาสตร์ ฯลฯ

ประเภทของหนังสือการ์ตูน

ฮาร์ทเลย์ และ โกลเดนสัน (Hartley and Goldenson 1957 305 - 307) ได้จำแนกหนังสือการ์ตูนออกเป็น 8 ประเภท คือ

1 นวนิยายทางวิทยาศาสตร์ (Science Fiction) การ์ตูนประเภทนี้เป็นเรื่องของนวนิยายสมัยใหม่ที่ค่อนข้างจะเป็นความจริง หรืออิงความจริง ซึ่งเร้าความสนใจทางวิทยาศาสตร์ เนื้อเรื่องมักจะเกี่ยวกับการค้นพบวิทยาการยุคใหม่

2 อาชญากรรมและการสืบสวน (Crime and Detective) การ์ตูนประเภทนี้แสดงให้เห็นความโหดเหี้ยมร้ายกาจของแหล่งมิจฉาชีพ หรือนักเลงอันธพาลซึ่งก่อกวนความสงบสุขของประชาชน และมักจบลงด้วยความหายนะของเหล่าร้าย โดยความสามารถในการจับกุมของผู้รักษากฎหมาย

3 เรื่องจริง (True Stories) ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับเหตการณ์ที่สำคัญ ๆ ของบ้านเมือง ของโลก เช่น ประวัติการสำรวจ การค้นพบ พฤติกรรมอันห้าวหาญของวีรชน กับความสามารถอันยิ่งใหญ่ทางด้านกีฬา การทหาร การปกครอง การสังคมสงเคราะห์ วิทยาการยุคใหม่ และประวัติศาสตร์ เป็นต้น

4 การ์ตูนเกี่ยวกับความรัก (Romance) การ์ตูนประเภทนี้เหมาะสมกับวัยรุ่นเพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรัก ซึ่งแม้จะเหมาะกับความสนใจของวัยรุ่น แต่ก็มีการ์ตูนประเภทนี้ออกมาน้อยมาก เพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเห็นความสนใจไปหาพวกนวนิยาย ภาพยนตร์ และการจัดงานรื่นเริง

5 อมตสารคดีอย่างสั้น (Condensed Classic) เป็นการ์ตูนประเภทเชิงวรรณคดี หรือวรรณกรรมของชาติ ซึ่งการ์ตูนประเภทนี้เด็ก ๆ มักไม่ค่อยสนใจ หรืออ่านไม่ค่อยเข้าใจ นอกจากมีเครื่องเร้าให้สนใจอ่าน

6 เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ (Animals Stories) เป็นการ์ตูนที่เหมาะสมกับเด็กเล็ก เป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดความรู้สึกนึกคิดในเชิงสอดคล้องกับการสอนให้เด็กมีความรักใคร่เอ็นดู และเมตตากรุณาต่อสัตว์

7 เรื่องเกี่ยวกับตะวันตกและการผจญภัย (Western and Adventure Stories) ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของอารยธรรมตะวันตกสมัยโบราณ เช่น เรื่องของอัศวิน คาวบอย ซึ่งมี

การต่อสู้กันระหว่างพวกธรรมกับอธรรม หรือเรื่องราวเกี่ยวกับการผจญภัยในป่า การต่อสู้กับสัตว์ป่า การผจญภัยในห้วงอวกาศ มนุษยภาพสิทธิ์กับวิทธิฤทธิ์เหนือมนุษย์ธรรมดา

8 หนังสือการ์ตูนเชิงสันเทศ (Informational Comics Books) เป็นหนังสือการ์ตูนที่เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ เป็นหนังสืออ่านประกอบที่ให้ข้อคิดความรู้เชิงวิชาการ อันเป็นการอธิบายเรื่องยาก ๆ ให้เข้าใจ โดยการอาศัยภาพการ์ตูน เช่น เรื่องพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ เป็นต้น

สมาคมการศึกษาเกี่ยวกับเด็กแห่งอเมริกา (Child Study Association of Amarica) แบ่งหนังสือการ์ตูนออกเป็น 10 ชนิด คือ

1 เรื่องผจญภัย

2 เรื่องผจญภัยในความคิดฝัน

3 เรื่องอาชญากรรมและการสอบสวน

4 เรื่องชีวิตจริงและประวัติบุคคลสำคัญ

5 เรื่องผจญภัยในป่า

6 เรื่องการ์ตูนสัตว์

7 เรื่องตลกขบขัน

8 เรื่องเกี่ยวกับความรัก

9 เรื่องจากหนังสือวรรณคดี

10 เรื่องสงคราม (Becker, 1962 495 - 506)

เก็จแก้ว (เก็จแก้ว นามแฝง 2519 - 49) ได้แบ่งหนังสือการ์ตูนออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1 ประเภทเพื่อความบันเทิงทั่วไป เช่น เรื่องตลกขบขัน เรื่องผจญภัย เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องนักสืบ เรื่องภายในครอบครัว ฯลฯ

2 ประเภทเพื่อคุณค่าทางการศึกษา เช่น เรื่องเกี่ยวกับการเมือง วรรณคดี ประวัติบุคคลสำคัญ วิทยาการและอุตสาหกรรม ประวัติศาสตร์และศาสนา ฯลฯ

หนังสือการ์ตูนในปัจจุบันนั้นมีการเสนอเรื่องราวหลายประเภท และสามารถจัดเข้าเป็นประเภทดังที่กล่าวข้างต้นได้ทั้งสิ้น และหนังสือการ์ตูนในปัจจุบันนี้ถ้าจัดแบ่งประเภทของหนังสือการ์ตูน

ตามวัยของผู้อ่าน ก็สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1 หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กเล็ก เป็นภาพง่าย ๆ เนื้อเรื่องง่าย ๆ คำบรรยายภาพหรือคำพูดของตัวละครใช้ถ้อยคำและคำศัพท์ที่เด็กเล็กซึ่งยังอ่านหนังสือได้ไม่คล่องจะอ่านเข้าใจได้ เพราะมีภาพเป็นตัวเร้าความสนใจ ภาพเป็น "ข้อความ" ที่อ่าน เพราะสำหรับเด็กเล็ก เด็กจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยภาพเป็นส่วนใหญ่ แม้เด็กเล็กที่ยังอ่านหนังสือไม่ได้ แต่ก็ดูภาพที่มีรายละเอียดไม่มากได้ออกแล้ว ถ้าผู้อื่นอ่านข้อความหรือเล่าเรื่องให้เด็กฟัง โดยเด็กดูภาพไปด้วยเด็กจะเกิดความสนุกและจำภาพ จำเรื่องได้ภายในเวลาอันสั้น

2 หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กโต ลักษณะภาพยังคงเป็นแบบเดียวกันกับของเด็กเล็ก แต่เนื้อหายากขึ้น มีเนื้อหามากขึ้น เนื้อเรื่องเป็นเรื่องโลดโผนผจญภัย และสิ่งใกล้ตัวมากขึ้นสำหรับเด็กชาย

3 หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กวัยรุ่นและผู้ใหญ่ เนื้อหาและแนวความคิดเป็นเรื่องยากขึ้น ใกล้ตัวมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นนวนิยายวิทยาศาสตร์ เรื่องผจญภัย สงคราม หรือเรื่องลึกลับสำหรับผู้อ่านที่เป็นชาย และเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวสำหรับผู้อ่านที่เป็นหญิง (สุวัลย์ เรืองวิเศษ 2520 2 - 3) ✓

ดรงค์ ทองปาน (ดรงค์ ทองปาน 2526 129 - 130) ได้กล่าวถึงสภาพหนังสือการ์ตูนในท้องตลาดปัจจุบันว่า การเสนอเรื่องราวของการ์ตูนอยู่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้ คือ

1 เรื่องการผจญภัย อาจเป็นเรื่องผจญภัยในความฝัน - เกินจริง หรือผจญภัยในป่า

2 เรื่องสงคราม

3 เรื่องอาชญากรรมและการสืบสวน

4 เรื่องชีวิตจริง และประวัติบุคคล

5 เรื่องการ์ตูนสัตว์

6 เรื่องตลกขบขัน

7 เรื่องเกี่ยวกับความรัก

8 เรื่องจากหนังสือวรรณคดี

เนื้อหาที่นำเสนอก็แบ่งกว้าง ๆ ได้ 2 ประเภทคือ เรื่องไทย หรือเรื่องที่เขียนขึ้นเอง เช่น เรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ นิทานพื้นบ้าน กับอีกประเภทหนึ่งคือ

เรื่องที่ลอกเลียนมาจากต่างประเทศ อาจจะของฝรั่งบ้าง ญี่ปุ่นบ้าง นอกจากนี้ ณรงค์ ทองปาน ได้จัดลำดับของหนังสือการ์ตูนในท้องตลาดเป็นประเภท ได้ดังนี้

1 การ์ตูนประเภทจักร ๆ วงศ์ ๆ เป็นการ์ตูนที่มีเรื่องราวไม่โลดโผน แต่ตอนจบมักเป็นคติเตือนใจ เช่น ธรรมย่อมชนะอธรรม ผู้ทำดีย่อมได้ดี เป็นต้น

2 การ์ตูนประเภทเรื่องผี มีหลายสำนักพิมพ์ที่ผลิตออกมาจำหน่าย เป็นการ์ตูนที่มีเนื้อหาสาระน้อย ผูกเรื่องซ้ำ ๆ ซาก ๆ ไม่สมเหตุสมผล ส่วนใหญ่แล้วจะความน่าเกลียดน่ากลัวของผี เพื่อจะได้ขายได้เป็นสำคัญ เช่น ขวัญผวา บ้านผีดุ ผีแผด ฯลฯ

3 การ์ตูนตลกทั่วไป เป็นหนังสือที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก ๆ นัก เพราะบางทีภาพและพฤติกรรมเป็นไปในทางไม่สุภาพ สัปดน เนื้อหาและรูปเล่มมักลอกเลียนแบบกัน เช่น การ์ตูนขายหัวเราะ ตีเส้น ทะเล้น เป็นต้น

4 การ์ตูนที่ลอกเลียนมาจากภาพยนตร์โทรทัศน์ ส่วนใหญ่เรื่องราวจากญี่ปุ่น เช่น สัมโบเอ ไอ้มดแดง ฯลฯ เนื้อเรื่องส่วนใหญ่ไม่แตกต่างจากการ์ตูนโทรทัศน์

5 การ์ตูนที่จัดทำเพื่อเด็กโดยเฉพาะ ได้แก่ ชัยพฤกษ์การ์ตูน การ์ตูนตุ๊กตา การ์ตูนเบบี้ การ์ตูนมหาสนุก การ์ตูนดิสนีย์แลนด์

จากที่กล่าวแล้วอาจสรุปลักษณะของหนังสือการ์ตูนในปัจจุบันตามที่มาของเนื้อเรื่องได้ 2 ชนิดคือ หนังสือการ์ตูนที่ผลิตและเขียนเรื่องโดยคนไทย ซึ่งอาจเป็นการ์ตูนเรื่องยาว เช่น การ์ตูนประเภทจักร ๆ วงศ์ ๆ การ์ตูนเรื่องผี เป็นต้น หรือเป็นการ์ตูนที่เขียนเป็นตอนสั้น ๆ ประกอบกันเป็นเล่ม เช่น การ์ตูนตลก ชัยพฤกษ์การ์ตูน เป็นต้น และหนังสือการ์ตูนอีกประเภทหนึ่งคือ การ์ตูนที่ลอกเลียนมาจากภาพยนตร์โทรทัศน์หรือนำเอาหนังสือการ์ตูนจากต่างประเทศมาแปลเป็นภาษาไทย ปัจจุบันมีจำหน่ายแพร่หลายมากโดยเฉพาะการ์ตูนที่แปลจากการ์ตูนของญี่ปุ่น ซึ่งมีทั้งการ์ตูนสำหรับเด็กและวัยรุ่น เช่น โดราเอมอน นินจาอาโตร ซาซุเกะไอ้หนูนินจา คิวทาโร จอมแก่นแก้วฮีเมโกะ มักรักโลกมายา ฯลฯ

<u>ความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็ก</u>

การศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กนั้น ฮิลเดรท (Hildreth 1958 525) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กอายุ 6 - 16 ปี ในประเทศอังกฤษพบว่า เด็กวัย 6 - 11 ปี อ่านหนังสือการ์ตูนเป็นประจำ และความสนใจ

ในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กชายมีอัตราร้อยละ 95 เด็กหญิงมีอัตราร้อยละ 91 และสโคเนลล์ (Schonell. 1965 219) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูนพบว่า เด็กอายุระหว่าง 8 ถึง 14 ปี อ่านหนังสือการ์ตูนถึงร้อยละ 98

กีเซล (Gesell 1946 371) ก็ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กเช่นเดียวกันพบว่า เด็กชอบอ่านหนังสือการ์ตูนแตกต่างกันตามวัยดังนี้

อายุ 5 ปี มีความสนใจในรูปภาพการ์ตูน ชอบให้คนอื่นอ่านให้ฟัง แต่มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องตลกขบขันอยู่ในระดับน้อย

อายุ 6 ปี มีความสนใจในภาพการ์ตูน พยายามอ่านหรือให้คนอื่นอ่านให้ฟังสนใจการ์ตูนทั่ว ๆ ไป

อายุ 7 ปี มีความสนใจในการ์ตูนมาก สามารถอ่านด้วยตนเองได้ เริ่มซื้อหนังสือการ์ตูนที่ตนเองชอบ และเรื่องที่ชอบคือ การผจญภัยของสัตว์ และการผจญภัยทั่ว ๆ ไป เช่น พวกมนุษยกายสิทธิ์

อายุ 8 ปี ความสนใจในการ์ตูนยังมีอยู่ เริ่มรู้จักการเก็บรวบรวมหนังสือการ์ตูนที่ตนซื้อมา เรื่องที่ชอบคือ เรื่องราวของสัตว์ และการ์ตูนประเภทบู๊ตูเดือด

อายุ 9 ปี ความสนใจในการ์ตูนจะถึงขีดสุดสำหรับเด็กบางคน และบางคนก็เริ่มลดความสนใจลงบ้างเล็กน้อย (Gesell 1946 371)

อายุ 10 ปี ส่วนใหญ่ยังชอบอ่านการ์ตูน และมีไม่น้อยที่ยังอ่านอย่างใจจดจ่อ บางคนจะเก็บรักษาอย่างหวงแหน แม้ว่าการสะสมแลกเปลี่ยนและหยิบยืมจะลดลงไปบ้าง

อายุ 11 ปี ประมาณ 2 ใน 3 ของเด็กวัยนี้ยังคงอ่านการ์ตูนอยู่ หลายคนยังคงอ่านอย่างจริงจัง แต่ส่วนใหญ่อ่านพอประมาณและบางคนเริ่มลดความสนใจลง มีส่วนน้อยที่ยังเก็บสะสมแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ บางคนจะสะสมหนังสือการ์ตูนถึง 200 - 500 เรื่อง บางคนไม่เคยซื้อเลย แต่ยืมจากเพื่อน ๆ อ่าน เรื่องที่เด็กสนใจในวัยนี้สนใจเช่นเดียวกับเด็กอายุ 10 ปี

158763

อายุ 12 ปี ประมาณ 2 ใน 3 เด็กวัยนี้ยังคงอ่านการ์ตูนอยู่ ส่วนน้อยยังคงอ่านอย่างจริงจัง บางคนความสนใจในการอ่านยังมีอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด การรวบรวมสะสมเริ่มลดลงและไม่ค่อยซื้อมาอ่านอีก ความสนใจมีไม่มากอย่างแต่ก่อน และเด็กในช่วงนี้มักจะไม่อ่านซ้ำแล้วซ้ำอีก (Gesell 1956 59 - 130)

การศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านหนังสือของเด็กในประเทศไทย ของ สุวนัย ศรีสง่า (สุวนัย ศรีสง่า 2516) กรมวิชาการ (กรมวิชาการ 2520) ไพเราะ เรืองศิริ (ไพเราะ เรืองศิริ 2523), อรศรี ศรีดารา (อรศรี ศรีดารา 2524) และ รัตนทิพย์ เอื้อชัยสิทธิ์ (รัตนทิพย์ เอื้อชัยสิทธิ 2524) ได้ผลสอดคล้องกันว่าเด็กชั้นประถมศึกษาชอบอ่านหนังสือการ์ตูน เพราะหนังสือการ์ตูนมีเนื้อเรื่องสนุกสนาน และเด็กสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนเพราะมีแรงจูงใจมาจากการดูภาพยนตร์และโทรทัศน์มากกว่าอิทธิพลจากแหล่งอื่น

จากการศึกษาความสนใจในการอ่านนี้อาจกล่าวได้ว่า เด็กชั้นประถมศึกษามีความสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนมากกว่าวัยอื่น ๆ การศึกษาครั้งนี้จึงใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 ซึ่งเป็นวัยที่สนใจอ่านหนังสือการ์ตูนมากมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

✓ <u>อิทธิพลของหนังสือการ์ตูนที่มีผลต่อเด็ก</u>

สมทรง สีตลายัน (สมทรง สีตลายัน 2515 30 - 32) ได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของหนังสือการ์ตูนที่มีต่อเด็กโดยแบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ

ประการแรก แนวความคิดเกี่ยวกับคุณค่าของหนังสือการ์ตูนที่มีต่อเด็ก

ประการที่สอง แนวความคิดเกี่ยวกับ<u>ผลเสีย</u>ที่เกิดขึ้นจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็ก

1 แนวความคิดเกี่ยวกับคุณค่าของหนังสือการ์ตูนที่มีต่อเด็กพบว่า หนังสือการ์ตูนให้ประโยชน์ต่อผู้อ่านดังนี้

1 1 การ์ตูนสร้างประสบการณ์ในการอ่านให้แก่เด็ก เด็กจะอ่านด้วยความเพลิดเพลิน การ์ตูนอาจจะกระตุ้นเด็กให้พัฒนาทักษะในการอ่าน กระตุ้นให้เด็กอ่านมากขึ้น และอาจจะช่วยชี้ชวนเด็กที่ไม่สนใจในการอ่านให้หันมานิยมการอ่านถ้าเรื่องนั้นมีความสนุกสนานพอ

1 2 ถ้าเด็กอ่านคำบรรยายการ์ตูนอย่างละเอียด เด็กจะมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง รวมทั้งคำซึ่งเด็กจะได้พบบ่อย ๆ จากการอ่านหนังสืออื่น ๆ อีกด้วย

1 3 สามารถสนองความต้องการของเด็กในด้านความคิดฝันโดยไม่ยึดกับวัยและความสามารถ และอาจจะมีความรู้สึกในขณะที่อ่านว่าได้ผจญภัยซึ่งในชีวิตจริงอาจไม่เกิดขึ้น

1 4 ราคาถูก เพราะฉะนั้นเด็กสามารถเลือกซื้อได้ตามใจชอบ

1 5 ให้ความเพลิดเพลินแก่เด็ก และสร้างความรู้สึกให้แก่เด็กเสมือนว่า เด็กได้เข้าไปมีบทบาทในเรื่องนั้นด้วย

1 6 ไม่มีปัญหาทางพฤติกรรมระหว่างเด็กที่อ่านการ์ตูนเรื่องบ่อย ๆ กับเด็กที่ไม่ได้อ่านบ่อยนัก

1 7 จากการที่เด็กนำตัวไปพัวพันกับการ์ตูนเรื่อง เด็กสามารถที่จะปรับตัวเองให้ดีขึ้น

1 8 การ์ตูนช่วยให้เด็กผ่อนคลายความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัยและความก้าวร้าวที่ผู้อื่นจะมีต่อตนและที่ตนจะมีต่อผู้อื่น

2 แนวความคิดเกี่ยวกับผลเสียที่เกิดขึ้นจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กมีดังนี้

2 1 การ์ตูนชักจูงเด็กให้สนใจในหนังสือประเภทวรรณคดีที่มีค่าน้อยลง เพราะมีความรู้สึกว่าการ์ตูนน่าอ่านมากกว่า

2 2 เด็กที่อ่านหนังสือไม่คล่องจะดูเฉพาะรูปและไม่พยายามจะอ่านคำบรรยาย

2 3 การผจญภัยเท่าที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนห่างไกลจากความเป็นจริง ทำให้เด็กไม่เข้าใจโลกอย่างแท้จริง ถ้าเด็กอ่านหนังสือประเภทอื่นเด็กจะได้รับความจริงที่ใกล้เคียงกว่า

2 4 การ์ตูนทำให้เด็กมีพัฒนาการในการอ่านน้อยมากหรือแทบจะไม่มีเลย

2 5 คิลป เรื่องและภาษาที่ปรากฏในการ์ตูนมักจะด้อยในด้านคุณภาพการ์ตูนเรื่องนิยมใช้ภาษาแสลง ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เด็กเลียนแบบซึ่งขัดกับความต้องการของบิดามารดาผู้ปกครอง และครู

2 6 หนังสือการ์ตูนบางประเภทกระตุ้นเด็กในเรื่องเพศ ความสะเทือนขวัญและความรุนแรงต่าง ๆ มากเกินไป

2 7 การ์ตูนทำให้เด็กขาดกิจกรรมและความสนใจในด้านอื่น

2 8 การที่พ่อแม่ห้ามเด็กอ่านการ์ตูนอาจจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับพ่อแม่ บางครั้งเด็กแอบนำการ์ตูนมาอ่านทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนแอบกระทำความผิด

2 9 การ์ตูนก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาแก่เด็ก แม้จะไม่มีประจักษ์พยานแต่อย่างไรก็ตามสัดได้ว่าการ์ตูนชักนำไปสู่อาชญากรรม เพราะปรากฏว่าผู้ที่ทำผิดทางอาชญากรรมได้แนวความคิดและวิธีการจากการอ่านการ์ตูน

2 10 เด็กที่หมกมุ่นกับการอ่านการ์ตูนโดยปกติแล้วจะมีความรู้สึกว่าโลกของเขาไม่น่าสนใจ

2 11 หนังสือการ์ตูนมีผลต่อทัศนคติของเด็ก Podolsky กล่าวว่า ทัศนคติของเด็กซึ่งได้รับอิทธิพลจากหนังสือการ์ตูนจะครอบคลุมชีวิตประจำวันของเด็กทั้งทางบ้านและโรงเรียน ที่โรงเรียนเด็กจะกลายเป็นคนช่างฝันหรือเชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

2 12 หนังสือการ์ตูนจะขัดต่อความพยายามของพ่อแม่และครูในอันที่จะช่วยเด็กให้เรียนรู้ถึงการปรับปรุงในด้านสังคม เนื่องจากเด็กได้นำตัวเข้าไปพัวพันกับตัวละครที่ก้าวร้าวในหนังสือการ์ตูน เด็กจะก้าวร้าวยิ่งขึ้นเมื่อถูกขัดขวางไม่ให้ก้าวร้าว ยิ่งกว่านั้นหนังสือการ์ตูนยังกระตุ้นเด็กให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อคนบางกลุ่ม ซึ่งครูและพ่อแม่พยายามจะช่วยให้เด็กมองสังคมในแง่ที่กว้างกว่านั้น

จากแนวคิดทั้งสองจึงกล่าวได้ว่า การอ่านหนังสือการ์ตูนมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งก็แล้วแต่ลักษณะของหนังสือการ์ตูนด้วย ถ้าเด็กอ่านหนังสือการ์ตูนที่มีคุณภาพส่งเสริมจริยธรรมก็ย่อมมีผลต่อจริยธรรมของเด็กได้ดีกว่าหนังสือการ์ตูนที่ไม่มีคุณภาพ ดังที่ เก็จแก้ว (เก็จแก้ว นามแฝง 2519 49 - 50) กล่าวว่า มีหนังสือการ์ตูนประเภทตลกไม่น้อยที่ตลกอย่างลามกโจ่งแจ้ง ซึ่งนับว่าน่าเป็นห่วงเพราะไม่ได้ช่วยให้ความคิดหรือสติปัญญาเพิ่มพูนขึ้น นอกจากช่วยให้ความคิดโน้มเอียงไปทางชั่วมากกว่าที่จะคิดในทางที่ดี นอกจากนี้หนังสือการ์ตูนประเภทที่มีการประหารเข่นฆ่ากันอย่างน่าหวาดเสียวนั้นจะมีผลพอกพูนในใจผู้อ่าน โดยเฉพาะเด็กซึ่งมักชอบลองจดจำเอาวิธีการต่าง ๆ ไปใช้ในทางไม่ถูกไม่ควร และหลงคิดว่า การเป็นอาชญากรนั้น เป็นสิ่งที่ควรได้รับการยกย่อง และควรกระทำ จึงนับว่าเป็นสิ่งล่อแหลมต่อความคิดของเด็กเป็นอย่างยิ่ง

เนื่องจากหนังสือการ์ตูนมีอิทธิพลต่อเด็กดังได้กล่าวมาแล้วนี้ ดังนั้นผู้ปกครองและครูก็ควรมีส่วนช่วยเหลือแนะนำในการอ่านหนังสือ และการเลือกหนังสือให้แก่เด็ก เพราะการห้ามไม่ให้เด็กอ่านเลยทีเดียวคงไม่ได้ผลเพราะเด็กสามารถหาอ่านได้เองจากเพื่อนหรือร้านหนังสือทั่วไป ดังนั้น ทางที่ดีควรยอมให้เด็กอ่านบ้าง ช่วยเด็กเลือก และพูดคุยกับเด็กในเรื่อง

ที่เด็กอ่าน ค่อย ๆ ชี้ช่องทางให้เห็นว่าอะไรดีอะไรไม่ดี เขาจะได้รู้จักเลือกอ่านเองในเวลาต่อไป (แม้นมาศ ชวลิต 2510 129) เพราะเด็กย่อมรับสิ่งที่มีเหตุผล ถ้าสิ่งใดไม่ดีก็ควรชี้แจงให้เห็นว่าไม่ดีอย่างไร บางทีอาจถามเด็กว่าใครไม่ดีอย่างไรในเรื่องที่เด็กอ่าน ให้เด็กรู้จักคิดแล้วตอบในที่สุดเด็กจะคิดได้และรู้จักแบ่งถูกว่าอะไรดี และอะไรไม่ดี สิ่งใดควรแตะต้องและไม่ควรแตะต้อง (สุลวย โรจนสโรช 2526 17)

งานวิจัยที่เกี่ยวกับอิทธิพลของนิทานและหนังสือการ์ตูนที่มีต่อจริยธรรมของเด็ก

เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับอิทธิพลของหนังสือการ์ตูนที่มีผลต่อทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กไม่มีโดยตรง จึงนำเอางานวิจัยเกี่ยวกับนิทานและหนังสือการ์ตูนที่ส่งผลต่อจริยธรรมประเภทต่าง ๆ ของเด็กมากล่าว เพราะนิทานก็คือเรื่องเล่าซึ่งก็เป็นเรื่องราวที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเด็กสนใจเช่นเดียวกับหนังสือการ์ตูน ซึ่งเป็นเรื่องราวเช่นเดียวกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

พิทแมน (Pittman, 1958 238) ได้ศึกษาอิทธิพลของหนังสือการ์ตูนที่มีผลต่อเด็ก ผลปรากฏว่าหนังสือการ์ตูนมีอิทธิพลต่อเด็กโดยสามารถเปลี่ยนบุคลิกภาพของเด็กได้อย่างมาก นักเรียนที่อ่านหนังสือช้า หรือเด็กที่ไม่อยากเรียน ตลอดจนนักเรียนย่อมได้ประโยชน์จากการอ่านการ์ตูนเรื่อง

งานวิจัยในประเทศไทย

อรทัย ฉันทวิชานุวงษ์ (อรทัย ฉันทวิชานุวงษ์ 2523 47 - 48) ได้ศึกษารูปแบบของนิทานที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 ปีการศึกษา 2523 จำนวน 160 คน ของโรงเรียนในเขต อ เมือง จ ระนอง จำนวน 4 โรงเรียน ผลการทดลองพบว่า รูปแบบของนิทาน 3 รูปแบบคือ นิทานปรัมปรา นิทานท้องถิ่น และนิทานเรื่องสัตว์ ส่งผลต่อความรับผิดชอบของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน และพบว่า การใช้นิทานและไม่ใช้นิทานมีผลต่อความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้งแบบให้พึ่งตนเองและแบบยับยั้งการพึ่งตนเอง

สมเดช สีแล่ง (สมเดช สีแล่ง 2524 57 - 60) ได้ใช้นิทานประกอบภาพ 24 เรื่อง ประกอบการสอนจริยธรรมกับกลุ่มตัวอย่างชายหญิงชั้นประถมปีที่ 6 เปรียบเทียบ

กับกลุ่มควบคุมที่สอนตามแผนการสอนของกรมวิชาการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สอนโดยใช้นิทานภาพประกอบการสอนมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงขึ้นกว่าเดิม และสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่สอนตามแผนการสอนของกรมวิชาการอย่างมีนัยสำคัญ ✓

พรัมเพรา นิตรมร (พรัมเพรา นิตรมร 2526 58 - 59) ศึกษาการใช้หนังสือภาพที่มีตัวละครเป็นสัตว์กับหนังสือภาพที่มีตัวละครเป็นคนต่อคุณธรรมเอื้อเฟื้อของผู้อ่าน 2 กลุ่มอายุ คือ กลุ่มอายุ 3 - 5 ปี และ 6 - 8 ปี จำนวนระดับอายุละ 60 คน พบว่า คะแนนคุณธรรมด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จากการอ่านหนังสือภาพที่มีตัวละครเป็นคนกับหนังสือภาพที่มีตัวละครเป็นสัตว์ของผู้อ่านภายในแต่ละกลุ่มอายุไม่แตกต่างกัน แต่คุณธรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จากการอ่านหนังสือภาพแต่ละประเภทระหว่างผู้อ่านกลุ่มอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีผู้แนะนำ ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องนี้โดยตรง แต่มีงานวิจัยที่ใกล้เคียงจึงขอนำมากล่าวในที่นี้ ได้แก่

ซูคาโร (Zucaro 1972 1304) ได้ใช้หนังสือเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้น ป 5 ผิวขาวที่มีต่อชาวนิโกร โดยให้อ่านหนังสือเรื่องราวเกี่ยวกับชาวอเมริกันนิโกร ให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มหนึ่งมีการอ่านหนังสือแล้วมีการอภิปรายเนื้อหาของหนังสือ อีกกลุ่มหนึ่งอ่านหนังสือเช่นเดียวกันแต่ไม่มีการอภิปราย เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือแล้วมีการอภิปรายมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติสูงสุด กลุ่มที่อ่านอย่างเดียวรองลงมา ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีการเปลี่ยนแปลง

อัลท์แมน (Altman , 1974 285 - 287) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้หนังสือเพื่อสร้างและพัฒนาความภูมิใจในตนเอง กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับคะแนนจากแบบสอบถามวัดความภูมิใจในตนเองต่ำสุด จำนวน 18 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกจะได้รับคำแนะนำในการอ่านหนังสือจากบรรณารักษ์ตลอดเวลาการทดลอง กลุ่มที่สองจะได้รับหนังสือชุดเดียวกันกับกลุ่มแรก แต่จะได้รับคำแนะนำเพียงครั้งเดียวตลอดการทดลอง ส่วนกลุ่มสามได้รับหนังสือเพียงอย่างเดียวไม่ได้รับคำแนะนำใด ๆ ผลของคะแนนทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ดูจากคะแนนเฉลี่ย กลุ่มแรกมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นกว่ากลุ่มอื่น

อุทิศ อนุรักษ์เยาวชน (อุทิศ อนุรักษ์เยาวชน 2524 25 - 26) ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูน โดยเรียนกับครูและเรียนด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 จำนวน 80 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 40 คน กลุ่มทดลองให้ศึกษาจากหนังสือการ์ตูนสำหรับเรียนด้วยตนเอง กลุ่มควบคุมเรียนกับครูที่ใช้หนังสือการ์ตูนเป็นสื่อประกอบการสอน ภายหลังการเรียนพบว่า ผลการเรียนรู้โดยการเรียนกับครูและเรียนด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับอิทธิพลของนิทานและหนังสือการ์ตูนที่มีผลต่อทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กนี้ จะเห็นว่าไม่มีงานวิจัยใดบ่งชัดว่าการอ่านการ์ตูนของเด็กมีผลต่อทัศนคติเชิงจริยธรรมโดยตรง แต่ก็มีแนวโน้มให้เห็นว่ามีผลต่อจริยธรรมของเด็ก สำหรับการอ่านหนังสือการ์ตูนแล้วมีการแนะนำหรือไม่มีการแนะนำนั้นจากงานวิจัยที่กล่าวมาถึงแม้จะไม่ใช่งานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสือการ์ตูนทั้งหมด แต่ก็พอจะเห็นได้ว่า การอ่านหนังสือแล้วมีการแนะนำย่อมทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้มากกว่าการไม่ได้แนะนำ ซึ่งย่อมมีผลต่อทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กด้วย

ในปัจจุบันหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นมีอิทธิพลต่อเด็กไทยมาก และมีข้อโต้แย้งกันว่า หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นนี้จะเป็นสาเหตุที่ทำให้จริยธรรมของเด็กไทยเลวลงหรือไม่ เพราะเนื้อเรื่องเป็นไปในรูปการเกี้ยวกราด การแก้แค้นและเอาเปรียบผู้อื่น แต่บางคนก็ค้านว่า ในตอนจบจะสอนให้เด็กดี และหลายคนก็สงสัยว่าเด็กไทยจะประทับใจการกระทำของตัวละครหรือเนื้อเรื่องในตอนจบ ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาอิทธิพลของการ์ตูนญี่ปุ่น โดยเฉพาะเรื่องโดราเอมอน เพื่อดูผลสุดท้ายที่เด็กได้รับจากหนังสือการ์ตูนว่าจะมีผลต่อจริยธรรมของเด็กหรือไม่และอย่างไร และถ้าให้เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนโดยให้คำแนะนำและไม่ให้คำแนะนำ จะมีผลให้อิทธิพลของการ์ตูนมีต่อเด็กแตกต่างกันหรือไม่ จึงได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังต่อไปนี้

<u>สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า</u>

1 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยมีการแนะนำจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องนี้

2 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยไม่มีการแนะนำกับเด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน

3 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยมีการแนะนำจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยไม่มีการแนะนำ

4 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ

5 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ

6 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ

7 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนำจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ

8 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนำจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ

9 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ

10 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนำ

11 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนาจะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนา

12 เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ จะมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี เฉพาะกลุ่มที่เด็กไม่มีหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนอยู่ในครอบครอง ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ภายในบ้าน และมีความสามารถในการอ่านพอใช้ จำนวน 180 คน

เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1 เลือกโรงเรียนแบบเจาะจง จากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดลพบุรีที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จำนวน 4 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนอยู่ในเขตหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนอยู่ในครอบครอง และไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ภายในบ้าน ได้แก่ โรงเรียนบ้านโคกแสมสาร โรงเรียนบ้านทะเลทอง โรงเรียนบ้านโคกเจริญ และโรงเรียนบ้านหนองมะค่า

2 คัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 จากทุกโรงเรียนเฉพาะคนที่ไม่มีหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนอยู่ครอบครอง และไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ภายในบ้าน ได้นักเรียนทั้งหมด 529 คน

3 นำนักเรียนจากข้อ 2 ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบทักษะเบื้องต้นทางการเรียน ของสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และคัดเลือกเฉพาะเด็กที่ได้คะแนนตั้งแต่ 50 % ขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านพอใช้

4 คัดเลือกนักเรียนที่ได้จากข้อ 3 โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple random) ให้ได้นักเรียนทั้งหมด 180 คน ดังนี้

	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3	โรงเรียนที่ 4
ชั้น ป 3	10	10	10	15
ป 4	10	10	10	15
ป 5	10	10	10	15
ป 6	10	10	10	15
รวม	40	40	40	60 คน

5 สุ่มนักเรียนในข้อ 4 ของแต่ละโรงเรียนเข้ากลุ่ม โดยให้กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่อ่านหนังสือโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่อ่านโดยไม่มีการแนะนา ดังนี้

	โรงเรียนที่ 1		โรงเรียนที่ 2		โรงเรียนที่ 3		โรงเรียนที่ 4
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	
ชั้น ป 3	5	5	5	5	5	5	15
ป 4	5	5	5	5	5	5	15
ป 5	5	5	5	5	5	5	15
ป 6	5	5	5	5	5	5	15
รวม	20	20	20	20	20	20	60 คน

6 จัดประเภทหนังสือให้เด็กแต่ละโรงเรียน โดยการสุ่มแบบง่าย ให้โรงเรียนที่ 1 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง โรงเรียนที่ 2 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โรงเรียนที่ 3 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และโรงเรียนที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม

ได้แผนผังการจัดกลุ่มดังนี้

โรงเรียนที่ 1		โรงเรียนที่ 2		โรงเรียนที่ 3		โรงเรียนที่ 4
อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง		อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ		อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง + ต่ำ		กลุ่มควบคุมไม่ได้อ่านหนังสือ ๆ
กลุ่มที่ 1 แนะนำ 20 คน	กลุ่มที่ 2 ไม่แนะนำ 20 คน	กลุ่มที่ 1 แนะนำ 20 คน	กลุ่มที่ 2 ไม่แนะนำ 20 คน	กลุ่มที่ 1 แนะนำ 20 คน	กลุ่มที่ 2 ไม่แนะนำ 20 คน	60 คน

<u>เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย</u>

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน

2 แบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม

วิธีการสร้างและลักษณะของเครื่องมือมีดังนี้

1 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน

การคัดเลือกหนังสือการ์ตูนที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากการวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน ซึ่งกระทำตามขั้นตอนต่อไปนี้

1 1 รวบรวมหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนของสำนักพิมพ์มิตรไมตรี

1 2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หนังสือการ์ตูน และจริยธรรม และรวบรวมประเภทของจริยธรรม

1 3 กำหนดจริยธรรมเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1 3 1 ความเมตตากรุณา

1 3 2 ความซื่อสัตย์สุจริต

1 3 3 ความมีเหตุผล

1 3 4 ความขยันหมั่นเพียร

1 3 5 ความเอื้อเฟื้อเสียสละ

1 3 6 ความรับผิดชอบ

1 3 7 ความกตัญญูกตเวที

1 3 8 ความมีระเบียบวินัย

1 3 9 ความสำนึกดี

1 3 10 ความประหยัด

1 3 11 ความกล้าหาญมั่นใจ

1 3 12 ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

1 3 13 ความละเอียดรอบคอบ

1 3 14 ความยุติธรรม

1 3 15 ความสุภาพอ่อนน้อม

1 4 แจกแจงจริยธรรมแต่ละด้านในข้อ 1 3 ให้เป็นนิยามพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ พฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุน กับพฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบไม่ให้การสนับสนุน เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์หนังสือ

1 5 จัดทำตารางวิเคราะห์เพื่อพิจารณาพฤติกรรมที่แสดงออกของตัวการ์ตูนในเรื่องโดราเอมอนแต่ละตอน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างตารางวิเคราะห์หนังสือ

ตอน	ความเมตตากรุณา		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความมีเหตุผล		ความยับยั้งชั่งใจ		ความเอื้อเฟื้อเสียสละ		ความรับผิดชอบ		ความกตัญญูกตเวที		ความมีระเบียบวินัย		ความสำนึกดี		ความประหยัด		ความกล้าหาญ		ความมีน้ำใจนักกีฬา		ความยุติธรรม		ความอุตสาหะ		รวม	
	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม	ช	ม
1 โนบิตะ																														
ยอดนักสืบ																														
ฯลฯ																														

ช หมายถึงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุน

ม หมายถึงพฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบ ไม่ให้การสนับสนุน

1 6 ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงออกของตัวการ์ตูนในเรื่องโดราเอมอน แต่ละตอนโดยพิจารณาว่าพฤติกรรมที่แสดงออกของตัวการ์ตูนตรงกับจริยธรรมตามเกณฑ์ในข้อ 1 4 ประการใด แล้วให้คะแนนเป็นความถี่คือ เมื่อพบพฤติกรรมของตัวการ์ตูนแสดงออกตรงตามจริยธรรมที่กำหนดไว้ ก็ให้ความถี่เท่ากับ 1 และถ้าพบพฤติกรรมเช่นเดิมอีกก็ให้ความถี่อีก 1 ทำเช่นนี้จนจบตอน และครบทุกเล่ม

1 7 รวมความถี่ของจริยธรรมที่ปรากฏของหนังสือทุกตอน

1 8 จากผลข้อ 1 7 นำหนังสือที่วิเคราะห์มาจัดประเภท โดยพิจารณาว่าหนังสือตอนใดมีความถี่ของพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบให้การสนับสนุนมากกว่า 2 ใน 3 ของพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งหมดก็จัดเป็นหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และหนังสือตอนใดที่มีความถี่ของพฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบไม่ให้ความสนับสนุนมากกว่า 2 ใน 3 ของพฤติกรรมทั้งหมด ก็จัดเป็นหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ

1 9 นำหนังสือที่จัดประเภทแล้วในข้อ 1 8 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยา 5 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรง และนำหนังสือที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้วมาคัดเลือกเอาเฉพาะตอนที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรงกันตั้งแต่ 3 ใน 5 ขึ้นไป ถือเป็นหนังสือการ์ตูนตอนที่ใช้ได้

1 10 สุ่มแบบง่าย หนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงจากข้อ 1 9 ให้ได้หนังสือจำนวน 20 ตอน และหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำให้ได้หนังสือจำนวน 20 ตอน

1 11 จัดหนังสือที่ได้จากข้อ 1 10 เป็น 3 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง จำนวน 20 ตอน

ประเภทที่ 2 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ จำนวน 20 ตอน

ประเภทที่ 3 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง 10 ตอน รวมกับหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ 10 ตอน โดยสุ่มแบบง่ายจากหนังสือประเภทที่ 1 จำนวน 10 ตอน จากหนังสือประเภทที่ 2 จำนวน 10 ตอน

1 12 จัดพิมพ์หนังสือที่ได้จากข้อ 1 11 โดยเย็บเล่มแยกเป็นตอน ๆ ตอนละ 1 เล่ม ซึ่งมีหนังสือทั้งหมด 60 ตอน ก็จะได้หนังสือ 60 เล่ม แล้วจัดพิมพ์เพิ่มแต่ละเล่มให้เท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษา

2 แบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม

แบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรมเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยสถานการณ์ต่าง ๆ จากหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนมาสร้างเป็นสถานการณ์สั้น ๆ ให้ผู้ตอบตอบว่า เห็นด้วยกับการกระทำของบุคคลในข้อคำถามนั้นเพียงใด ซึ่งการสร้างเครื่องมือดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

2 1 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารเกี่ยวกับทัศนคติและจริยธรรม และนำผลจากการวิเคราะห์หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนมาทำการรวบรวมจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือเพื่อเป็นแนวในการสร้างเครื่องมือ

2 2 เขียนนิยามพฤติกรรมและนิยามปฏิบัติการของจริยธรรมแต่ละด้านที่ได้จากข้อ 2 1

2 3 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาตามน้ำหนักจากผลการวิเคราะห์หนังสือการ์ตูน

2 4 นำนิยามปฏิบัติการมาสร้างเป็นข้อสอบ ในแต่ละข้อเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนประสบในชีวิตประจำวันและอาศัยสถานการณ์จากเรื่องราวในหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน จำนวน 90 ข้อ โดยสร้างเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น หรือความรู้สึกต่อสถานการณ์นั้น ๆ

ตัวอย่าง 0) ถ้าเพื่อนของนักเรียนวิ่งเล่นกันแล้วเกิดมาชนนักเรียนอย่างแรง นักเรียนจะทำอย่างไรกับเพื่อนคนนั้น

00) ถ้านักเรียนทำการบ้านไม่ได้ นักเรียนจะทำอย่างไร

000) ถ้านักเรียนมีเพื่อนที่ชอบเกเร แล้วเพื่อนคนนั้นมารังแกนักเรียนโดยที่นักเรียนสู้เขาไม่ได้นักเรียนจะทำอย่างไร

2 5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากข้อ 4 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยา 5 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงแบบ Face Validity แล้วนำผลที่ได้จากการพิจารณามาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่คือ 3 ใน 5 ของผู้เชี่ยวชาญ

2 6 นำแบบทดสอบที่ได้จากข้อ 5 ไปทดสอบนักเรียนที่เคยอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน จำนวน 100 คน

2 7 นำคำตอบของนักเรียนจากข้อ 2 6 มาพิจารณาแนวโน้มของคำตอบที่นักเรียนตอบมากที่สุดแล้วนำมาปรับปรุงสร้างสถานการณ์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นโดยอาศัยคำตอบของเด็กที่ได้จากข้อ 2 6 มาเป็นแนวทางในการสร้างสถานการณ์ที่ใช้เป็นคำถามซึ่งมีทั้งคำถามที่เป็นสถานการณ์แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีจริยธรรมสูง และพฤติกรรมที่มีจริยธรรมต่ำ รวมทั้งสิ้น 90 ข้อ และสร้างมาตราวัดทัศนคติ 4 ช่วง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม

0) ด ช วัฒนาเล่นบอลกับเพื่อน บังเอิญลูกบอลกระเด็นไปโดน ด ช ล่ามารถ ด ช ล่ามารถจึงเตะบอลกลับมาอย่างแรงเพื่อให้โดน ด ช วัฒนาเป็นการแก้แค้น

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของ ด ช ล่ามารถ หรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

00) ด ช วินัยเรียนหนังสือไม่เก่งจึงอยากมีผู้ช่วยเหมือนโนบิตะในหนังสือการ์ตูนที่มีของวิเศษมาช่วยเขาในการเรียน

นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดของ ด ช วินัย หรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

000) ด ช มานะถูกเพื่อนต่อยจนปากแตกเขาจึงไปบอกพี่ที่อยู่ ป 5 มาช่วย

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของ ด ช มานะ หรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2 8 นำแบบทดสอบที่ได้จากข้อ 2 7 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยา 5 คน พิจารณาความเที่ยงตรงแบบ Face Validity อีกครั้ง แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นส่วนใหญ่คือ 3 ใน 5 ขึ้นไปของผู้เชี่ยวชาญ

2 9 นำแบบทดสอบจากข้อ 2 8 ไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 - 6 โรงเรียนสังหวัดทหารบกลพบุรี จำนวน 100 คน แล้วนำผลมาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

2 9 1 ข้อคำถามที่แสดงถึงพฤติกรรมที่มีจริยธรรมสูง มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 4	คะแนน
ถ้าตอบ	เห็นด้วย	ให้ 3	คะแนน
ถ้าตอบ	ไม่เห็นด้วย	ให้ 2	คะแนน
ถ้าตอบ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1	คะแนน

2 9 2 ข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมที่มีจริยธรรมต่ำ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
ถ้าตอบ	เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ถ้าตอบ	ไม่เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ถ้าตอบ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน

2 10 เมื่อตรวจและรวมคะแนนแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว นำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ดังนี้

2 10 1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปจนถึงต่ำสุดแล้วคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % แบ่งกลุ่ม คัดผู้ที่ได้คะแนนสูงเป็นกลุ่มสูง และผู้ที่ได้คะแนนต่ำเป็นกลุ่มต่ำ แล้วนำคะแนนทั้งสองมาวิเคราะห์โดยใช้ t - test (Edward . 1958 139) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทนค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

$\bar{X}_1$ แทนคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อของคนในกลุ่มสูง

$\bar{X}_2$ แทนคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อของคนในกลุ่มต่ำ

S_1^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

S_2^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

n_1 แทนจำนวนคนตอบแบบทดสอบในกลุ่มสูง

n_2 แทนจำนวนคนตอบแบบทดสอบในกลุ่มต่ำ

2 10.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยนำผลที่ได้จากข้อ 2 9 ไปหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร α - Coefficient ของ Cronbach (Cronbach 1970 161)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left[1 - \frac{\sum_{i=1}^{n} S_i^2}{S_t^2}\right]$$

เมื่อ α แทนสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทนจำนวนข้อของแบบทดสอบ

S_i^2 แทนความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทนความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 0 8864

<u>วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล</u>

ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1 ทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยใช้แบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2 หลังจากทดลองในข้อ 1 ได้ 2 สัปดาห์ ก็นำหนังสือการ์ตูนที่จัดแยกประเภทแล้วไปให้นักเรียนในกลุ่มทดลองแต่ละโรงเรียนอ่าน ดังนี้

<u>โรงเรียนที่ 1</u> กลุ่มที่ 1 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและมีการแนะนำ

กลุ่มที่ 2 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและไม่มีการแนะนำ

<u>โรงเรียนที่ 2</u> กลุ่มที่ 3 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำและมีการแนะนำ

กลุ่มที่ 4 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำและไม่มีการแนะนำ

โรงเรียนที่ 3 กลุ่มที่ 5 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงรวมกับหนังสือประเภทที่มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และมีการแนะนำ

กลุ่มที่ 6 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงรวมกับประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และไม่มีการแนะนำ

โรงเรียนที่ 4 กลุ่มที่ 7 ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนและไม่มีการแนะนำ (กลุ่มควบคุม)

การแนะนำ หมายถึง คำบอกเล่าของผู้วิจัยที่เน้นให้เด็กทราบถึงการกระทำที่ดี ที่ควรปฏิบัติตาม และการกระทำที่ไม่ดีของตัวการ์ตูนที่ไม่ควรปฏิบัติตาม ซึ่งมีวิธีการดังนี้

2 1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าถึงพฤติกรรมของตัวการ์ตูนในเรื่องทีละตัวว่าทำอะไรในตอนที่นักเรียนอ่านจบแล้วนี้

2 2 ผู้วิจัยถามนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวการ์ตูนที่นักเรียนเล่าว่า การกระทำนั้น ๆ เป็นการกระทำที่ดีหรือไม่ดี ถ้าเป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ ให้การสนับสนุน ผู้วิจัยก็จะบอกนักเรียนว่าการกระทำนั้นดีอย่างไร เช่น ในตอนหนึ่งโนบิตะได้ดินสอวิเศษจากโดราเอมอนที่จะช่วยให้ทำข้อสอบได้เต็ม 100 คะแนน แต่โนบิตะห้ามตัวเองได้ ไม่ใช้ดินสอวิเศษนั้นในการสอบ ถึงแม้จะรู้ตัวว่าถ้าเขาทำข้อสอบด้วยตนเองเขาก็ทำไม่ได้ แต่เขาก็ยอมสอบตก ผู้วิจัยก็บอกให้เห็นว่าการกระทำของโนบิตะเป็นการกระทำที่ดี แต่ต่างว่า โนบิตะเป็นคนซื่อสัตย์ นักเรียนควรมีความซื่อสัตย์เช่นเดียวกับโนบิตะด้วย เช่น ไม่ทุจริตในการสอบ เพราะผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์อาจถูกลงโทษหรือไม่มีใครคบหาสมาคมด้วย ถ้าเป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ ไม่ให้การสนับสนุน ผู้วิจัยก็บอกว่าเป็นการกระทำที่ไม่ดี เพราะจะให้โทษอย่างไร เช่น โนบิตะขี้เกียจทำการบ้าน ถึงนอนทั้ง ๆ ที่การบ้านไม่เสร็จจะทำให้เรียนไม่รู้เรื่องและถูกครูลงโทษ นักเรียนชอบหรือไม่ เพราะฉะนั้นนักเรียนจึงไม่ควรกระทำอย่างนี้

การไม่แนะนำคือ การที่ผู้วิจัยไม่ได้พูดซักถามหรือบอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่เด็กอ่านปล่อยให้เด็กอ่านตามลำพัง

3 ระยะเวลาในการอ่าน ให้แต่ละกลุ่มอ่านหนังสือที่กำหนดให้วันละ 1 ตอน เป็นเวลา 20 วัน โดยใช้เวลาระหว่างพักของนักเรียน ได้แก่ เวลาประมาณ 8 00 - 8 30, 12 00 - 12 30 และ 15 00 - 15 30 และสลับเวลากันระหว่างโรงเรียนที่ทำการทดลองดังนี้

	โรงเรียนที่ 1	โรงเรียนที่ 2	โรงเรียนที่ 3
วันที่ 1	8.00	12 00	15 00
วันที่ 2	12 00	15 00	8 00
วันที่ 3	15 00	8 00	12 00

วันต่อไปให้ใช้เวลาตามวันที่ 1, 2, 3 ตามลำดับต่อไปอีกจนครบ 20 วัน

4 หลังจากที่นักเรียนอ่านหนังสือครบทุกตอนตามวัน เวลา และวิธีในข้อ 2 แล้ว ทำการทดสอบทันทีด้วยแบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรมฉบับเดิมที่ใช้ในข้อ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 7 กลุ่ม

<u>การจัดกระทำข้อมูล</u>

1 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

2 หาค่าสถิติพื้นฐานจากคะแนนที่ได้ในข้อ 1 ได้แก่ หาค่าคะแนนเฉลี่ยและหาค่าความแปรปรวน

3 ทดสอบเบื้องต้นของสถิติที่จะใช้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบต่อไปนี้

3 1 การแจกแจงโค้งปกติ (Normal Distribution)

3 2 ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance)

4 ทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กที่อ่านหนังสือโดยมีการแนะนำ เด็กที่อ่านหนังสือโดยไม่มีการแนะนำ และเด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ใช้คะแนนจากการทดสอบครั้งแรกเป็นตัวแปรร่วม

5 เมื่อค่าของการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมจากข้อ 5 มีนัยสำคัญทางสถิติจึงนำคะแนนมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้ Newman - Kuels Test

6 ทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็ก ภายหลังจากที่ได้ทำการทดลองแล้วของกลุ่มทดลองทั้ง 6 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

ซึ่งใช้คะแนนจากการสอบครั้งแรกเป็นตัวแปรร่วม

7 เมื่อค่าของการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมจากข้อ 6 มีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว จึงนำคะแนนมาเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Newman-Keuls Test.

<u>สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</u>

1 หาค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สูตร (Guilford 1965 45)

$$\overline{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทนค่าเฉลี่ย

ΣX แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2 หาค่าความแปรปรวนโดยใช้สูตร (Ferguson 1976 64)

$$S^2 = \frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทนค่าความแปรปรวน

ΣX แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทนผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3 หาค่าความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน โดยใช้ F_{max} (Winer 1971 206)

$$F_{max} = \frac{S^2_{largest}}{S^2_{smallest}}$$

เมื่อ F_{max} แทนความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

$S^2_{largest}$ แทนความแปรปรวนที่มีค่าสูงสุด

$S^2_{smallest}$ แทนความแปรปรวนที่มีค่าต่ำสุด

4 หาค่าการแจกแจงแบบโค้งปกติ (Normal Distribution) โดยใช้ Chi-Square (Kirk 1968 39)

$$\chi^2_{(N-1)} = \frac{(N-1)\hat{\sigma}^2}{\sigma^2}$$

เมื่อ N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\hat{\sigma}^2$ แทนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

σ^2 แทนความแปรปรวนที่กำหนดเพื่อการเปรียบเทียบ

5 ทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กที่อ่านหนังสือโดยมีการแนะนำอ่านโดยไม่มีการแนะนำ และเด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือ ตามสมมุติฐานข้อ 1, 2 และ 3 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) ใช้คะแนนจากการสอบครั้งแรกเป็นตัวแปรร่วม (Lindquist 1956 323)

$$F = \frac{MS'_A}{MS'_W}$$

เมื่อ F แทนค่าที่พิจารณาใน F - distribution

MS'_A แทน Mean Square ของตัวแปรการทดลองที่ปรับแล้ว

MS'_W แทน Mean Square ของ error ที่ปรับแล้ว

6 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วจากข้อ 5 ทละคู่ โดยใช้ Newman - Kuels Test (Kirk 1968 91)

$$W_r = q_{r\,\alpha,r,v} \sqrt{\frac{MS'_{error}}{n}}$$

เมื่อ W_r แทนผลต่างของคะแนนเฉลี่ย

q แทนค่าที่ใช้เปรียบเทียบใน q - distribution

r แทนระยะห่างที่คะแนนเฉลี่ยอยู่ห่างกัน

α แทนระดับนัยสำคัญทางสถิติ

v แทนขั้นแห่งความเป็นอิสระ

n แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

MS'_{error} แทน Mean Square ของความคลาดเคลื่อนที่ปรับแล้ว

7 ทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กภายหลังจากได้ทำการทดลองแล้ว ของกลุ่มทดลองทั้ง 6 กลุ่ม ตามสมมุติฐานข้อ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) โดยใช้คะแนนจากการสอบครั้งแรกเป็นตัวแปรร่วม (Lindquist 1956 323)

$$F = \frac{MS'_A}{MS'_W}$$

เมื่อ F แทนค่าที่พิจารณาใน F - destribution

MS'_A แทน Mean Square ของตัวแปรการทดลองที่ปรับแล้ว

MS'_W แทน Mean Square ของ error ที่ปรับแล้ว

8 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วทีละคู่จากข้อ 7 โดยใช้ Newman - Kuels Test (Kirk . 1968 91)

$$W_r = q_{r\ \alpha,r,v}\sqrt{\frac{MS'_{error}}{n}}$$

เมื่อ W_r แทนผลต่างของคะแนนเฉลี่ย

q แทนค่าที่ใช้เปรียบเทียบใน q - distribution

r แทนขั้นที่คะแนนเฉลี่ยอยู่ห่างกัน

α แทนระดับนัยสำคัญทางสถิติ

v แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ

n แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

MS'_{error} แทน Mean Square ของความคลาดเคลื่อนที่ปรับแล้ว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย จึงได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}'$	แทน	คะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้ว
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
SS'	แทน	ค่าที่ปรับแล้วของผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	รายเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS'	แทน	ค่าที่ปรับแล้วของรายเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
q	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน q - Studentized Range
r	แทน	ขั้นที่คะแนนเฉลี่ยอยู่ห่างกัน
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินตามลำดับขั้นดังนี้

1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากการทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม ครั้งที่ 1 (ก่อนการทดลอง) และครั้งที่ 2 (ภายหลังการทดลอง) ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่อ่าน

หนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่ไม่ได้อ่าน

2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่ไม่ได้อ่าน เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 - 3 ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) โดยใช้คะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 1 เป็นตัวแปรร่วม และการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่ เมื่อค่าของการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีทดสอบของ นิวแมน คูลส์ (Newman - Kuels Test)

3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากการทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม ครั้งที่ 1 (ก่อนการทดลอง) และครั้งที่ 2 (ภายหลังการทดลอง) ของกลุ่มทดลอง 6 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ ทั้งโดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ

4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มทดลองทั้ง 6 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยแต่ละประเภทมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ เพื่อเป็นการทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 4 - 12 ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) โดยใช้คะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 1 เป็นตัวแปรร่วม และการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่ เมื่อค่าของการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมมีนัยสำคัญด้วยวิธีทดสอบของ นิวแมน คูลส์ (Newman - Kuels Test)

<u>ผลการวิเคราะห์ข้อมูล</u>

1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากการทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม ครั้งที่ 1 (ก่อนการทดลอง) และครั้งที่ 2 (ภายหลังการทดลอง) ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่ 2 อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และ กลุ่มที่ 3 ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูน โดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน จากผลการทดสอบครั้งที่ 1 (ก่อนการทดลอง) และครั้งที่ 2 (ภายหลังการทดลอง)

ค่าสถิติ	อ่านโดยมีการแนะนำ		อ่านโดยไม่มีการแนะนำ		ไม่ได้อ่าน	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
$\bar{X}$	142 6666	148 15	141 7166	140 3833	134 2166	133 3833
S^2	265 4463	322 2652	279 0878	312 8166	152 3759	186 4776
n	60		60		60	

จากตาราง 1 จะเห็นว่า ภายหลังการทดลองกลุ่มที่อ่านหนังสือโดยมีการแนะนำ ได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าการทดสอบครั้งที่ 1 กลุ่มที่อ่านหนังสือโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่ไม่ได้อ่านได้คะแนนเฉลี่ยลดลง ทำให้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันมากขึ้น

2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม จากข้อ 1 คือ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่ไม่ได้อ่าน

2 1 วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม เพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 - 3 โดยใช้คะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 1 เป็นตัวแปรร่วม

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำและไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน

Source	SS'	df	MS'	F
Between group, B_{adj}	2241 636	2	1120 818	8 7467*
Withim group, S_{adj}	22552 87	176	128 1413	
$Total_{adj}$	24794.506			

$F_{.05,2,176}$ = 3.04

จากตาราง 2 แสดงว่า ทัศนคติเชิงจริยธรรมภายหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 05 เพื่อให้ทราบว่าวิธีการใดส่งผลให้เด็กมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่ากัน จึงนำคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบ โดยใช้การทดสอบของนิวแมน คูลส์ (Newman - Kuels Test) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนา และไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน

	$\bar{X}$	ไม่อ่าน 137 6042	อ่าน-ไม่แนะนา 138 65	อ่าน-แนะนา 145 6255
ไม่อ่าน	137 6042	-	1 0458	8 0213*
อ่าน-ไม่แนะนา	138 65		-	6 9755*
อ่าน-แนะนา	145 6255			-
	$q_{.95(r,176)}$		2 80	3 36
	$q_{.95(r,176)}\sqrt{MS'_{error}/n}$		4 0919	4 9103

จากตาราง 3 แสดงว่า

1 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

2 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3

3 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

3. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากการทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรมครั้งที่ 1 (ก่อนการทดลอง) และครั้งที่ 2 (ภายหลังการทดลอง) ของกลุ่มทดลอง 6 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่ 2 อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนา กลุ่มที่ 3 อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่ 4 อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนา กลุ่มที่ 5 อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนา กลุ่มที่ 6 อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยไม่มีการแนะนำ

ตาราง 4 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือต่างประเภทกัน ทั้งที่มีการแนะนำ และไม่มีการแนะนำ จากการทดสอบครั้งที่ 1 (ก่อนการทดลอง) และครั้งที่ 2 (ภายหลังการทดลอง)

	กลุ่มที่ 1 สูง - แนะนำ		กลุ่มที่ 2 สูง - ไม่แนะนำ		กลุ่มที่ 3 ต่ำ - แนะนำ		กลุ่มที่ 4 ต่ำ - ไม่แนะนำ		กลุ่มที่ 5 สูง+ต่ำ - แนะนำ		กลุ่มที่ 6 สูง+ต่ำ - ไม่แนะนำ	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
$\bar{X}$	144 55	147 7	141 95	140 95	148 6	154 45	143 1	141 45	134 85	142 3	140 1	138 75
S^2	287 9447	349 0631	343 6289	312 1552	332 4631	323 6289	340 9368	423 3131	98 7657	250 0105	177 2526	231 5657
n	20		20		20		20		20		20	

จากตาราง 4 แสดงว่า ภายหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูน โดยมีการแนะนำทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำลงกว่าก่อนการทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือประเภทเดียวกันคือ อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือแต่ละประเภทโดยมีการแนะนำมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือประเภทเดียวกันโดยไม่มีการแนะนำ สำหรับความแปรปรวนภายหลังการทดลองมีความแปรปรวนของคะแนนสูงกว่าความแปรปรวนของคะแนนก่อนการทดลองทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มที่ 2 ที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง โดยไม่มีการแนะนำมีค่าความแปรปรวนลดลง

4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มทดลองทั้ง 6 กลุ่ม จากข้อ 3 คือ อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ และไม่มีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ และอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม โดยใช้คะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 1 เป็นตัวแปรร่วม เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 4 - 12

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยมีการแนะนาและไม่มีการแนะนำ และอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ

Source	SS'	df	MS'	F
Between group, B_{adj}	1608.86	5	321 772	2.1218
Within group, S_{adj}	17136.12	113	151.64707	
$Total_{adj}$	18744.98			

$F_{.05,5,113} = 2.29$

จากตาราง 5 แสดงว่า ทัศนคติเชิงจริยธรรมภายหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนา อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ และอ่านหนังสือทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 - 12

ตาราง 6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมภายหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ตามข้อ 4 ที่อ่านหนังสือการ์ตูนต่างประเภทกัน โดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ

	กลุ่ม 1 สูง-แนะนำ	กลุ่ม 2 สูง-ไม่แนะนำ	กลุ่ม 3 ต่ำ-แนะนำ	กลุ่ม 4 ต่ำ-ไม่แนะนำ	กลุ่ม 5 สูง+ต่ำ-แนะนำ	กลุ่ม 6 สูง+ต่ำ-ไม่แนะนำ
$\bar{X}'$	145 0317	141 141	149.3845	140.732	148 10325	140 4034

จากตาราง 6 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรม ภายหลังการทดลองของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ โดยมีการแนะนำมีค่าสูงสุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำตามลำดับ สำหรับกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำนั้น กลุ่มที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วไม่แตกต่างกันมากนัก โดยกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนำมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้

1 เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยมีการแนะนำ เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนโดยไม่มีการแนะนำ และ เด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องนี้

2 เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนแต่ละประเภทโดยมีการแนะนำคือ ระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ เด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ และเด็กที่อ่านหนังสือทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ

3 เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนแต่ละประเภทโดยไม่มีการแนะนำคือ ระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนำ เด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ และเด็กที่อ่านหนังสือทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ

4 เพื่อศึกษาความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทเดียวกันเมื่อมีการแนะนำกับไม่มีการแนะนำคือ ระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำกับเด็กที่อ่านหนังสือประเภทนี้แต่ไม่มีการแนะนำ ระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำกับเด็กที่อ่านหนังสือประเภทนี้แต่ไม่มีการแนะนำ และระหว่างเด็กที่อ่านหนังสือทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ กับเด็กที่อ่านหนังสือประเภทนี้แต่ไม่มีการแนะนำ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 180 คน ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี 4 โรงเรียน ที่ตั้งอยู่ใกล้เขตชุมชนและตั้งอยู่ในหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ โดยเลือกโรงเรียนแบบเจาะจง

การจัดโรงเรียนและนักเรียนเข้ากลุ่มตัวอย่างกระทำตามลำดับขั้นดังนี้

1 สุ่มแบบง่ายโรงเรียนเพื่อให้เป็นโรงเรียนที่จะเป็นกลุ่มทดลอง 3 โรงเรียน และเป็นโรงเรียนที่จะเป็นกลุ่มควบคุม 1 โรงเรียน

2 สุ่มแบบง่ายนักเรียนชั้น ป 3, 4, 5 และ 6 ที่ไม่มีโทรทัศน์ดูรายการเรื่องโตราเอมอนอยู่ในครอบครอง ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ภายในบ้านและมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยพอใช้ จากโรงเรียนที่จะเป็นกลุ่มทดลองโรงเรียนละ 40 คน แบ่งเป็นชั้นละ 10 คน และจากโรงเรียนที่จะเป็นกลุ่มควบคุม 60 คน แบ่งเป็นชั้นละ 15 คน

3 แบ่งนักเรียนแต่ละชั้นของแต่ละโรงเรียนในกลุ่มทดลอง โดยการสุ่มแบบง่ายออกเป็นโรงเรียนละ 2 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนชั้น ป 3, 4, 5 และ 6 ชั้นละ 5 คน ซึ่งจะได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างละ 20 คน ได้แผนผังการจัดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

	โรงเรียนที่ 1		โรงเรียนที่ 2		โรงเรียนที่ 3		โรงเรียนที่ 4
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4	กลุ่ม 5	กลุ่ม 6	กลุ่มควบคุม
ชั้น ป 3	5	5	5	5	5	5	15
ป 4	5	5	5	5	5	5	15
ป 5	5	5	5	5	5	5	15
ป 6	5	5	5	5	5	5	15
รวม	20	20	20	20	20	20	60

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

1 หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอน จำนวน 40 ตอน ซึ่งวิเคราะห์โดยผู้วิจัย โดยจัดแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1 1 ประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง จำนวน 20 ตอน

1 2 ประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ จำนวน 20 ตอน

2 แบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม จำนวน 45 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1 ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม

2 นำหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนไปให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างอ่าน ภายหลังจากการทดสอบในข้อ 1 สิ้นสุดไปแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ โดยให้นักเรียนอ่านวันละ 1 ตอน เป็นเวลา 20 วัน โดยวิธีการดังนี้

โรงเรียนที่ 1 กลุ่มที่ 1 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ

กลุ่มที่ 2 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนำ

โรงเรียนที่ 2 กลุ่มที่ 3 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ

กลุ่มที่ 4 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ

โรงเรียนที่ 3 กลุ่มที่ 5 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดรา เอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำอย่างละ 10 ตอน โดยมีการแนะนำ

กลุ่มที่ 6 อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องโดรา เอมอนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำเช่นเดียวกับกลุ่มที่ 5 โดยไม่มีการแนะนำ

โรงเรียนที่ 4 กลุ่ม 7 เป็นกลุ่มควบคุมไม่ได้ให้อ่านหนังสือ

3 ภายหลังการอ่านหนังสือแล้วทำการทดสอบทันทีด้วยแบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 กลุ่ม

4 นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐานต่อไป

<u>วิธีจัดกระทำข้อมูล</u>

1 นำผลจากการทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

2 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง

3 ทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติที่จะใช้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบต่อไปนี้

3 1 การแจกแจงโค้งปกติ (Normal Distribution)

3 2 ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance)

4 ทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กที่อ่านหนังสือโดยมีการแนะนำ เด็กที่อ่านหนังสือโดยไม่มีการแนะนำ และเด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ใช้คะแนนจากการทดสอบครั้งแรกเป็นตัวแปรร่วม

5 เมื่อค่าของการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมจากข้อ 5 มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงนำคะแนนมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้ Newman - Kuels Test

6 ทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็ก ภายหลังที่ได้ทำการทดลองของกลุ่มทดลอง 6 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ซึ่งใช้คะแนนจากการทดสอบครั้งแรกเป็นตัวแปรร่วม

7 เมื่อค่าของการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมจากข้อ 6 มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงนำคะแนนมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้ Newman - Kuels Test

<u>สรุปผลการศึกษาค้นคว้า</u>

1 เมื่อได้ให้เด็กอ่านหนังสือการ์ตูนตามประเภทและวิธีการที่กำหนดให้แล้วปรากฏว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน มีทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และพบว่า

/1 1 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ มีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้อ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

1 2 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ มีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

1 3 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำและกลุ่มที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนมีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน/

2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มทดลอง 6 กลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ มีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกันและสามารถกล่าวรายละเอียดได้ดังนี้

2 1 เปรียบเทียบทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนต่างประเภทกันโดยมีการแนะนำ พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมต่ำโดยมีการแนะนำ และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและต่ำโดยมีการแนะนำ มีทัศนคติเชิงจริยธรรมต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 - 6

2 2 เปรียบเทียบทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนต่างประเภทกันโดยไม่มีการแนะนำ พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยไม่มีการแนะนำ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมต่ำโดยไม่มีการแนะนำ และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและต่ำโดยไม่มีการแนะนำ มีทัศนคติเชิงจริยธรรมต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 7 - 9

2 3 เปรียบเทียบทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันเมื่อมีการแนะนำและไม่มีการแนะนา พบว่า

2 3 1 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนำ และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันนี้โดยไม่มีการแนะนำ มีทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2 3 2 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนา และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันนี้โดยไม่มีการแนะนำ มีทัศนคติเชิงจริยธรรมต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2 3 3 กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดย การแนะนา และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันนี้โดยไม่มีการแนะนา มีทัศนคติเชิงจริยธรรมต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 10 - 12

อภิปรายผล

1 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ก็พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนามีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนา และกลุ่มที่ไม่ได้อ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่า เมื่อเด็กอ่านหนังสือการ์ตูนแล้วถ้าได้มีการแนะนาให้เห็นว่าสิ่งใดดี สิ่งใดไม่ดี ควรปฏิบัติตามหรือไม่ เพราะเหตุใดจะช่วยให้เด็กมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนตามลำพัง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของซูคาโร (Zucaro 1972 1304) ที่ได้ใช้หนังสือเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนผิวขาวที่มีต่อชาวนิโกรแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือแล้วมีการอภิปรายเนื้อหาของหนังสือมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติสูงกว่ากลุ่มที่อ่านอย่างเดียวแต่ไม่มีการอภิปราย และผลงานวิจัยของอัลท์แมน (Altman 1974 285 - 287) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้หนังสือเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความภูมิใจในตนเองก็พบว่า กลุ่มที่ได้รับการแนะนำในการอ่านหนังสือจากบรรณารักษ์

ตลอดการทดลองมีการเปลี่ยนแปลงสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับคำแนะนำเพียงครั้งเดียวตลอดการทดลอง และกลุ่มที่ไม่ได้รับการแนะนำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สมเดช สีแสง เสมเดช สีแสง 2524 61, ที่ทำการสอนเพื่อยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมโดยใช้นิทานซึ่งให้เด็กได้อภิปรายปัญหาขัดแย้งด้วย สามารถยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กได้ ดังนั้นแสดงว่าการที่ผู้ใหญ่ส่นใจการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กและได้พูดคุยชี้แนะให้เด็กเห็นการกระทำของตัวการ์ตูนว่า สิ่งใดสมควร สิ่งใดไม่สมควร และให้เห็นผลดีผลเสียของการกระทำนั้น ๆ รวมทั้งชี้ให้เห็นว่า สิ่งใดควรปฏิบัติตามหรือไม่เพราะเหตุใด จะช่วยส่งเสริมทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กได้ เหมือนกับที่ แม้นมาศ ชวลิต (แม้นมาศ ชวลิต 2510 129) กล่าวว่า ถ้าเด็กของท่านกำลังอ่านหนังสือการ์ตูนอยู่ โปรดอ่านหนังสือกับเด็กด้วย ช่วยเด็กเลือก และพูดคุยกับเด็กถึงเรื่องที่อ่าน ค่อย ๆ ชี้ช่องทางว่าอะไรดี ไม่ดี เขาจะรู้จักเลือกอ่านเองในเวลาต่อมา และ แมกกวาย (McGuire 1969 155) ที่กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้บุคคลเปลี่ยนทัศนคติได้เพราะเด็กได้เรียนรู้ถึงประโยชน์และโทษของสิ่งต่าง ๆ นอกจากนี้ความรู้ที่เด็กได้จากบุคคลที่เด็กมีความเคารพยกย่องก็เป็นส่วนหนึ่งให้เด็กเกิดการยอมรับ

สำหรับกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำกับกลุ่มที่ไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนมีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อรทัย จันทวิชานุวงศ์ (อรทัย จันทวิชานุวงศ์ 2523 48) ที่พบว่า การใช้นิทานและไม่ใช้นิทานมีผลต่อความรับผิดชอบไม่ต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำนั้นประกอบด้วยกลุ่มย่อย 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้ง 2 ประเภท จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับผลจากหนังสือการ์ตูนทุกประเภทอย่างละเท่า ๆ กัน ผลที่ได้จึงไม่ชัดเจนว่าหนังสือการ์ตูนประเภทใดมีผลต่อจริยธรรมของเด็ก แต่ถ้าพิจารณาดูจากคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วจะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้อ่านเล็กน้อย แสดงว่าหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนมิได้ทำให้จริยธรรมของเด็กต่ำลงแต่มีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่า ทำให้เด็กมีทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงขึ้น ซึ่งตรงกับที่ ทัศนา สลัดยะนันท์ (ทัศนา สลัดยะนันท์ 2526 44) กล่าวว่า หากพิจารณาเนื้อหาและรูปแบบของการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนด้วยใจเป็นธรรมจะเห็นว่าการ์ตูนเรื่องนี้โดยเนื้อแท้แล้วไม่เป็นพิษเป็นภัย

ต่อผู้อ่านเลย แต่กลับจะให้ผลแง่บวกแก่เด็กและช่วยให้เด็กอยากรู้อยากเห็น แต่ทั้งนี้มีข้อแม้ว่าผู้ใหญ่ซึ่งได้แก่ผู้ปกครองและครูควรให้ความเอาใจใส่ในการอ่านของเด็กบ้าง และบอกให้รู้จักแบ่งเวลาทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน และอ่านหนังสืออื่น ๆ บ้างไม่ใช่อ่านแต่เฉพาะการ์ตูนโดราเอมอนอย่างเดียว

2 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มทดลอง 6 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือต่างประเภทกัน ทั้งโดยมีการแนะนำและไม่มีการแนะนำ พบว่า มีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วจากตาราง 6 ทำให้ได้ข้อสังเกตดังนี้

2.1 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทต่าง ๆ โดยมีการแนะนำ พบว่า กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงมีค่าต่ำสุดตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นด้วยว่าหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการวิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงออกของตัวการ์ตูนที่อาศัยหลักที่ว่า ถ้าหนังสือตอนใดตัวการ์ตูนในเรื่องมีพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุนมากกว่าพฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบก็จัดเป็นหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และหนังสือตอนใดที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมที่สังคมไม่นิยมชมชอบไม่ให้การสนับสนุนมากกว่าพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบก็จัดเป็นหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมิได้วิเคราะห์จากผลสรุปตอนเรื่องว่าการ์ตูนตอนนี้สอนอะไร แต่พบว่าในหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำเกือบทุกตอนจะจบลงด้วยผลการกระทำที่เข้าภาษิตที่ว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว คือผู้ที่กระทำความผิดหรือความไม่ดีย่อมแก่สังหรือรังแก หรือใช้อำนาจวิเศษไปในทางที่เกิดผลเสียแก่บุคคลอื่นก็จะได้รับผลร้ายตอบแทน และในการแนะนำของผู้วิจัยก็ได้ชี้แนะให้เด็กเห็นว่าการกระทำใดที่ไม่ดี มีเหตุผลเช่นไรจึงไม่ควรกระทำเช่นนั้น นักเรียนควรกระทำหรือไม่เพราะเหตุใด และนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างก็สามารถอภิปรายได้ว่าเมื่อทำไม่ดีก็ได้รับผลร้ายตอบสนองได้อย่างชัดเจน จากผลนี้เองคงทำให้เด็กเห็นโทษของการกระทำไม่ดีหรือการกระทำที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน จึงมีผลต่อคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมของเด็กทำให้เด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนำ

ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ของแบนดูราที่กล่าวถึงอิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อผู้สังเกตว่า (Bandura 1963 60) ผู้เรียนจะไม่สนใจหรือไม่กระทำตามแบบแผนพฤติกรรมที่แม่แบบกระทำแล้วได้รับผลไม่ดีตอบแทนของ เช่น การลงโทษ แต่ผู้เรียนจะสนใจเลียนแบบพฤติกรรมที่แม่แบบกระทำแล้วได้รับการยอมรับจากสังคม ทำนองเดียวกัน ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก 2521 50 - 55) ก็ศึกษาพบว่า ในการส่งเสริม และพัฒนาการด้านจริยธรรมที่ดีวิธีหนึ่งก็คือ การให้เลียนแบบจากตัวแบบที่ดี แต่เมื่อบุคคลนั้นเป็นตัวแบบแล้วจะทำพฤติกรรมตามตัวแบบหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของตัวแบบและผลที่เกิดขึ้นกับตัวแบบด้วย ส่วนหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงนั้น เรื่องราวในแต่ละตอนมิได้แสดงผลของการกระทำความดีไว้ชัดเจน เพียงแต่แสดงว่า ผู้กระทำความดีมีความพอใจ มีความสุขที่ได้กระทำเช่นนั้น ซึ่งเป็นนามธรรมสำหรับเด็กในวัยนี้ถึงแม้จะมีการชี้แนะแต่หนังสือก็ไม่แสดงให้เห็นเด่นชัดว่ากระทำแล้วได้ผลดีเช่นไร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจนปัจจนึก 2521 42) ที่กล่าวว่า เด็กวัย 2 - 11 ปี เป็นวัยที่กระทำสิ่งใดเพื่อแสวงหารางวัลและหลีกเลี่ยงการลงโทษ ดังนั้นเมื่อตัวการ์ตูนในหนังสือกระทำดีแล้วไม่ได้รับผลดีให้เห็นเด่นชัด เช่น เป็นรางวัลที่เด็กเข้าใจได้ง่าย การเลียนแบบที่จะกระทำจึงเกิดขึ้นน้อยกว่า จึงทำให้กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำได้คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง และกลุ่มที่อ่านหนังสือทั้งสองประเภท และถึงแม้จะแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญแต่ก็มีแนวโน้มพอจะเห็นผลที่เกิดขึ้นได้

2 2 เมื่อพิจารณาทัศนคติเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำพบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ปรับแล้วของกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำและกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งสองประเภทตามลำดับ แต่แตกต่างกันน้อยจนกล่าวได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลย แสดงว่า หนังสือการ์ตูนต่างประเภทกันไม่มีผลทำให้ทัศนคติเชิงจริยธรรมแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าหนังสือการ์ตูนเรื่องโตราเอมอนที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ถึงแม้จะจัดเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรม

เชิงจริยธรรมสูงและประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำแล้วก็ตาม แต่ในแต่ละประเภทก็มีพฤติกรรมของตัวการ์ตูนที่มีพฤติกรรมตรงข้ามกับประเภทของหนังสือแทรกอยู่ด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนแต่ละประเภทไม่ทำให้วัยรุ่นคิดเชิงจริยธรรมของผู้อ่านต่างกันเลย หรือหนังสือการ์ตูนเรื่องนี้ไม่ได้ทำลายจริยธรรมของผู้อ่านดังที่ ทัศนา สุสัตยะนันท์ (ทัศนา สุสัตยะนันท์ 2526 43 - 44) กล่าวว่า อิทธิพลของหนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนที่มีต่อเด็กนั้นคือ ให้ความสนุกสนานจากความฉลาดในการคิดสร้างสรรค์สิ่งวิเศษต่าง ๆ สนับสนุนจินตนาการทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสนองอารมณ์ปรารถนาทางจิตใจได้แก่ ความรัก ความสำเร็จ การเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งโดยเนื้อแท้แล้วไม่เป็นพิษต่อผู้อ่านเลย เพราะฉะนั้นถึงแม้จะวิเคราะห์แยกประเภทแล้วแต่หนังสือการ์ตูนแต่ละประเภทที่นำมาให้เด็กอ่านได้มีการส่งผ่านจริยธรรมให้แก่เด็กโดยให้เห็นผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวการ์ตูน แสดงว่า เด็กสามารถสรุปเรื่องราวได้โดยไม่ได้ดูแต่พฤติกรรมของตัวการ์ตูน จึงทำให้วัยคิดเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าอีก 2 กลุ่มเล็กน้อยจึงอาจเป็นข้อสังเกตได้ว่าแนวโน้มของการอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทต่าง ๆ ว่าเป็นอย่างไร ถ้าได้มีการเพิ่มเวลาในการอ่าน เพิ่มหนังสือที่ให้เด็กอ่าน หรือใช้หนังสือการ์ตูนที่จริยธรรมของตัวการ์ตูนเด่นชัดกว่านี้ก็อาจได้ผลแตกต่างจากการวิจัยครั้งนี้

2 3 เมื่อพิจารณาวัยคิดเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือประเภทเดียวกัน จะเห็นว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำมีวัยคิดเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนาคือ กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงโดยมีการแนะนาได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนี้แต่ไม่มีการแนะนา กลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทที่ตัวการ์ตูนมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำโดยมีการแนะนาได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกันแต่ไม่มีการแนะนา และกลุ่มที่อ่านหนังสือการ์ตูนทั้งสองประเภทโดยมีการแนะนำก็ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่อ่านทั้งสองประเภทโดยไม่มีการแนะนาเช่นกัน แสดงว่าการแนะนาหรือการที่ผู้ใหญ่เอาใจใส่ พูดคุย ชี้แนะให้แก่เด็กเมื่อเด็กอ่านหนังสือการ์ตูนส่งผลให้เห็นว่ามีแนวโน้มให้เด็กมีวัยคิดเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนแล้วไม่มีการแนะนำด้วยเหตุผลที่กล่าวแล้วในข้อ 1

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อสังเกตที่กล่าวมาอาจกล่าวได้ว่า หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทต่าง ๆ ไม่มีผลทำให้พัฒนาการเชิงจริยธรรมของเด็กแตกต่างกัน แต่การแนะนำหรือการพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวในหนังสือที่เด็กอ่าน ช่วยชี้ให้เห็นว่าอะไรดี อะไรไม่ดี ควรปฏิบัติหรือไม่เพราะเหตุใดจะช่วยส่งเสริมจริยธรรมของเด็กได้ดีกว่าการไม่แนะนำหรือให้เด็กอ่านเองตามลำพัง (แต่ผลการวิจัยที่ได้ผลเช่นนี้อาจเป็นเพราะเวลาที่ใช้ในการทดลองน้อยเกินไป เพราะใช้หนังสือการ์ตูนเพียง 20 ตอน อ่านวันละ 1 ตอนเป็นเวลา 20 วัน ซึ่งในสภาพความเป็นจริงเด็กอาจจะอ่านหนังสือการ์ตูนวันละหลายตอน,และเรื่องหนึ่ง ๆ อ่านหลายครั้งก็ได้ เพราะพัฒนาการเป็นขบวนการที่ต้องใช้เวลาพอสมควร ดังที่ บลูม (Bloom, Hasting and Madaus 1971 · 226 - 230) กล่าวว่า การเกิดพฤติกรรมทางด้านพัฒนาการจะเป็นไปตามลำดับขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นการยอมรับหรือสนใจอนุต่อสิ่งเร้า ขั้นตอบสนอง ขั้นเกิดค่านิยม ขั้นจัดกลุ่มค่านิยมเพื่อทำให้เกิดค่านิยมใหม่สำหรับตัวเอง และขั้นสุดท้ายจะแสดงลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือและอรทัย สันทวิชานุวงศ์ ได้สรุปว่า การจะเกิดพฤติกรรมตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5 ได้นี้ต้องใช้เวลานานในการสร้างลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของบุคคล (อรทัย สันทวิชานุวงศ์ 2523 51)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1 พ่อแม่ ผู้ปกครองควรดูแล สนใจการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็ก และควรพูดคุยกับเด็กถึงเรื่องราวในหนังสือการ์ตูนที่เด็กอ่านและช่วยชี้แนะ อภิปรายร่วมกับเด็กว่าอะไรควร ไม่ควร จะได้ช่วยให้เด็กรู้จักคิดและช่วยส่งเสริมจริยธรรมให้แก่เด็ก

2 ควรหาหนังสือที่มีคุณภาพดีที่ส่งเสริมจริยธรรมให้เด็กอ่าน หรือช่วยแนะนำการเลือกซื้อหนังสือให้แก่เด็ก แต่ถ้าพบว่าเด็กหาหนังสือที่มีจริยธรรมต่ำมาอ่านเองก็ควรถือโอกาสอธิบายให้เห็นความไม่ดีและผลร้ายของพฤติกรรมนั้น ๆ เสมอ แต่ควรแนะให้เด็กอ่านหนังสือที่มีคุณภาพดีกว่า

3 ผู้ผลิตหนังสือควรสอดแทรกเนื้อหาหรือเรื่องราวที่จะช่วยส่งเสริมจริยธรรมให้แก่เด็กโดยการให้เห็นตัวอย่างที่ดีที่ควรปฏิบัติ หรือถ้าจะมีการสอดแทรกเนื้อหาที่ตัวละครมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ก็ควรแสดงให้เห็นด้วยว่าการกระทำชั่วนั้นจะได้รับผลร้ายตอบสนอง หรือมีการแสดง

ให้เห็นผลที่ได้รับของตัวละครว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว นอกจากนี้อาจช่วยสรุปเรื่องในแต่ละตอน หรือแต่ละเรื่องในทำนอง "นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า" ไว้ด้วย เท่ากับเป็นการช่วยชี้แนะให้เด็กเห็นผลการกระทำดีและการกระทำที่ไม่ดีได้ชัดเจนขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1 ควรมีการวิจัยที่เพิ่มเวลาในการทดลองให้มากขึ้น เช่น ใช้เวลาตลอด 1 ภาคเรียน และศึกษาพฤติกรรมด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ศึกษาคติเชิงจริยธรรมด้วยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเล็ก ๆ จะได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงได้ชัดเจน

2 ควรมีการศึกษาจริยธรรมของเด็กจากผลการอ่านหนังสือการ์ตูนโดยใช้หนังสือการ์ตูนที่มีความแตกต่างด้านจริยธรรมเด่นชัดกว่านี้ หรือใช้หนังสือการ์ตูนที่มีผู้วิเคราะห์ไว้แล้ว เช่น หนังสือการ์ตูนเล่มละบาท (กรรณิกา ศรีเจริญ 2525) หนังสือการ์ตูนไทยเล่มละ 3 - 10 บาท (สุรางค์ รุ่งเรือง 2525) ทั้งที่อ่านโดยมีการแนะนำและอ่านโดยไม่มีการแนะนำ

3 ควรศึกษาเปรียบเทียบเด็กที่อ่านหนังสือการ์ตูนครั้งเดียวกับเด็กที่อ่านซ้ำหลายครั้ง จะมีผลทำให้เด็กมีจริยธรรมหรือบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ แตกต่างกันหรือไม่

4 ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบเด็กในเมืองหรือเด็กชนบทที่อยู่ในสภาพสังคมเดียวกันที่อ่านหนังสือการ์ตูนเป็นประจำกับเด็กที่ไม่ค่อยอ่าน

5 ควรศึกษาเด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกันแต่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน เมื่ออ่านหนังสือการ์ตูนจะมีการเลียนแบบหนังสือมากน้อยกว่ากันเพียงใด หรือไม่

6 ควรศึกษาสื่ออื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์การ์ตูน นิทานจากวิทยุ ว่าจะมีผลต่อจริยธรรมหรือพฤติกรรมของเด็กเพียงใด

7 ควรศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เช่น วัยรุ่น ที่ได้รับสื่ออื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ นิยายจากวิทยุ ว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพตามเรื่องราวที่ได้รับจากสื่อนั้น ๆ หรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรรณิกา ศรีเจริญ วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนเล่มละบาท ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525, 145 หน้า อัดสำเนา

กันยา ประสงค์เจริญ ผลการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525, 85 หน้า อัดสำเนา

กวี บ้านไท และ สุชาติ สวัสดิ์ศรี "วัฒนธรรมการ์ตูนในญี่ปุ่น" โลกหนังสือ 7 18 - 33 เมษายน 2526

เกิจแก้ว (นามแฝง) "การ์ตูน เลือกให้ดีมีประโยชน์" วิทยาสาร 27 49 - 51 8 มิถุนายน 2519

ณรงค์ ทองปาน การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก เอกสารนิเทศการศึกษาฉบับที่ 250 ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2526, 127 หน้า

ดวงเดือน พันธุมนาวิน จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนา[illegible] จำกัด 2524, 130 หน้า

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข [illegible] การวิจัยฉบับที่ 21 โรงพิมพ์การศาสนา [illegible]

ทัศนา สุสัดยะนันท์ "โดราเอมอน เหตุใดแมวญี่ปุ่น[illegible] 39 - 44 เมษายน 2526

บทนำ โลกหนังสือ 7 4 - 5 เมษายน 2526

บุญยงค์ นิลภาณิชย์ การทดลองสอนความมีระเบียบวินัยแก่เด็กที่มีระดับพัฒนาการทาง[illegible] ต่างกันโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์ ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525, 144 หน้า อัดสำเนา

ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ การทดลองใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2524, 71 หน้า อัดสำเนา

พรัมเพรา นิตรมร ผลการใช้หนังสือภาพที่มีตัวละครเป็นสัตว์กับหนังสือภาพที่มีตัวละครเป็นคน ต่อคุณธรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้อ่าน 2 กลุ่มอายุ ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2526, 64 หน้า อัดสำเนา

ไพเราะ เรืองศิริ ความสนใจต่อการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กในภาคตะวันออกของประเทศไทย ปริญญานิพนธ์ คม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 117 หน้า อัดสำเนา

แม้นมาศ ชวลิต "ข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับหนังสือเด็กและเยาวชน" วารสารห้องสมุด 10 29 - 33 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2509

แม้นมาศ ชวลิต "หนังสือการ์ตูนกับเด็ก" วารสารห้องสมุด 11 126 - 129 พฤษภาคม - มิถุนายน 2510

ยุพดี เตชะอังกูร การทดลองเขียนหนังตะลุงเป็นสื่อกลางเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านวินัยแห่งตนของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525, 49 หน้า อัดสำเนา

ระวี ภาวิไล "จริยธรรมในสังคมไทย" การศึกษาแห่งชาติ 5 2 มิถุนายน - กรกฎาคม 2522

รัตนาพย์ เอื้อชัยสิทธิ์ ความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 7 วิทยานิพนธ์ ค.ศ. ม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 95 หน้า อัดสำเนา

วิชาการ, กรม รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย องค์การค้าคุรุสภา 2520, 43 หน้า

วิริยะ สิริสิงห "หนังสือ การ์ตูนคืออะไร" แม่และเด็ก 47 20 - 21 ตุลาคม 2523

สงวน สุทธิเลิศอรุณ จำรัส ด้วงสุวรรณ และฐิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์ จิตวิทยาสังคม ชัยศิริการพิมพ์ 2522, 284 หน้า

สมทรง สีตลายัน การศึกษาเกี่ยวกับหนังสือที่เด็กชอบ วิทยานิพนธ์ คม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 126 หน้า อัดสำเนา

สมเดช สีแสง การทดลองสอนการยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2524, 111 หน้า อัดสำเนา

ลลวย โรจนลโรย์ "หนังสือสำหรับเด็ก" มิตรครู 15 15 - 17 30 มกราคม 2526

ลวนา พรพัฒน์กุล อิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อพัฒนาการด้านความคิดและการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กไทย รายงานการวิจัยฉบับที่ 3 ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525, 5 - 11 หน้า

ลวัลย์ เรืองวิเศษ วรรณกรรมสำหรับเด็ก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2520, 83 หน้า

สุนีย์ ยินศักดิ์ชัย การทดลองใช้หุ่นเชิดมือเป็นแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของเด็กชั้นประถมปีที่ 2 ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525, 61 หน้า อัดสำเนา

สุรางค์ รุ่งเรือง วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนไทยเล่มละ 3 - 10 บาท ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525, 146 หน้า อัดสำเนา

สุวนัย ศรีสง่า การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี และ 10 ปี ปีการศึกษา 2515 ปริญญานิพนธ์ กศ ม วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2516, 87 หน้า อัดสำเนา

สุเชษฐ์ ม่าเหร็ม อิทธิพลของการเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2521, 262 หน้า อัดสำเนา

อรทัย จันทวิชานุวงศ์ รูปแบบของนิทานที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2523, 151 หน้า อัดสำเนา

อรศรี ศรีตารา ความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาเขตการศึกษา 5 วิทยานิพนธ์ ค.ศ ม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 118 หน้า อัดสำเนา

อุทิศ วนุรักษ์เยาวชน การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนโดยเรียนกับครูและเรียนด้วยตนเอง ปริญญานิพนธ์ กศ ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2524 33 หน้า อัดสำเนา

Altman, H and B Nielsem 'Book and Empathy Help Troubled Children," Children Library Journal. 31 248 August,1974.

Bandura, A and Richard H. Walter Social Learning and Personality Development New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1963. 329 p.

Becker, Stephen "Cartoon" in Collier's Encyclopedia v 5, p 495 - 506. ed. by William D Halsey, New York, Crowel Collier Publishing Company, 1962

Bloom, B.S , J thomas Hasting and George F Madaus Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning New York, Mc Graw - Hill Book Company, 1971 923 p.

Edwards, Allen L Statistical Analysis. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1958 234 p

Ferguson, George A. Statistic Analysis in Psychology and Education. 4th ed , Tokyo, Mc Graw - Hill Kogakusha Ltd., 1976 529 p

Gesell, Arnold Lucins The Child from Five to Ten New York, Harper and Brother, 1946 475 p

_____ Youth The Years From Ten to Sixteen New York, Harper and Brother, 1956 542 p

Good, Carter V Dictionary of Education. New York, Mc Graw - Hill Book Company, Inc., 1959 676 p.

Guildford, J.P. Fundamental Statistic in Psychology and Education. 6th. ed., Tokyo. Mc Graw - Hill Kogakusha Ltd , 1978. 545 p

Hartley, Ruth E. and Robert M. Goldenson The Complete Book of Children's Play New York, Thomas Y Crowell Co , 1957 462 p

Hildreth, Gertrude. Teaching Reading , a Guide to Basic Principles and Modern Practices New York. Henry Holt and Company, Inc., 1958 612 p.

Licona, Thomas Moral Development and Behavior New York, Holt, Rinehart and Winston, 1976 430 p

Lindquist, E F Design and Analysis of Experiment in Psychology and Education Boston, Houghton Mifflin Company. 1956 393 p.

Lindzey, Gardner, ed Handbook of Social Psychology v 1, Cambridge, Mass, Addison Wesley Pub Co 1954 588 p

Mc Guire, W J "The Nature of Attitude and Attitude Change," in the Handbook of Social Psychology v 3 p 136 - 314, edited by Lindzy, G and Aronson, E 2nd ed., Reading, Mass Addison Wesley, 1969

Piaget, Jean The Moral Judgment of the Child. Glencoe, Free Press, 1960 417 p.

Pittman, David J "Mass Media and Jewenile Deliquency," Jewenile Deliquency New York, Philosophical Library, Inc , 1958. 300 p

Schonell, Fred J The Psychology and Teaching of Reading Edinburgh, Oliver and Boyd Ltd , 1961 295 p

Shaw, M E and J M. Wright Scale for Measurement of Attitude. New York, Mc Graw - Hill, Inc , 1967 604 p

Winer, B J. Statistical Principles in Experimental Design. 2nd ed., Tokyo, Mc Graw - Hill, Inc., 1971 907 p.

Wittich, Walter A and C F Schuller Audio - Visual Materials their Nature and Use 3rd ed , New York, Harper and Brother Publishers, 1962 500 p

Zucaro, Blase John "The Use of Bibliotherapy Among Sixth Grades to Affect Attitude Change toward American Nigroes," Dissertation Abstracts International 33(4) 1304A 1972.

תרגום רת

ภาคผนวก ก แบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม

ค่าอำนาจจำแนกวิเคราะห์รายข้อของแบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม

ภาคผนวก ข หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ค แสดงการทดสอบสมมติฐานเบื้องต้นของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาคผนวก ก แบบทดสอบวัดพัฒนาการเชิงจริยธรรม

ค่าอำนาจจำแนกวิเคราะห์รายข้อของแบบทดสอบวัดพัฒนาการเชิงจริยธรรม

แบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม

คำแนะนำ

แบบทดสอบนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด แต่ผู้ตอบแต่ละคนจะตอบแตกต่างกันไปตามความคิดเห็น ความรู้สึก และประสบการณ์ส่วนตัว ขอให้นักเรียนอ่านข้อ ๆ ตามเรื่องราวที่ให้มา แล้วพิจารณาว่านักเรียนเห็นด้วยกับความคิดหรือการกระทำของบุคคลในเรื่องราวนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด แล้วเลือกคำตอบตามความรู้สึกจากใจจริงของนักเรียนมากที่สุด

แบบทดสอบนี้ไม่เกี่ยวข้องกับคะแนนประจำภาคของนักเรียนแต่อย่างใด แต่การตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนจะมีประโยชน์มาก ในการที่จะช่วยพัฒนาจริยธรรมแก่เยาวชนไทยรุ่นต่อไป ดังนั้นจึงขอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้ออย่างตรงใจ

วิธีตอบ

ให้วงกลมล้อมรอบตัวอักษร ที่นักเรียนเลือกลงในข้อสอบ

ตัวอย่างการตอบแบบทดสอบ

ข้อ 0) เด็กชายมงคลหนีโรงเรียนไปเที่ยวกับเพื่อน

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของมงคลหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข. เห็นด้วย

ค ไม่เห็นด้วย

(ง) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตัวอย่าง ถ้านักเรียนเลือกข้อ ง หมายความว่า นักเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่มงคลกระทำเช่นนั้น

1 เด็กหญิงสุภาพอยู่ชั้น ป 4 เดินไปโรงเรียนพบนักเรียนชั้น ป 1 โรงเรียนเดียวกันหกล้มเข่าแตก เดินไม่ค่อยไหว สุภาพกลัวจะไปไม่ทันโรงเรียนจึงไม่ได้ช่วยเด็กคนนั้นเลย

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสุภาพหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2 เด็กชายสมชายพบนกบาดเจ็บบินไม่ไหวตกอยู่ในสวนหลังบ้าน ทำให้เขาจับได้โดยง่าย เขาจึงเอานกตัวนั้นไปให้แม่ทำอาหาร

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสมชายหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3 เด็กหญิงกัญญาเดินไปเหยียบก้างก้อเข้าโดยบังเอิญขณะวิ่งเล่นอยู่ในสนาม เธอร้องเสียงดังด้วยความตกใจและเจ็บปวด เพราะเธอเกลียดก้างก้อมาก เพื่อน ๆ ของกัญญาได้ยินจึงวิ่งไปดู เพราะคิดว่ากัญญาได้รับอันตราย แต่เมื่อพบกัญญาทุกคนจึงหัวเราะด้วยความขบขัน

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของเพื่อน ๆ ของกัญญาหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 ครูสั่งให้นักเรียนเอาดินสอมาเขียนสอบคนละ 2 แท่ง แต่เพื่อนของเด็กหญิงกัลยาลืมดินสอไม่ได้เอามาเลย กัลยาจึงให้เพื่อนยืม 1 แท่ง ทำให้กัลยาทำสอบไม่ทันไปเล็กน้อยเพราะดินสอหักขณะเขียนสอบจึงต้องเสียเวลาเหลาดินสอ

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของเด็กหญิงกัลยาหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5 เพื่อนของเด็กชายวินัย ทำเงินค่าอาหารตกหายระหว่างเดินทางมาโรงเรียน วินัยจึงแบ่งเงินค่าอาหารให้เพื่อนครึ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้เขากินอาหารไม่อิ่มในวันนั้น

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของวินัยหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

6 ในชั่วโมงเลขครูมักจะให้นักเรียนที่ทำเลขเสร็จแล้วให้ไปเล่นได้ ใครเสร็จก่อนก็ไปเล่นได้ก่อน วันหนึ่งวานีทำไม่ได้จึงให้จิตราช่วยอธิบายเพราะจิตราเรียนเก่ง และทำเสร็จก่อนใคร แต่จิตราจะรีบไปเตรียมของเล่นและเวลาเล่นมีน้อยจึงไม่ได้ช่วย

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของจิตราหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

7 เด็กหญิงงามตายอมรับกับคุณครูว่าเธอลืมทำการบ้าน เธอจึงถูกทำโทษที่ไม่ทำการบ้าน แต่เพื่อนของงามตาบางคนฉลาดกว่าไม่ถูกครูทำโทษเพราะบอกครูว่าทำไม่ได้ แต่แท้ที่จริงก็ลืมทำเช่นกัน

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของงามตาหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

8 เด็กชายปรีชาไปบ้านเพื่อนเพื่ออ่านหนังสือการ์ตูน พอคุณแม่มาเรียกให้กลับบ้าน ปรีชายังอ่านไม่จบ เขาจึงหยิบหนังสือการ์ตูนของเพื่อนไปอ่านต่อที่บ้านโดยไม่ได้บอกเจ้าของเพราะเพื่อนมีการ์ตูนหลายเล่ม และปรีชารู้ว่าเพื่อนอ่านเล่มนี้แล้วคงยังไม่อ่านอีก

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของปรีชาหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ก ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

9 เด็กชายสมชัยสัญญากับเพื่อนว่าจะไปซ้อมกีฬาในเย็นวันเสาร์ แต่เมื่อถึงเย็นวันเสาร์พี่ชายสมชัยชวนไปดูหนังเรื่องใหม่ สมชัยจึงไปดูหนังกับพี่แทนไปซ้อมกีฬา

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสมชัยหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

10 เด็กชายปิติแวะซื้อสมุดที่ร้านหน้าโรงเรียน ปิติต้องการให้คนขายหยิบสมุดให้เขาโดยเร็วเพราะรถนจะถึงเวลาเข้าแถว แต่คนขายไม่ว่างกำลังขายให้คนอื่น จึงบอกให้ปิติรอสักครู่ ปิติไม่พอใจจึงไม่ซื้อและชวนเพื่อน ๆ ว่าไม่ควรซื้อของร้านนี้อีกต่อไป

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของปิติหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

11 เด็กหญิงตวงใจอยากได้รองเท้าคู่ใหม่สีงรบเร้าให้คุณแม่ซื้อให้ แต่คุณแม่อธิบายว่ายังไม่จำเป็นให้ใส่คู่เก่าไปก่อน ตวงใจไม่ฟังเอาแต่ร้องไห้และไม่ยอมกินข้าวในเย็นวันนั้น คุณแม่ส่งสารสิงซื้อให้

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของตวงใจหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

12 เพื่อนของวิชัยท แลกันที่วิชัยทาเป็นการฝีมือเพื่อจะส่งครูในวันรุ่งขึ้นแตก วิชัยยอมให้ครูตุที่ส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเพราะคิดว่าเพื่อนไม่ได้แกล้ง

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของวิชัยหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

13 เด็กชายสมศักดิ์อยากมีของวิเศษอย่างในหนังสือการ์ตูน เขาจะได้ไม่ต้องท่องหนังสือ ไม่ต้องทำการบ้านเองใช้ของวิเศษทำให้ทุกอย่าง เขาจะได้มีเวลาไปเล่นมาก ๆ

นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดเห็นของสมศักดิ์หรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

14 เด็กหญิงปรานีทำเลขเสร็จช้ากว่าเพื่อน เนื่องจากปรานีตั้งใจทำด้วยตนเอง ไม่ลอกเพื่อนเลย ถ้าส่งสัยเธอจะถามครู แต่ปรานีไม่ค่อยได้เล่นในเวลาพักเพราะเธอทำงานช้า และเพื่อน ๆ ก็ไม่ค่อยเธอ

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของปรานีหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

15 คุณครูสั่งให้นักเรียนชั้น ป 3 ท่องสูตรคูณให้ได้วันรุ่งขึ้นครูจะถามทุกคน และถ้าใครท่องไม่ได้ครูจะลงโทษ เด็กชายตนัยคิดว่าถูกครูลงโทษเดี๋ยวเดียวก็หายเจ็บไม่ต้องท่องสูตรคูณก็ได้ เขาจึงไปเล่นกับเพื่อนอย่างสนุกสนาน

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของตนัยหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

16 เด็กชายสันติเล่นบอลอยู่กับเพื่อน บังเอิญลูกบอลไปโดนเด็กหญิงเล็ก ๆ คนหนึ่งล้มลงร้องไห้จ้า เพื่อน ๆ บอกว่าเด็กไม่เป็นอะไรมาก เพียงแต่ตกใจเท่านั้นให้สันติรีบไปเล่นต่อ แต่สันติรีบเข้าไปช่วย เพื่อจะขอโทษและดูแลเด็กคนนั้น แต่สันติถูกพ่อของเด็กคนนั้นดุว่าเล่นไม่ระวัง และเพื่อนก็ไม่รอทำให้เขาไม่ได้เล่นบอลต่อ

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสันติหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

17 เด็กชายนพพรยืมหนังสือการ์ตูนของเพื่อนมาอ่านที่บ้าน แต่เพื่อนอีกคนหนึ่งยืมต่อไปแล้วทำหนังสือขาด นพพรจึงต้องอดดูนม 2 วัน เพื่อเก็บเงินไปซื้อหนังสือการ์ตูนใช้เพื่อน

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของนพพรหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

18 แตงและต้อยเป็นพี่น้องกันพอคุณแม่ไม่อยู่ทั้งสองจึงเล่นสาดน้ำกันเป็นที่สนุกสนานจนน้ำเปียกไปถึงบ้านไปทั่ว แล้วทั้งสองก็รีบไปทำการบ้านต่อจนลืมเก็บกวาดน้ำที่เปียกไว้ แต่กว่าคุณแม่จะมาน้ำก็แห้งพอดี

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของแตงและต้อยหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

19 เด็กชายจำนงไปช่วยทำความสะอาดบ้านของคุณยายทุกเย็น จำนงจึงไปเล่นกับเพื่อนช้ากว่าคนอื่น เพื่อน ๆ จึงไม่ค่อยอยากให้จำนงเล่นด้วย เขาจึงไม่ค่อยมีเพื่อน

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของจำนงหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

20 เด็กชายมานะรับอาสาคุณแม่ไปจ่ายตลาดแทนพี่สาว เพราะพี่สาวช่วยคุณแม่ทำงานบ้านมากอยู่แล้ว แต่การไปตลาดทำให้มานะไม่ได้ดูรายการโทรทัศน์ที่ตนชอบ

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของมานะหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

21 คุณแม่เรียกให้เด็กชายประสานไปซื้อของให้แม่สักประเดี๋ยว ประสานกำลังยุ่งอยู่กับการทำการบ้าน จึงบอกคุณแม่ว่าไม่ว่าง คุณแม่จึงไปซื้อของเอง

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของประสานหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

22 วุฒิเป็นเด็กที่เรียนไม่ค่อยเก่ง ทุกครั้งที่ครูเปิดโอกาสให้ตอบคำถาม เขาจะตั้งใจฟังและพยายามตอบคำถาม ซึ่งส่วนใหญ่เขาก็มักจะตอบผิด เพื่อน ๆ จึงล้อเลียนเขาอยู่เสมอ แต่เขาก็ยังอยากตอบคำถามของครูเหมือนเดิม

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของวุฒิหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

23 เด็กชายวินัยอยากมีผู้ช่วยเหมือนโนบิตะในหนังสือการ์ตูน ที่มีของวิเศษช่วยเขาในยามคับขัน เขาจะได้ไม่ต้องกลัวใคร

นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดของวินัยหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

24 เด็กหญิงปาริชาติไม่อยากไปโรงเรียนในวันรุ่งขึ้น เพราะครูจะนำผลงานศิลปะของนักเรียนทุกคนไปติดหน้าห้อง ปาริชาติรู้ดีว่าผลงานของเธอไม่ส่วยจึงไม่อยากให้ใครเห็นผลงานของเธอ เธอคิดว่าเธอคงอายเพื่อนมาก

นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดของปาริชาติหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

25 เด็กชายวัฒนาเล่นบอลกับเพื่อน ปังเข้าลูกบอลกระเด็นไปโดนเด็กชายสามารถ สามารถจึงเตะบอลกลับมาอย่างแรง เพื่อให้โดนวัฒนาเป็นการแก้แค้น

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสามารถหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

26 ทีมฟุตบอลชั้น ป 5 ก ตัวเล็กกว่าทีม ป 5 ข เมื่อมีการแข่งขัน ป 5 ก ก็แพ้ ป 5 ข ทีม ป 5 ก กล่าวว่า ที่แพ้ครั้งนี้เพราะเขาตัวเล็กกว่า ถ้าตัวเท่ากันก็คงไม่แพ้แน่นอน

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของทีม ป 5 ก หรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

27 เด็กชายต่อเอาหน้ากากผีไปหลอกเด็กหญิงตึก ตึกตกใจมากเกือบเป็นลม ต่อเสียใจมากและขอโทษตึกเป็นการใหญ่รวมทั้งสัญญาว่าจะไม่ทำเช่นนี้อีก ตึกโกรธมากคิดว่าไม่มีวันยอมยกโทษให้ จะต้องหาทางแก้แค้นให้สาสม

นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดของตึกหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

28 โรงเรียนของเดย่าจะส่งนักเรียนไปตอบปัญหาแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่น เดย่าเรียนเก่งมาก เขาอยากแข่งขันตอบปัญหาเดี่ยว โดยไม่ต้องการให้เพื่อนไปแข่งขันตอบปัญหาร่วมกับเขา

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของเดย่าหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

29 เพื่อนที่ทำเวรร่วมกับวีระบอกว่าวีระทำเวรไม่สะอาด เมื่อมีการทำเวรครั้งต่อไป วีระจึงไม่ช่วยเพื่อนทำเวรอีก

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของวีระหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

30 เด็กหญิงกัลยาตายหญ้าไม่เป็น แต่กัลยาก็ช่วยเพื่อนตายหญ้าที่กลุ่มของเธอได้รับมอบหมายจนเป็นที่เรียบร้อย จนกัลยามือพองไปหมด และเธอจึงโดนแม่ดุว่าไม่เลี้ยงตัว

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของกัลยาหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

31 เด็กหญิงสุดาได้รับการอบรมให้พูดจาไพเราะอยู่เสมอ สุดาจึงพูดจาไพเราะกับทุกคน รวมทั้งกับคนขอทานด้วย

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสุดาหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

32 เด็กหญิงธิดาชอบเสียงฟ้าเป็นประจำ ทำให้ฟ้าคาญไม่อยากว่าอะไรเธอ ธิดาจึงสบายที่ไม่มีใครคอยดุว่าเธอ

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของธิดาหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

33 เด็กหญิงวาณีขึ้นรถประจำทางไปโรงเรียน มีนักเรียนที่ตัวเล็กกว่าช่วยถือกระเป๋านักเรียนให้บ่อย ๆ แต่วาณีไม่ได้ขอบคุณผู้ที่ถือกระเป๋าให้เพราะเห็นว่าเป็นเด็ก

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของวาณีหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

34 คุณพ่อคุณแม่ของสุจินดาพาครอบครัวไปเที่ยวทะเล สุจินดาเตรียมของใช้และของกินไปด้วยให้เพียงพอ ซึ่งทำให้เสียเวลาเตรียมตัวนาน และทุกคนต้องคอยเธอ **แต่ขณะเดินทางทุกอย่าง**เรียบร้อยมาก

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสุจินดาหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

35 เด็กชายปัญญาเป็นคนทำงานช้า เพราะเขาจะตรวจทานงานที่ทำจนแน่ใจก่อนจะเอาไปส่งครู เพื่อน ๆ จึงเรียกเขาว่า เป็นนายอืดอาดประจำห้อง และไม่มีใครคอยปัญญาเวลาจะไปเล่นหรือไปไหน ๆ

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของปัญญาหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

36 บ้านของเด็กชายองอาจอยู่ในโรงเรียน เขาจึงไม่จัดตารางสอน เพราะถ้าลืมหรือต้องการสิ่งใดก็วิ่งไปเอาที่บ้านได้ทันที

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำขององอาจหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

37 เด็กหญิงดาราทำการบ้านตั้งแต่เย็นจนกระทั่งดึกก็ยังไม่เสร็จ ดาราง่วงนอนจึงเข้านอนโดยไม่ได้เก็บหนังสือและสมุดการบ้านที่ทำค้างไว้ เพราะคิดว่าจะตื่นมาทำในตอนเช้า

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของดาราหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

38 เด็กชายสมชาติเรียนหนังสือเก่งและสอบได้คะแนนดีอยู่เสมอ ครูสั่งให้ทำแบบฝึกหัดทุกข้อ แต่สมชาติจะเลือกทำแต่ข้อยาก ๆ เท่านั้น ส่วนข้องง่าย ๆ และซ้ำกันเขาจะไม่ทำ เพราะเห็นว่าเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสมชาติหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

39 ขณะที่สมศรีเงินซื้อของอยู่ที่ตลาด เสียงเพลงชาติก็ดังขึ้น สมศรีเห็นคนอื่นไม่ยืนตรง เธอจึงไม่ยืนตรงบ้าง

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสมศรีหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

40 คุณป้าของเด็กชายยิ่งยงให้เงินเขา 10 บาท ยิ่งยงรับเอาไปซื้อของเล่นทันที เพราะเงินนี้เป็นเงินพิเศษไม่ต้องเก็บไว้ก็ได้ พรุ่งนี้คุณแม่ก็จ่ายเบี้ยเลี้ยงประจำวันให้อยู่แล้ว

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของยิ่งยงหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

41 เด็กชายสุชาติเก็บเงินค่าขนมไว้ได้ 20 บาท แต่ยังไม่พอซื้อของเล่นที่ออกมาขายใหม่ ซึ่งราคา 30 บาท สุชาติกลัวของเล่นจะขายหมดก่อนที่เขาจะเก็บเงินได้ครบ 30 บาท เขาจึงไปขอยืมเงินที่ 10 บาท โดยจะเก็บเงินใช้ให้ทีหลัง พี่ก็ให้ยืม

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสุชาติหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

42 บ้านของเด็กชายณรงค์อยู่ไม่ไกลโรงเรียนมากนัก เขาจะขึ้นรถประจำทางไปหรือเดินไปก็ได้ ณรงค์เลือกเอาการขึ้นรถประจำทางไปโรงเรียน เพราะพ่อแม่เขาให้เบี้ยเลี้ยงประจำวันมากพอที่จะขึ้นรถไปได้

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของณรงค์หรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

43 เด็กหญิงสมศรีมีน้อง 3 คน คุณแม่ให้เงินมาซื้อขนมคนละ 1 อัน น้องต้อยของสมศรีรับอาสาไปซื้อให้ แม่ค้าแถมขนมมาให้ 1 อัน สมศรีจึงเอาขนมที่เกินมาให้น้องต้อยไป น้องต้อยจึงได้ขนม 2 อัน

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสมศรีหรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

44 น้องจุ๋มและน้องเล็กของสมพรทะเลาะแย่งของเล่นกัน ซึ่งเป็นของเล่นของจุ๋ม สมพรเข้าไปตัดสิน สมพรเห็นว่าน้องเล็กเป็นน้องคนสุดท้องจึงตั[illegible]ดสินให้จุ๋มเอาของเล่นให้น้องเล็กไป

นักเรียนเห็นด้วย[illegible]ารกระทำ[illegible]ม่

ก เห็นด้วยอย[illegible] ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

45 เด็กชายวิโรจน์เป็นหัวหน้าชั้น [illegible]ครูจึงสั่งให้วิโรจน์จดชื่อนักเรียนที่คุยเสียงดัง วิโรจน์จดชื่อเพื่อนทุกคนที่คุยเสียงดัง ยกเว้นมนตรีซึ่งคุยเสียงดังเช่นกัน เพราะมนตรีเป็นเพื่อนสนิทของเขา และวิโรจน์อาศัยรถของพ่อมนตรีมาโรงเรียนทุกวัน

นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของวิโรจน์หรือไม่

ก เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข เห็นด้วย ค ไม่เห็นด้วย ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายข้อของแบบทดสอบวัดทัศนคติเชิงจริยธรรม

ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t
1	3 3514	16	6 7311	31	6 3391
2	3 2766	17	5 1796	32	8 7205
3	3 1350	18	3 8387	33	7 2992
4	5 0119	19	5 0483	34	5 3932
5	6 2531	20	6 1507	35	7 6508
6	3 4846	21	3 9942	36	5 6140
7	7 1652	22	4 4552	37	6 8518
8	4 4552	23	6 0	38	6 3965
9	4 6408	24	5 3106	39	6 0030
10	5 0608	25	7 3245	40	6 9006
11	6 1867	26	6 2639	41	8 0178
12	5 1649	27	6 8149	42	6 9341
13	5 6931	28	5 4794	43	5 9964
14	6 2565	29	4 2025	44	2 6455
15	5 63	30	6 7154	45	2 7736

ภาคผนวก ข หนังสือการขอความร่วมมือในการวิจัย

หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่ตัวการ์ตูน

มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูง

ডোরেমন
ডোরেমন
ডোরেমন

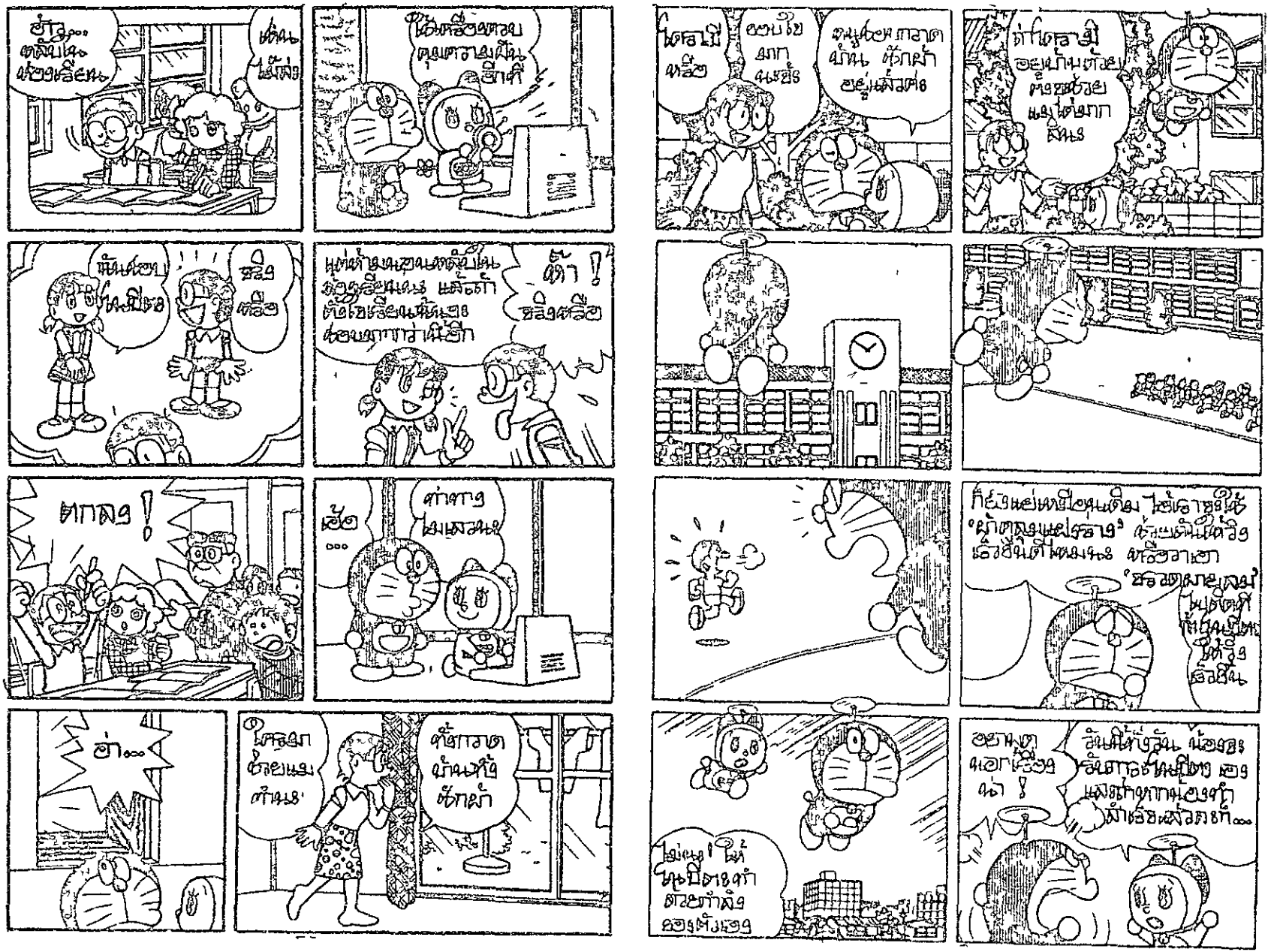
ตกลง !
อ่า...

การ์ตูนเรื่องสั้น

ตอน: ขอบคุณสำหรับทุกสิ่ง

29

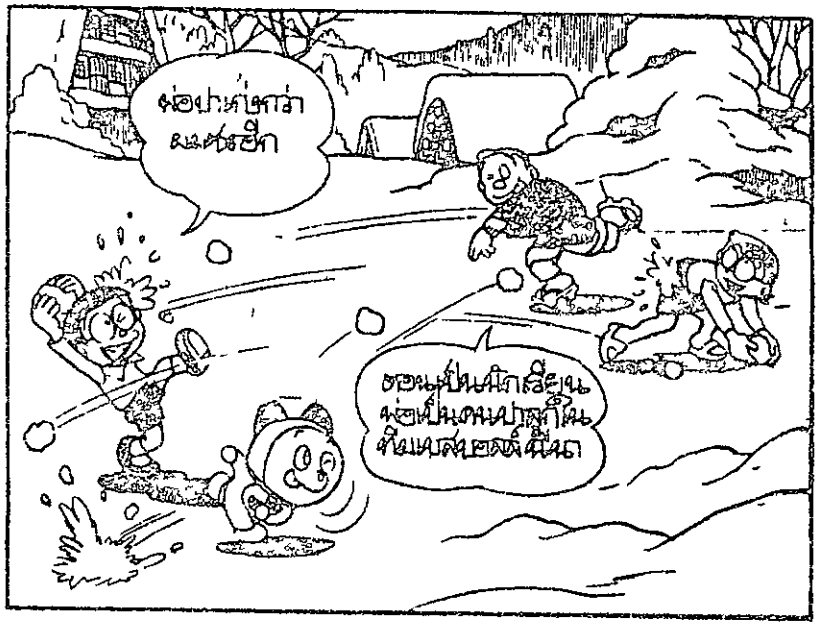
ต่อปากต่อคำ
ฉันสิยิ่ง
ตอนนี้ในหัวเรื่องนี้
ต่อปากต่อคำกันไม่ได้
ที่เหมือนตอนนี้ดีแล้ว

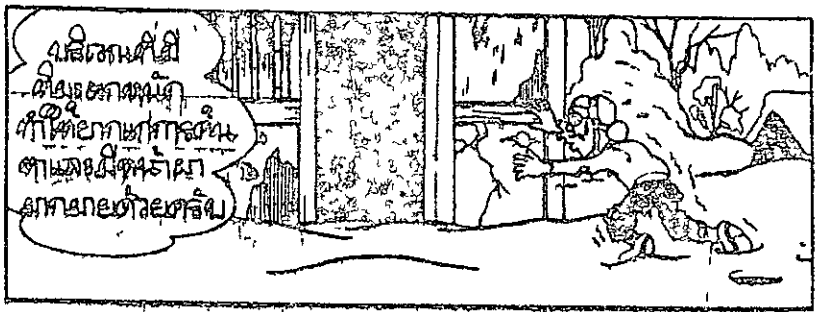
ผลิตรถที่ใช้
ที่ไม่ยากเย็นเกินไป
ตามสมัยนิยม
ก็ยากเย็นเกินไป

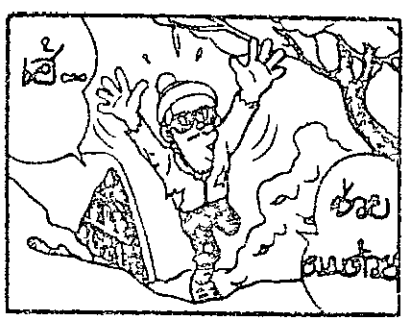
ช่วย
ด้วย

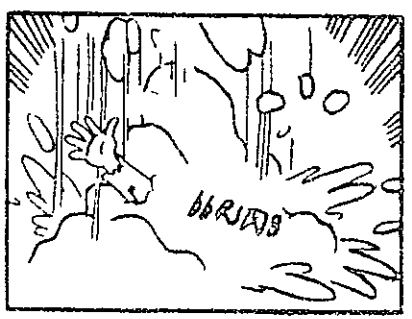
ปังปังปัง

โดเรมอน
ก้านคุง

เอาข้าว
มา..

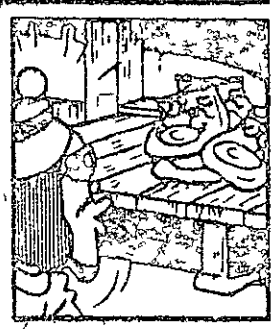

ฮึ่ย
อึ๊บ
อึ๊บ

ตูดงกายไม่ได้
กินตั้งสองวัน
ตั้งนานแล้ว
ตายก่อน
เสียดาย
ตายก่อน
ดีแล้ว
ดีแล้ว

ดีเหมือนกัน
ที่เราก็ตาย
ตายด้วย
ดูโดเรมอน
ก็ตายเหมือน
ตายด้วย

ดูโดเรมอน!
ช่วยผม
ด้วย
เฮ้ย
ดีเหมือน
ตายด้วย
ตายด้วย

ว้าว! นี่เจ้าได้
ยินเสียงอะไร
แปลกๆไหม?

ดีนะฮูกา
ยากูโมโม่
ตายดี!
โดเรมอน
ดูย
...

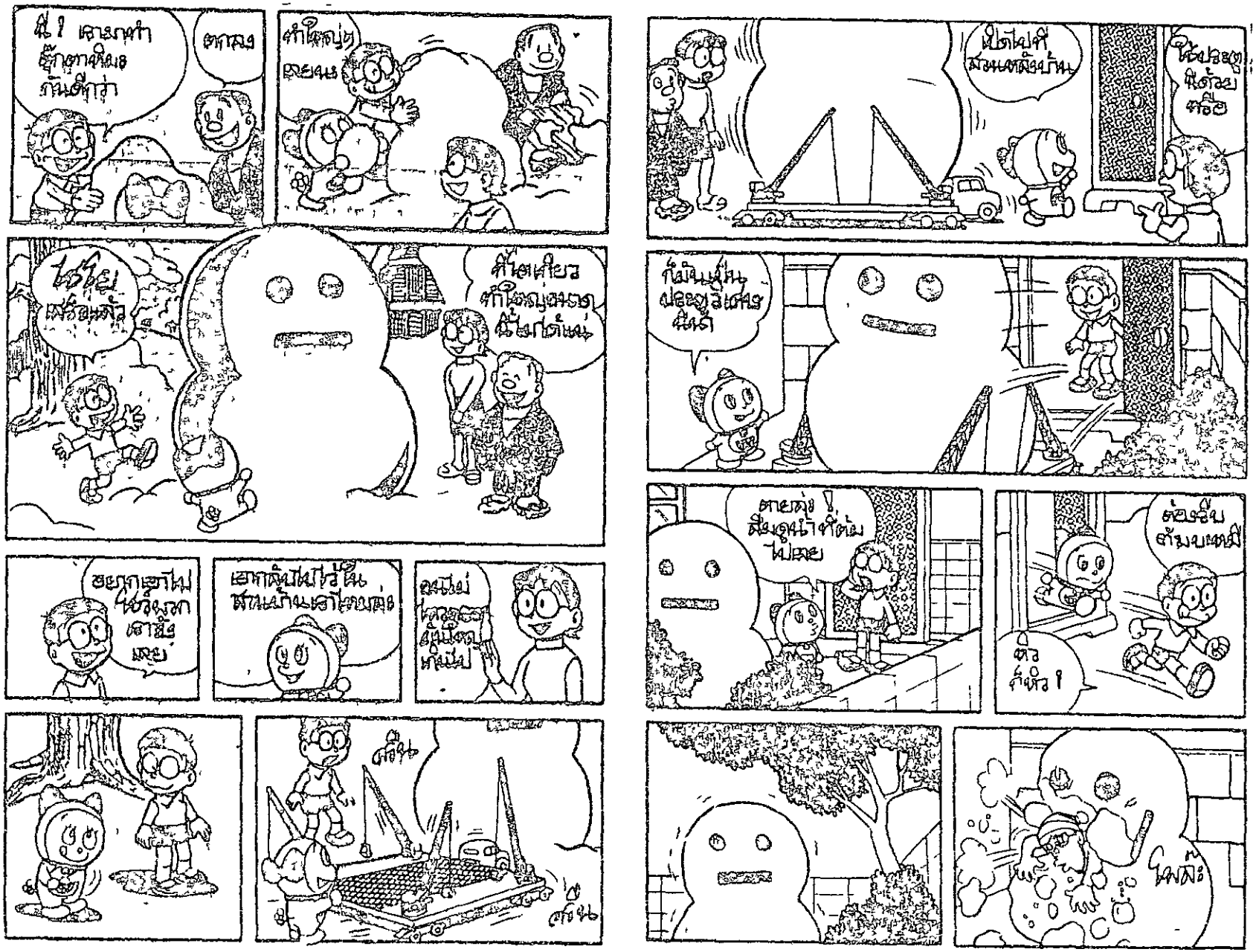
ตกลง
ไปโยน
ตายล่ะ !
ต้องรีบ
ทิ้ว
ก็หิว !
ไพล๊ะ

ใครก็ได้ ช่วยที...
ช่วยด้วย!
ใครก็ได้มาช่วยดูแลเขาที!
ก็ไม่เป็นไรหรอก ถ้าแค่วันนี้
เขาแค่ตกใจ
เดี๋ยวมาช่วยกันทำความสะอาดให้ทางนี้
ทางนี้ก็ด้วย
ทางนี้ก็ด้วย
เดี๋ยวผมจัดการให้ครับ!
วันนี้ก็ได้ทำความสะอาดเยอะเลย
เฮ้ย! ฉันยังไม่ได้ทำอะไรเลย

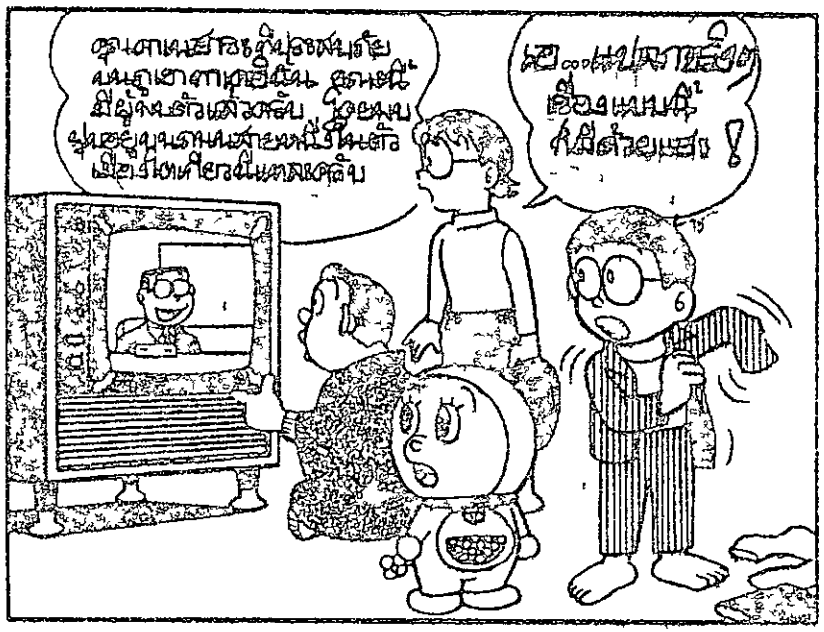
คุณหมอครับ ผมรู้สึกเหมือนเขาจะมีอาการแปลกๆ ไปนะครับ
เขาเป็นอะไรมากไหมครับ
ไม่เป็นไรหรอก แค่ตกใจนิดหน่อย
เดี๋ยวก็ฟื้นแล้ว

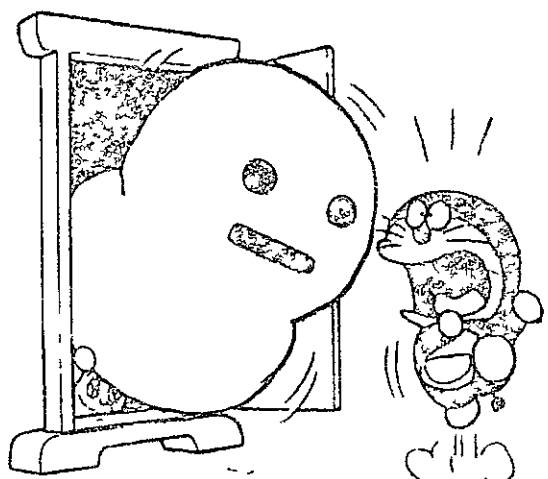

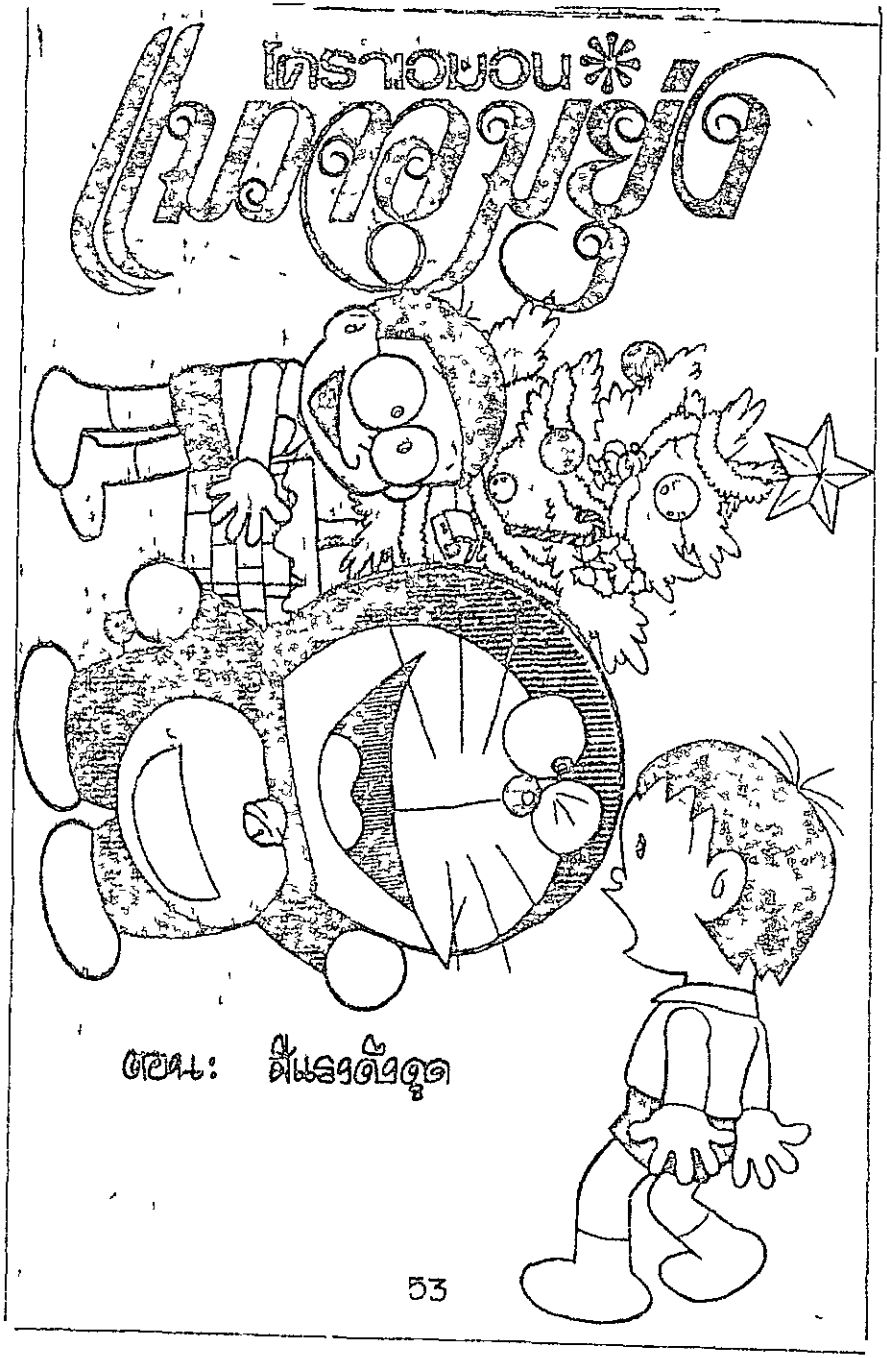
โคราเอมอน
ตอน: ดีแรงดึงดูด
53

ปีที่แล้วไป ขัดที่บ้านฉัน แล้วนี่นา
ปีก่อนโน้น ก็ขัดที่ บ้านฉัน
แล้วปีนี้เราจะขัด งานปาร์ตี้คริสมาสต์ ที่บ้านโดรกันดีละ ?
บ้านฉันไม่ได้นะ เดี๋ยวแม่ตาเป็ง หมด
บ้านฉันยิ่ง ไม่ได้โดรปุเลย
แบบนี้ก็ แย่นะสิ !
เอ๊ ! อาบาลายะ ที่บ้านนายล่ะ ?
อือ... ก็ได้ !
ตกลง ตามนี้
ปีนี้เราจะขัด กันที่บ้าน อาบาลายะ
ฉันจะกลับไปเปลี่ยนเสื้อผ้า ! ฉันจะไปเตรียมอนมหวาน !

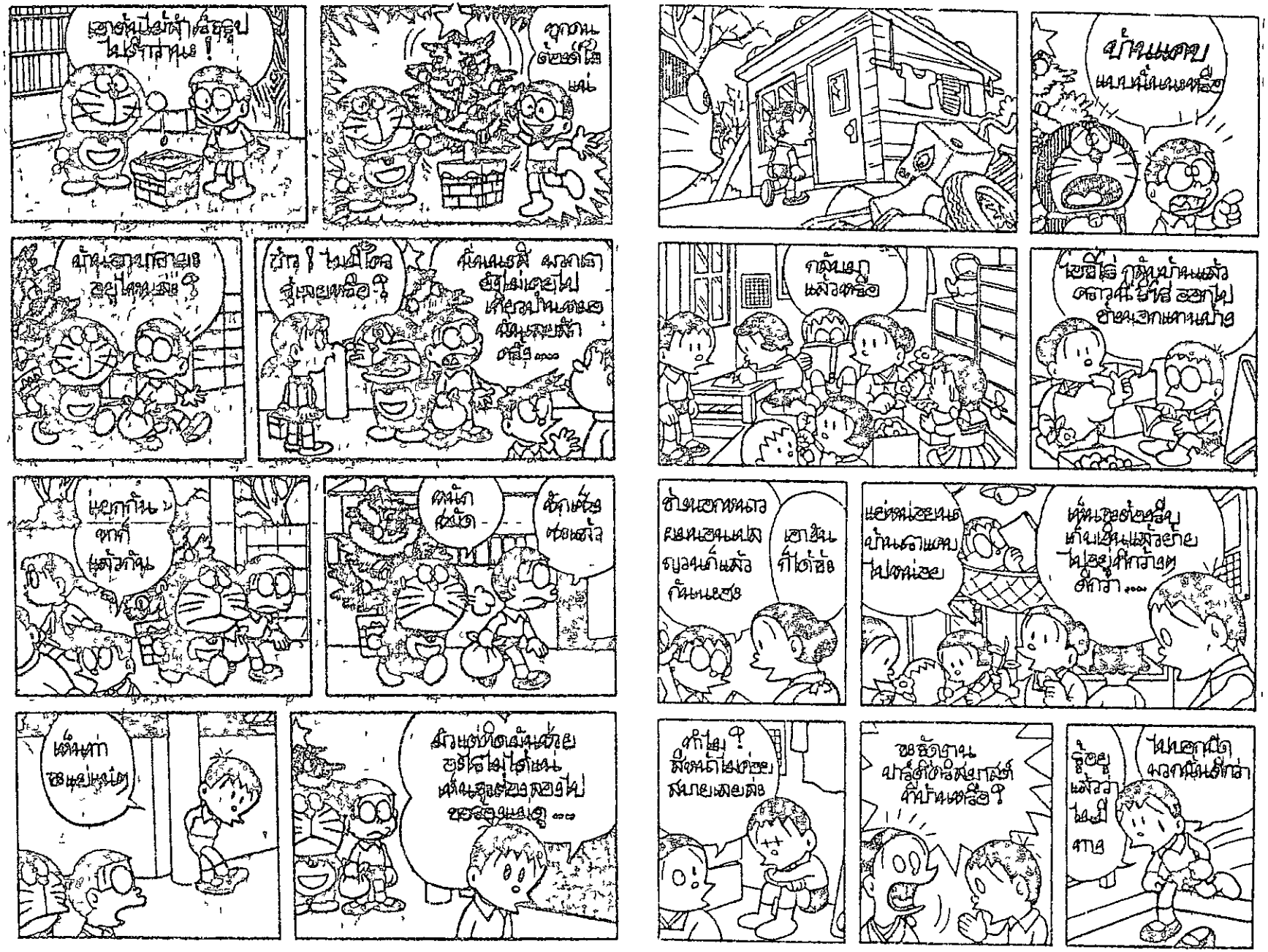

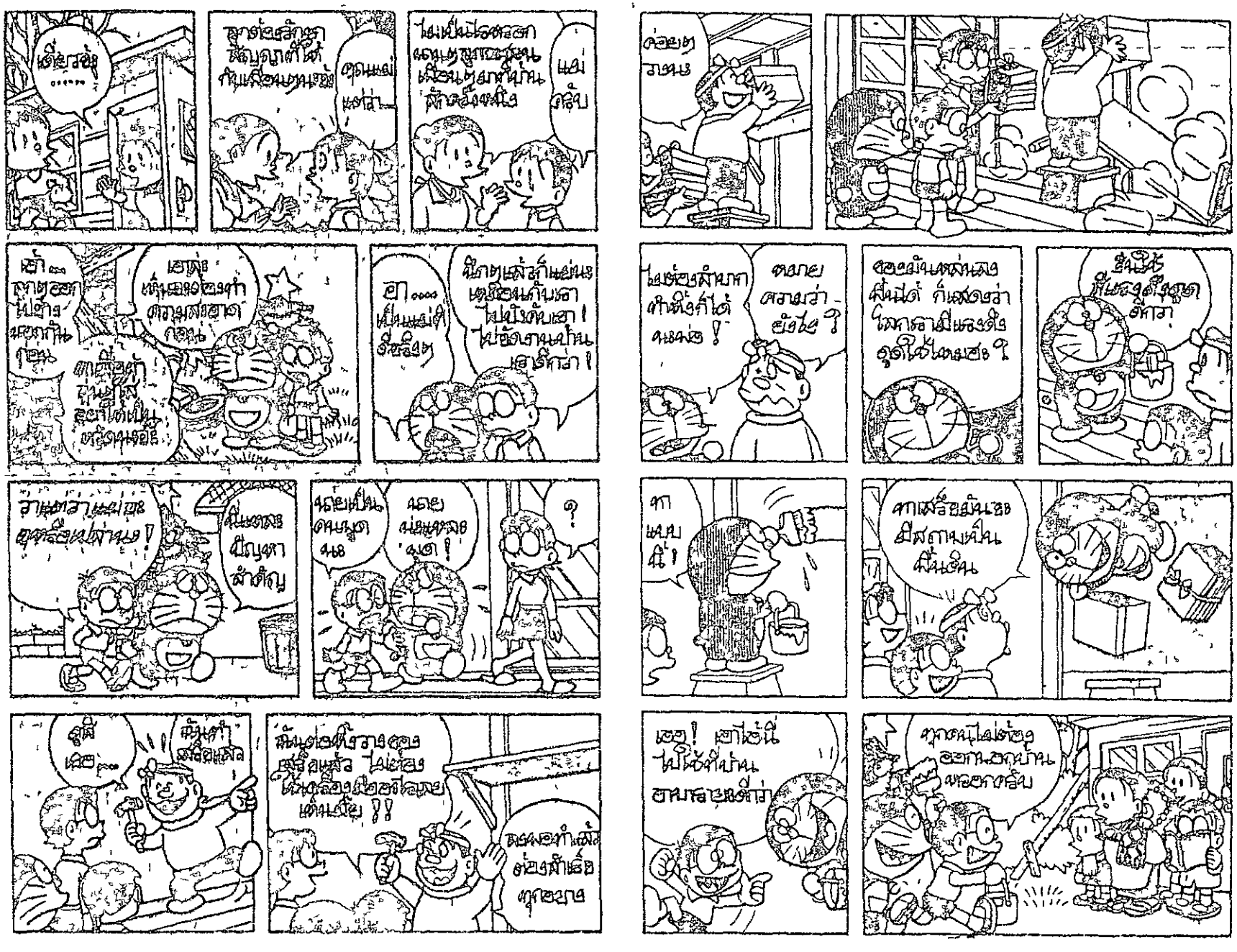

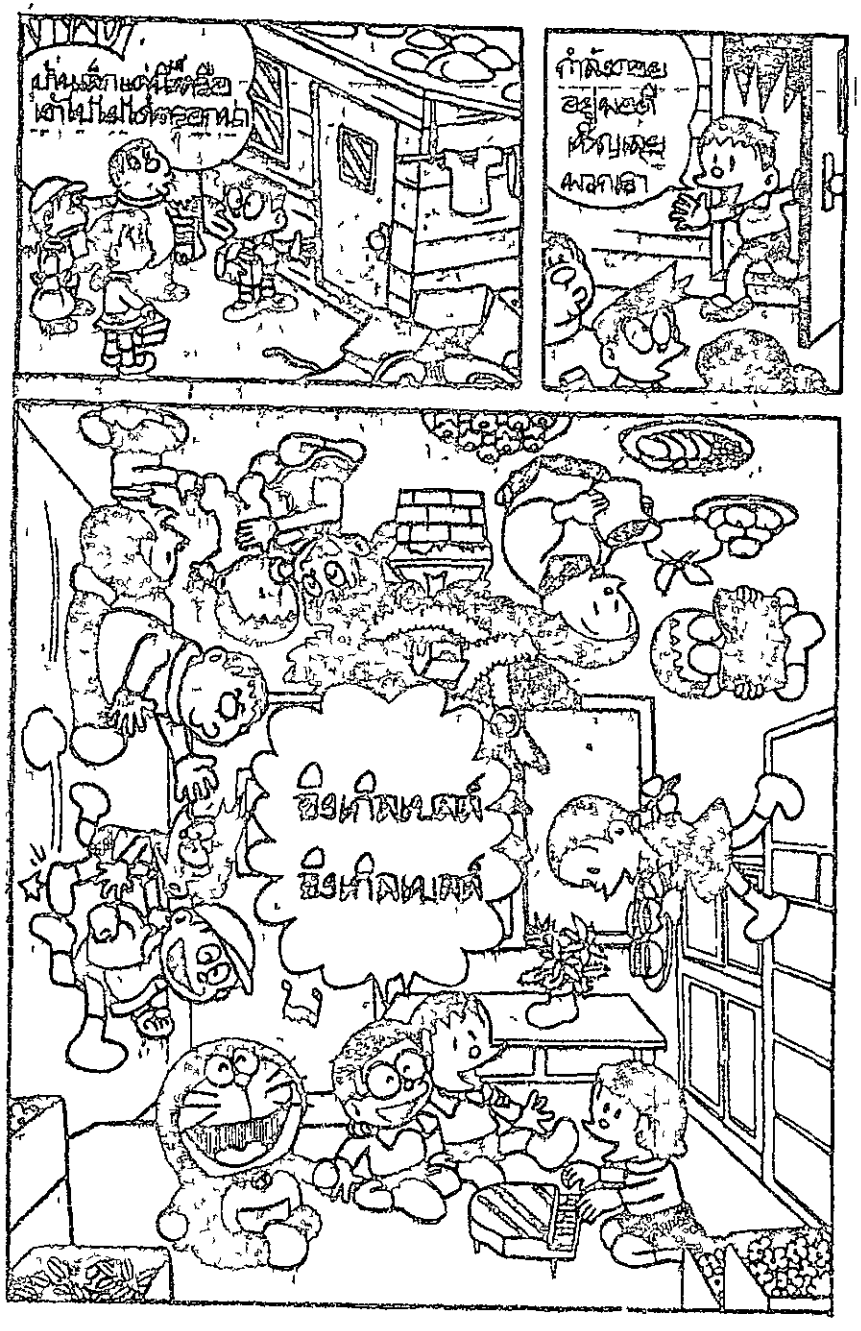

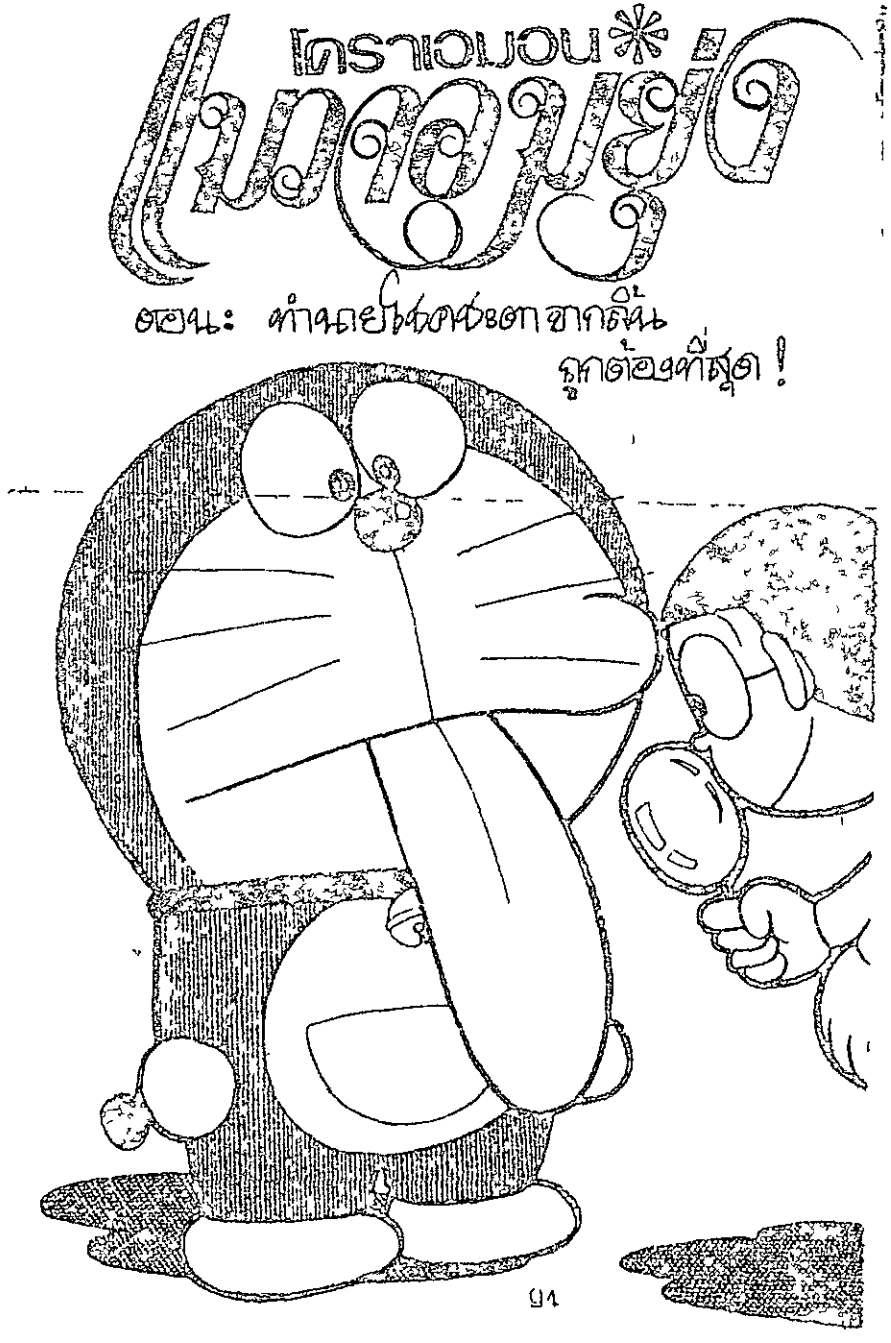
โคราเอมอน
ไมตอนยุ่ง
ตอน: ทำนายโชคชะตาจากลิ้น
ถูกต้องที่สุด !

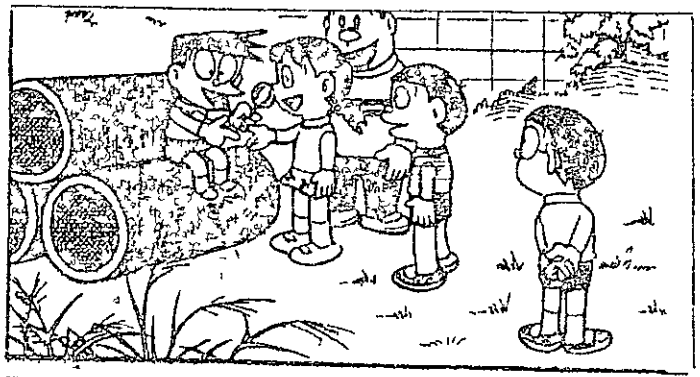

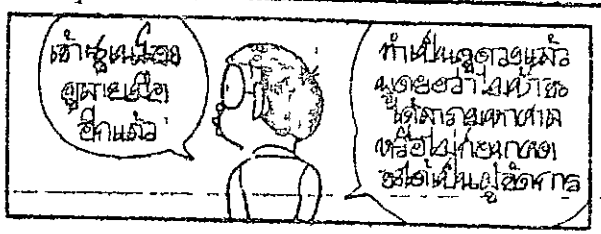
เข้าซุ่มเงียบ
ดูพายเรือ
ดีกันดีกว่า
ทำเป็นหลุดลอยมาเล่น
แต่ความจริงแล้ว
เครื่องไม้เครื่องมือ
ของโนบิตะ

อันตรายอย่างไร
ถึงคนที่ใช้ประตู
ต่างมิติต้องเข้าไป
ดูแลบ่อยๆ
ไม่เป็นไรน่า
ดูเอาเอง
ก็ได้หรอก

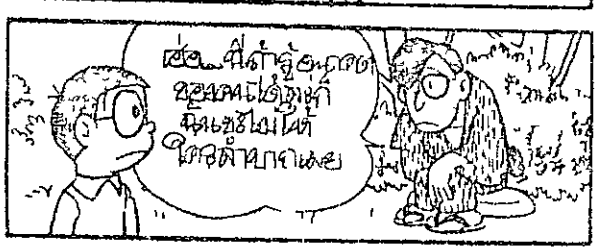
เอ๊ะ ที่นี่คือ
ดาวอังคารไม่ใช่หรือ
ทำไมถึงมาที่นี่ได้

ใครกันนะ?
ดูตาแปลกๆ
ดีจัง!
เพื่อนที่อยากรู้จักมานานๆ
ตัวเองที่นี่นั่นเอง

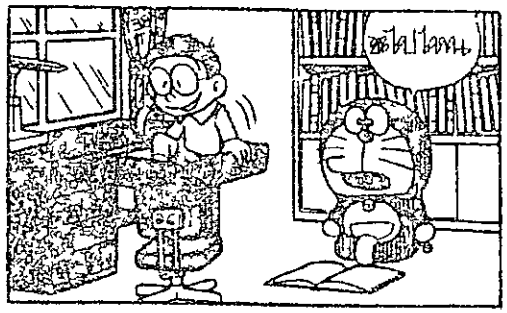
ไปไหนนะ
ดีแฮะ
การสื่อสาร
ก็ยังใช้ได้
อยู่เลย

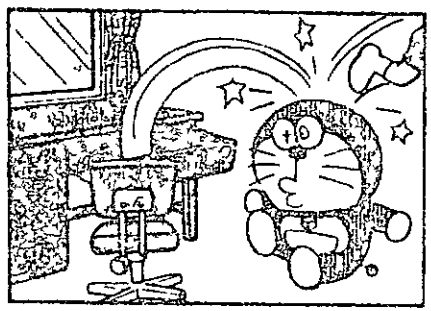

ฮึฮึฮึ
แผนนี้ไม่มีใครรู้
ซักนิดเดียว

ตำนายโนบิตะ
ไขคดีลึกลับ!

น่าจะ!
ดูเอาเอง!
ดูไป!
ยังไม่ทัน
ก็ได้!
ฮา!
ฉันจะดู
ดีๆ
ให้ดู

อา... ลืมดูเลยว่าไม่ได้!
ตอนประลอง
ข้อสอบ
ยังไงก็ไม่
ทันแล้ว

แต่ถึงสายก็ยังดูได้อยู่
ด่วนเลยจ้ะเดี๋ยวสาย
น่า!

ไอ้หอนี่ก็เหมือนกัน
อยากดูหนังญี่ปุ่น!
ฉันยังไม่
ดูเลยว่า?

เพราะฉันไม่ได้
เรียนรู้ลองดีนี่เอง
สงสัยจะไม่ได้
ดูแลสักที!
ช่วยด้วย!
ช่วยด้วยนะ!
ดูดาว
ดูดาว!
ไม่ได้ยินเสียงเลย
ไม่ได้ยินเลย
ไม่ได้ยินเลย!
ไม่ได้ยินเลย!
ไม่ได้ยินเลย!

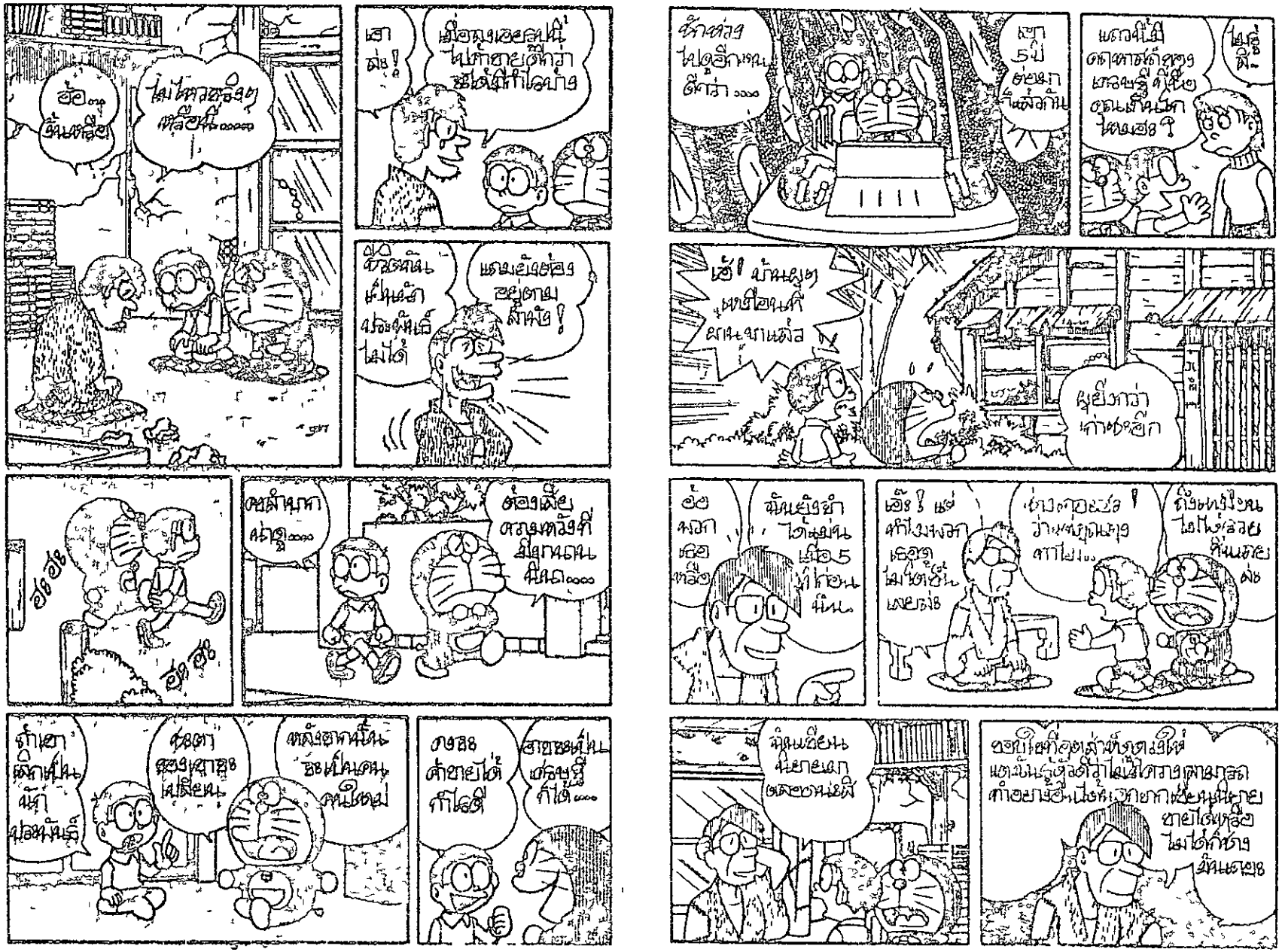

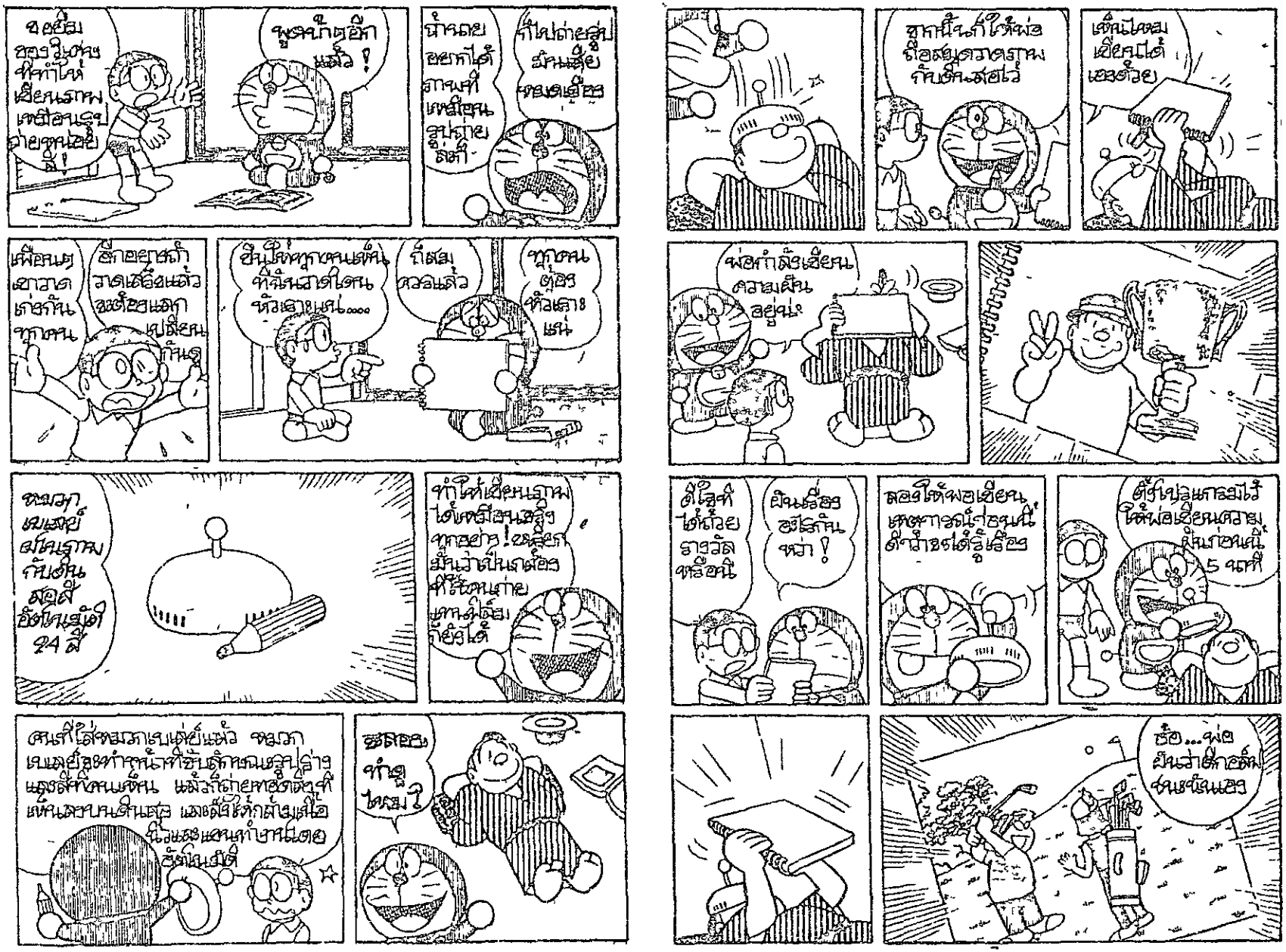
ฉลาดนี่ ให้พ่อถือสมุดวาดรูปกับดินสอไว้
เดี๋ยวโดเรม่อนเขียนด้วย
พ่อกำลังเขียนความเห็นอยู่น่ะ
ดีใจที่ได้ยินอย่างนี้
ฝันร้ายอะไรกันหว่า!
ลองให้พ่อเขียนดูซักหน่อยดีกว่าน่าจะได้รู้เรื่อง
ดีจังได้ลูบหัวโดเรม่อนเขียนความเห็นให้ 5 ฉบับ
ช็อ...พ่อฝันว่าตีกอล์ฟอยู่
ขอยืมสมุดวาดรูปหน่อยสิ!
พูดจาน่าตบอีกแล้ว!
ทำไปก่อนสิ! มีคนเขียนของเยอะแยะ
ฉันไม่ได้ถามว่าใครเขียนรูปอะไรสักหน่อย
เพื่อนๆ เอาวาดเล่นกันทุกคน
ตีกอล์ฟเก่งจังเลย
ฉันไม่ได้หมายความว่าคนนั้นวาดไม่ดี
ก็ดีนี่ ควรแล้ว
ทุกคนตั้งใจวาดกันจริงๆ
ขอยืมสมุดเขียนความฝันหน่อย
ขอยืมสมุดเขียนความฝันหน่อย
ฉันมีสมุดเขียนความฝันอยู่ 24 สี
ทำไมให้เขียนความฝันไม่ได้ล่ะ ทุกอย่าง! ขอยืมสมุดเขียนความฝันหน่อย
ขอยืมสมุดเขียนความฝันหน่อย
ดีจังที่ได้ยินว่าเขียนความฝันได้ทุกอย่าง
ขอยืมสมุดเขียนความฝันหน่อย
ขอยืมสมุดเขียนความฝันหน่อย
ขอยืมสมุดเขียนความฝันหน่อย

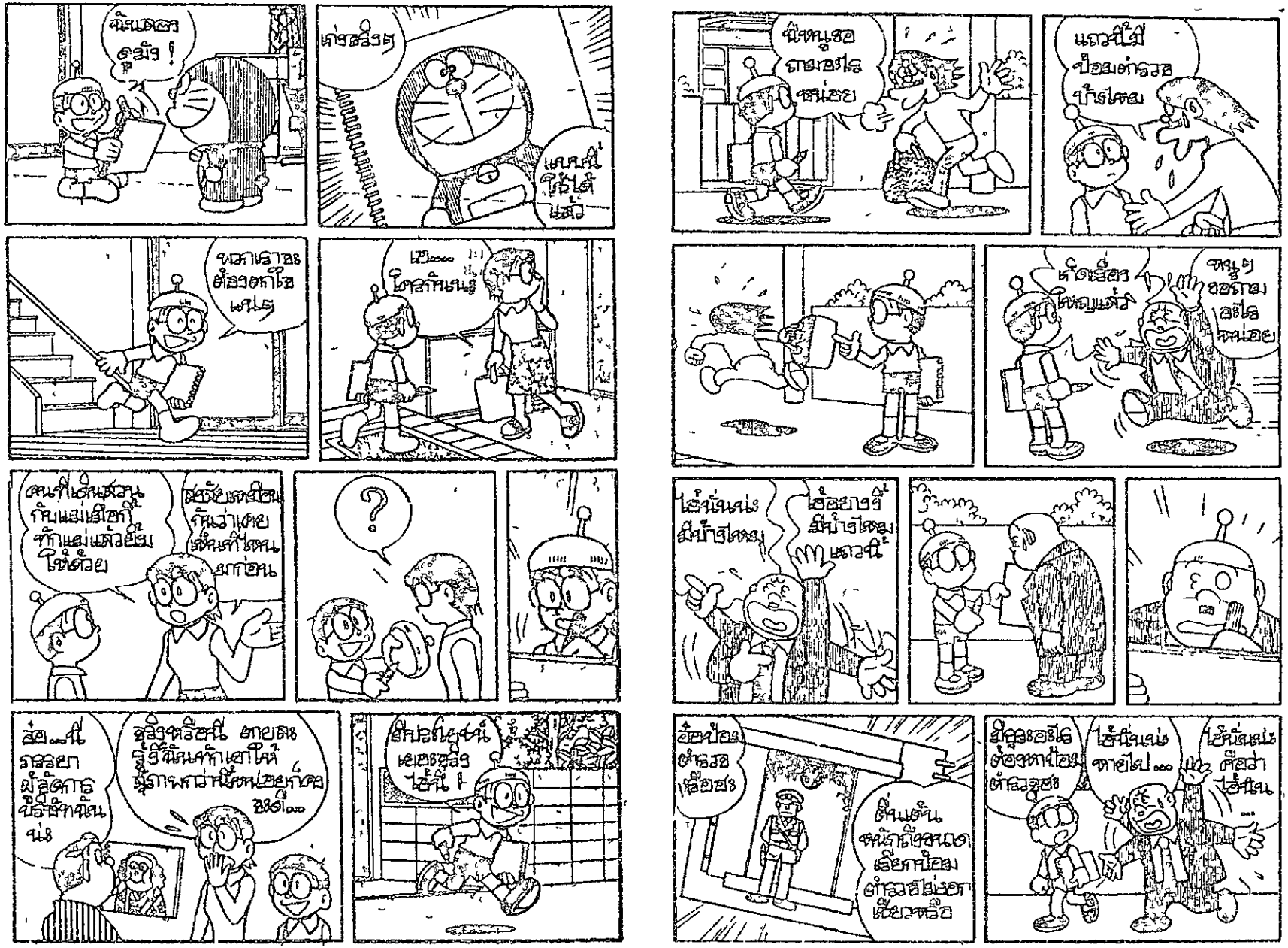
นี่หนูขอถามอะไรหน่อย
แถวนี้มีป้อมตำรวจบ้างไหม
เกิดเรื่องใหญ่แล้ว
หนูๆ ขอถามอะไรหน่อย
ไอ้นั่นน่ะมีบ้างไหม
ไอ้อย่างนี้มีบ้างไหม แถวนี้
อ๋อป้อมตำรวจเรื่องอะ
ตื่นเต้นหนักถึงขนาดเรียกป้อมตำรวจไม่ออกเชียวหรือ
มีอุละอะไรต้องหาป้อมตำรวจอะ
ไอ้นั่นน่ะหายไป...
ไอ้นั่นน่ะคือว่าไอ้นั่น...
นี่นดองดูมัง !
เก่งจริงๆ
แบบนี้ใช้ได้แล้ว
พวกเราจะต้องตกใจแน่ๆ
เอ.... โคลกันนะ
คนที่เดินสวนกับแม่เมื่อกี้ทักแม่แล้วยิ้มให้ด้วย
สงสัยเหมือนกันว่าเคยเห็นที่ไหนมาก่อน
?
อ๋อ...นี่ภรรยาผู้อัคการบริษัทนั่นน่ะ
จริงหรือนี่ ตายละรู้งี้นั่นทักเอาให้ผู้ภาพกว่านี้หน่อยก็คงจะดี...
อีประโยชน์เยอะจริงไอ้นี่ !

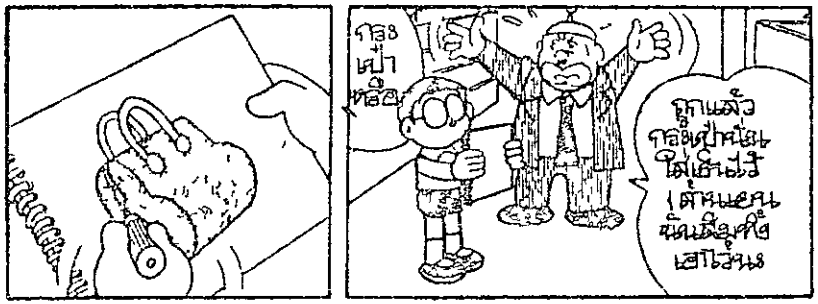
กรอบหน้าหลุด
ถูกแล้ว กรอบหน้าน่ะ ไม่เข้าใจ เค้าหมายถึงมันมีอยู่ที่เฮาไงล่ะ

เฮ้ย แล้วที่ไหนอยู่ล่ะ
เดี๋ยวผมดูแผนผังให้ก่อน

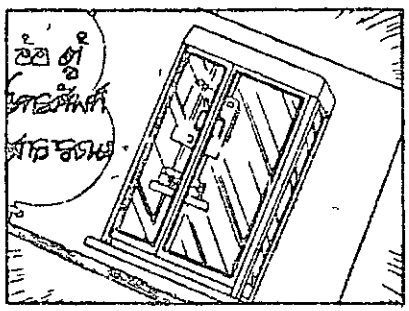
ช่ายๆ กรอบหน้าอยู่ที่สถานีรถไฟ

ผมไปหาอันหน้าเดี๋ยวนะ
ขอยืมกรอบหน้าเฮาไว้
ที่เราได้ยินข่าวลือว่ากรอบหน้าหายไปแล้วใช่ไหมครับ
ช่ายๆ

ใครมันเป็นคนเอาไป
ถ้ารู้ใครแน่นอนว่าต้องเป็นฝีมือ

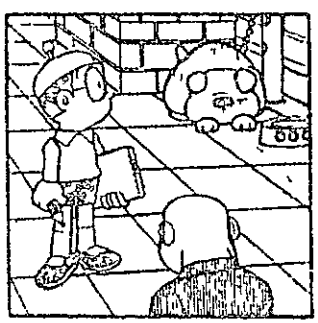

เหมือนอยู่เฉยๆ

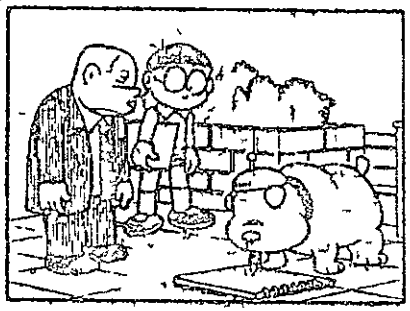

ดูใครสักคนเดียวเอาดีกว่า
กรอบหน้าอยู่ไหนหนอ

ช่วยเปิดดูหน่อยสิ
แผนผังหายไปไหนหมดเนี่ย
ค้นหาตั้งนานแล้ว

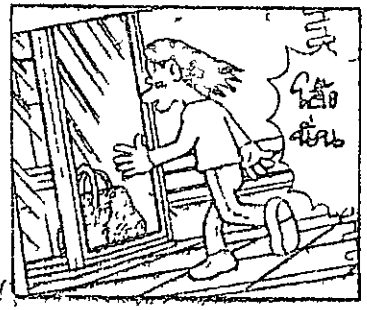
ไม่มีเลย

ผู้ร้ายคนนี้เอาไปนี่ !
ถ้าผู้ร้ายคนนี้ก็ไม่รู้

เลือกที่เฮ็ด
วิ่งไปที่ป่อมตำรวจ

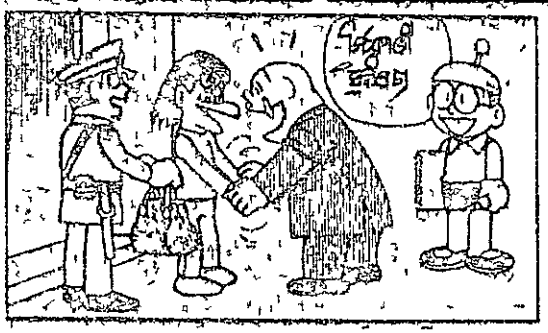
ใช่ดูดี

เฮ้ยจริงดิ ขี้มเปลี่ยนรถไปแล้ว !

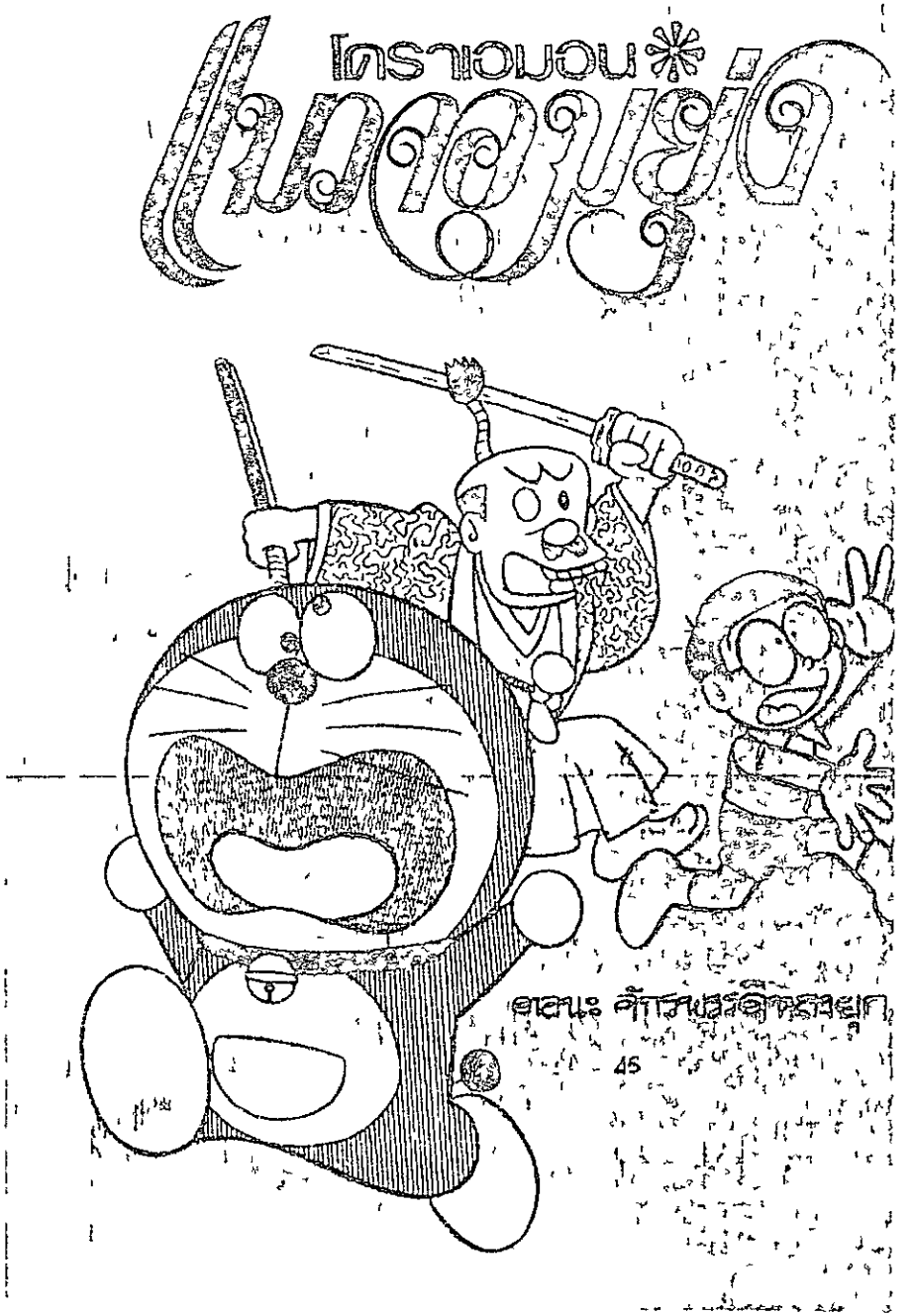
โคราเอมอน
ในตอนยุ่ง
ตอนะ ศักรพรรดิหลงยุก
45

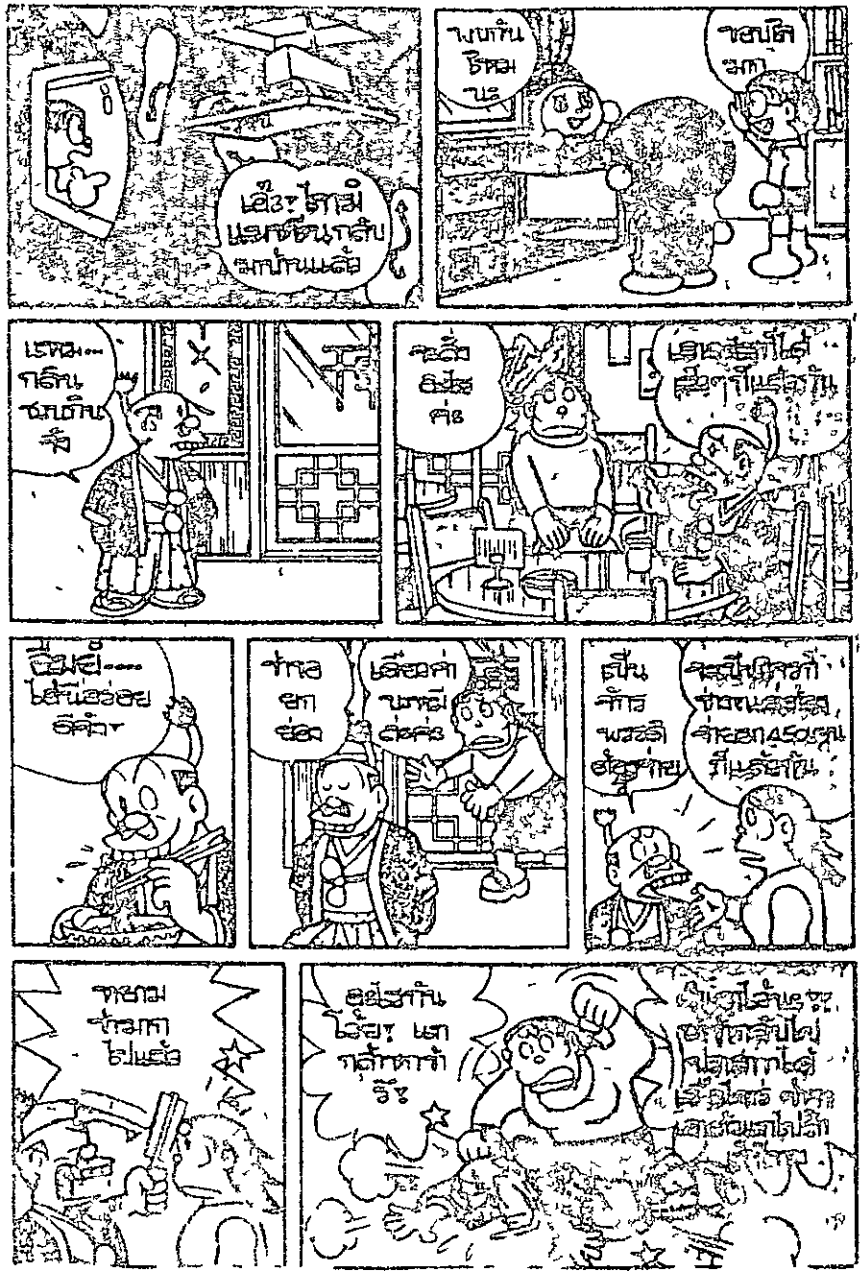

ที่ไหนมีบ้านอยู่ ที่นั่นมีผีบ้านอยู่ ที่ไหนที่มีผี ที่นั่นมีคำสาป
เค้าพูดกันเป็นเสียงที่ยิ่งกว่าที่ยิ่งใหญ่ เป็นเสียงที่ประทับใจ
สุดยอดจริงๆ
ปานนี้ สักประมาณไปหน่อยจะดีกว่า
เอ๊ะ เป็นคำสาปหรือเปล่านะ
คำสาปนี่ ยังมีอยู่หรือเปล่านะ
ที่ไหนมีคำสาปใหญ่ๆ ที่นั่นมีคนตายเยอะๆ
ความยิ่งใหญ่ของคำสาปจะไม่ยิ่งยากขึ้นหรอกหรือ
ที่ไหนมีคำสาปใหญ่ๆ ที่นั่นมีคนตายเยอะๆ
ที่ไหนมีคำสาปใหญ่ๆ ที่นั่นมีคนตายเยอะๆ กว่า คนอื่น.
ลิ้นเครื่องครัวที่ทำจากเงินนี่ ใช่ไหม
ตั้งแต่เกิดมาฉันไม่เคยรู้สึกเลยว่าตัวเองมีความสุขขนาดนี้
ดีจังเลยพ่อ ได้มาเที่ยวกันสองคน
ไม่รู้สิ!
แล้วเราจะไปที่ไหนกันล่ะ?
เฮ้อ แม่ก็ชอบอาหารประหลาดๆ
คำสาปเหรอ? มากกว่าแน่ๆ
เฮ้อ ช่างมันเถอะ
ไม่ได้ยินเลย หนูตรงนี้ หลังใหญ่แล้ว
ว่าแต่ว่าเงินนี่ ปลอมหรือจริงล่ะ
ว่าแต่ว่าเงินนี่ ปลอมหรือจริงล่ะ
พวกนี้ ?
แล้วนี่ฉันจะทำยังไงดีล่ะ ใครก็ได้ช่วยฉันที ;;

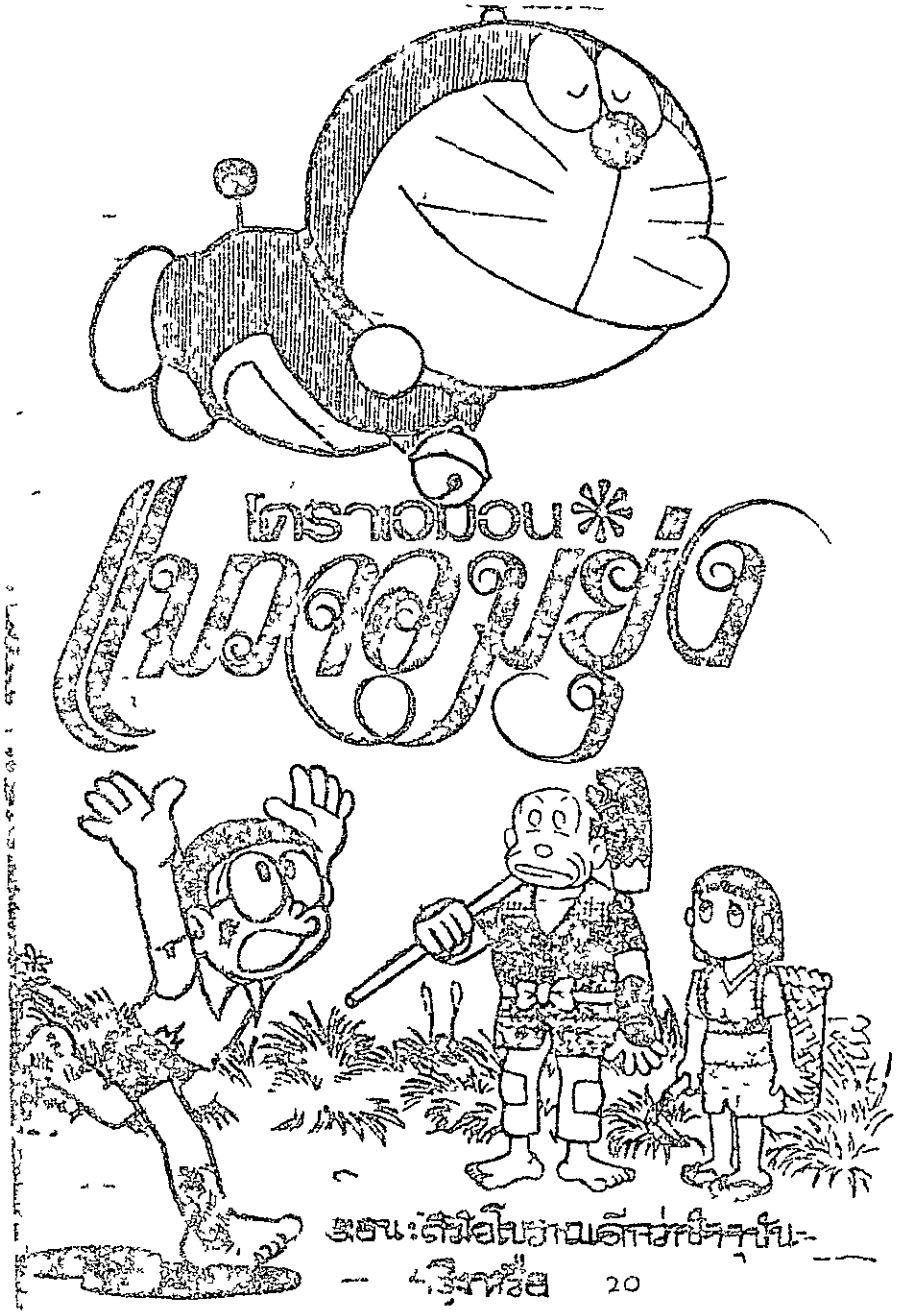
โดราเอม่อน*
โดราเอม่อน

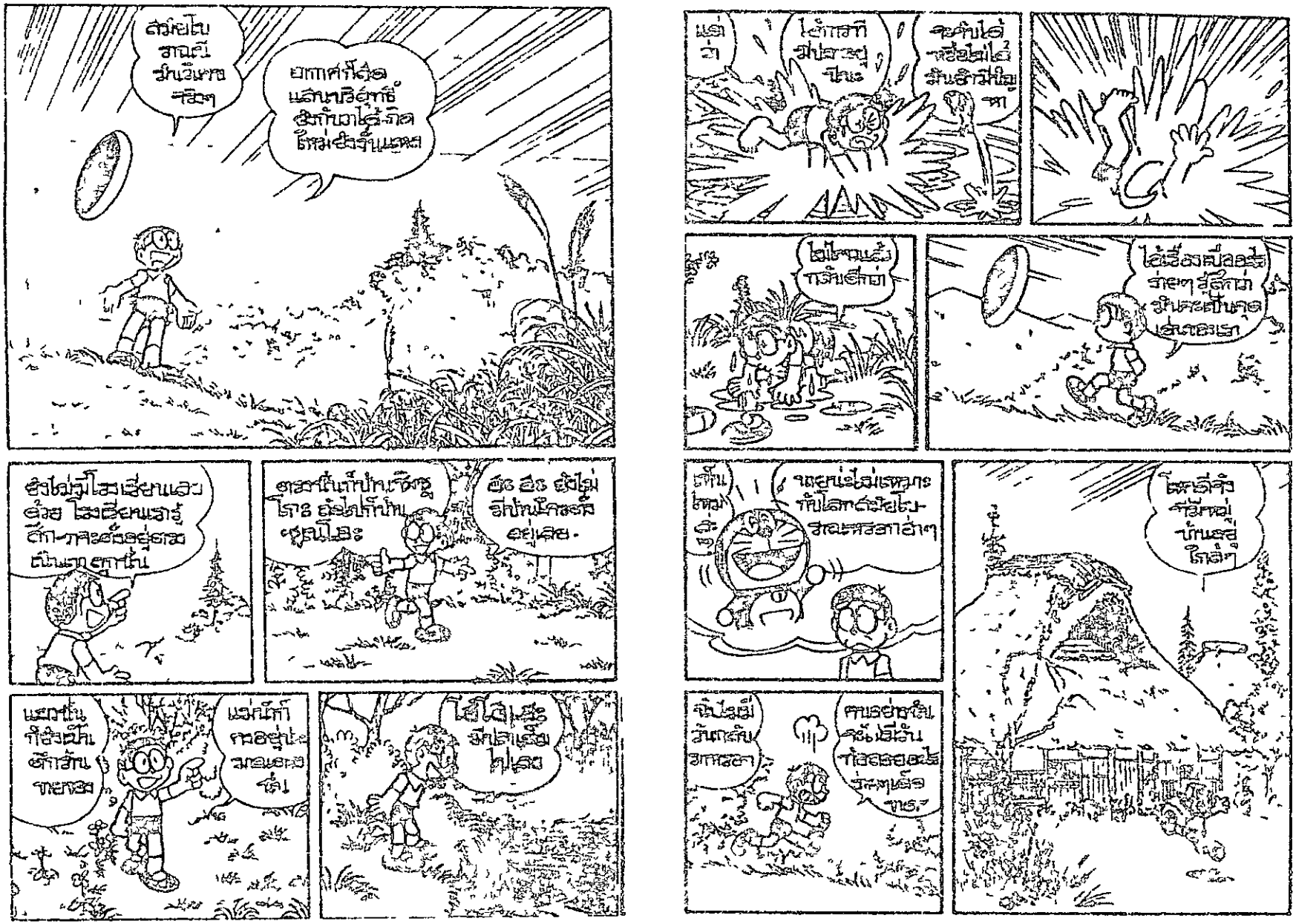
โดราอีม่อน
ช่วยหาที่
ที่เหมาะๆ
ให้หน่อยสิ
ว่างๆ
ไม่ได้การ
ไม่ได้ผล
ใช้เรื่องเปลี่ยนร่าง
ว่างๆ ลองดูสิ
ว่าจะเป็นยังไง
ลองดูเถอะ
ขอเป็น
ผู้ชายที่
ดูดีกว่า
ขอเป็น
ผู้หญิง
ที่น่ารัก
ดีกว่า
ขอเป็น
ผู้ชาย
ที่หล่อ
ดีกว่า
ขอเป็น
ผู้หญิง
ที่สวย
ดีกว่า
ขอเป็น
ผู้ชาย
ที่เท่
ดีกว่า
ขอเป็น
ผู้หญิง
ที่เซ็กซี่
ดีกว่า
ขอเป็น
ผู้ชาย
ที่ฉลาด
ดีกว่า
ขอเป็น
ผู้หญิง
ที่ฉลาด

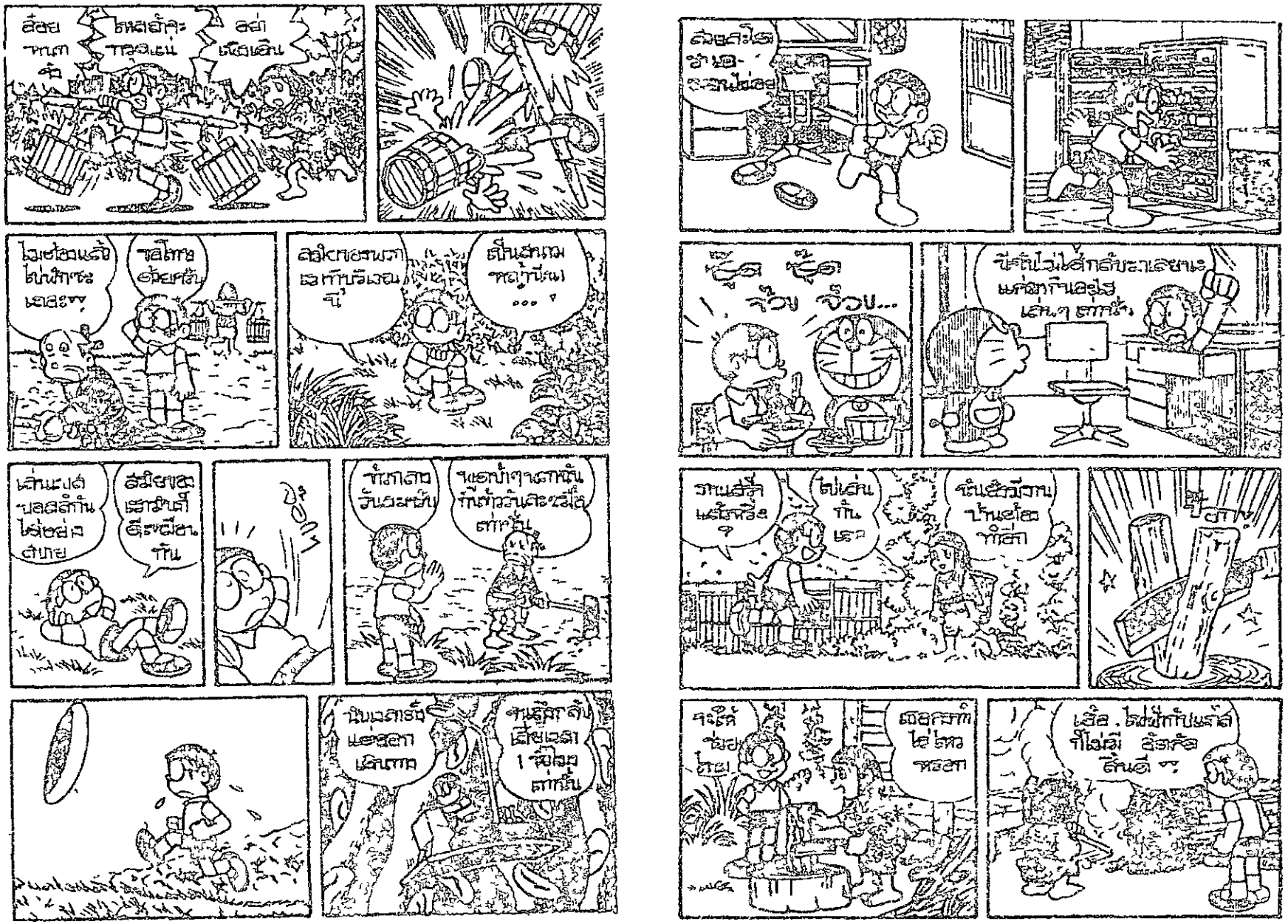

โอโอ๋ย!
ที่นี่ที่ไหน
กันนะ?
ดูแล้วเหมือนจะ
เป็นเกาะ
ร้างซะด้วย
ยังไงก็ต้อง
หาทางกลับ
ให้ได้ก่อน
ถึงจะดี
ถึงเกาะ
ต่างๆ
ก็ไม่มีใคร
ช่วยเรา
ได้หรอก
ถึงเราจะ
ไปขอร้อง
ใครก็เถอะ
ที่
ไหน
ล่ะ?
ข่าวการหาย
ตัวไปของ
ฉันคงจะ
ยังไม่ถึง
โตเกียว
ยังไม่ทราบ
ว่าฉันหาย
ไปแล้ว
3 วัน
ฉันต้องหา
ทางกลับ
ไปให้ได้
ก่อนที่
ครอบครัว
จะรู้ข่าว
ว่าฉัน
หายไป
ก่อนที่
ข่าวจะ
แพร่ไป
ทั่วโลก
ก่อนที่
ทุกคน
จะรู้ว่า
ฉันหาย
ไปไหน
ก่อนที่
ทุกคน
จะรู้ว่า
ฉันอยู่
ที่

ซุป, เสียแสบปลายกระโปรง
ดีใจที่ได้ช่วยคุณ... ไว้ครั้งนี้ ๆ
ฮ้า
ต่อไปให้ดีนะ ขอบใจมากเลย
ไอ้โอ๋ ตื่นได้แล้ว ขี้เกียจจริง ๆ
เอาเงินไปซื้อขนมกินเถอะ
ไอ้โอ๋ ตื่นได้แล้ว ขี้เกียจจริง ๆ
เครื่องนี้คือ วิทยุ-สกาศ
ฮัลโหล ฝากแจ้งเสียหน่อย
ฮ้า
ฮ้า
ฮ้า

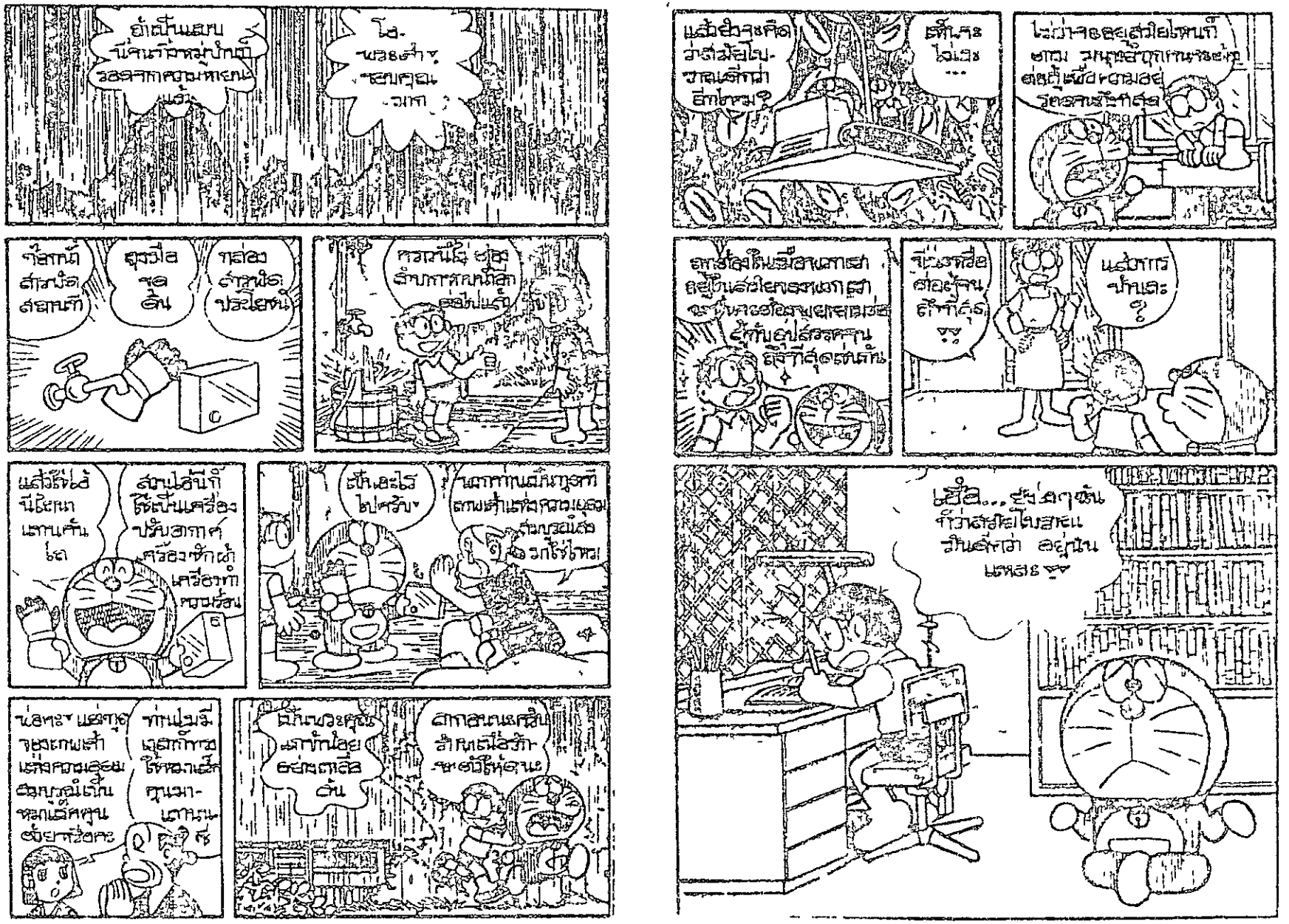
โอ-พระเจ้า ! ขอบคุณมาก
ถ้าเป็นแบบนี้คนก็ไม่หมู่บ้านก็รอดจากความหายนะแล้ว
ก็อกนี้สารพัดสถานที่
ถุงมือ จอดิ้น
กล่องสารพัดประโยชน์
ครวนี้ไม่ต้องลำบากหาบน้ำอีกต่อไปแล้ว
แล้วใช้ไอ้นี่ไอ้นี่ทำแทนคนได้
สวนไอ้นี่ก็ใช้เป็นเครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า เครื่องทำความร้อน
เป็นอะไรไปครับ
พวกท่านเป็นทูตที่ถาพเต้าแห่งความอุดมสมบูรณ์ลงมาใช่ไหม
พ่อคะ แต่ทูตของถาพเต้าแห่งความอุดมสมบูรณ์เป็นหมาเล็กคุณ ด้วยหรือคะ
ท่านไม่มีเวลาก็ทรงใช้หมาเล็กคุณมาแทนน
เป็นพระคุณเราบ้าน้อยอย่างถาลือดิ้น
สากอนนะครับ ลำบากเป็นอย่างไรก็ต้องให้ดูนะ
แล้วยังจะคิดว่าสมัยโบราณดีกว่าอีกไหม?
เห็นจะไม่เอะ...
ไม่ว่าจะอยู่สมัยไหนก็ตาม มนุษย์ทุกคนจะต้องต่อสู้เพื่อความอยู่รอดจนถึงที่สุด
ถูกต้องในเมื่อพวกเขาอยู่ในสมัยของพวกเขา ฉะนั้นจะต้องพยายามต่อสู้ทั้งอุปสรรคจนถึงที่สุดเช่นกัน
นี่ไม่หรือต่อสู้จนถึงที่สุด ??
แล้วการบ้านละ ?
เฮ้อ... ยังไงๆ ฉันก็ว่าสมัยโบราณวันดีกว่า อยู่นั่นแหละ ??

โดราเอมอน ตอน ใหญ่ยักษ์

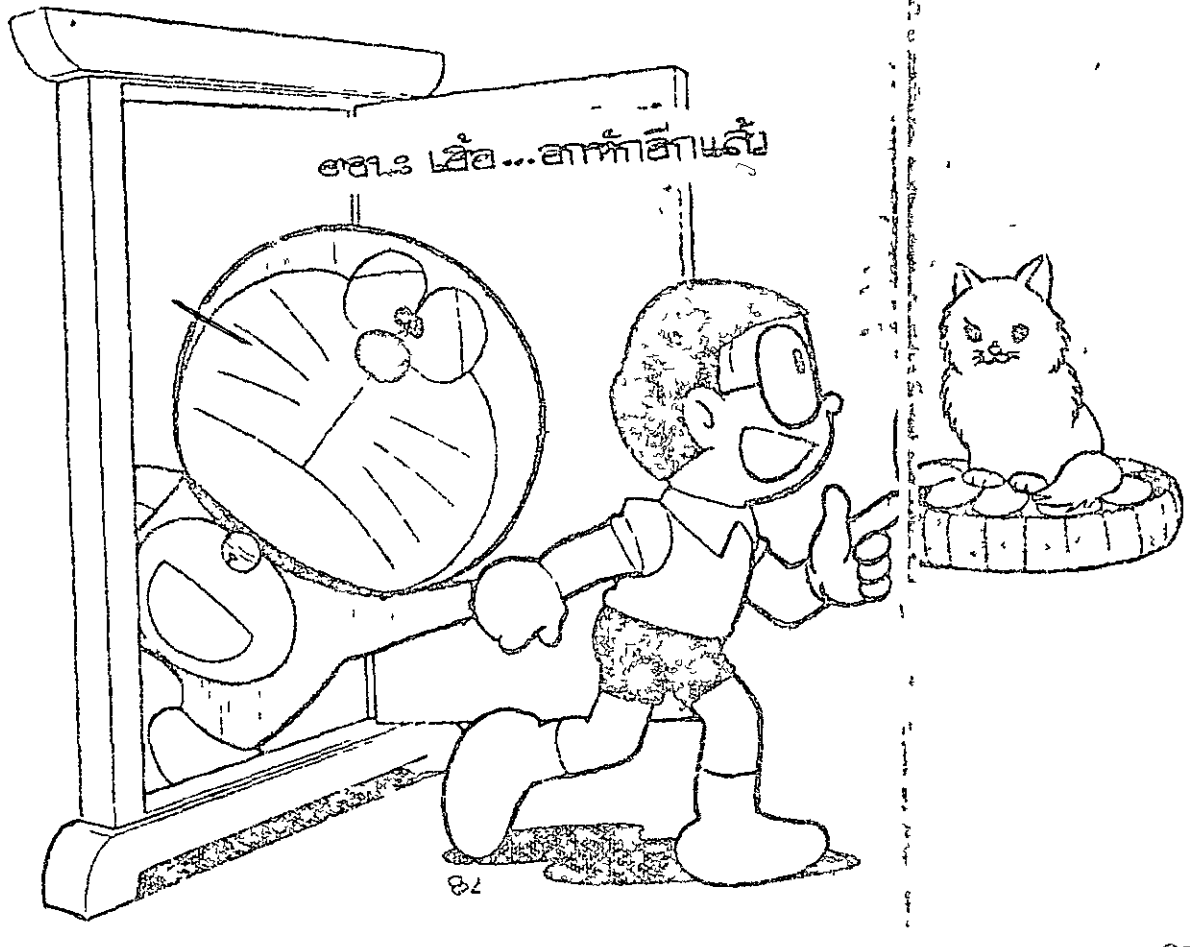

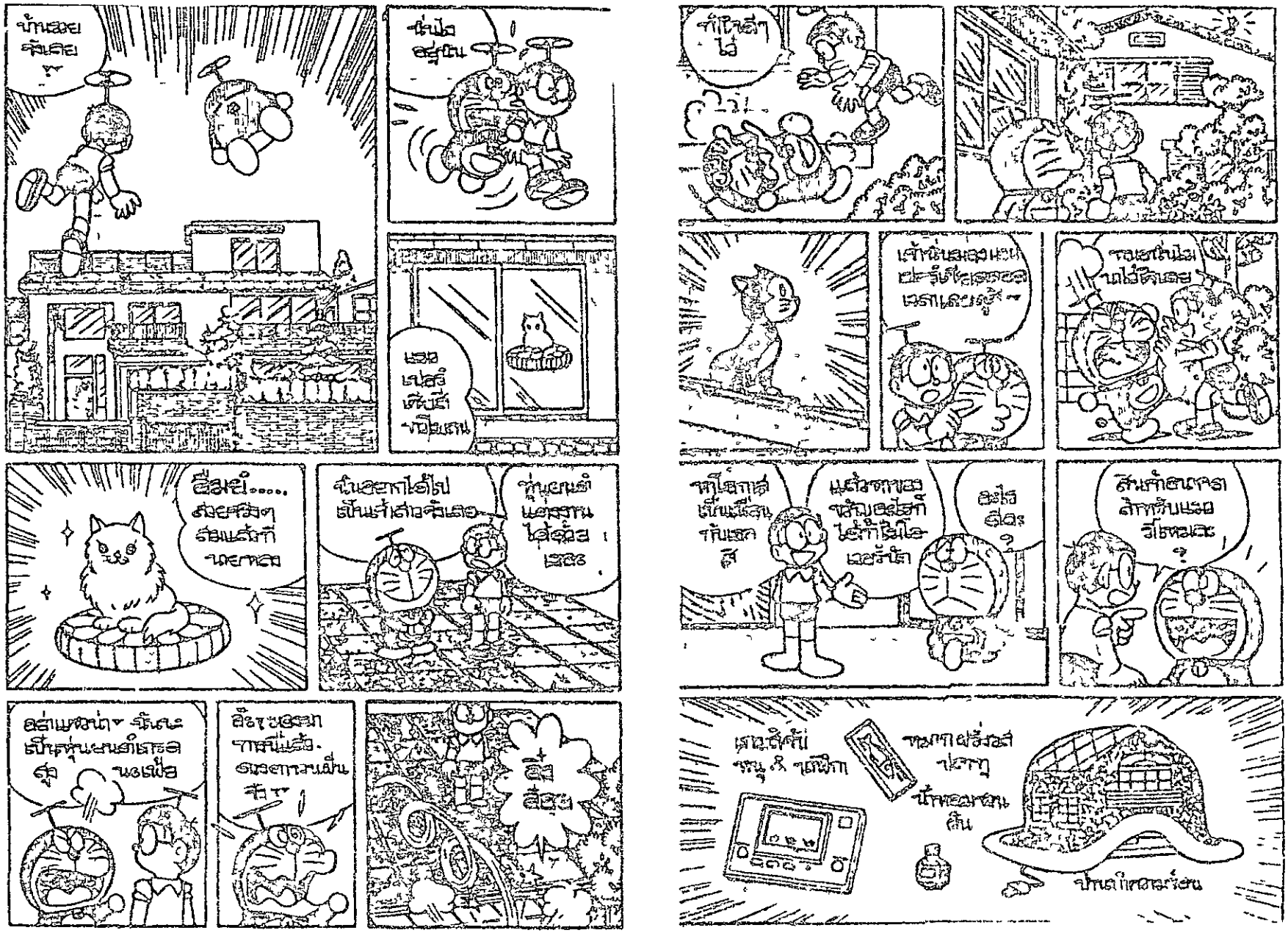
ทำไงดีๆ ไม่
เจ้าหัวเสนอแนะ
จะเอาไปไว้ที่ไหนดี
ทำไมถึงเป็นแบบนี้
สัมภาระ
สิ่งนี้ดีละ
ทำไมถึงเป็นแบบนี้
ทำไมถึงเป็นแบบนี้
ทำไมถึงเป็นแบบนี้
ทำไมถึงเป็นแบบนี้
น้ำหอย
ช่างไม่
เฮอ
เหลือเชื่อ
ยังไม่
ตื่นเต้น
ตื่นเต้น
ตื่นเต้น

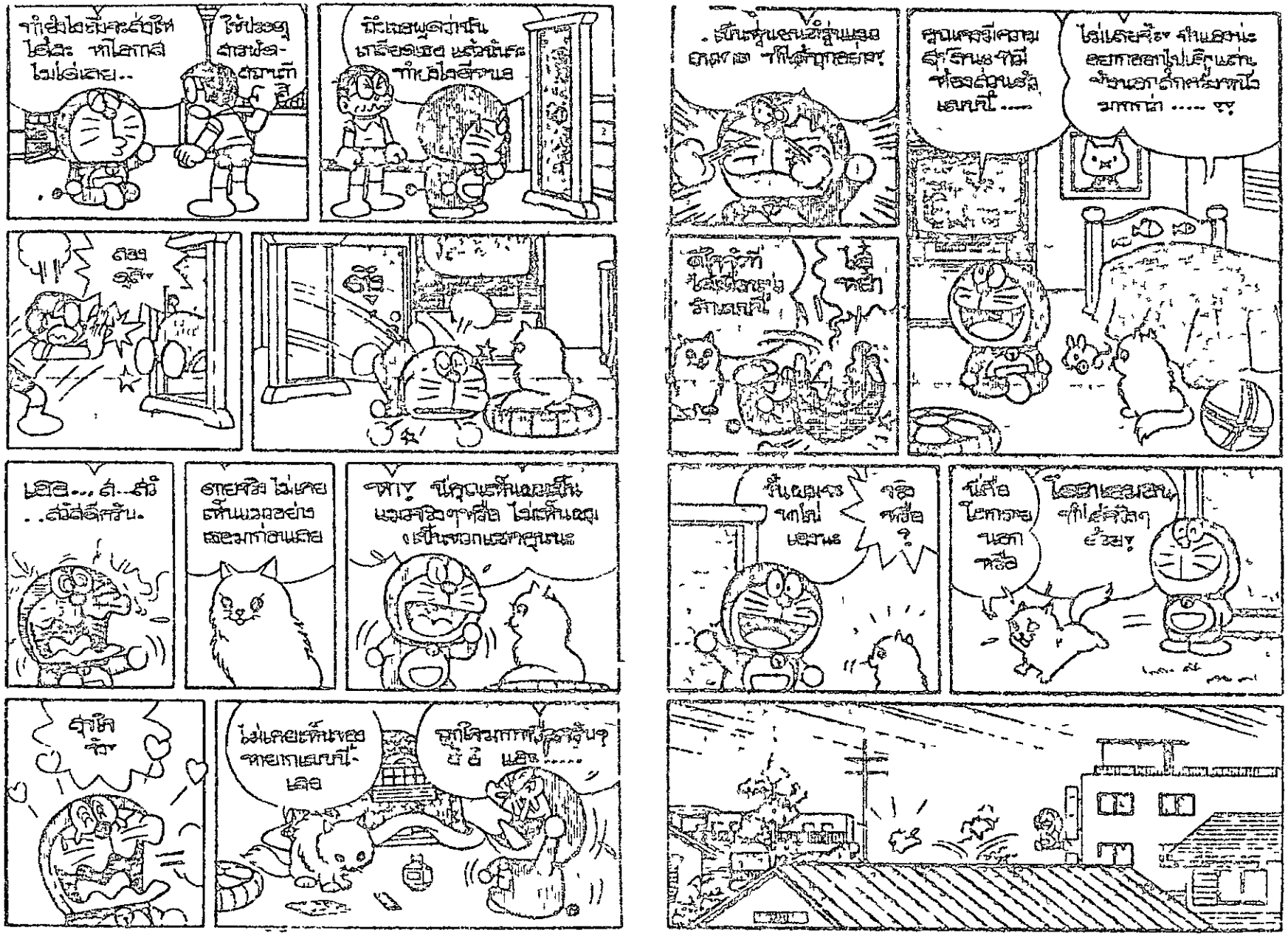

โคราวมวน แมวจอมยุ่ง

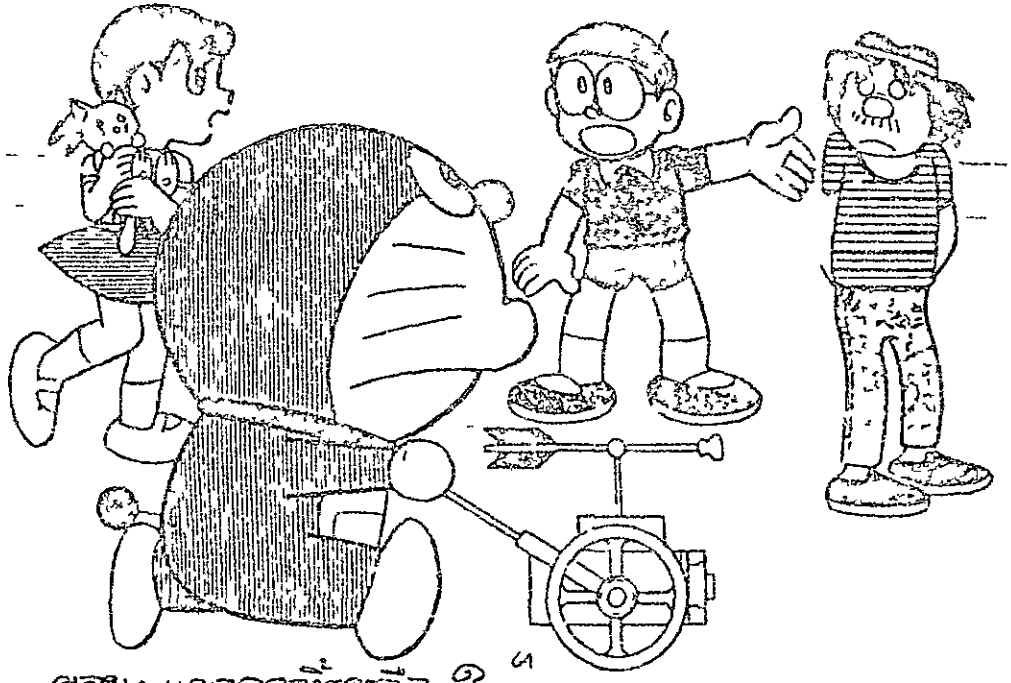

ตอน: แมวถูกทิ้งหรือ ?
ก็หาคนที่อยากเลี้ยงแมวสิ

เครื่องรุ่นใหม่ล่าสุด ราคาถูก ช่วยการเดินได้
สวัสดีครับ
เฮ้า ชิ...นี่จำรูปนี้ได้ไหม
เธอจะซื้อหรือไง
ก็บอกแล้วว่าคงจะซื้อได้ที่ไหน
ฉันจะช่วยหาคนที่ช่วยการเดินได้ยังไงล่ะ
ดีใจด้วยนะ
ขอบคุณครับ
ดีใจด้วยนะ
ตอนนี้ก็มีเรื่องให้ดีใจด้วยกันทั้งนั้นแหละ
ขอบคุณครับ
ขอบคุณครับ
ขอบคุณครับ

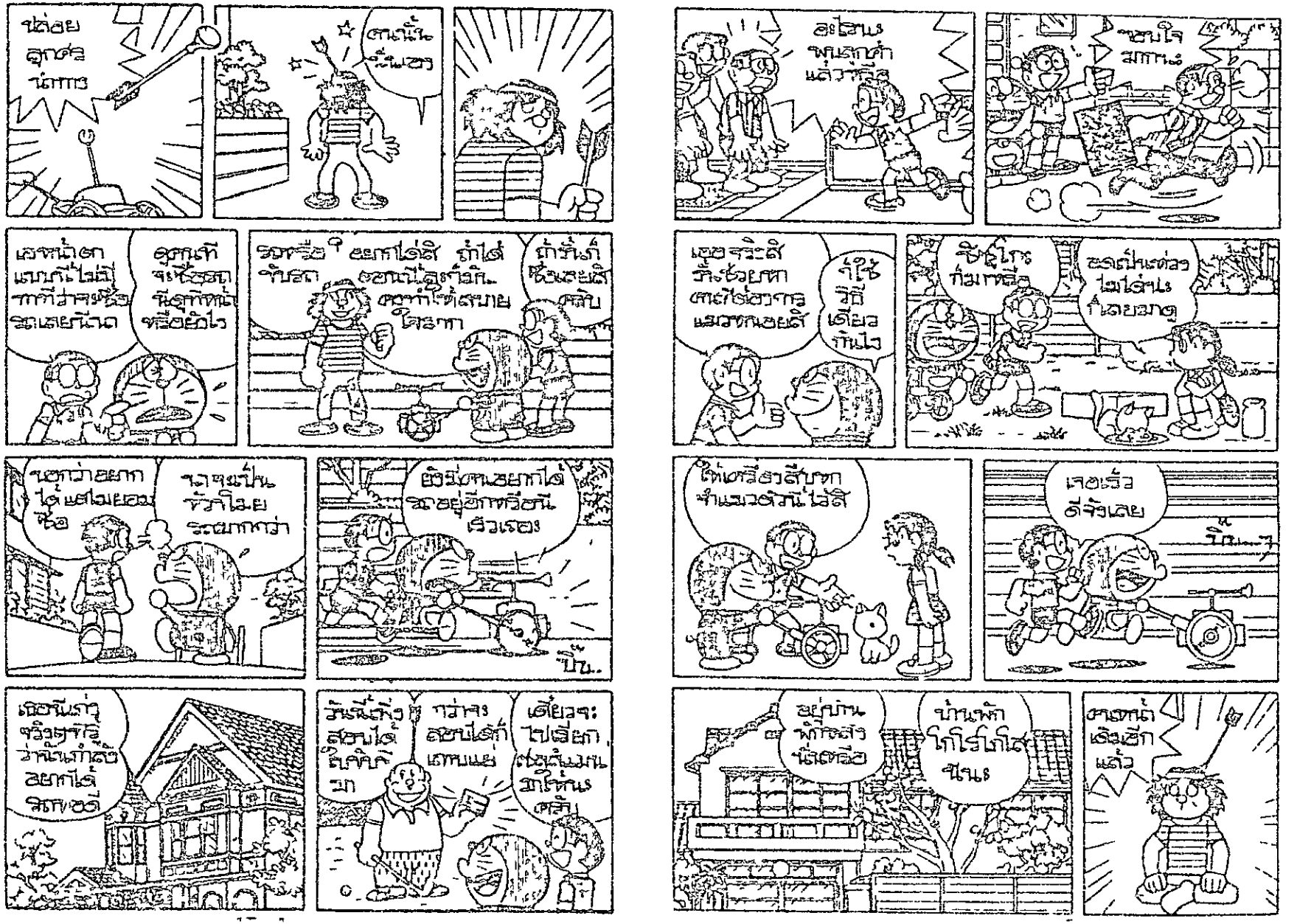
ปล่อย ลูกศร นำทาง
คนนั้น นั่นเอง
เอาหน้าตา แบบนี้ไม่มี ทาทีว่าจะซื้อ รถเลยนี่นา
ดูคนที่ จะซื้อรถ นี่ดูทิศน้า หรือยังไง
รถหรือ ขับรถ
อยากได้สิ ถ้าได้ ตอนนี้ดูก็มัน คงทำให้สบาย ใจมาก
ถ้ารั้นก็ ซื้อเลยสิ ครับ
ขอกว่าอยาก ได้แต่ไม่ยอม ซื้อ
นาจะเป็น ข้าวโมย ระยากกว่า
ยังมีคนอยากได้ รถอยู่อีกหรือนี่ เร็วเถอะ
ปิ๊น..
เธอนี่เก่ง จริงๆ ทั้ง ว่านั่นกำลัง อยากได้ รถขอดี
วันนี้เพิ่ง สอบได้ ใบขับขี่ มา
กว่าจะ สอบได้ก็ เกาแย่
เดี๋ยวจะ ไปเรียก เซตุสันมน มาให้นะ ครับ
อะไรนะ พบลูกค้า แล้วหรือ
ขอบใจ มากนะ
เธอจริงสิ รั้นช่วยหา คนได้ตามการ แมวหนอยสิ
ก็ใช้ วิธี เดียว กันไง
ชิซูโกะ ก็มาหรือ
อดเป็นเพ่วง ไม่ได้นะ ก็เลยมาดู
ให้เครื่องสืบหา จำแมวตัวนี้ไว้สิ
เจอเร็ว ดีจังเลย
ปิ๊น...
อยู่บ้าน พักหลัง นี่เหรือ
บ้านพัก โกโร่โกโส นนะ
คนหน้า เดิมอีก แล้ว

ใหญ่ร้าย
ลำเค็ญ
ขนิดนี้เลย
ทำพลาดสัก
ครั้งคงเป็น
ลาตาตลอดไป
ขอถามได้ว่ายังไงมีไอเดียดีๆ
บ้างหรือเปล่า ! นี่ครั้นต้องพึ่งพา
การคิดของคนอื่นอย่างนี้
ตลอดทั้งวันนี้
จะใช้ไป
ช่วยดู
การ์ตูน
หรือ
เป่าลมนี่สิยาน
ลมหายใจเข้าลึกๆ เดี๋ยว
ความจำดีขึ้นเอง
เรื่องแรกเลยที่สุดใน
รอบ 100 ปี ใครสนุก
ผมเอาไปให้อ่านหมดเลย
ในคืนนี้
ขอคิดจากที่เขาขาย
ดีๆ ก่อนนะ ได้ก็ดีไป
อยู่ดีๆ ก็มีเงินมา
แต่ก็เสียดายจังเลย
แม่วันนี้ด้วย
จำการ์ตูน
เรื่องนี้ได้ดี
ยิงเสียเลิกงี่เง่า
แย ยังไงเสีย
หยุดยิงเสียแล้ว
แต่เสียดายเสียจริง
ดูแล้วน่า
ตื่นเต้น
การ์ตูน
ที่ดี
ไม่ !
อ้อ ใช่แล้ว
ผมลืมไปเลย
ว่าวันนี้
วันเกิดของ
ใครบางคน
ปีกิโล่ ! คุณ..
ถ้าอยากได้สุขใจ
ในระยะยาวล่ะก็
อย่าเสือก
สุภาษิตเลย
แหมหนีไม่พ้น
ต้องเป็นใครสักคน
ที่ต้องเป็นคนให้
ของขวัญ
ไม่ใช่ฉันแน่ๆ
ฉันรู้สึกว่าฉันมีความสุข
ตลอดเวลาที่อยู่
กับเพื่อนๆ
ดีกว่าได้ของขวัญ
ตั้งเยอะ
ขอบคุณ
ทุกคนนะ
ฉันรู้สึก
ดีใจมาก
ดีใจ
ดีใจ
ดีใจ

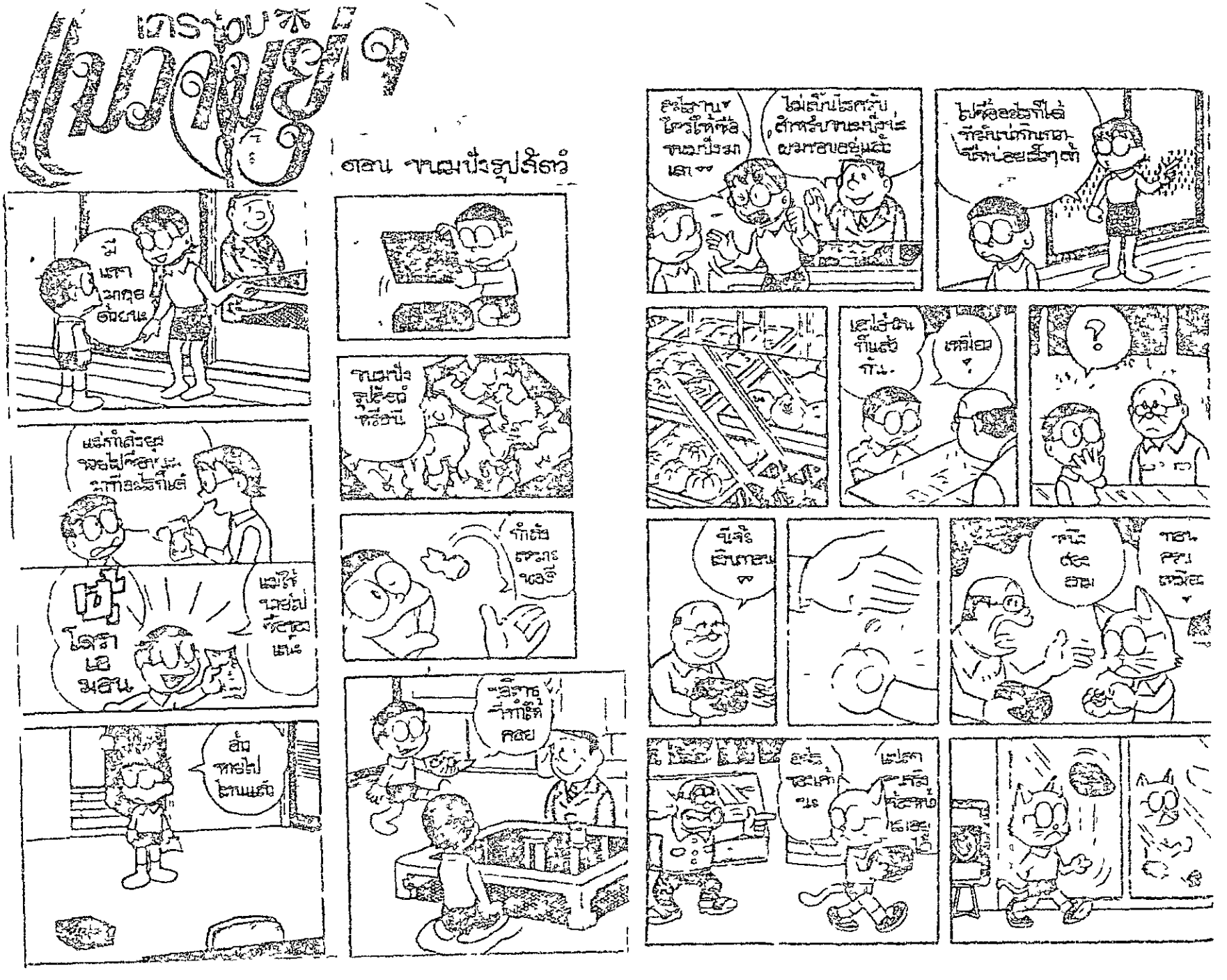
เกราะป้องกันแมวจัญไร
ตอน ขนมปังรูปสัตว์
มีแจกมาคุยด้วยนะ
แม่กำลังยุ่ง
โดรา เอ มอน
อ้าว หายไปไหนแล้ว
ขนมปังรูปสัตว์หรือนี่
ไม่เป็นไรครับ สำหรับขนมปังน่ะ ผมชอบอยู่แล้ว
ไปซื้อออไรก็ได้ ที่มันน่ากินกว่านี้หน่อยเล็กๆ ด้า
เหมียว
?
ขนมปังรูปสัตว์ หรือนี่
ทอน คุณ เหมียว

โคราเอมอน

ไมจอมยุ่ง

ตอน:

มัวนผ้าเหิวฟ้า

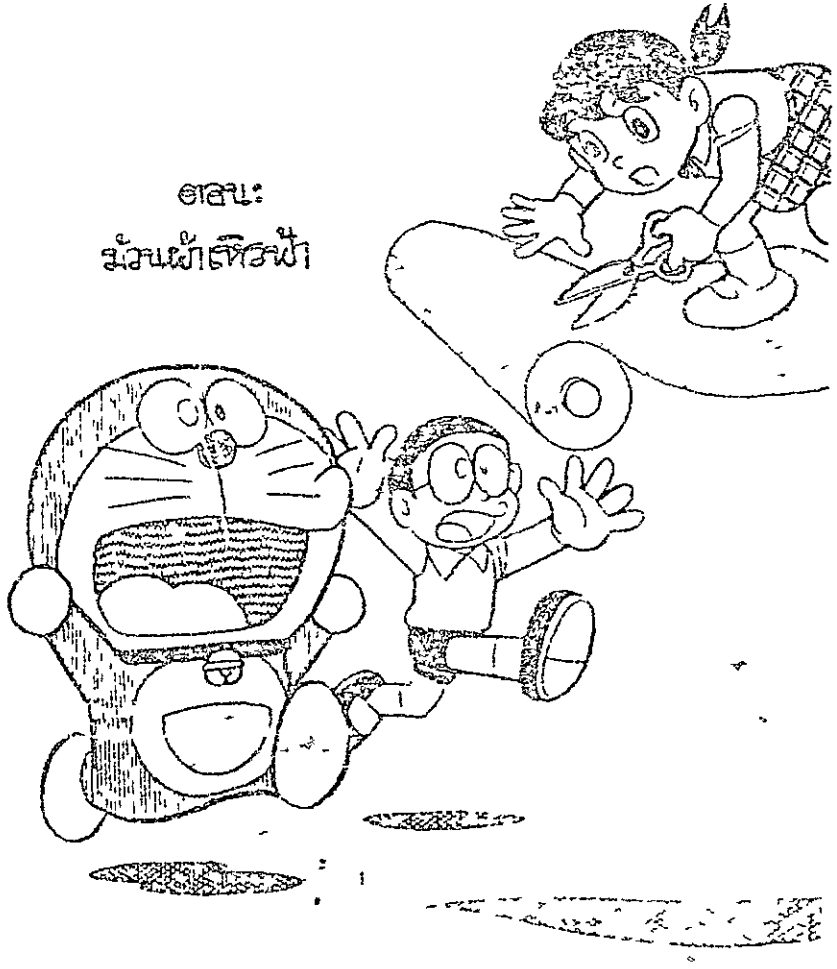

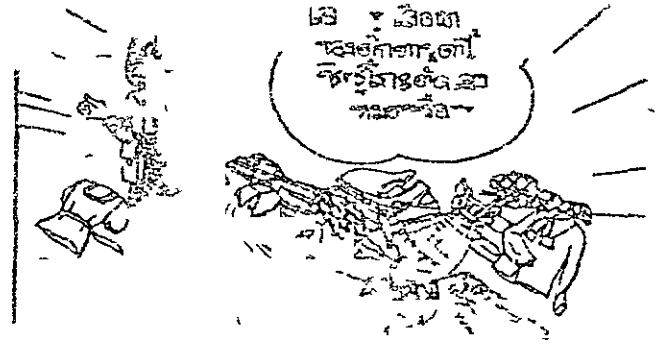

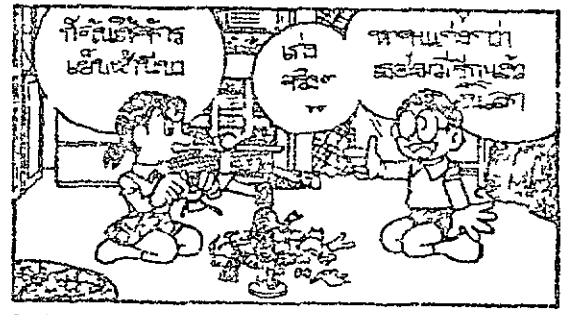

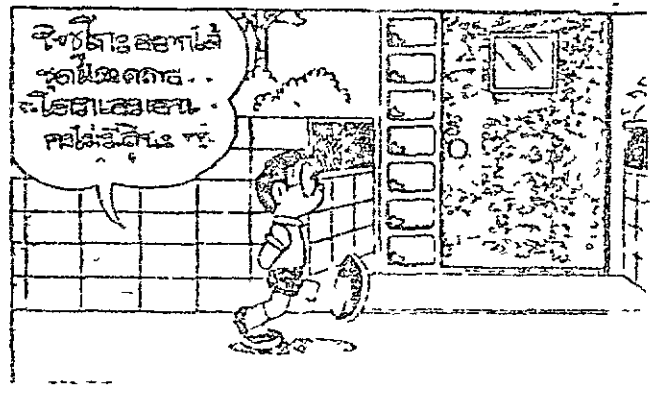

โคราเอมอน ในจอมยุ่ง

ตอน : ครอบครัวหมาป่า

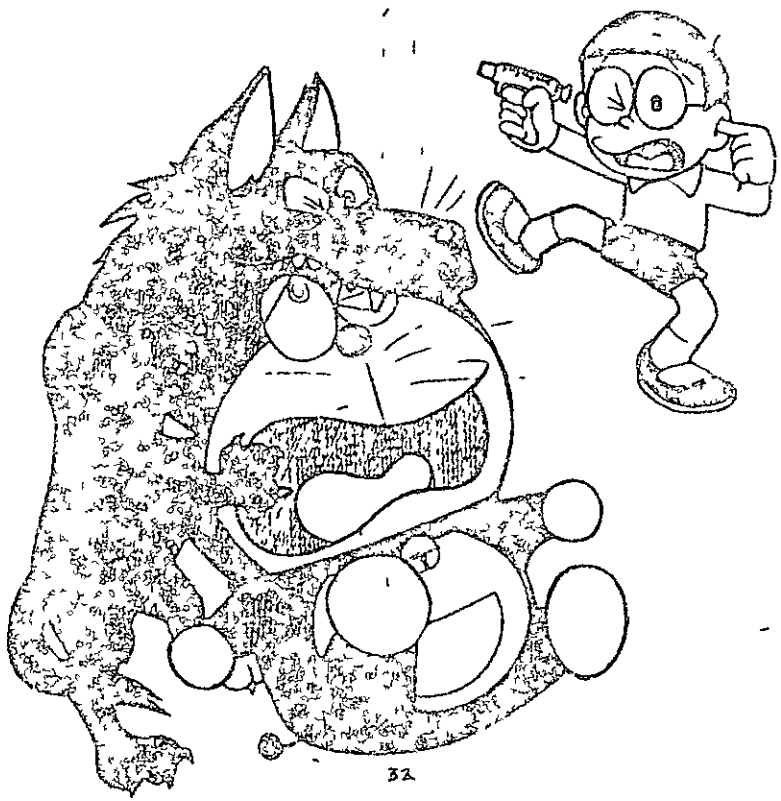

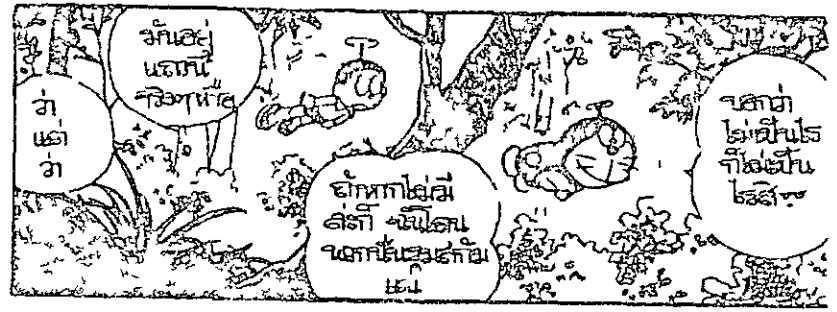

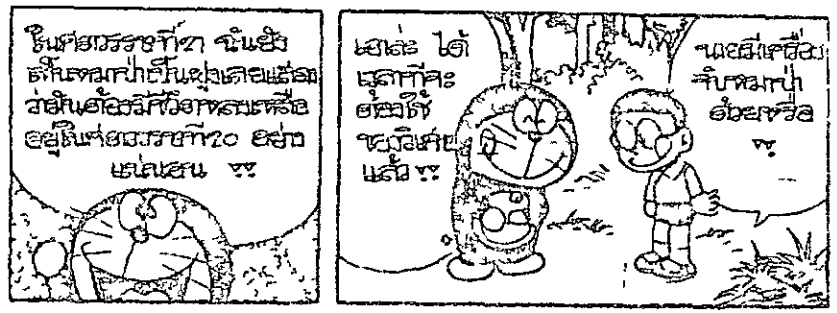

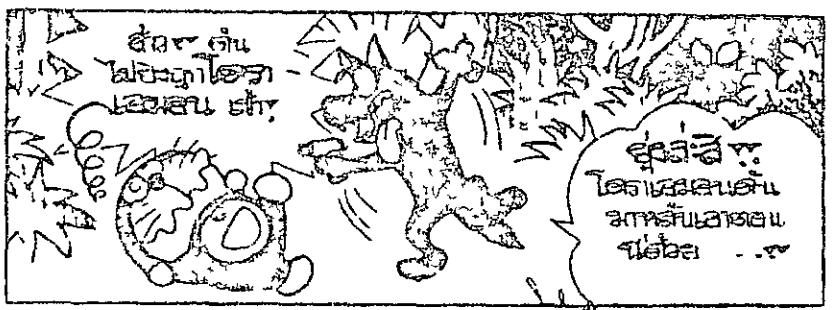

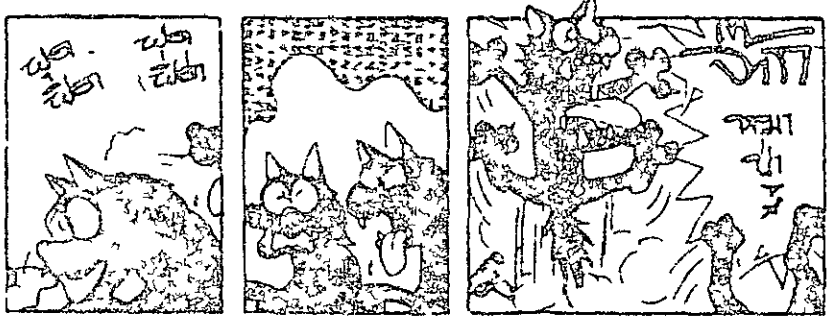

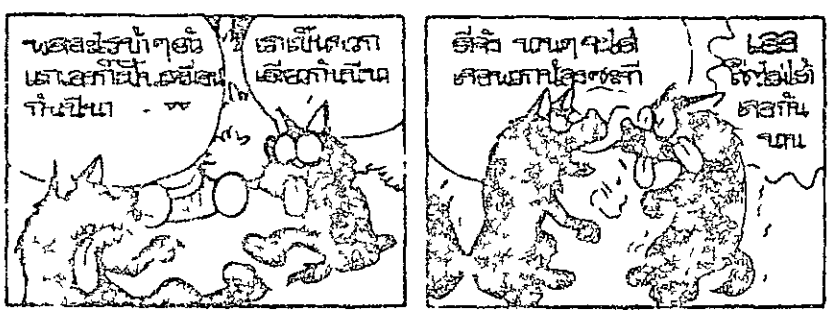

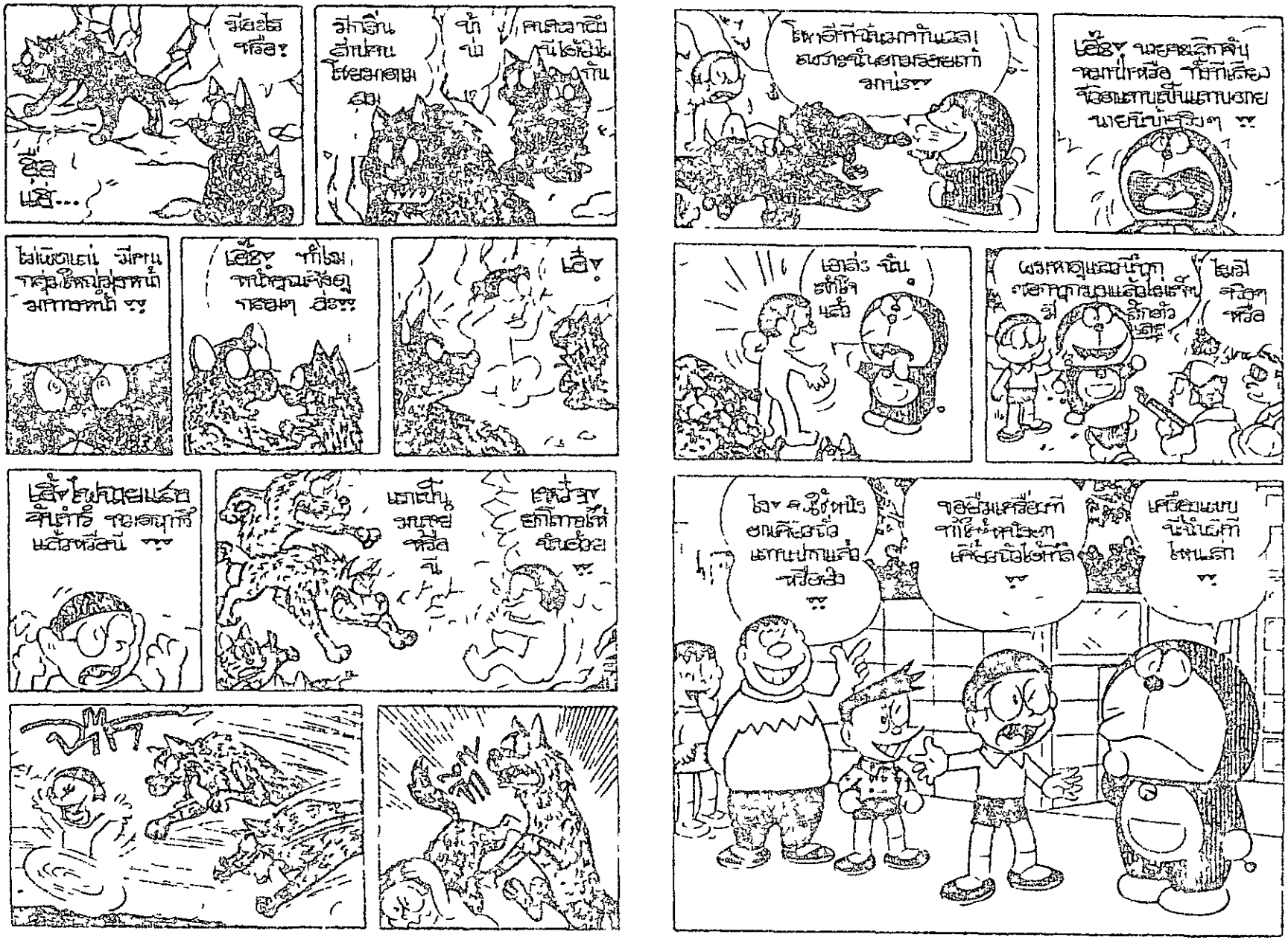

โคราเอมอน ไมจอมยุ่ง

ตอน ข้าวน้อยที่น่ารักของโนบิตะ

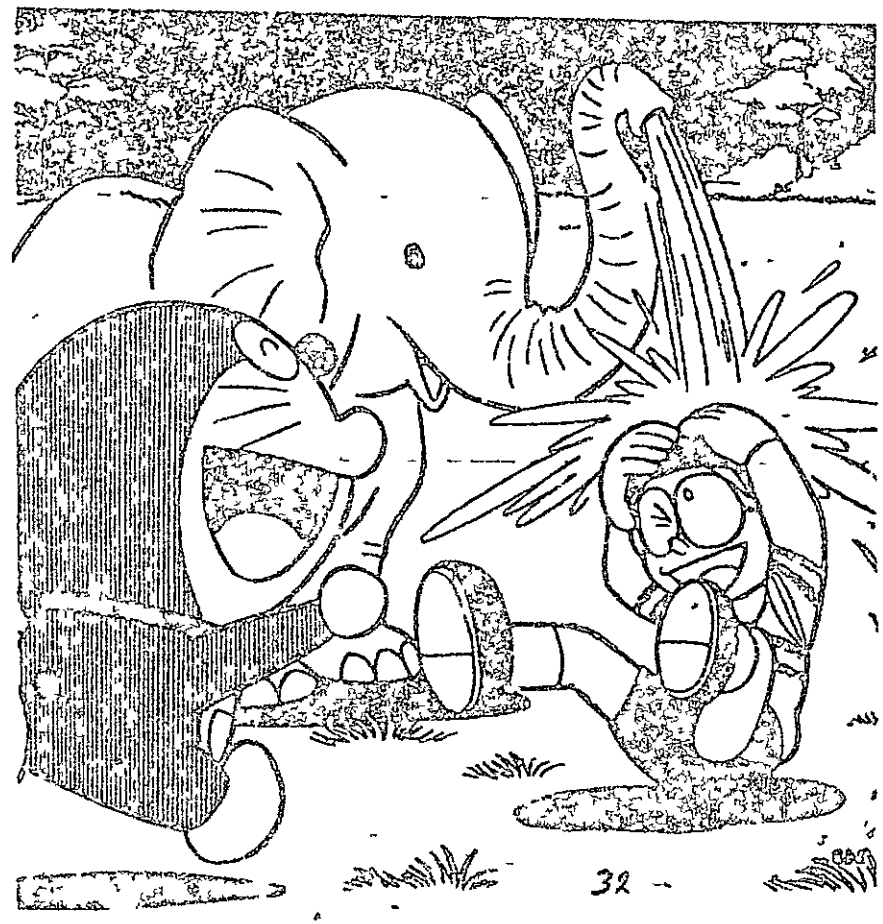

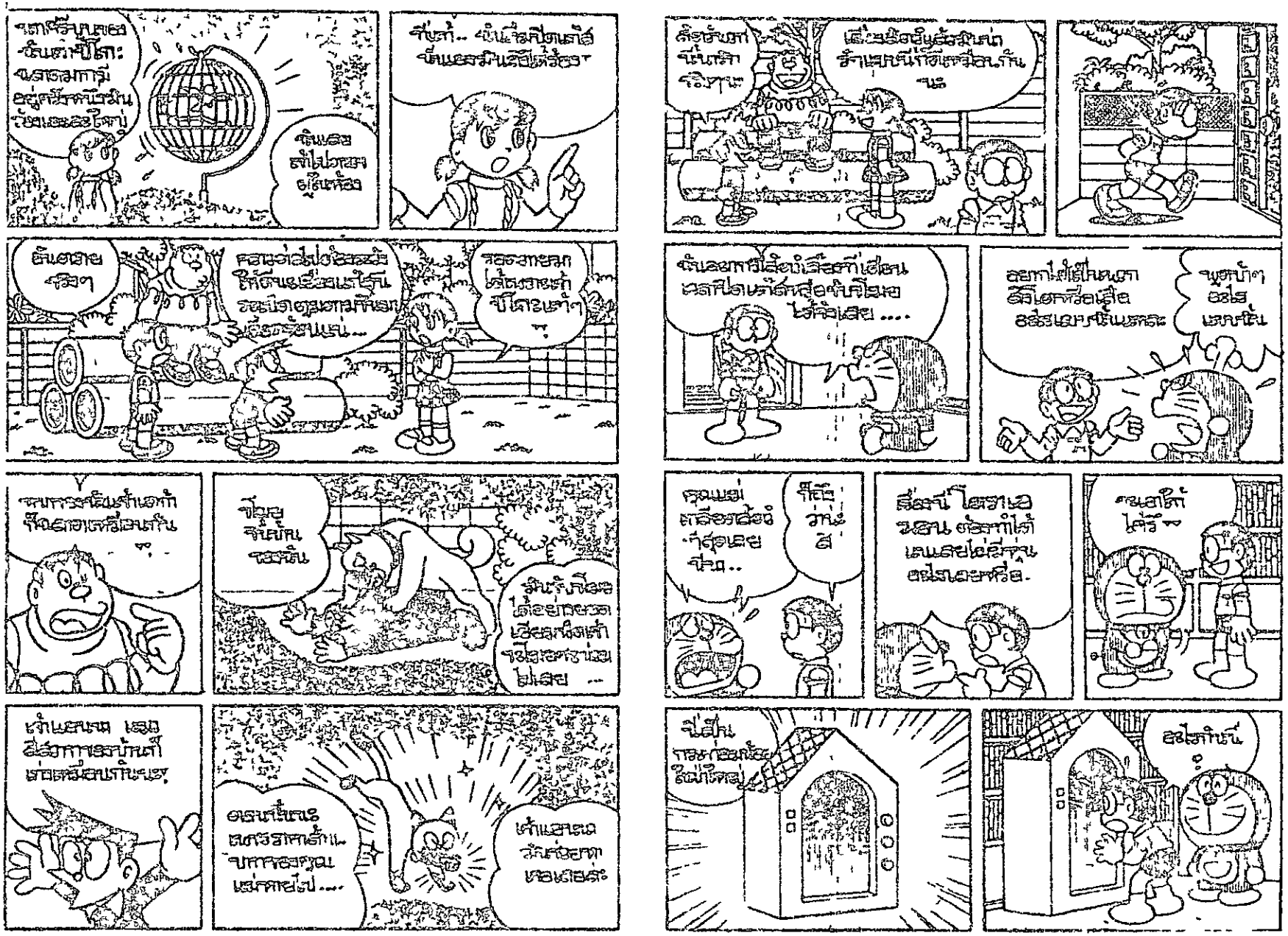
ดีจัง..
ฉันจะมีโดราเอม่อนตัวเล็กๆ ไว้เลี้ยงเล่นด้วย
ฉันจะสร้างบ้านให้ด้วย
ตายแล้ว ตายๆ
ควรจะสร้างบ้านให้ดีๆ จะได้อยู่สบายๆ
ฉันจะทำอาหารให้กินด้วย
ขอบใจนะ
ฉันจะเลี้ยงเธอเป็นอย่างดี

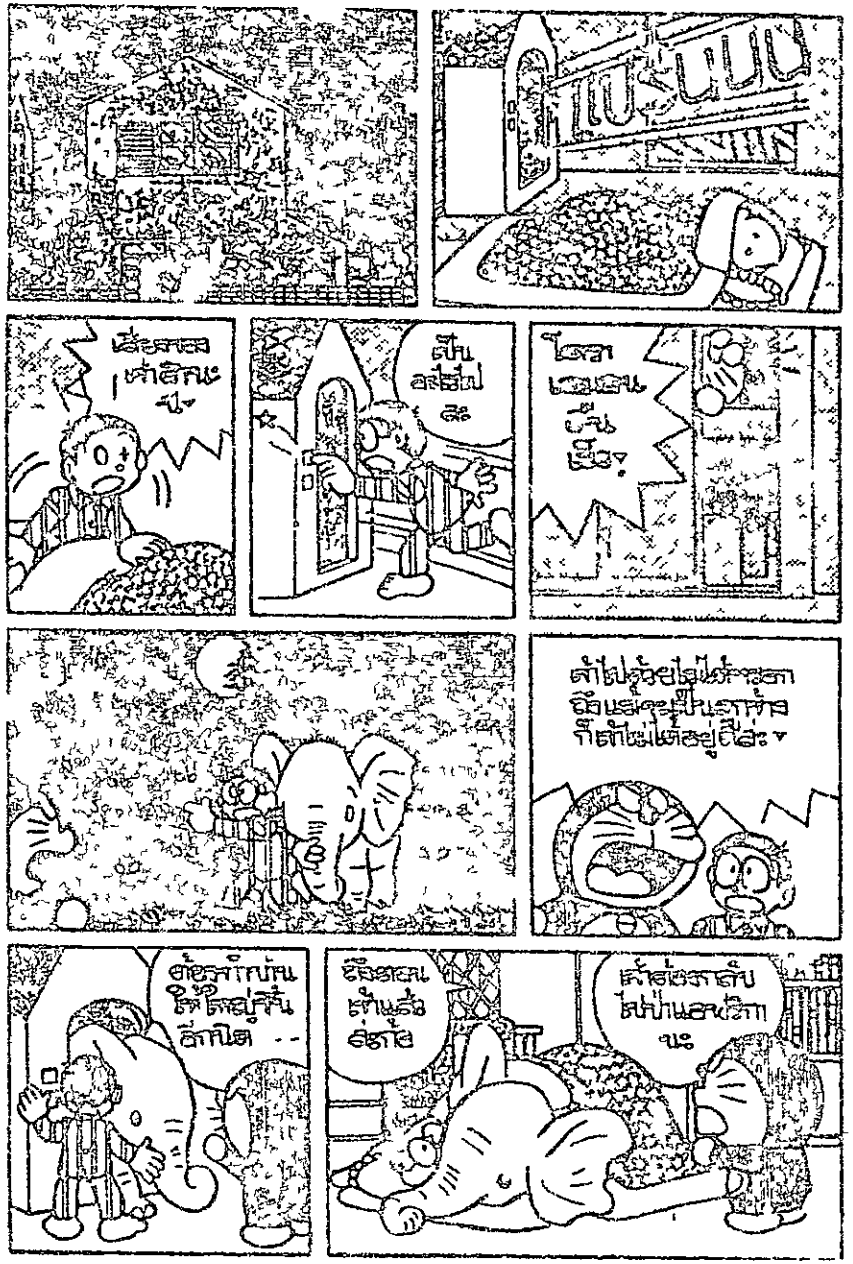

ถ้าเป็นแบบนี้ ก็แย่น่ะสิ

เฮาต่อไป ช่วยชีวิต คนเฮาไม่

ใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมา จะไม่ให้ช่วย 2 คนนี้ได้ยังไง

ทำแบบนี้ ไม่ได้ผลหรอก เมื่อครั้งนี้ ช่วยไม่ได้

แต่ถ้าลองวิเคราะห์ ดีๆ ก็อาจจะ เข้าใจอะไรบางอย่าง

ไม่เป็นไรหรอกน่า เมื่อครั้งที่แล้ว ก็ทำได้ดีมากแล้ว

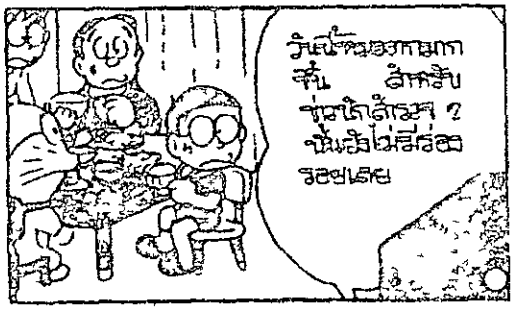
วิเคราะห์ดูดีๆ ก็ได้ ใช่ไหม ช่วยกันคิดๆ ดูสิ

ช่วงเวลาสั้นๆ ที่ผ่านมา ถือว่าเป็นช่วงเวลาที่ ปลอดภัยที่สุดแล้ว

ใครๆ ก็เป็นห่วงกันหมด

ดูเขาซิ ทำได้ยังไง

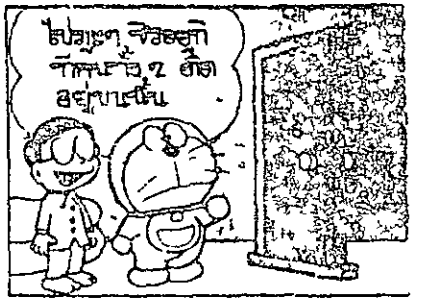
ไปๆมาๆ ชีวิตฉันก็ ตกอยู่ในมือ 2 ตัวนี้

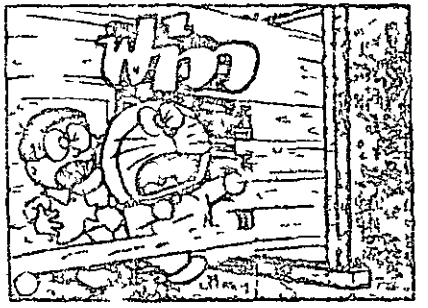

อย่าห่วงไปเลย ขนมเสร็จ ตอนนี้ เลยนะ

ความคิดที่ดี ที่ไหนกันล่ะ

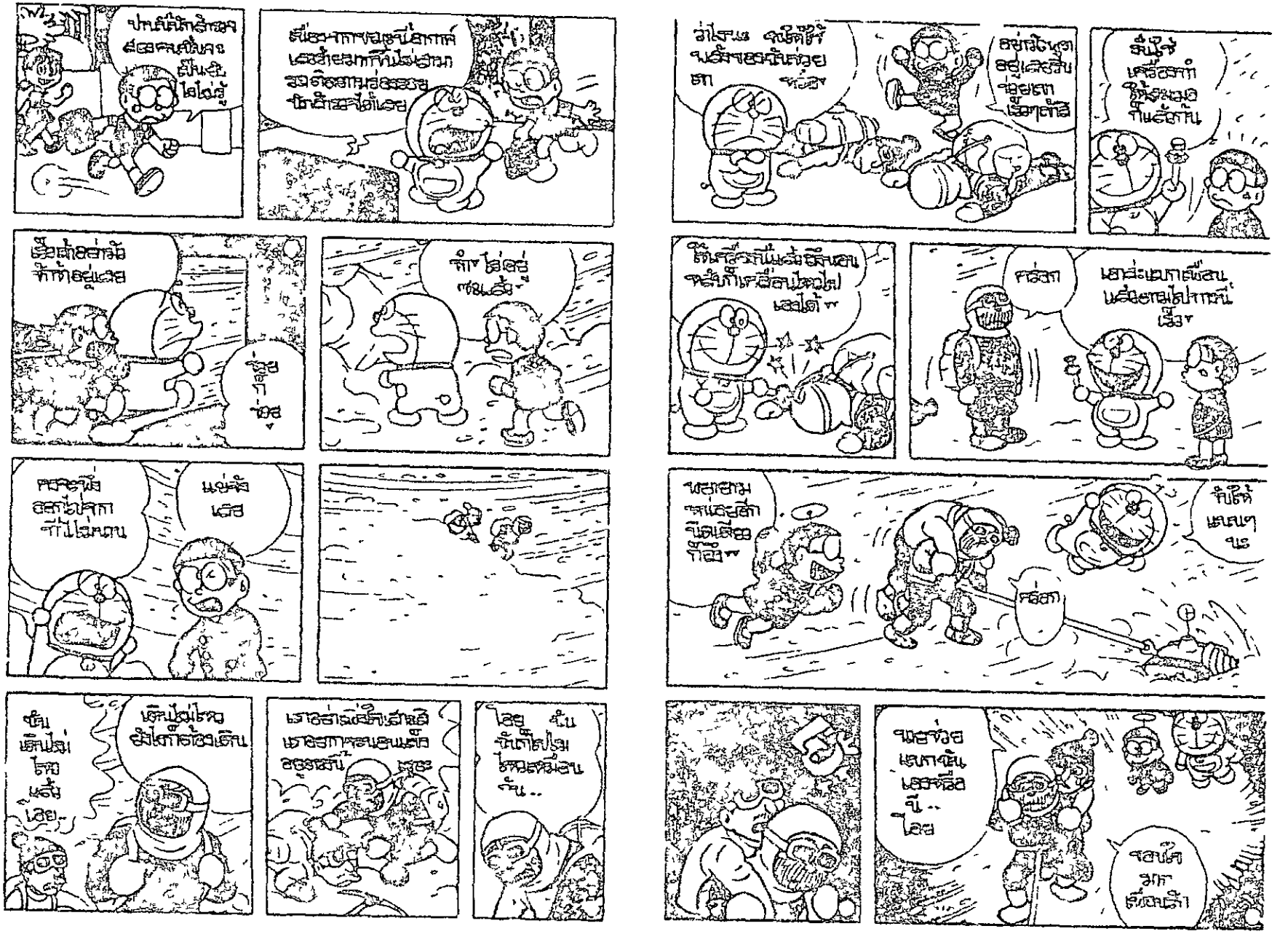

โดราเอมอน*
ใหญ่

โดราเอมอน ไม่ใช่อุปยุ่ง

ตอน:
มาป้องกันเพลิงไหม้กันเถอะ

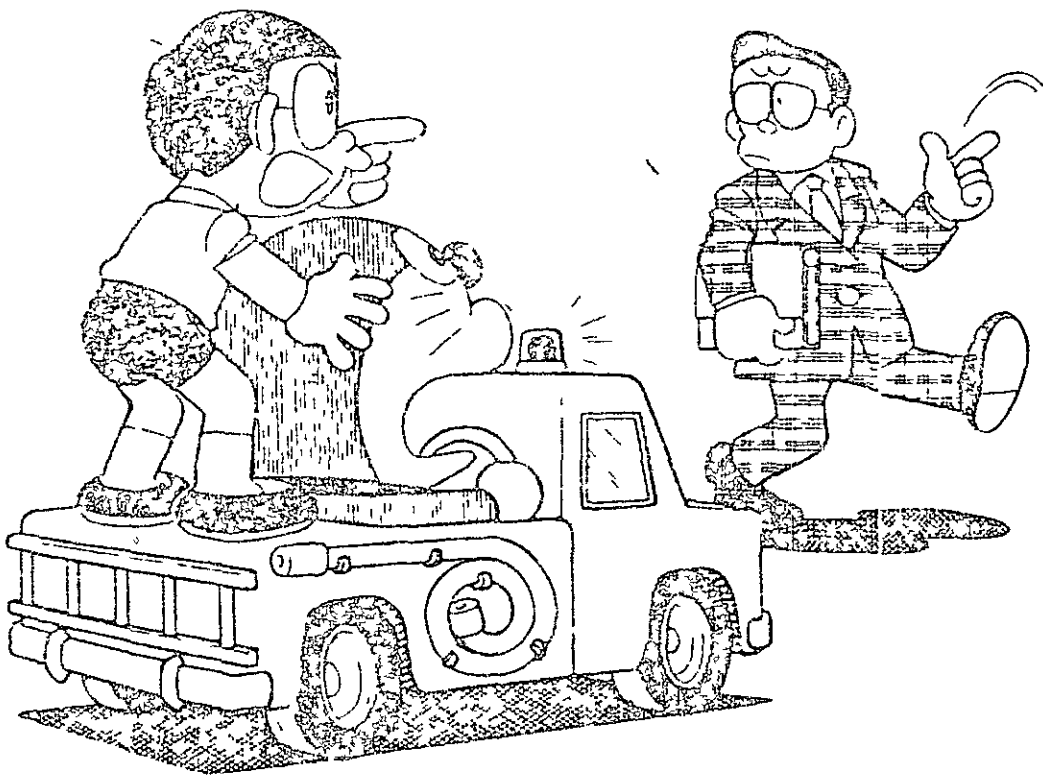

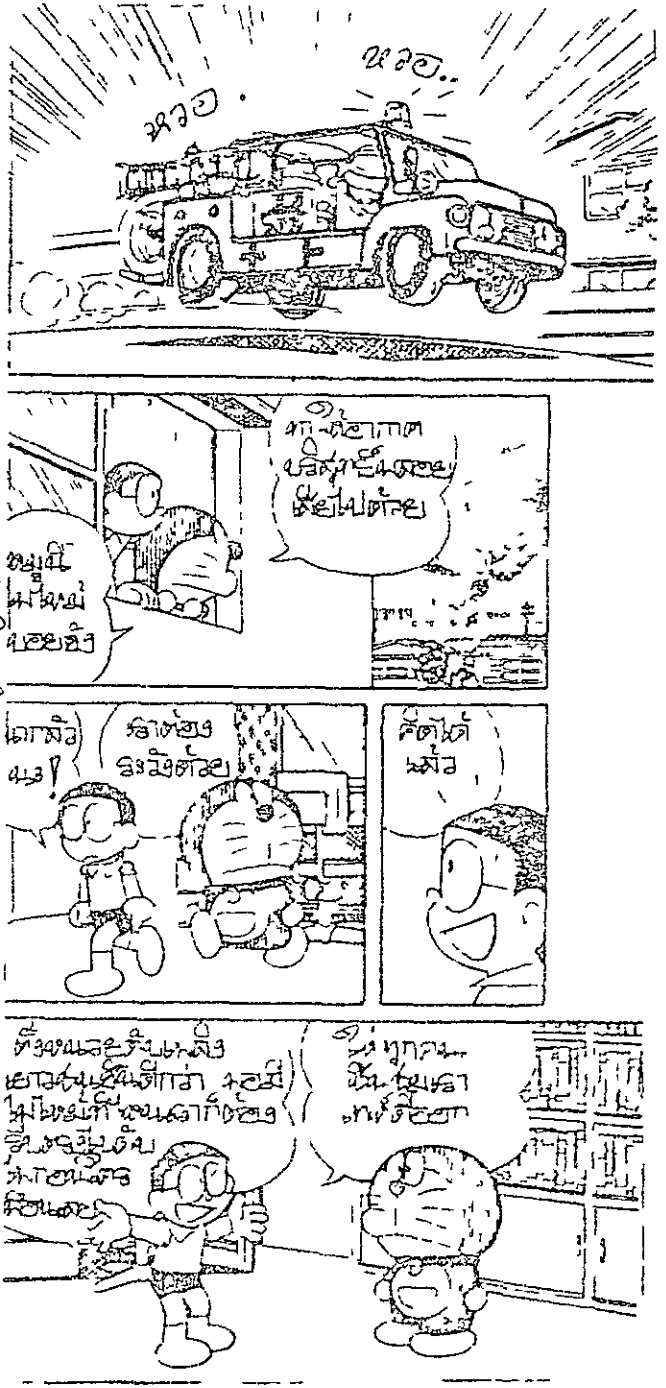

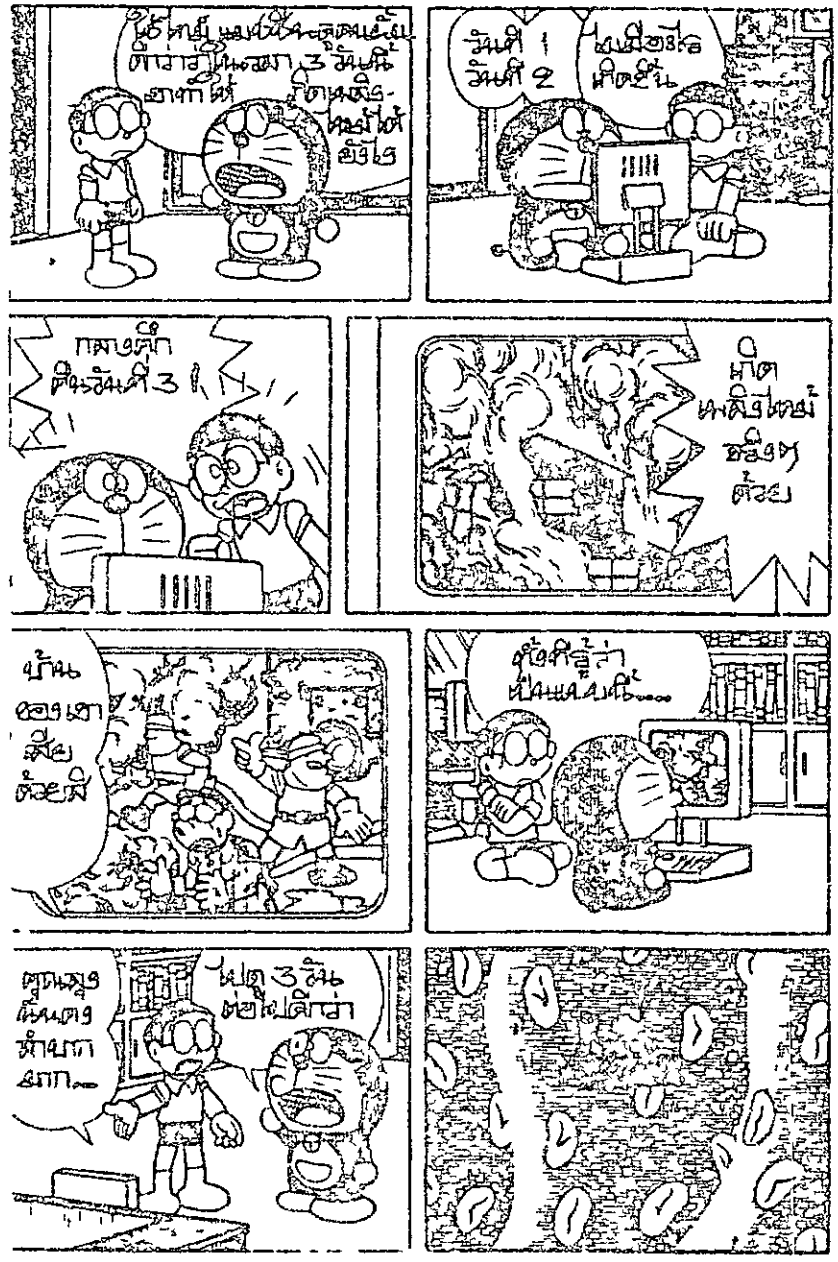

หนังสือการ์ตูนเรื่องโดราเอมอนประเภทที่เป็นการ์ตูน

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่ำ

โคราเอมอน

ตอนะ

ถุงมือวิเศษ

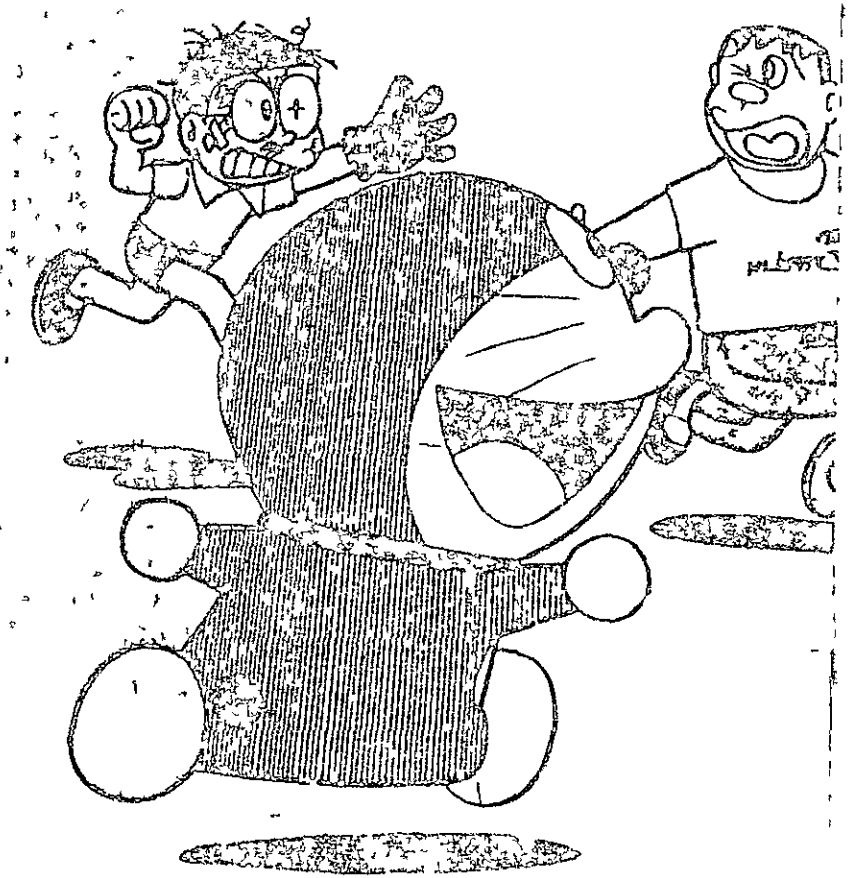

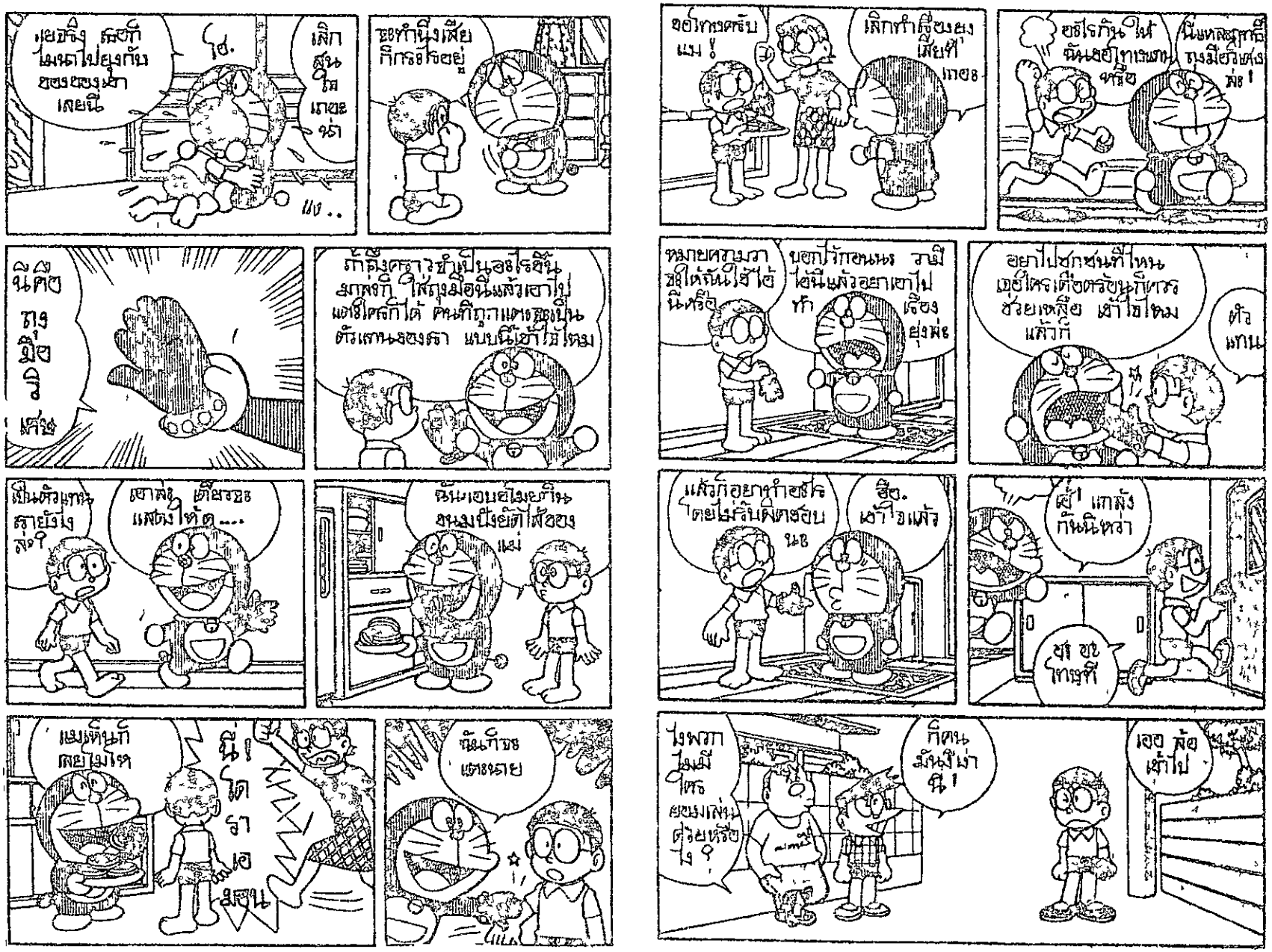

ขอโทษครับ แม !
เลิกทำเรื่องยุ่งเสียที เถอะ
อะไรกัน ให้ฉันขอโทษแทนหรือ
นี่แหละถูกทรี ถุงมือวิเศษล่ะ !
หมายความว่า ขอให้ฉันใช้ไอ้นี่หรือ
บอกไว้ก่อนนะ วามีไอ้นี่แล้วอย่าเอาไปทำเรื่องยุ่งล่ะ
อย่าไปซุกซนที่ไหน เธอใครเดือดร้อนก็ควรช่วยเหลือ เข้าใจไหม แล้วก็
ตัวแทน
แล้วก็อย่าทำอะไรโดยไม่รับผิดชอบนะ
ฮือ. เข้าใจแล้ว
เอ้ ! แกล้งกันนิหว่า
อะ อะ โทษที
ไงพวกไม่มีใครยอมเล่นด้วยหรือไง ?
ก็คนมันมีเง่านี่ !
เออ ล้อเข้าไป
เลิกสุนใจเถอะน่า
ขะทำนิ่งเสียก็กระไรอยู่
แง..
นี่คือถุงมือวิเศษ
ถ้าถึงคราวจำเป็นอะไรขึ้นมาล่ะก็ ใส่ถุงมือนี้แล้วเอาไปแตะใครก็ได้ คนที่ถูกแตะจะเป็นตัวแทนของเรา แบบนี้เข้าใจไหม
เป็นตัวแทนเรายังไงล่ะ ?
เอาล่ะ เดี๋ยวจะแสดงให้ดู....
ฉันเอบอไมยกินขนมปังยัดไส้ของแม่
แม่เห็นก็เลยไม่ให
นี่ ! โดราเอมอน
ฉันก็จะแตะนาย

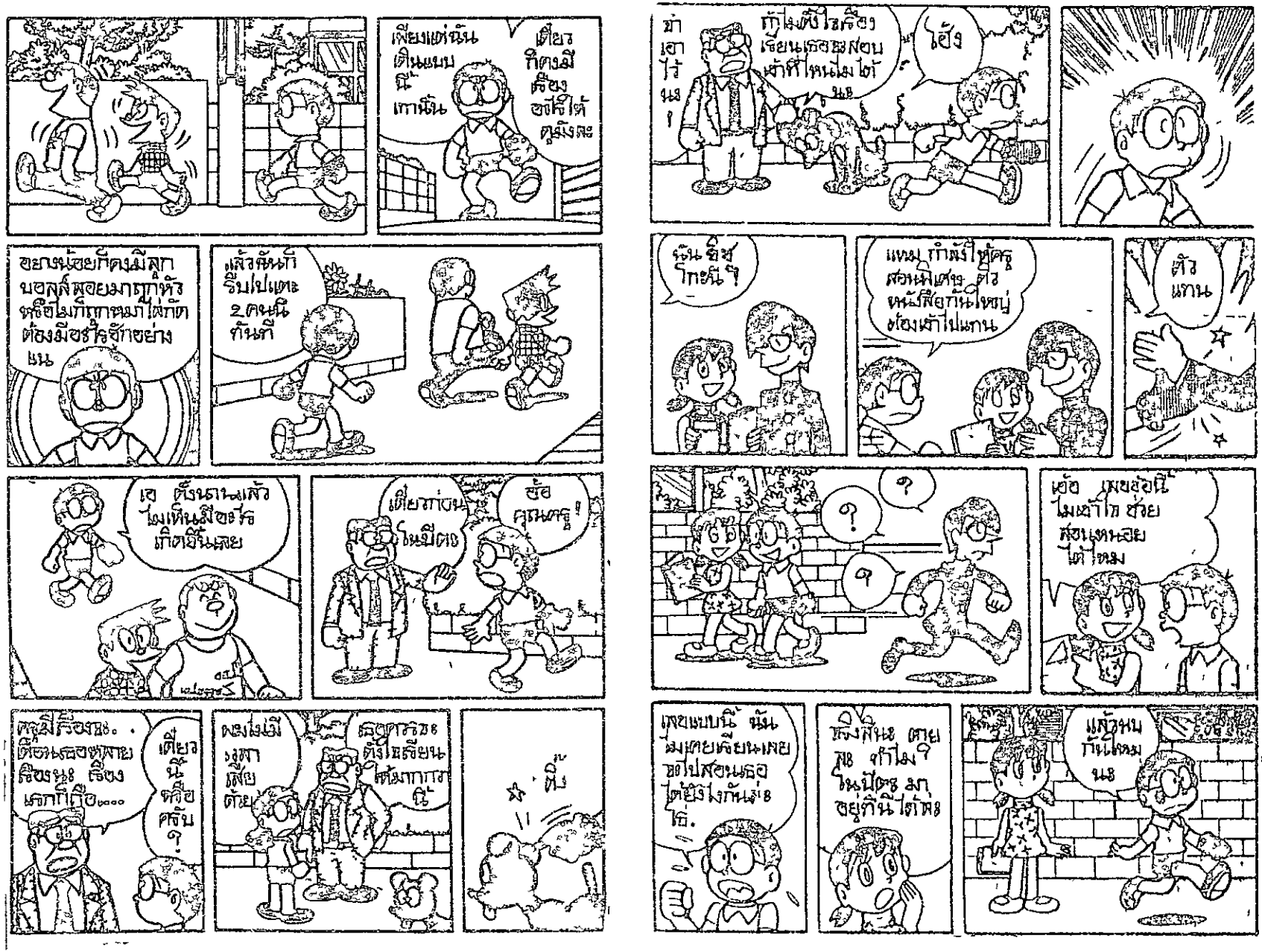
เพียงแต่นั่นเดินแบบนี้เกานั่น
เดี๋ยวก็คงมีเรื่องอะไรให้ดูมังละ
อย่างน้อยก็คงมีลูกบอลล์ลอยมาถูกหัว หรือไม่ก็ถูกหมาไล่กัด ต้องมีอะไรอีกอย่างแน
แล้วฉันก็รีบไปแตะ 2 คนนี้ทันที
เอ ตั้งนานแล้วไม่เห็นมีอะไรเกิดขึ้นเลย
เดี๋ยวก่อนในมีตะ
อ้อ คุณครู!
ครูมีเรื่องซะ.. เดือนเธอหลายเรื่องนะ เรื่องแรกก็ถือ....
เดี๋ยวนี้หรือครับ?
ผมไม่มีเวลาเสียด้วย
เธอควรซะตั้งใจเรียนให้มากกว่านี้
ตึ้ง
ฆ่าเอาไว้นะ!
ถ้าไม่ตั้งใจเรื่องเรียนเธอจะสอบเข้าที่ไหนไม่ได้นะ
ไอ้ง
นั่นซิซ โกะนี่?
แหม กำลังให้ครูสอนพิเศษ ตัวหนังสือกันใหญ่ ต้องเข้าไปแทน
ตัวแทน
?
?
?
เอ้อ เลขข้อนี้ไม่เข้าใจ ช่วยสอนหน่อยได้ไหม
เลขแบบนี้ นั่นไม่เคยเรียนเลย จะไปสอนเธอได้ยังไงกันล่ะ ไธ่.
จริงสินะ ตายละ ทำไมในปัตะ มาอยู่ที่นี่ได้ล่ะ
แล้วพบกันใหม่นะ

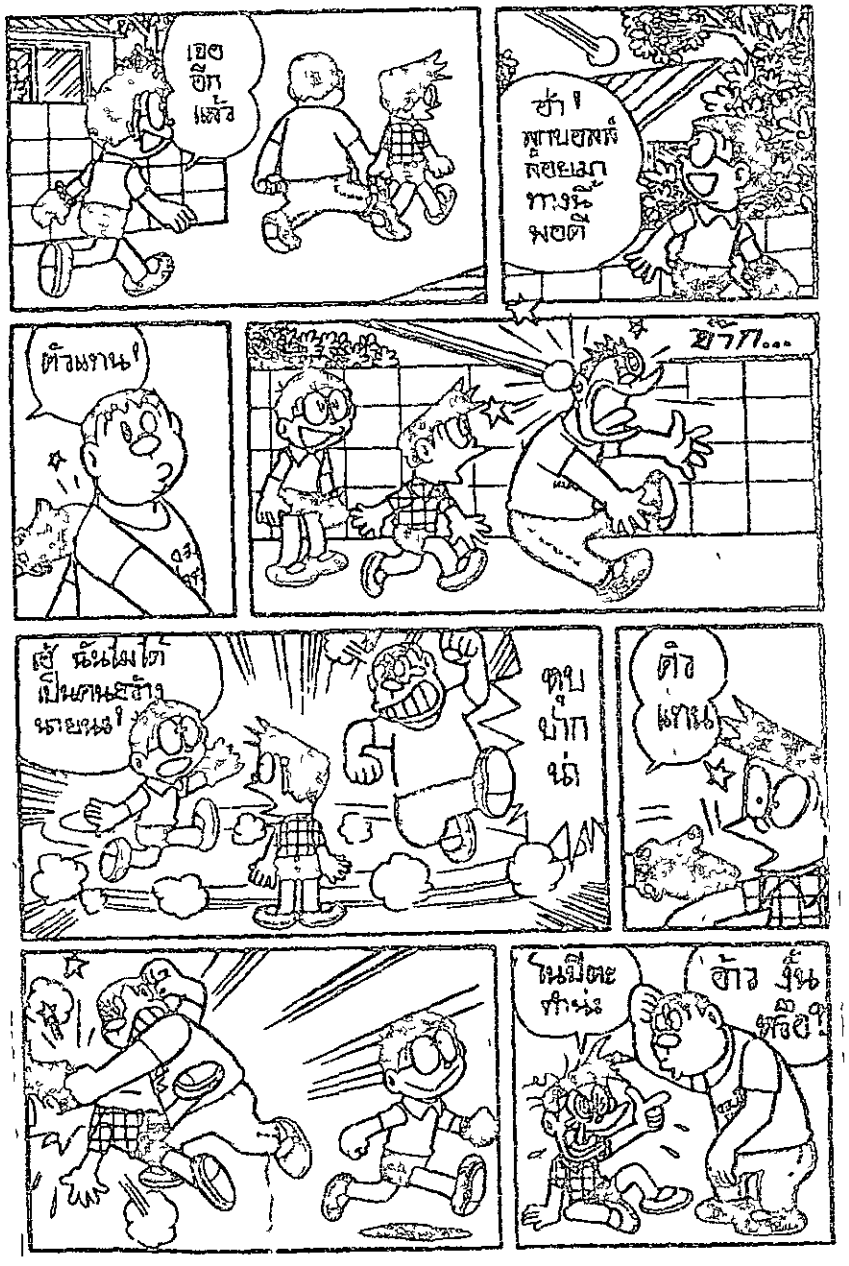
เจอ อีก แล้ว
อ้า! ลูกบอลล์ ล้อยมา ทางนี้ พอดี
ตัวแทน!
ขี้ก...
เฮ้ นั่นไม่ได้ เป็นคนอย่าง นายนะ!
หุบ ปาก น่า
ตัว แทน
ในมีตะ กำน่ะ
อ้าว งั้น หรือ?

ฉันจะฆ่าแก
ตัว แทน
โอ๊ย เจ็บๆ เจ็บ ช่วยหยุดที่โว้ย
แค่นี้ฉันก็ สบายใจแล้ว

โคราเอมอน
ตอน: นำยาส่องหน

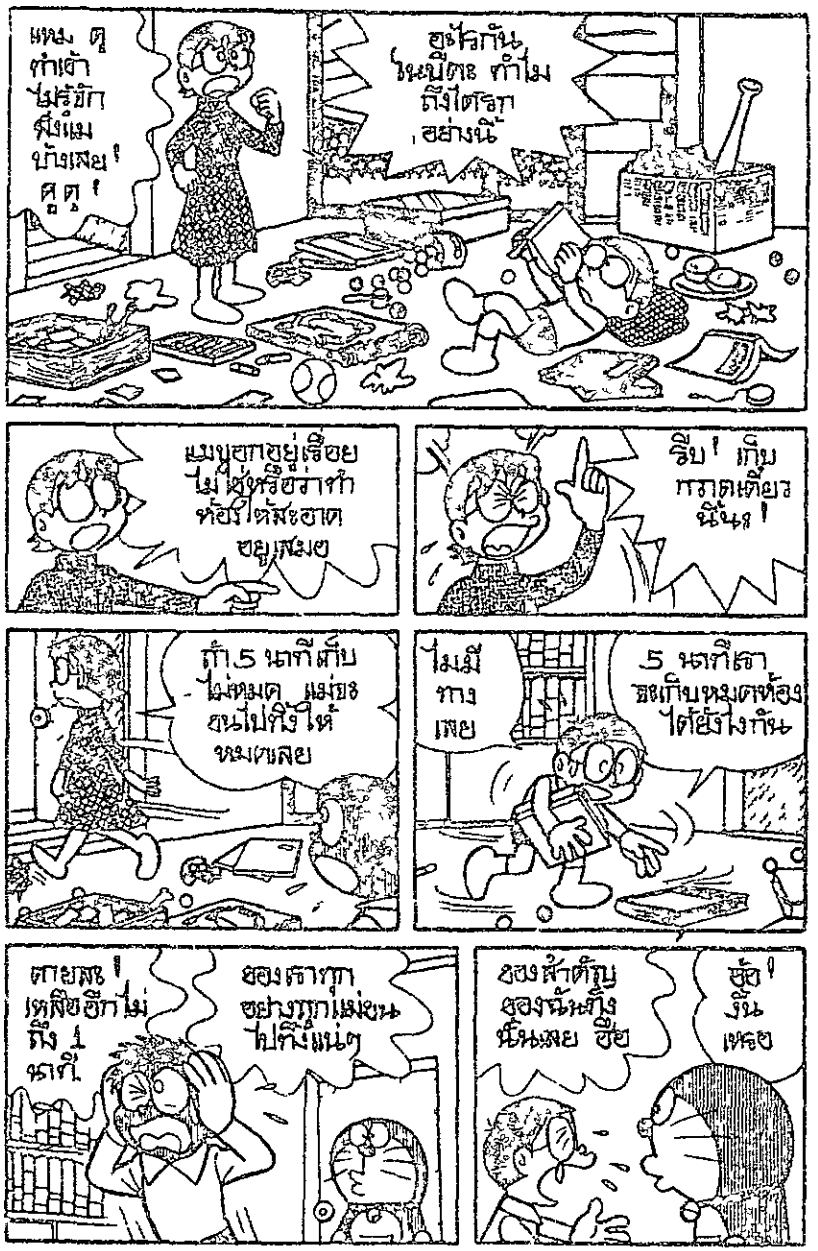
แหม ดู ทำเจ้า ไม่รู้จัก ฝังแม บ้างเลย! ดูดู!
อะไรกัน ในบีตะ ทำไม ถึงได้รก อย่างนี้
แม่บอกอยู่เรื่อย ไม่ใช่หรือว่าทำ ห้องให้สะอาด อยู่เสมอ
รีบ! เก็บ กวาดเดี๋ยว นี้นะ!
ถ้า 5 นาทีเก็บ ไม่หมด แม่จะ ขนไปทิ้งให้ หมดเลย
ไม่มี ทาง เลย
5 นาทีเรา จะเก็บหมดห้อง ได้ยังไงกัน
ตายละ! เหลืออีกไม่ ถึง 1 นาที
ของเราทุก อย่างถูกแม่ขน ไปทิ้งแน่ๆ
ของสำคัญ ของนั้นทิ้ง นั้นเลย อือ
อ้อ! งั้น เหรอ

แมวเจ้าปัญญา ดราเอมอน

ตอน: ไทมของการขี้เกียจ

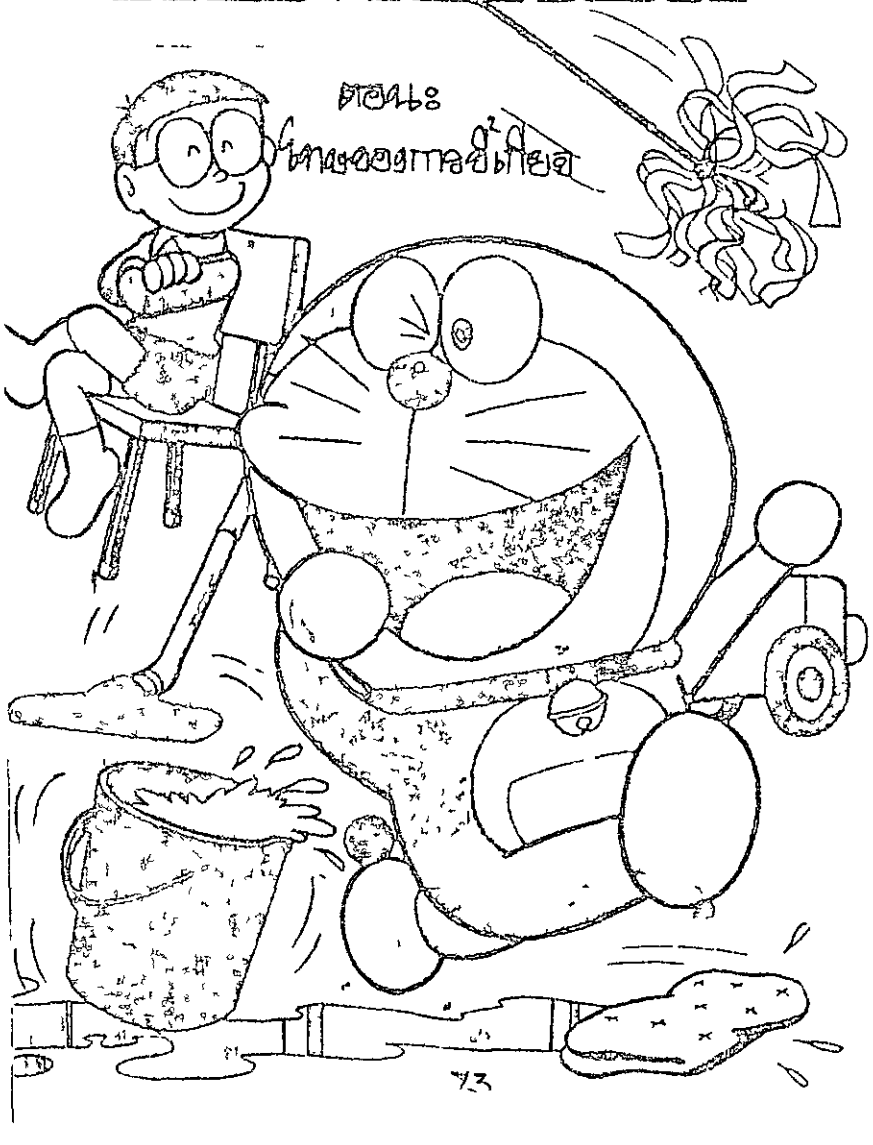

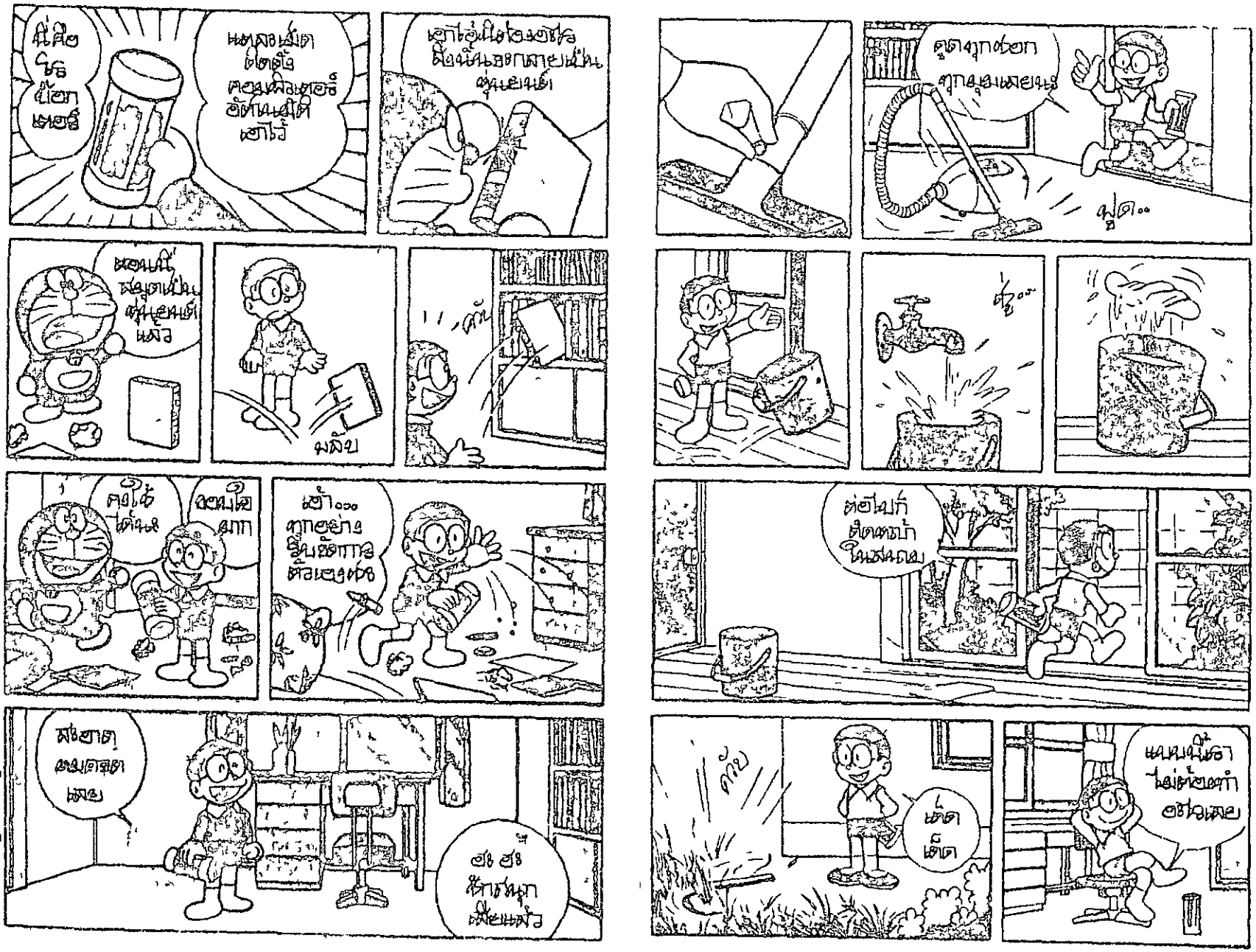
ฟูด..
ฟู่...
ต่อไปก็ติดหน้าในสนาม
แบบนี้เราไม่ต้องทำอะไรเลย
เด็ด เด็ด
ฮะ ฮะ ฟ้าสนุกเสียแล้ว
ผลับ
ตัน

แมวเก้าชีวิต โดราเอม่อน

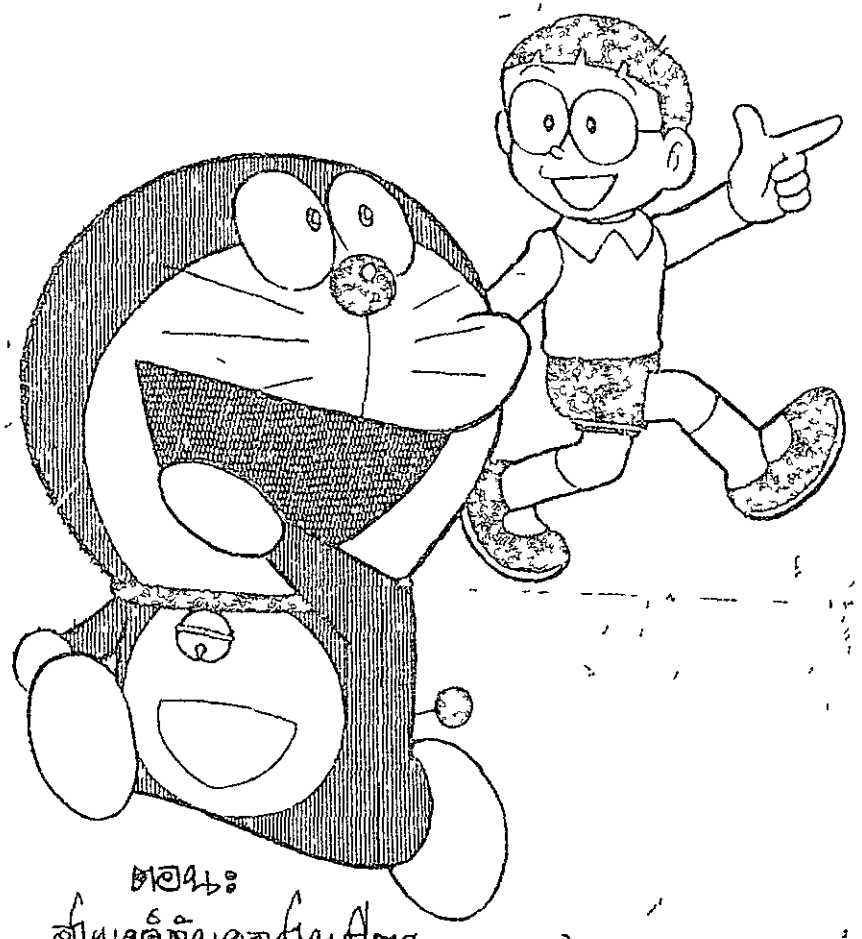

ตอน: สู้พลังกับของในฝัน

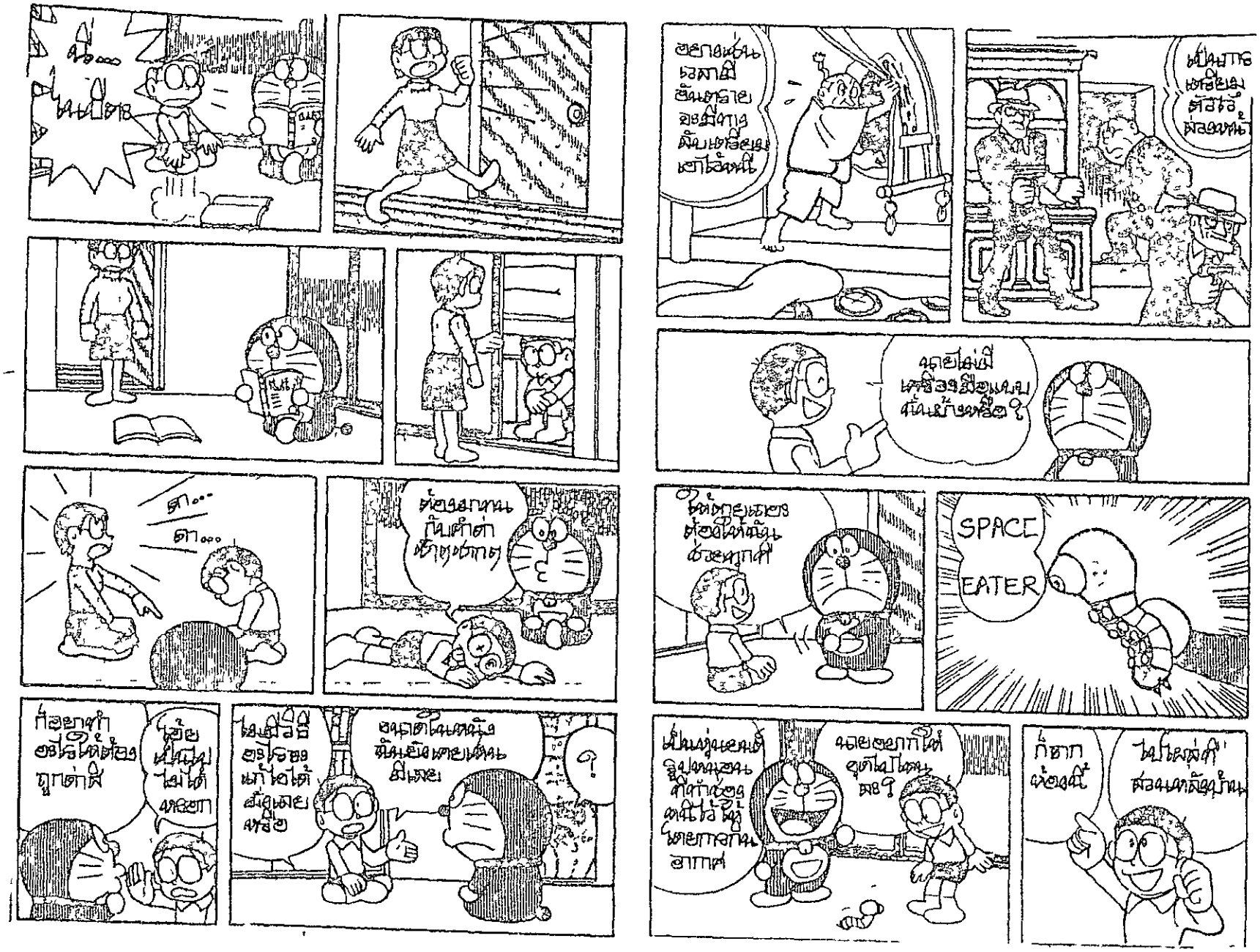
SPACE
EATER

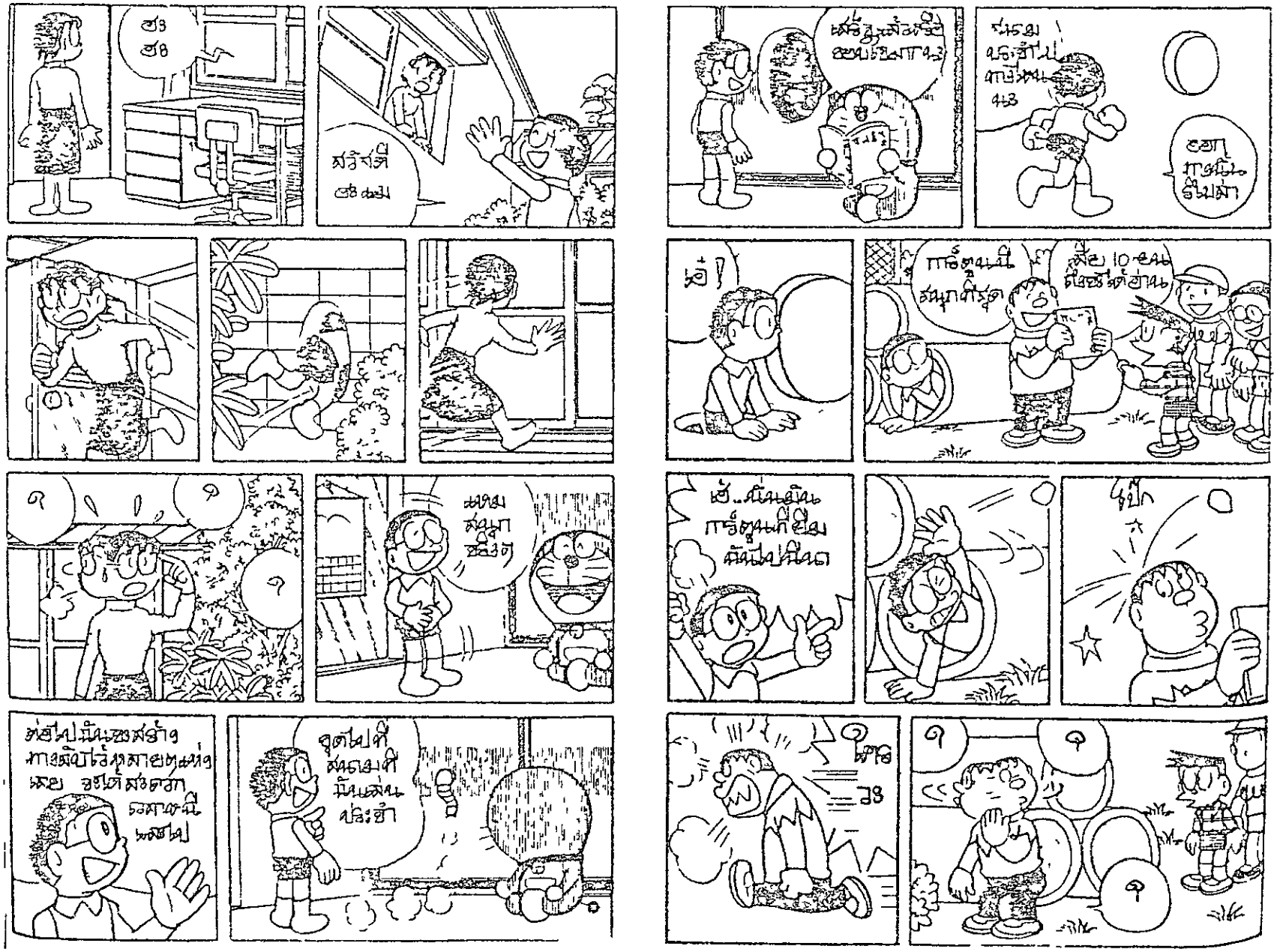

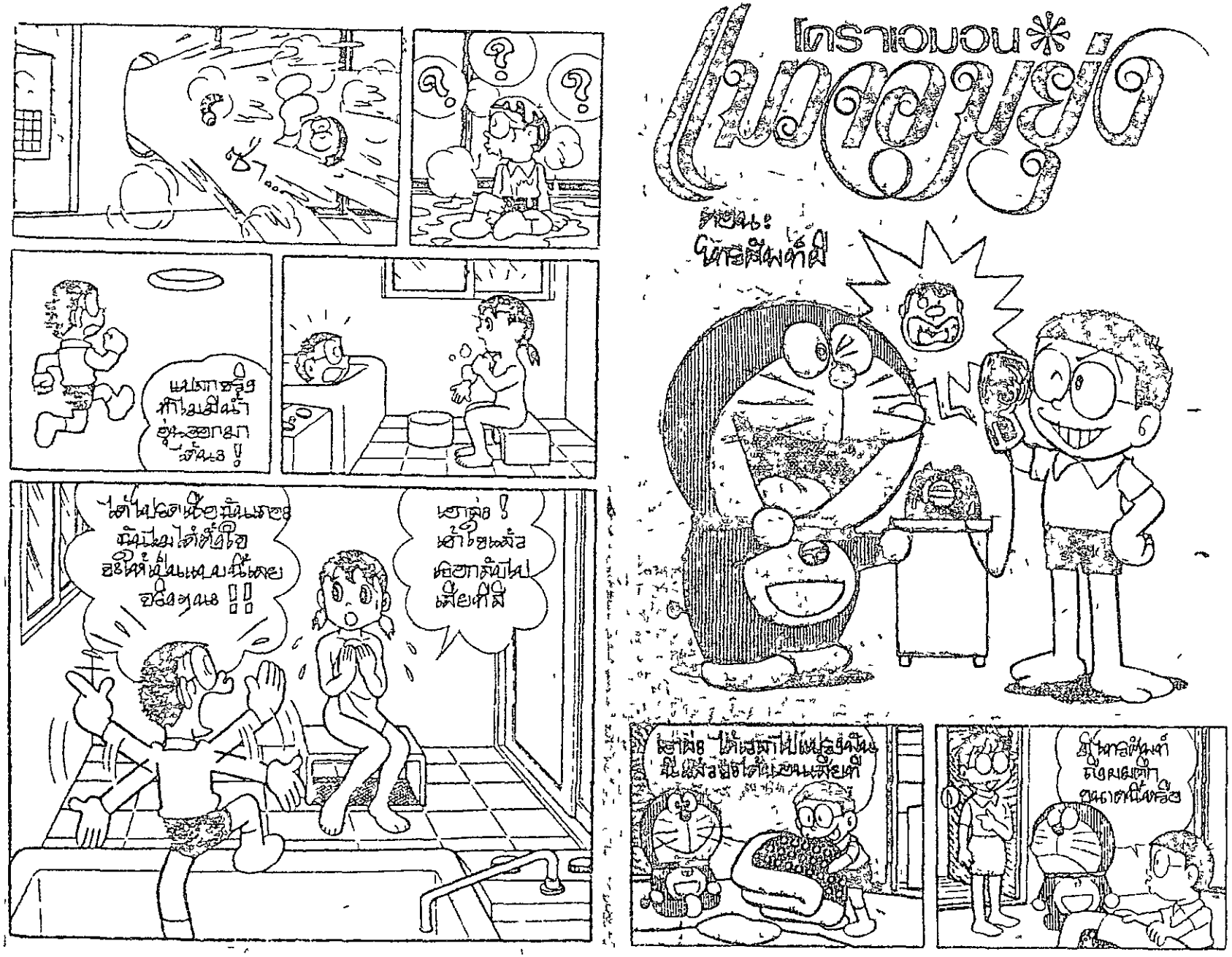
โคราเอมอน
ไม่ออมยู่
ตอน: โทรศัพท์ดี
เอาล่ะ ได้เวลาไปแปลงฟัน นี่แล้วจะได้นอนเสียที
ดีโทรศัพท์ถึงมมตำ อนาคตนี้หรือ
ช้า...
แปลกจริง ทำไมมีน้ำอุ่นออกมาได้นะ !
เอาล่ะ ! เอ้าใจแล้ว เลือกลับไปเสียทีสิ
ได้ไปรดเชื่อฉันเถอะ ฉันไม่ได้ตั้งใจ จะให้เป็นแบบนี้เลย จริงๆนะ !!

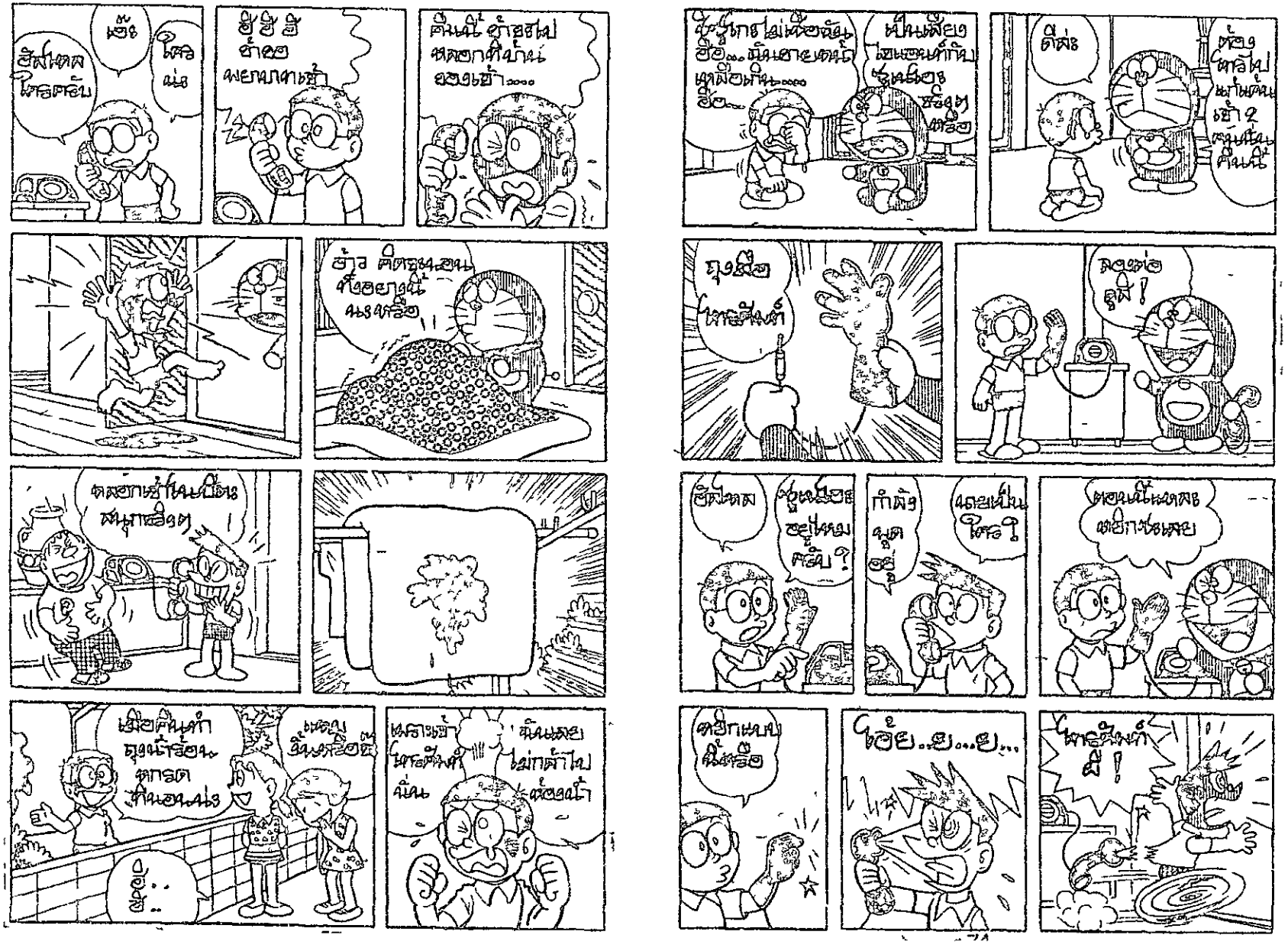

ดีล่ะ
ต้องไหว้ไปแก้แค้นเข้า 2 คนนี้คืนนี้
ถุงมือไหวศัพท์
ลองต่อดูสิ!
ตอนนี้แหละหยิกซะเลย
กำลังพูดอยู่
นายเป็นไหว?
ตอนนี้แหละหยิกแบบนี้หรือ
โอ้ย..ย...ย...
ไหวศัพท์ผี!

โคราเอมอน ตอนย่อ

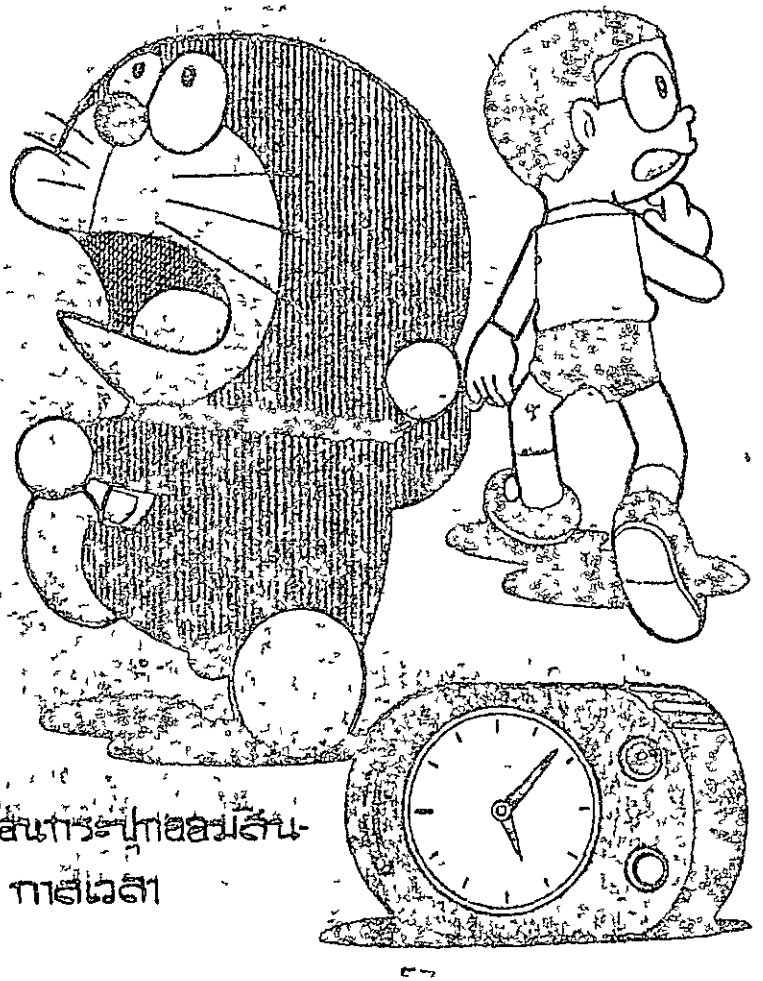

ตอนกระปุกออมสิน-
กาลเวลา

ไปเล่นกันเถอะ
ชิซูโกะ
ขอยืมเวลา 10 นาทีนะ
ขอยืมเวลา 10 นาทีนะ
ขอยืมเวลา 10 นาทีนะ
ขอยืมเวลา 10 นาทีนะ
ขอยืมเวลา 2 นาที นะ
ได้สิ
ไม่ได้ยืมนะ
ไม่ได้ยืมนะ
ไม่ได้ยืมนะ

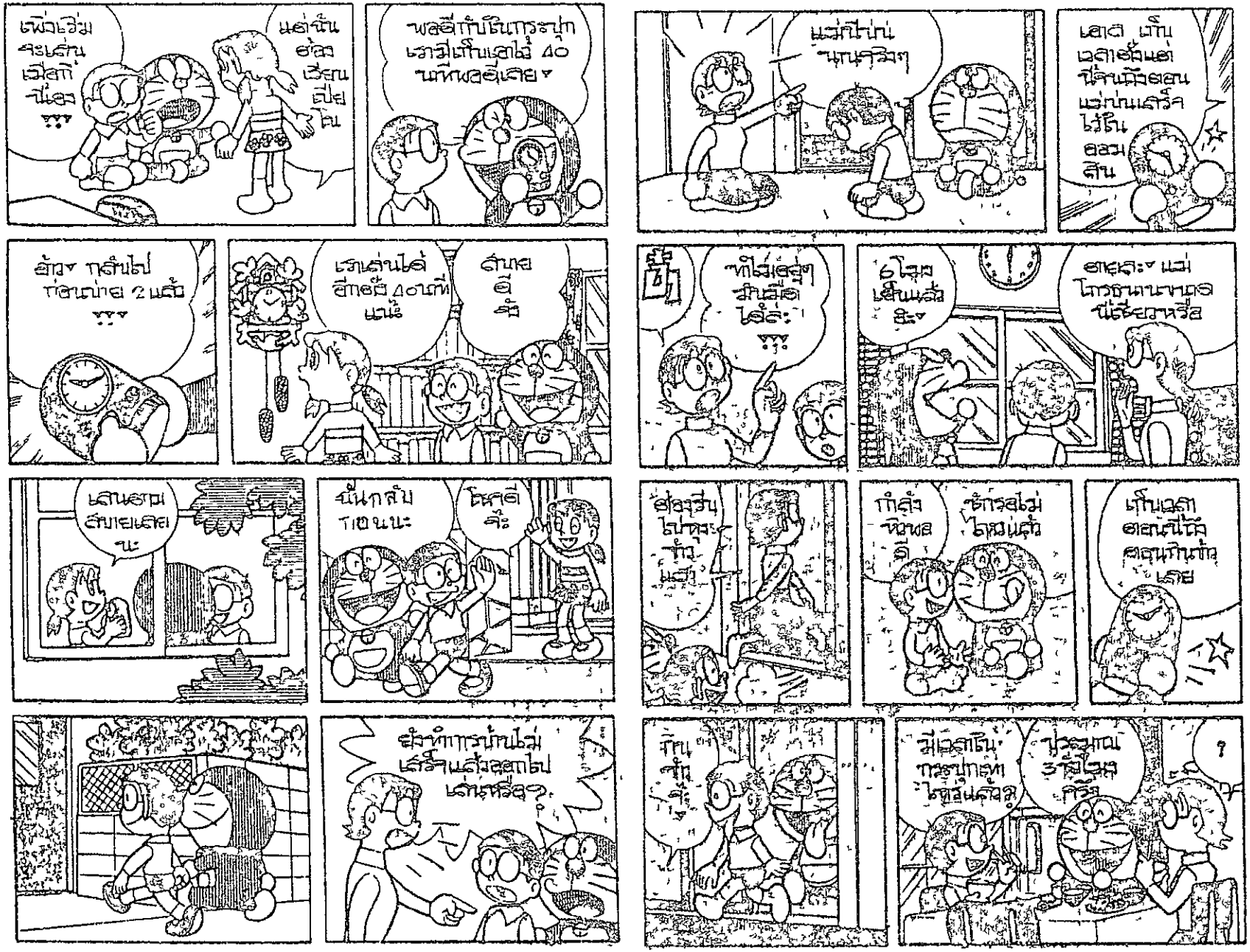
เพิ่งเริ่มจะเล่นเมื่อกี้นี่เอง ???
แต่นั่นต้องเรียนเปียโน
พอดีกับในกระปุก เรามีเก็บเอาไว้ 40 นาทีพอดีเลย
แม่นี่น่านานจริงๆ
เอาล เก็บเวลาตั้งแต่นี้จนถึงตอนแม่ป่นเสร็จไว้ในออมสิน
อ้าว กลับไปก่อนบ่าย 2 แล้ว ???
เราเล่นได้อีกตั้ง 40 นาทีแน่ะ
สบายดีจัง
ทำไมอยู่ๆ มันมืดได้ล่ะ ???
6 โมงเย็นแล้วอะ
ตายละ แม่โกรธนานขนาดนี้เชียวหรือ
เสนอตามสบายเลยนะ
นั่นกลับกอนนะ
โชคดีจ้ะ
ต้องรีบไปหุงข้าวแล้ว
กำลังหิวพอดี
ซักรอไม่ไหวแล้ว
เก็บเวลาตอนนี้ถึงตอนกินข้าวเลย
ยังทำการบ้านไม่เสร็จแล้วออกไปเล่นหรือ?
กินข้าวจ้ะ
มีเวลาในกระปุกเท่าไหร่แล้วล่ะ
ประมาณ 3 ชั่วโมงครึ่ง
?

โคราเอมอน ไมจอมยุ่ง

ตอน: เกมส์กั้นทางรถไฟ

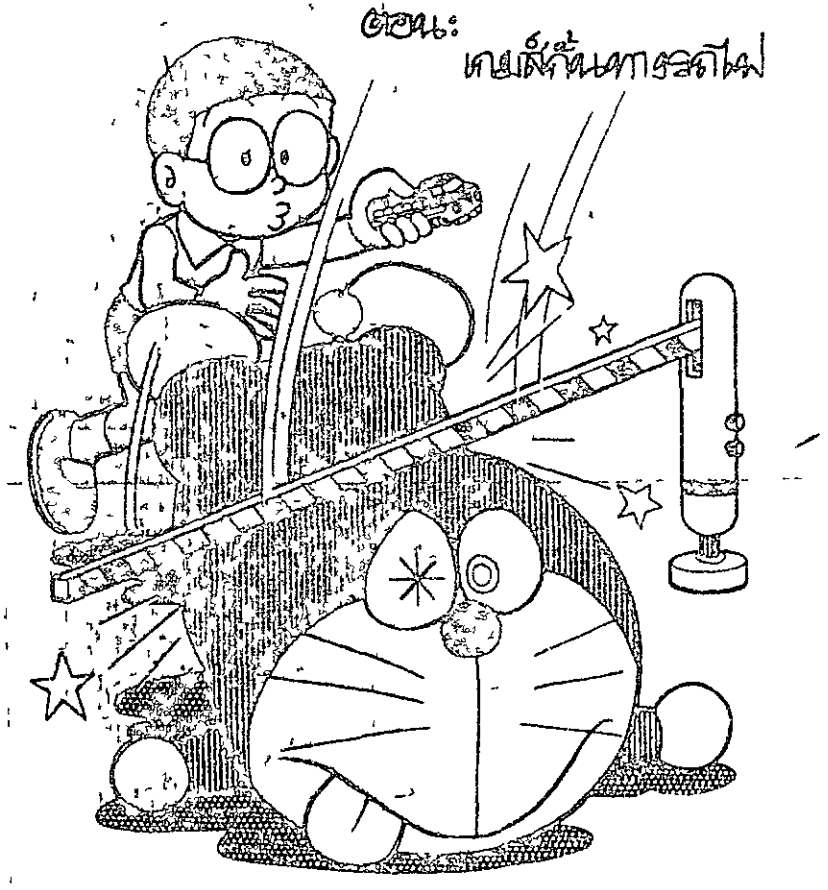

ไม่เห็นอยากเลย
ดูดเลยดีกว่า
ดูดไม่ได้เลย
ดูดไม่ได้
แม่โดนมีลิ่นตำแหน่งนี้!
ด้าน
ฉันเข้าบ้านมีสิทธิ์ดูทีวีสีก่อนนะ
เอาอาหารไปเก็บก่อนเถอะ
ดูดไม่ได้เลย
ไปหาแม่ดีกว่า
ดูทีวีสีต่อ
ดูดเลยดีกว่า
ดูดไม่ได้
ดูดไม่ได้เลย
ดูดเลยดีกว่า
ดูดไม่ได้
ดูดเลยดีกว่า

ใช่ ฝ่ามือ
ดอยคุณเธอ อีกแล้ว !
แว้ก !
ป๊อก
สนุกดีจัง
ใช่เปล่าล่ะ ต้องเหงื่อแตกแน่
แฮ่ก แฮ่ก
เดี๋ยวเธอก็ไปชนขอบสนามเอง
ฮ่าๆๆ เย่ !
ฮะ ?
ไม่ใช่ ฝ่ามือ
ใช่ ฝ่ามือ
ฮะ ?
ฮ่าๆๆ
ฮ่าๆๆ
ฮ่าๆๆ

โดราเอมอน*

ใหญ่จัง

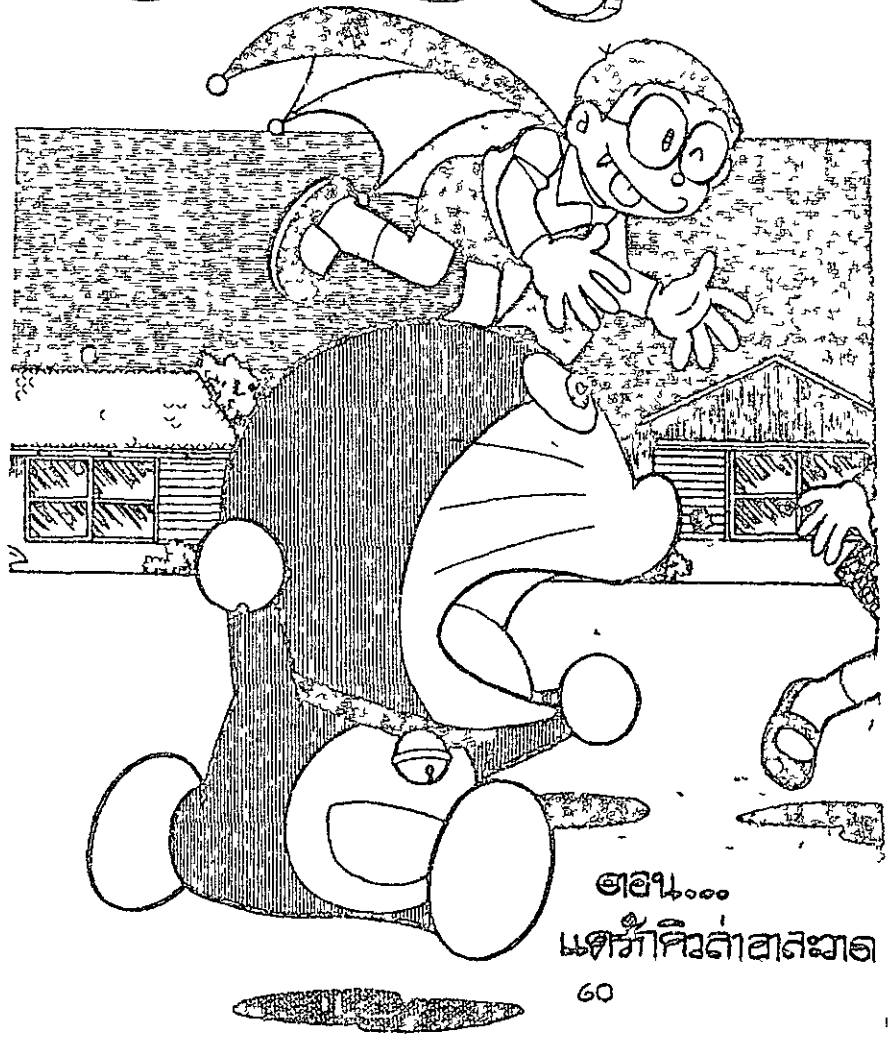

60

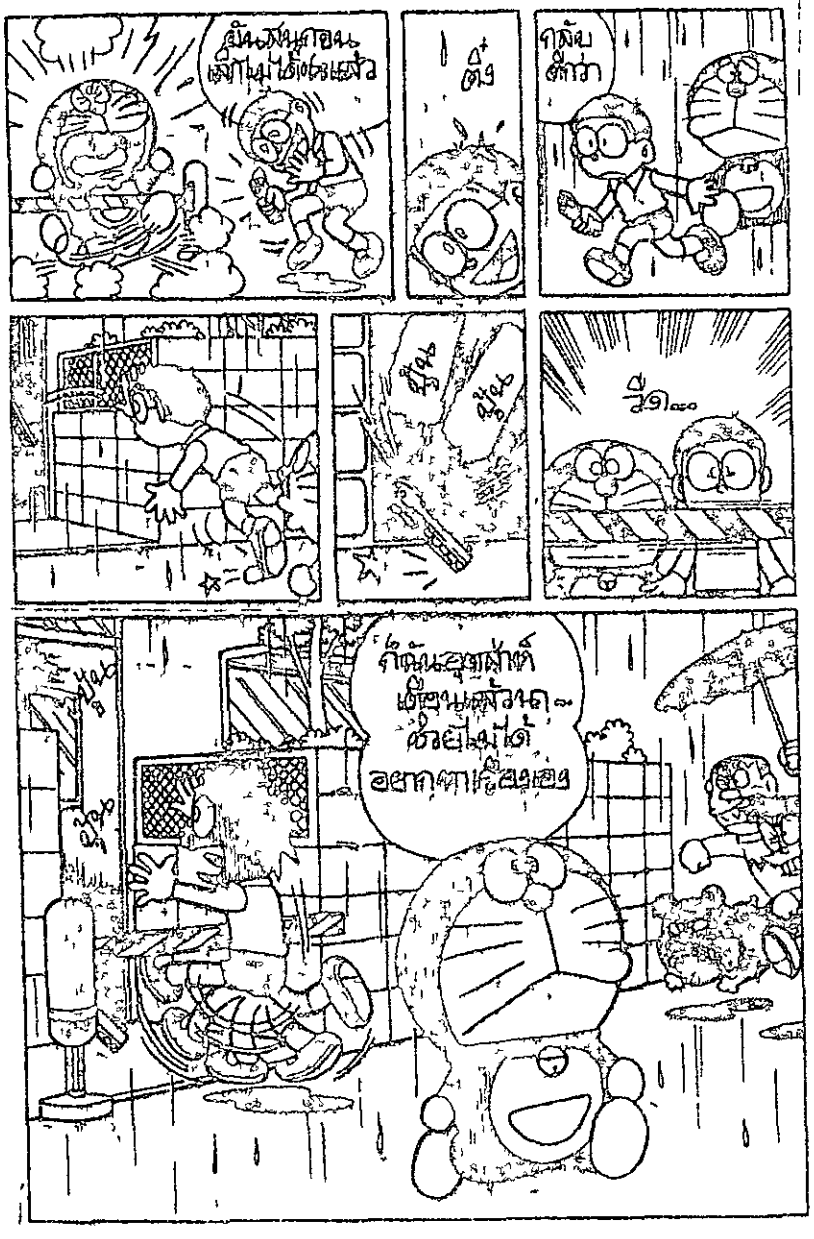

อากาศสาง
อีกมีค่างคาว
ตัวใหญ่ออก
บินเพ่นพ่าน
...???
และเปลง
ร่างเป็น.
เคาบุตำ
แตรกคิ้ว
ล่า
เหล
เหล
เหล
เหล
เหล

อุสิ อยู่
ข้างหลัง
โนบิอะ
อ่วย
เฮ้ อยาน่า
นั่นกลัว
อะ อะ
ฮ่า ฮ่า
???
ก็อย่าง
ที่บอก
นี่แหล
หนีมาโดยไม่สวม
รองเท้ามาด้วย ทำไม
นึง
ขนาด
นี้
น
ก็เรื่องที่ซุณ
โอะ เล่ามั่น
นากลัว
นี่นา.....
ขอบคุณ
มากจ้ะ
หนูชิซู
โกะ
อิ อิ อิ
แม้แต่ชิซู
โก. ยังหัว
เราะเอาะเลย
เป็นนิคร
เพาะหัวเราะ
ทั้งนั้น
แหล.
โอรา
เอ
มอน
ป.โอรา
เอมอน
อื่นเหละ
.....

อ๊าย!
เหล
เหล
เอ๊ะ!
ไม่รู้สิ
ล้ม ล้มใส่
ล่ำหล่อนน้ำ
?
ชุดนี้ใส่ดูดี
ดีกว่าตัวเก่า
ชุดนี้ดีกว่า
ดีกว่า
ดูดี
ตามหาตัว
ฉันหลาย
จากแร่ง
ชุดนี้ใส่ดูดี
ดีกว่าตัวเก่า
ชุดนี้ดีกว่า
ดีกว่า
ดูดี
ตามหาตัว
ฉันหลาย
จากแร่ง
ปังๆ!
ปังๆ!
ปังๆ!

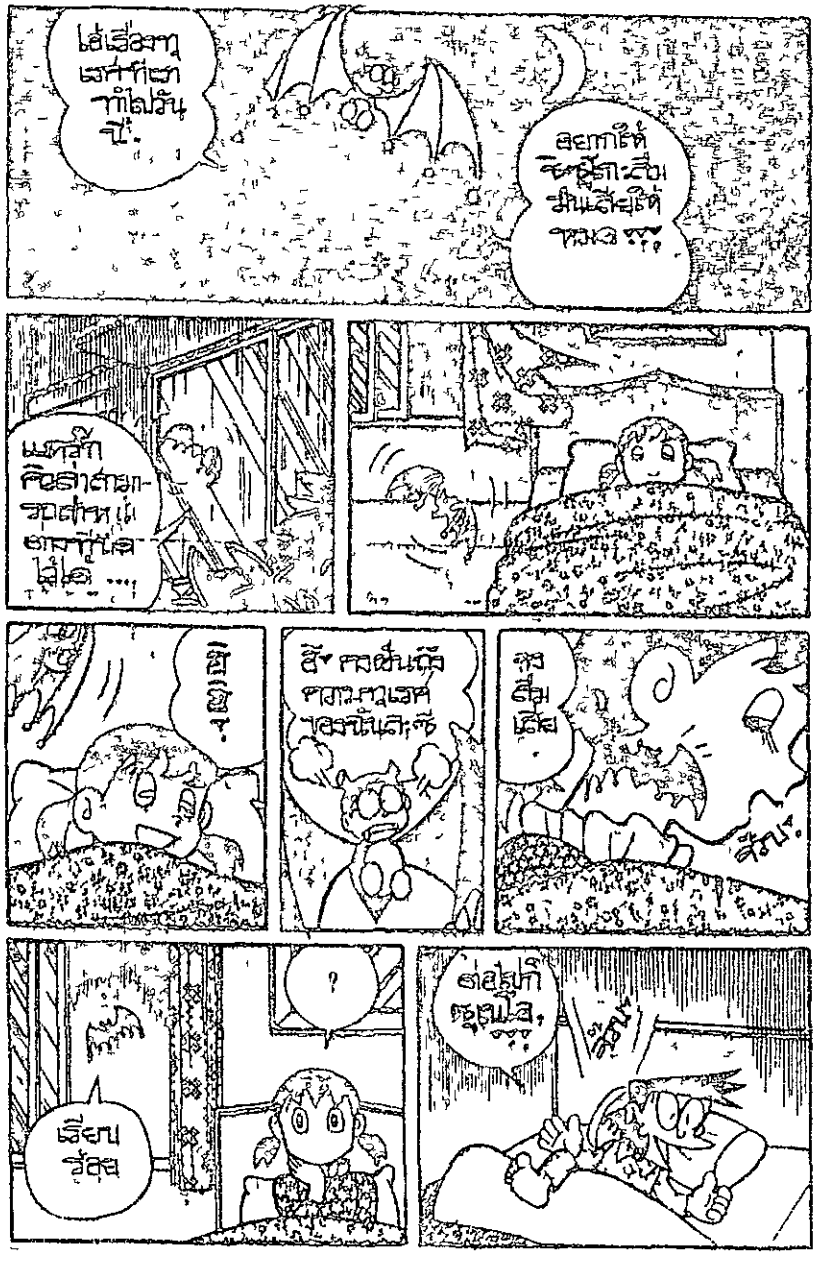
ใส่เสื้อผ้าเสร็จแล้วค่อยมาที่นี่นะ
ฮะ ครับ ที่ไหนกันนะ ที่ที่ไม่มีใครเห็นเรา ...
แหวิ่งคือเครื่องเล่นที่ชอบเข้าห้องน้ำ ไม่ใช่ ...
ฮิ ฮิ ...
ฮิ ฮิ ...
ฮิ ฮิ

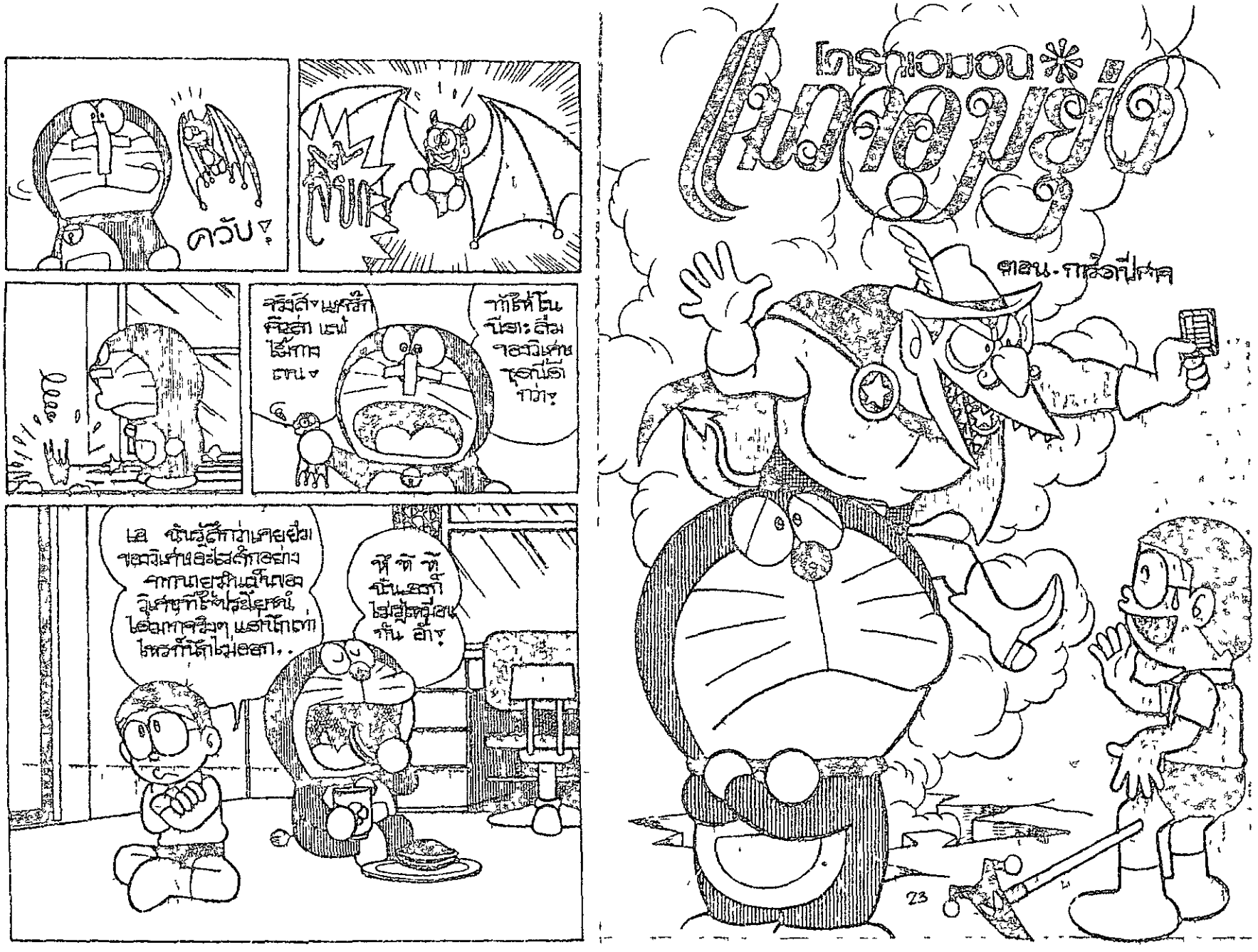
ควับ!
ทำให้โน
นิยาะ สืม
ของวิเศษ
ชุดนี้ดี
กว่า!
เอ นั่นรู้สึกว่าเคยยืม
ของวิเศษอะไรสักอย่าง
จากนายมันเป็นของ
วิเศษที่ใช้ประโยชน์
ได้มากจริงๆ แต่นึกเท่า
ไหรก็นึกไม่ออก..
ฟี ฟี ฟี
นั่นเองก็
ไม่รู้เหมือน
กัน อ้า!
โดราเอมอน
ไมจอมยุ่ง
ตอน. การ์ดปีศาจ
23

JHS

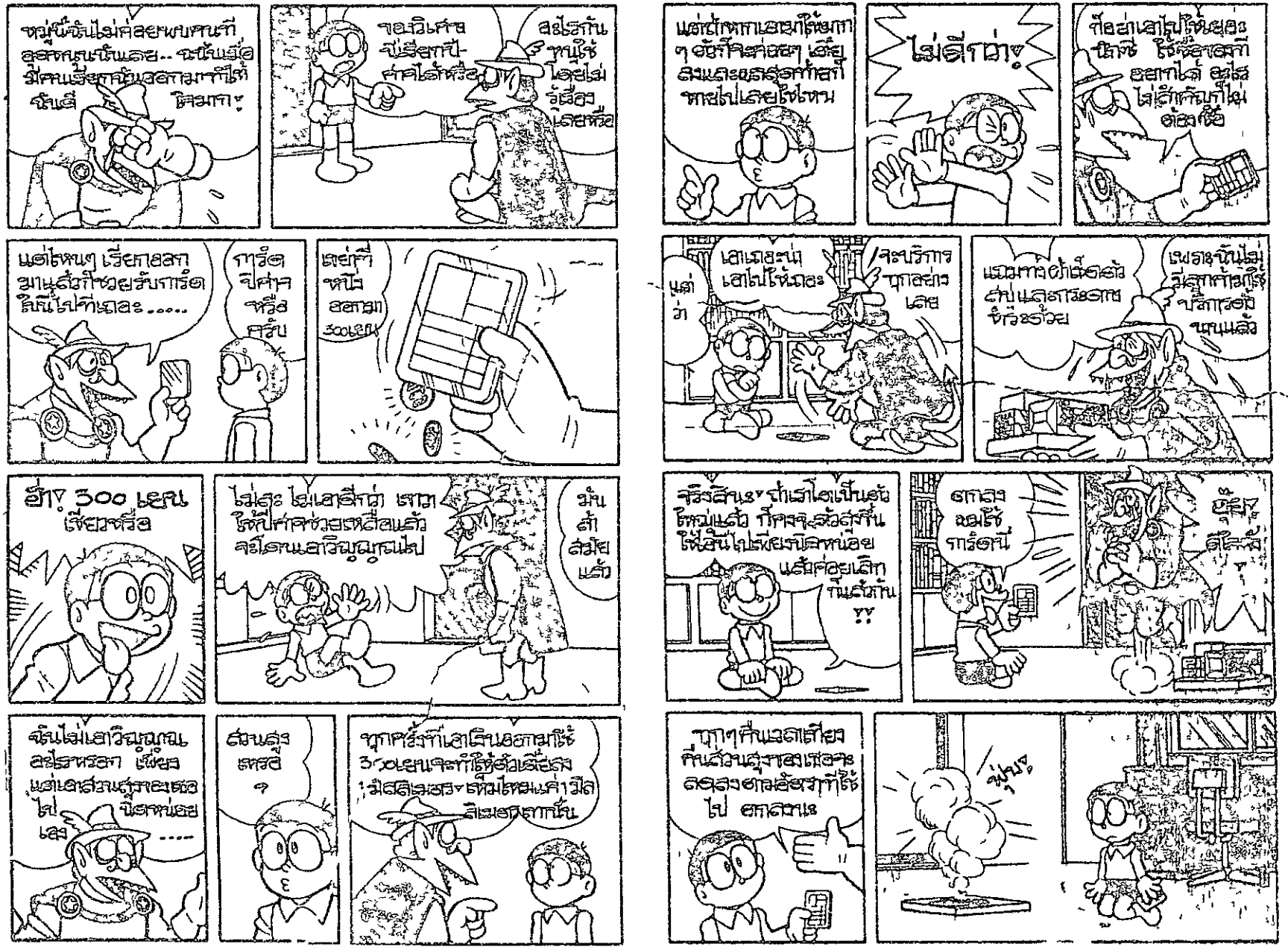
หมู่นี้ฉันไม่ค่อยพบหน้าเจ้าตูบเลย.. จะว่าแล้วก็มีคนเรียกฉันบ่อยๆ ว่าหมาหัวใหม่ ฉันเนี่ย
จอมวิเศษ ฟรีสกี้ ศาสโล่ห์พร้อม
ลงไปจากหมู่ใช่ไหม ไม่รู้เรื่องเลยหรือ
แต่ถ้าพวกเธอมาใช้พวกๆ อย่างที่ฉันบอกๆ เธอจะลงและรู้สึกที่ตกไปเลยใช่ไหม
ไม่ดีกว่า!
ที่อย่าเลยไปให้ยุ่งยากเลย ฟีกซี่ ใช้ศัลยาตสกี ยอกไปล์ อยู่ไหน ไม่เข้าก็นกไม่ยอมซื้อ
แต่ไหนๆ เวียกาลลาก็มาแล้วก็ช่วยรับการ์ดใส่กันไปก่อนเถอะ.....
การ์ด จิ๊ก่า หรือ เกาะ
เหยี่ยว หนัง ลอกมา 300 เยน
แต่ว่า เสนอะน่า เสนไปให้เถอะ
จะบริการ ทุกอย่าง เลย
แม่มหาเงินได้เยอะจริงๆ ส่งเสียเรียนจบ ซื้อรถให้ขับ
เพราะฉันไม่มีเงินค่าเรียนที่จะส่งให้ เรียนจบนานแล้ว
อ้าว 300 เยน เสียดายจัง
ไม่เอะ ไม่เสียดายว่า เกาะให้ก็ค่าช่วยเหลือแล้ว
จริงสิน ฉันเสียโอกาสเป็นครั้งใหญ่แล้ว ที่จะได้ตัวสูงขึ้น ใช้เงินไปเรียนนิดหน่อย แล้วค่อยเสียกันเอาเงินคืนมาก็ได้ ??
ตกลง ฉันใช้การ์ดนี้
ปุ๊ยุ ดีใจจัง
ฉันไม่เสียดายเงินหรอก แต่เสียดายเวลาที่จะต้องไปนั่งหน้าเครื่องเล่น .....
สูงขึ้นเหรอ ?
ทุกครั้งที่เสียเงินซื้อการ์ด 300 เยน จะได้ตัวเพิ่มขึ้น 3 มิลลิเมตร เท่ากับว่าอีกไม่กี่ปีฉันก็จะสูงขึ้นอีกหลายเซนติเมตรนั่นเอง
ทุกๆ ครั้งที่เสียเงินซื้อการ์ดเพื่อเพิ่มความสูง ก็จะต้องเสียเงินซื้อการ์ดไปตลอดชีวิตเลยนะ
ปุ๊ยุ

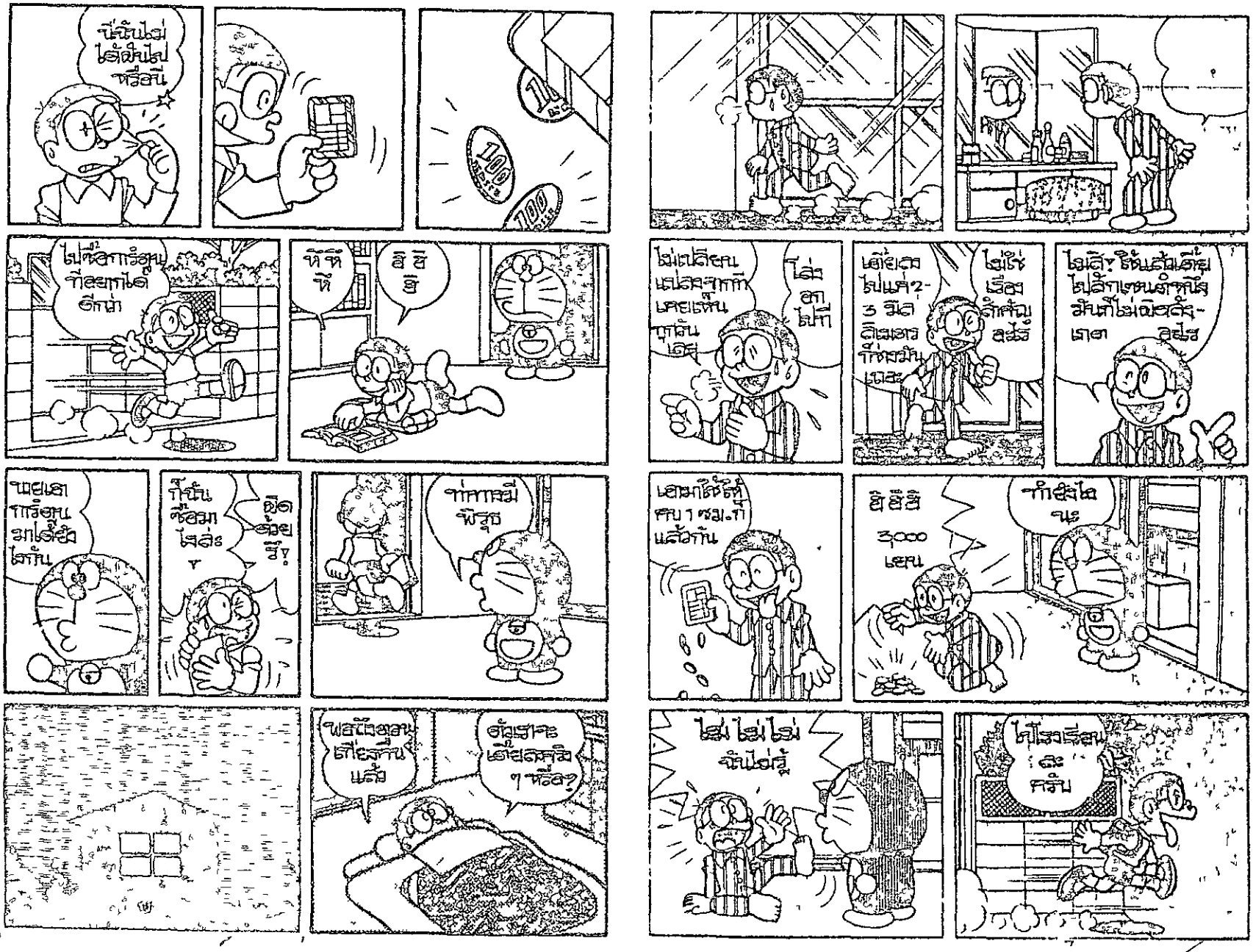
นี่จันไม่ได้ฝันไปหรือนี่
10
100
ไปที่ไหนการ์ตูนที่สนุกไปอีกน่า
หิ หิ หิ
อิ อิ อิ
ไม่เปลี่ยนแปลงจากที่เคยเห็นทุกวันเลย
ไม่เอา ตาไม่ทำ
เอ๊ะเดี๋ยวนะ ไปแค่ 2-3 วินาทีเองที่ผมหลับเนี่ยนะ
ไม่ใช่เรื่องล้อเล่นสักหน่อย
ไม่ใช่ ไม่ใช่ ไม่ใช่ ฉันไม่รู้

ตื่นได้แล้ว
ตื่นได้แล้ว
ตื่นได้แล้ว

วันนี้ไปซื้อลวดสปริงมาเพิ่มดีกว่า
เกิดอะไรขึ้นนะ
ไม่เห็นจะมีอะไรเลย ถึงวันนี้วันเดียวเพื่อนแล้วจะให้ฉันใช้ก็ใช่ที่ไง
ทำ
บึน
ว่า
ปึ!
ไอ้ห่านนี่มันเป็นของวิเศษที่หายากมาก พอมีขึ้นมาจะทำใช้เองเสียดายแย่ ขืนปล่อยให้มันไปอยู่ในมือคนอื่นก็ท่าจะเสียดายแย่ / อืม / แล้วดี
เลยไปใช้ซื้อขนมมากินซะ 4 แล้วแต่นะ แล้ว
เกิดอะไรขึ้นนี่ ทำไมถึงมีขนมเต็มไปหมดเลยล่ะ
แม่โธ่ถ้าฉันเอาลวดสปริงนี่ไปเล่นที่ระเบียงบ้านตัวเองมาเล่นมาเล่นขนตู่ตามฉันแล้วพอ
ใช่ค่ะ กระดาษมาค่ะ
แบบนี้มีด้วยรึ
ฉันจะไปเล่นที่ระเบียงบ้านตัวเองมันก็ไม่ได้ แล้วฉันก็ไม่มีใครมาเล่นด้วยซะด้วย
แล้วฉันต้องจ่ายค่าขนมตั้ง 1 แล้นเลยเหรอ?
เริ่มแรกเขาจะดูถูกเราก่อน พอเราดีขึ้นเขาก็จะ... ??
พอดีเลยค่ะ รับผิดชอบโนบิโยะ
ช่างมันเถอะน่า
ว่าจะเป็นผู้ใหญ่เสียหน่อยมีโอกาสดูถูกอีกเยอะ..
อืม?
ทำอะไรกันน่ะ
โนบิโยะกับซึเนโอะกำลังจะ
ยืมการ์ตูนนี่มาดูสักหน่อยสิ
ฉันจะไปรู้ได้ไง ทำอะไรกันอยู่ล่ะ
พวกนี้ไม่ค่อยมีเรื่องให้ดูอยู่ด้วย
ไปเถอะ ถ้าเกิดจับได้ขึ้นมาก็แย่กันพอดี

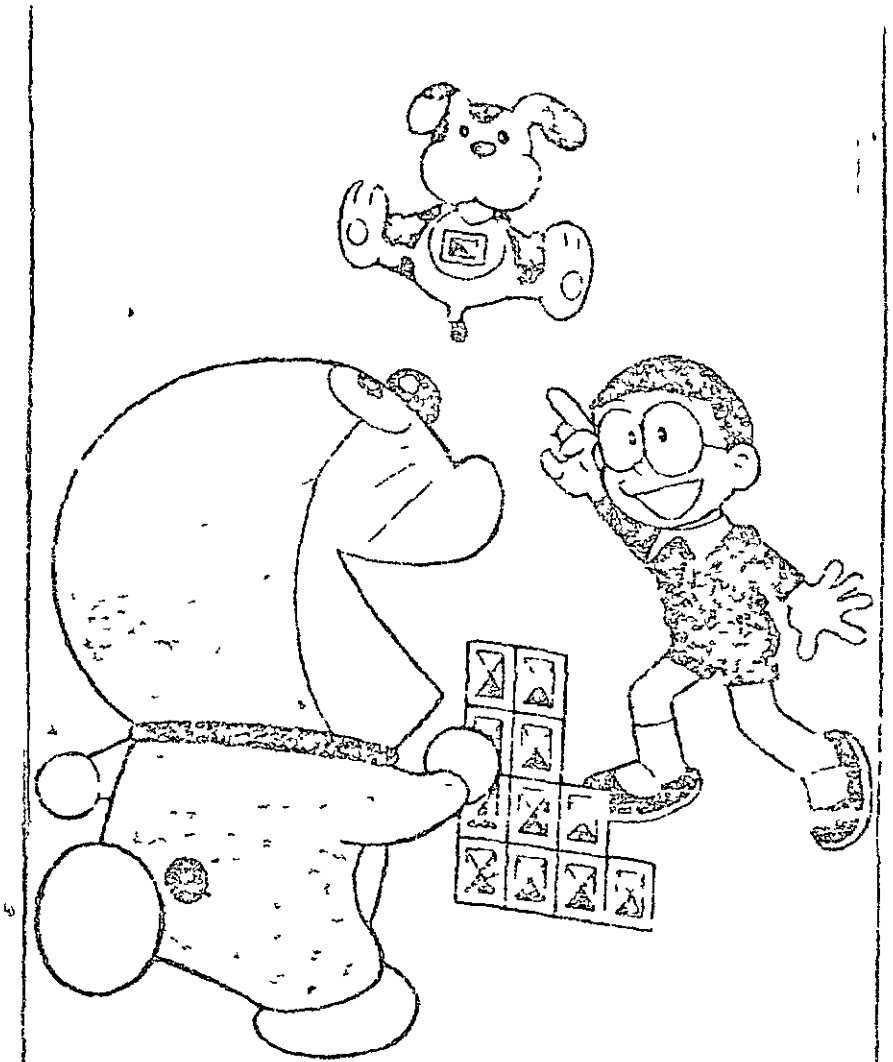

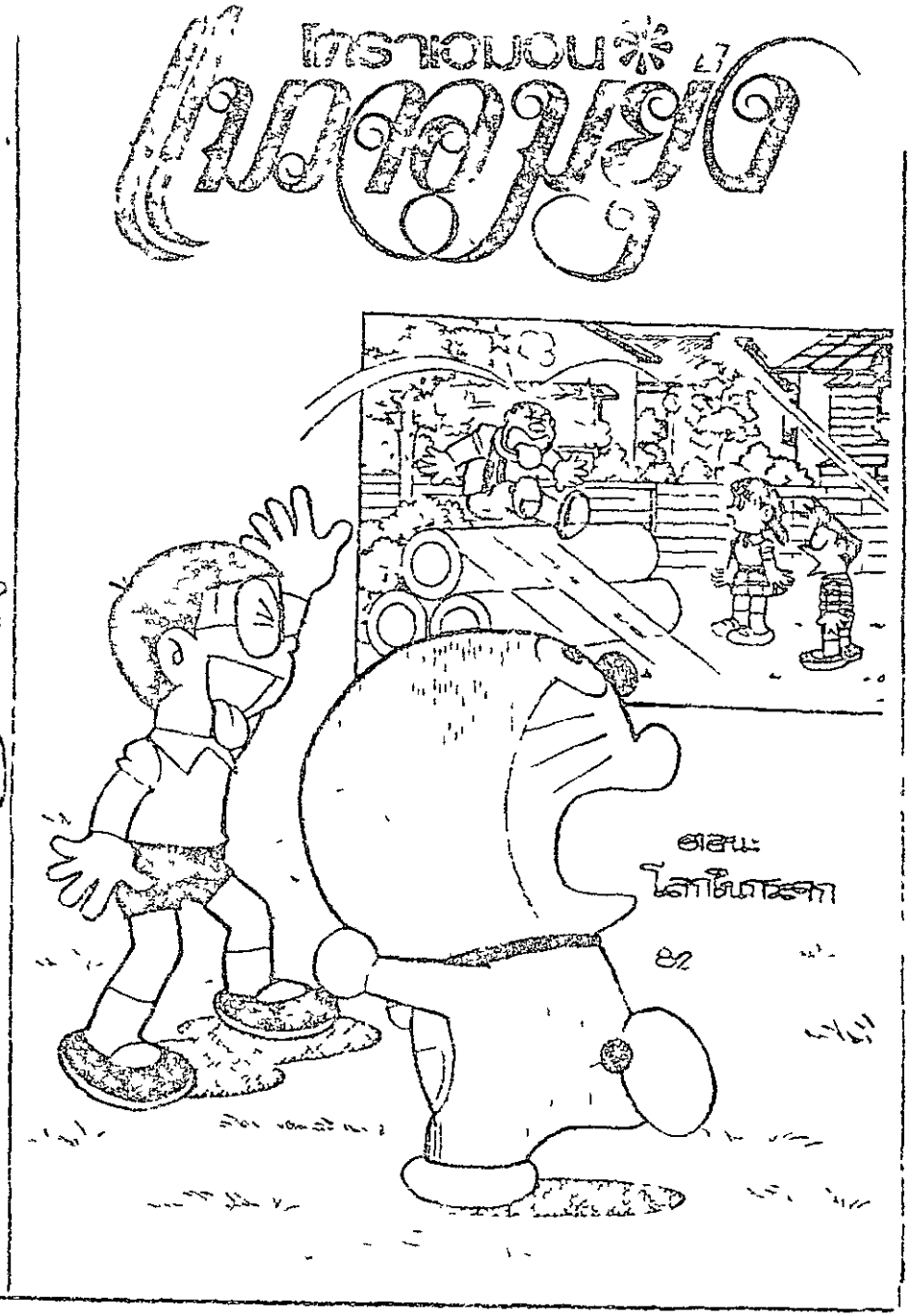
โกราเฉมจน
ในจอมยุ่ง
อาจนะ
โลกในกระดาษ

ดีจัง ดีใจ
ที่ฉันได้ยินเสียงของ
ที่ฉันได้ยินเสียงของ
ตัวเอง
ตัวเอง
ที่ฉันได้ยินเสียงของ
ตัวเอง
ตัวเอง
ตัวเอง

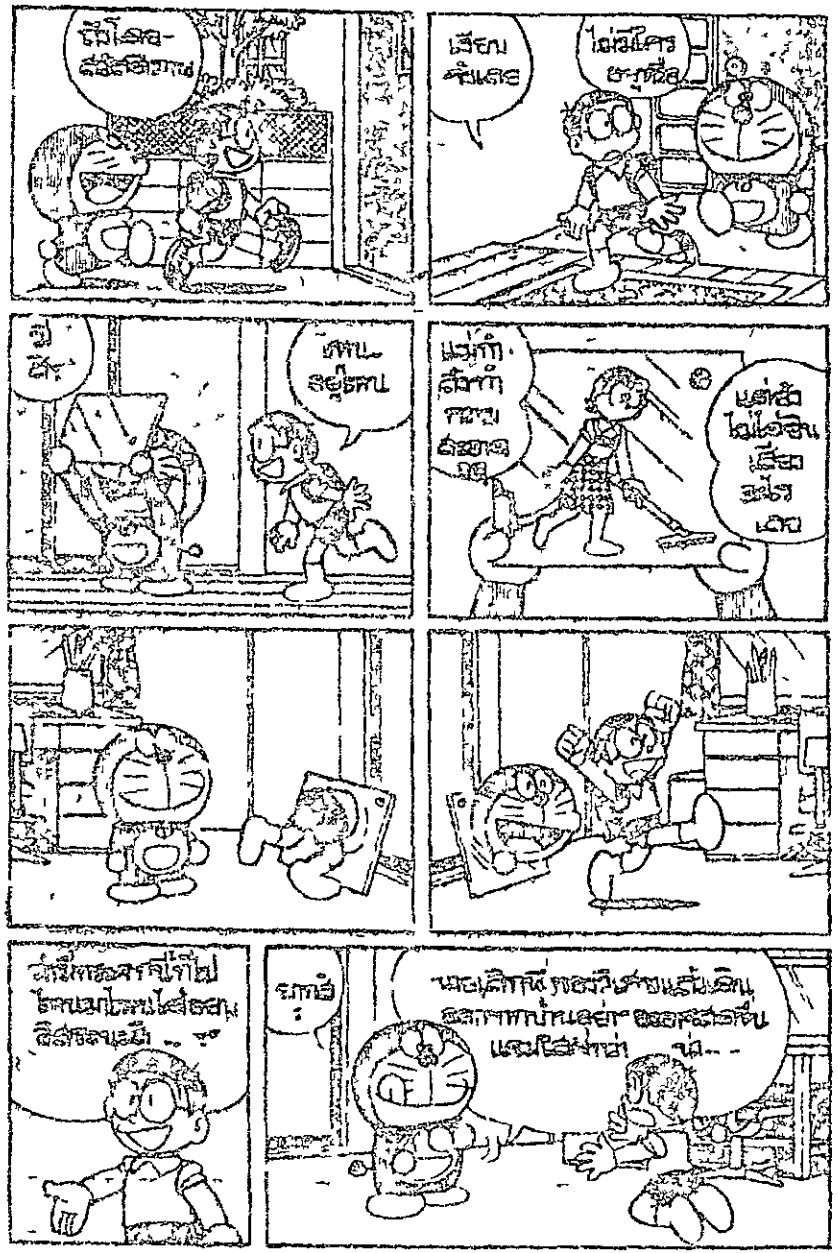
ใช้ได้ไหม-
ดีล่ะดีล่ะ
เสียงดังแล้ว
ไม่มีใครดูหรือ
ฮึ
เหมือนจะมีคน
แม่ก็
ดีใจ
แต่ดีใจไม่ได้ซิ
เรื่องยังไม่จบ
ดูเหมือนว่าจะมีคนเข้าไปในห้องสมุดแล้วนะ
ดีใจ
ฉันเขียนเรื่องเสร็จแล้ว
ฉันเขียนเรื่องเสร็จแล้ว
ฉันเขียนเรื่องเสร็จแล้ว

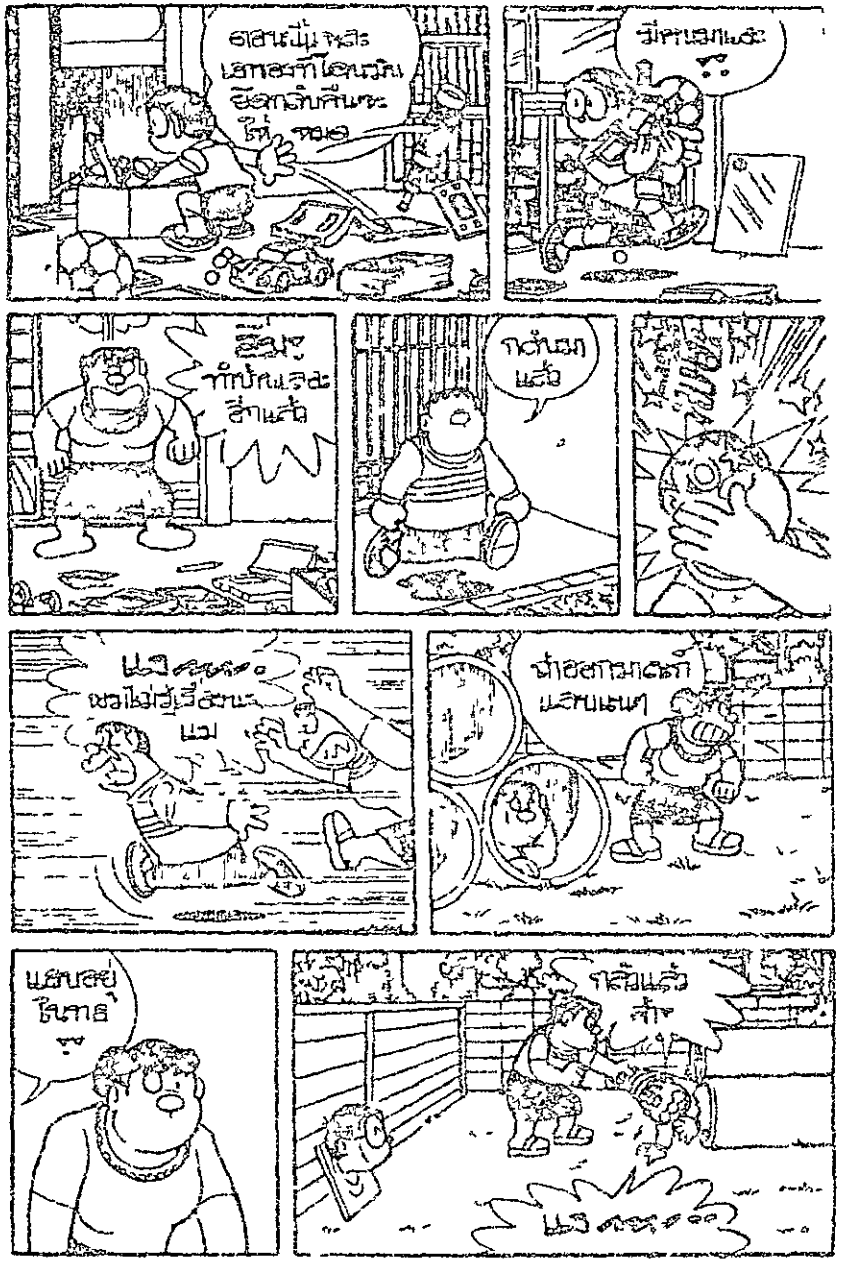
ตอนนี้ ฉันอยู่ในครอบครัวใหม่
ฉันจะต้องพยายามทำตัวให้เข้ากับครอบครัวใหม่ให้ได้
ฮึ
ทำไมทุกคนถึงไม่ชอบฉันนะ
ทำไมทุกคนถึงไม่ชอบฉันนะ
ทำไมทุกคนถึงไม่ชอบฉันนะ
แล้วก็ไม่ชอบฉันด้วย
ทำไมทุกคนถึงไม่ชอบฉันนะ
แล้วก็ไม่ชอบฉันด้วย
แล้วก็ไม่ชอบฉันด้วย
แล้วก็ไม่ชอบฉันด้วย

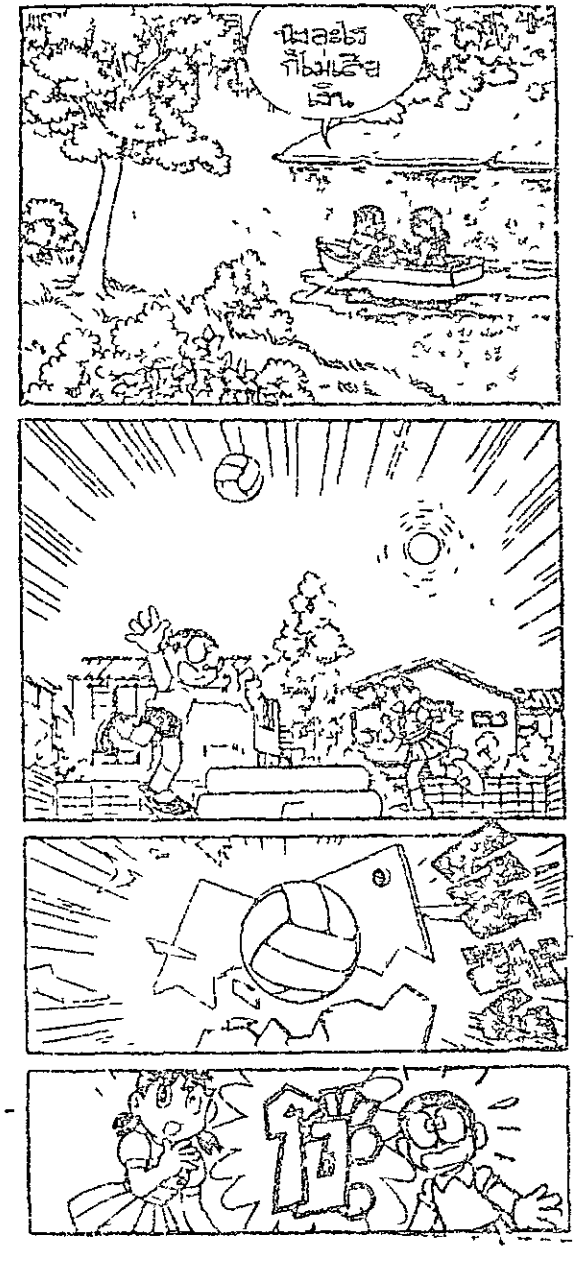
ฉันลงไปก็ไม่เสียเวลา

ฉันกลัวการแข่งขันจะถูกใครใช้ไม่ได้ใช่ไหม
เธอแข่งขันอยู่คนเดียวก็เป็นเพื่อนกันไม่ได้
ดีจัง
ขอบคุณมากนะ
แต่เราทำได้ที่สนามนี้เท่านั้น
ไม่รู้เท่าไหร่ไม่ยอมไปไหนเลย
เค้าโครงร้ายๆแน่ๆ นี่นะลุคเลการะคาโปที่ไหนเลยไม่ใช่ลุคซาลอน
ไม่ไม่
ฉันมีเวลาน้อยนี่
ไม่ได้ผลหรือ?
เฮ้ยๆ โอกาสเหมาะแล้วแข่งๆ
ยังไม่ได้ทำอะไรเลย
ขอโทษนะ
ฉันจะทำอะไรก็ได้ทั้งนั้นแหละ

ขอบคุณที่ช่วยรับรองนะ
ถึงจะไม่ได้ไปเที่ยวกันแล้ว
แต่ก็ให้ได้ไปเที่ยวกันที่ครั้งนี้ด้วย
เฮ้อ ในที่สุดก็ได้ไปเที่ยวกันสักที
.....
ตื่นได้แล้ว
ตื่นได้แล้ว
ตื่นได้แล้ว

เห็นแก่ตัวจริงๆ เลย
ปิดฉากจำทำขนมน่ะจะ ขอลองหนึ่งชิ้นนะ
ขืนวันไม่มีก็ตาม แต่ใครจะไปกินหัวไปได้ล่ะ
ยกกิน ดี ยา
เหมือนสิคะ
อย่าทำหน้าอย่างนั้นสิ
ไอ้ยังไม่ได้กินสักหน่อย
อย่าหนีนะ แย่ลูกแน่ๆ
ที่รู้อยู่แล้วว่าอันนี้ไม่ดีก็ควรจะทำอะไรสักอย่างสิ
ที่ไหนได้ที่ไม่ได้กินก็ไม่ได้

โคราเอมอน ไม่ว่าอุบัติ

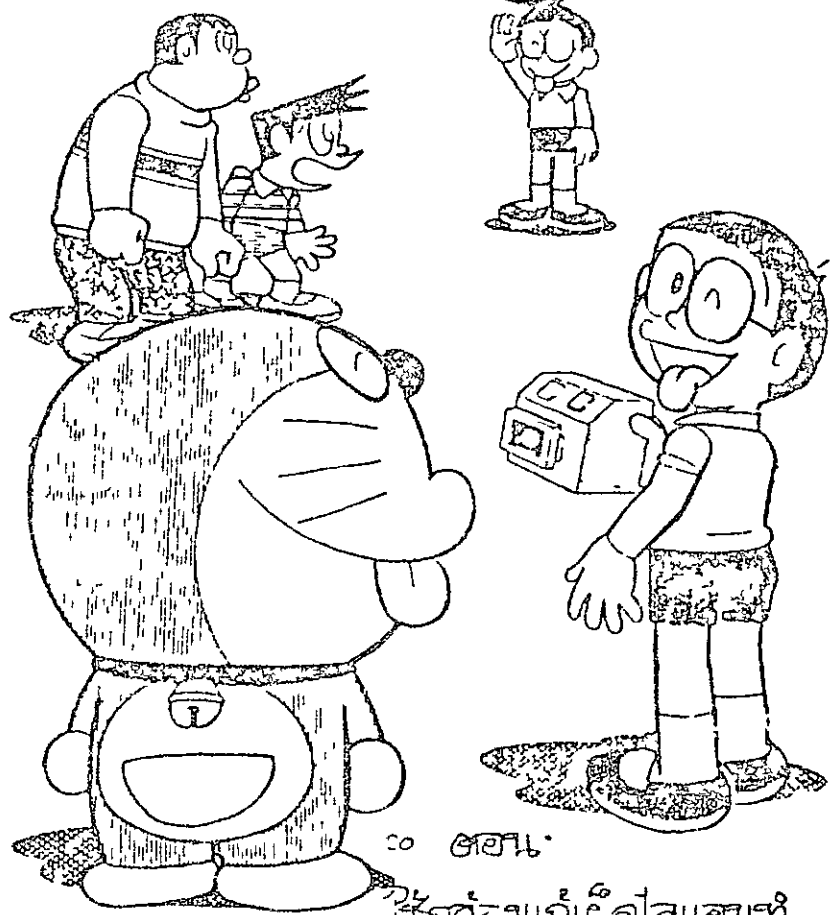

ตอน

เซ็กต้องแก้เผ็ดใจแอนท์

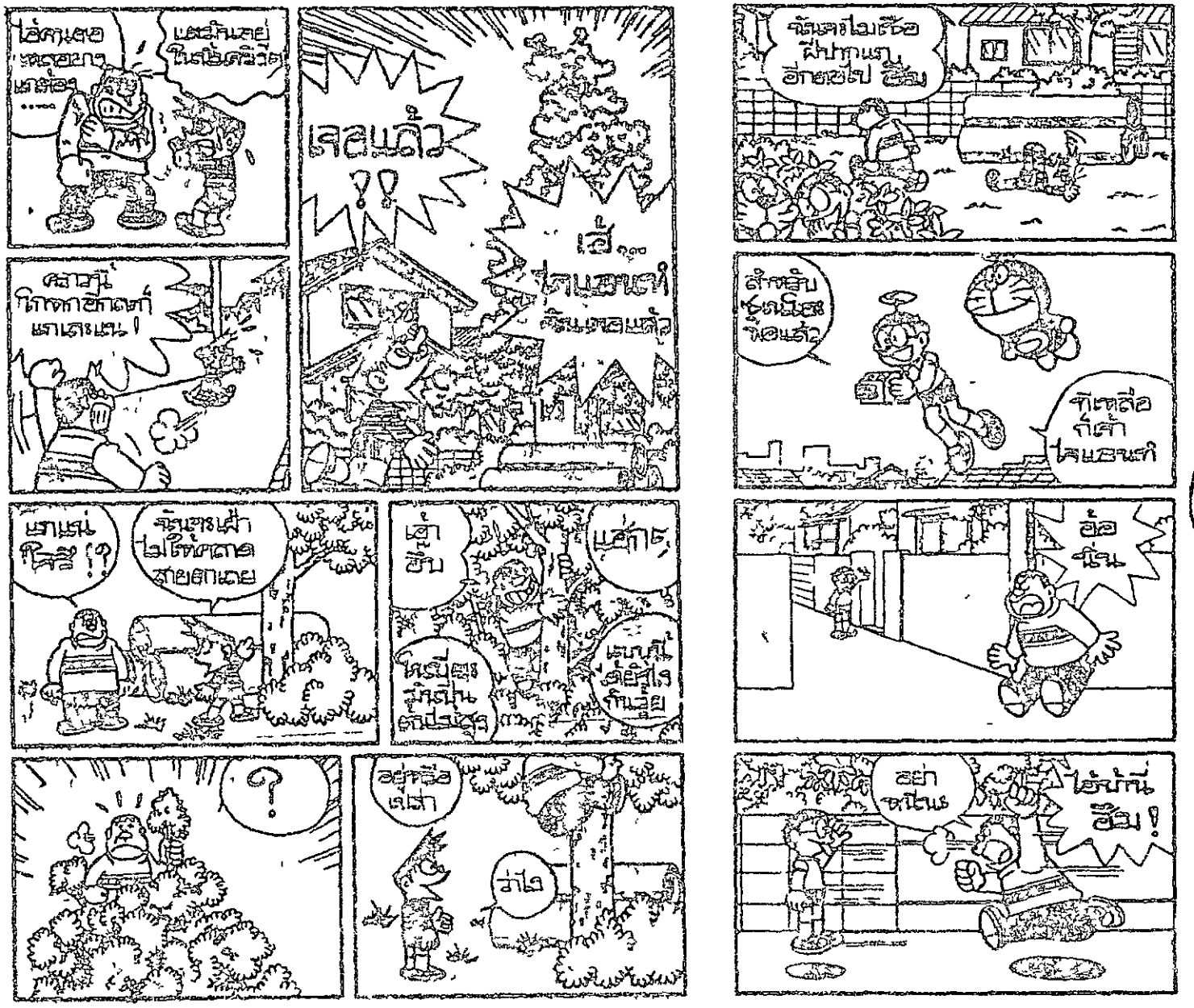
เจอแล้ว ??
เอ้...
ไคแอนท์
จันเจอแล้ว
แกแน่ใจรึ !?
จันตะเฝ้าไม่ให้คลาดสายตาเลย
เอ้า อึ้บ
แอ่กๆ
?
อย่าหลือเฝ้า
ว่าไง
จันตะไม่เชื่อ ฝีปากแก อีกตอไป อึ้ม
สำหรับ ชุดนี้ตะพอแล้ว
ทีเหลือ ก็เค้า ไคแอนท์
อ้อ นั่น
อย่า หนีนะ
ไอ้บ้านี่ อึ้ม !

23

โคราเอมอน* ไม่ขอบยุ่ง

ตอน: ออดเรียกคนแบบทันที

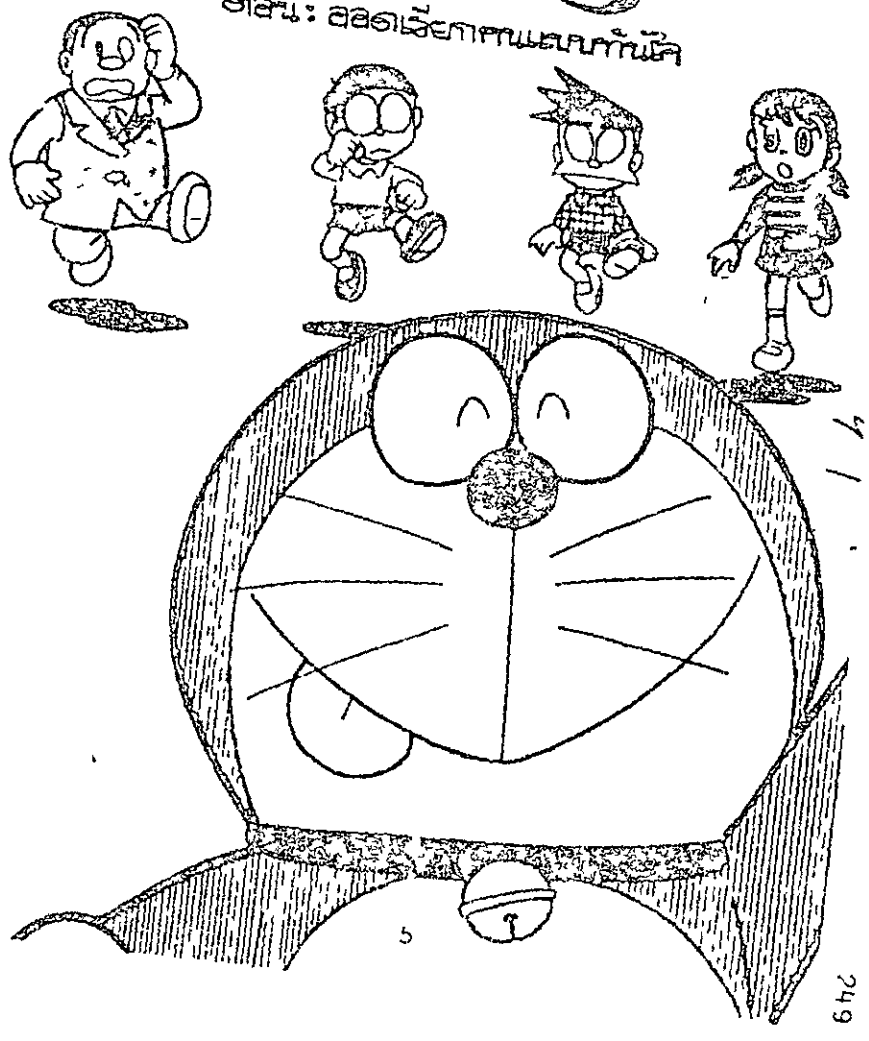

ไน ปี ตะ
ลงมา ปี หน่อย สิ
แม่น่ะ ไน มานี่สิ
ไน ปี ตะ
อะไร อีก นะ ?
ตอนนี้ยัง มีอไม่ว่าง อยู่ด้วย
มี อะไร ครับ
มา แล้ว ครับ
แม่ถามว่าวันนี้ วันอังคารหรือ วันพุธกันแน
เรียกลงไป ถามเรื่องบ้าๆ บอๆ แค นี่เอง ..
นั่นสิ พอวี ธุระสำคัญครึ่ง นั่นก็ขี้เกียจ ลงไปแล้ว
ไน ปี ตะ
ลงมา ปี หน่อย
ในปีตะ
เอา อีก แล้ว
ฟ้า คย่ากันที่
เอามา เลย
ออด เรียก คน แบบกัน ใด
ออด..
เรียก แม่มา
ไน ปี ตะ
เรียก แล้วทำ ไมยัง ไม่รีบ ลงมาหา แม่อีก นะ
ไน ปี ...

เอ... จะทำกับข้อสอบอันนี้ดีไหมนี่ ฉันจะส่งปริศนาพ่อรู้สึกหน่อยดีกว่า
ว้าวว! เสียงเพราะจังเลย
ว้าวว! เสียงเพราะจังเลย
ว้าวว! เสียงเพราะจังเลย

โดราเอมอน

ในจอมยุ่ง

ตอนให้ทาสผู้ซื่อสัตย์แก้แค้นศัตรู

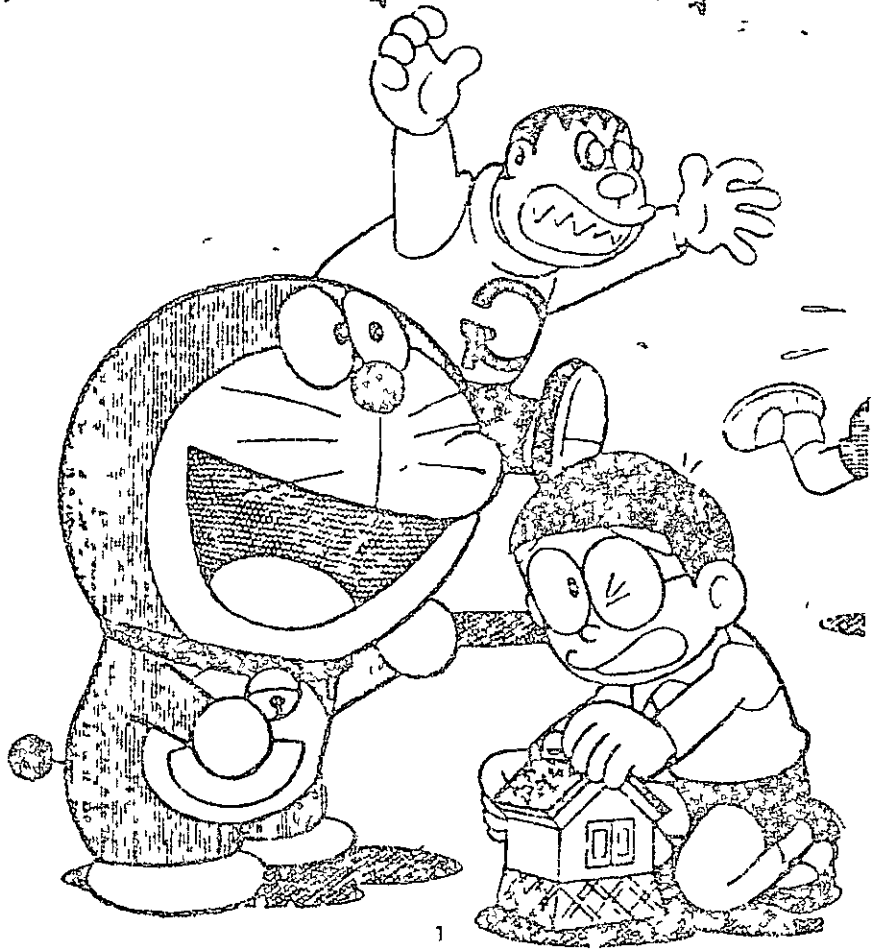

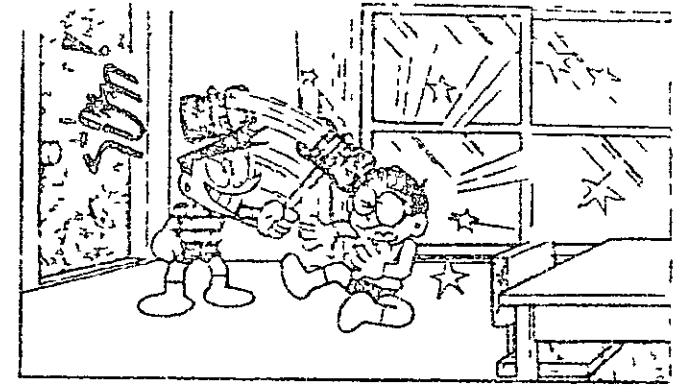

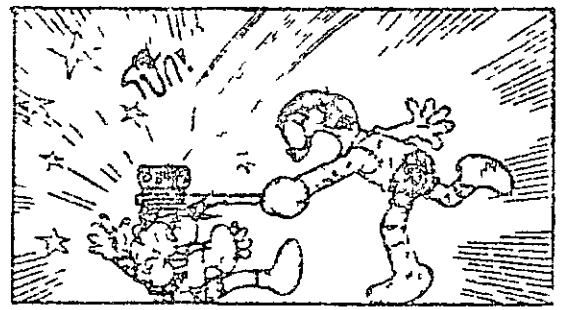

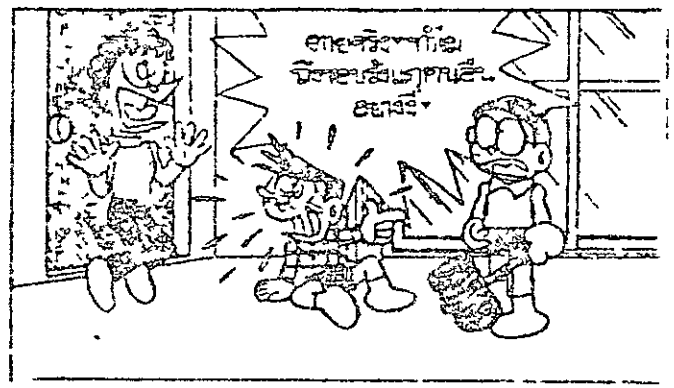

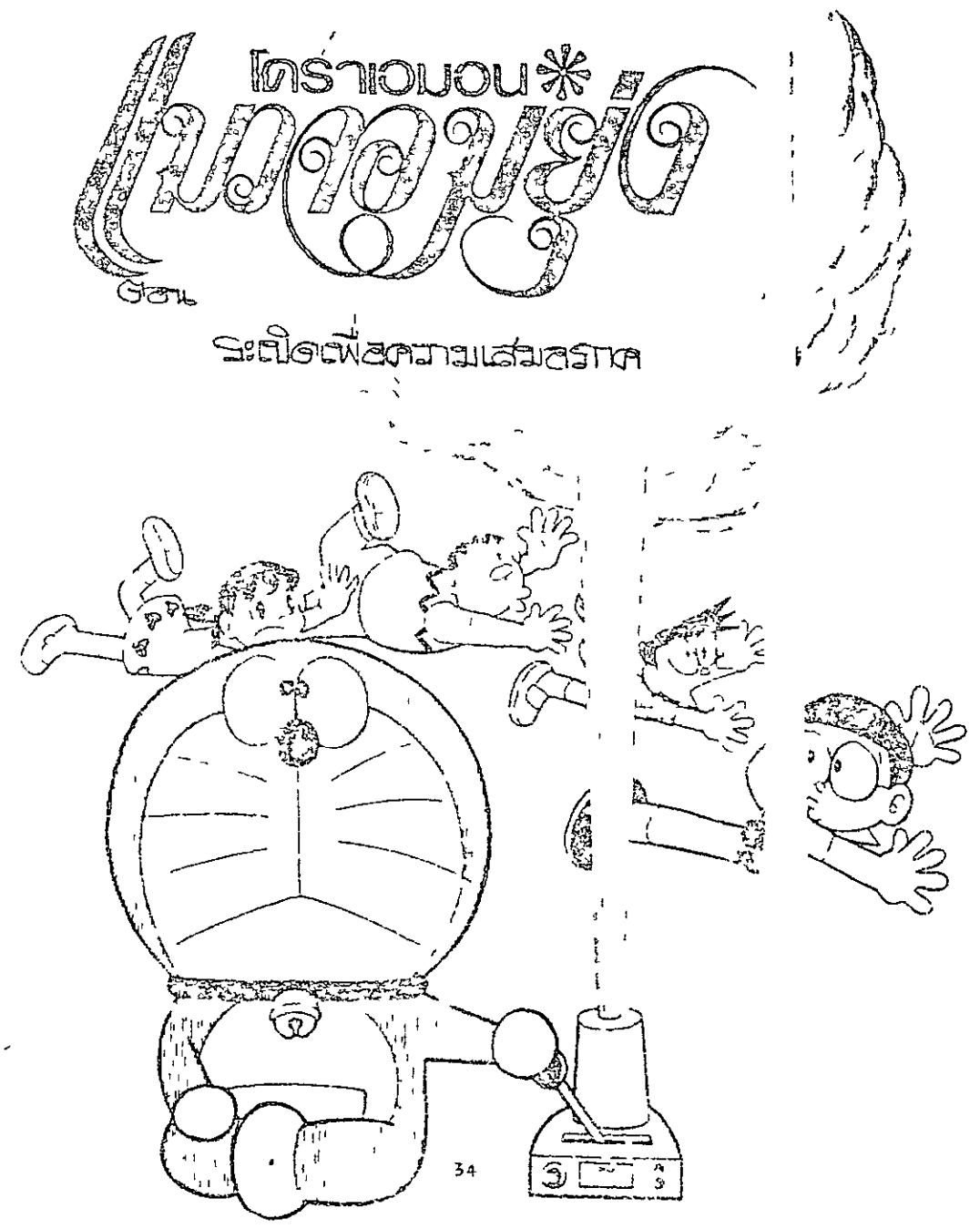
โคราเอมอน
ไปจอมยุ่ง
ตอน
ระเบิดเพื่อความเสมอภาค

ซักไซ้
เอา
กลางวัน
ฉันไม่มี
กะใจจะ
ทำครอก
ข้าจะทำการบ้านนี้ก็ไม่รู้เรื่องจะเล่นเบส
ขอดเดี๋ยวก็ได้ แต่ไม่ได้ทำเพราะหาว่าไม่
เก่ง ไม่ว่านั่นจะทำอะไรมัน
ต้องแย่ ไปเสียหมด
มัน
ไม่
ยุติ
ธรรม
เลย
คนเราเกิดมาก็ต้องมีไง่มีจนสาด
มีแก้วแรงมีออกแอข้างใช้ ฉายไม่
คิดว่ามันเป็นเรื่อง ไม่ยุติธรรม
ข้างเลยหรือ

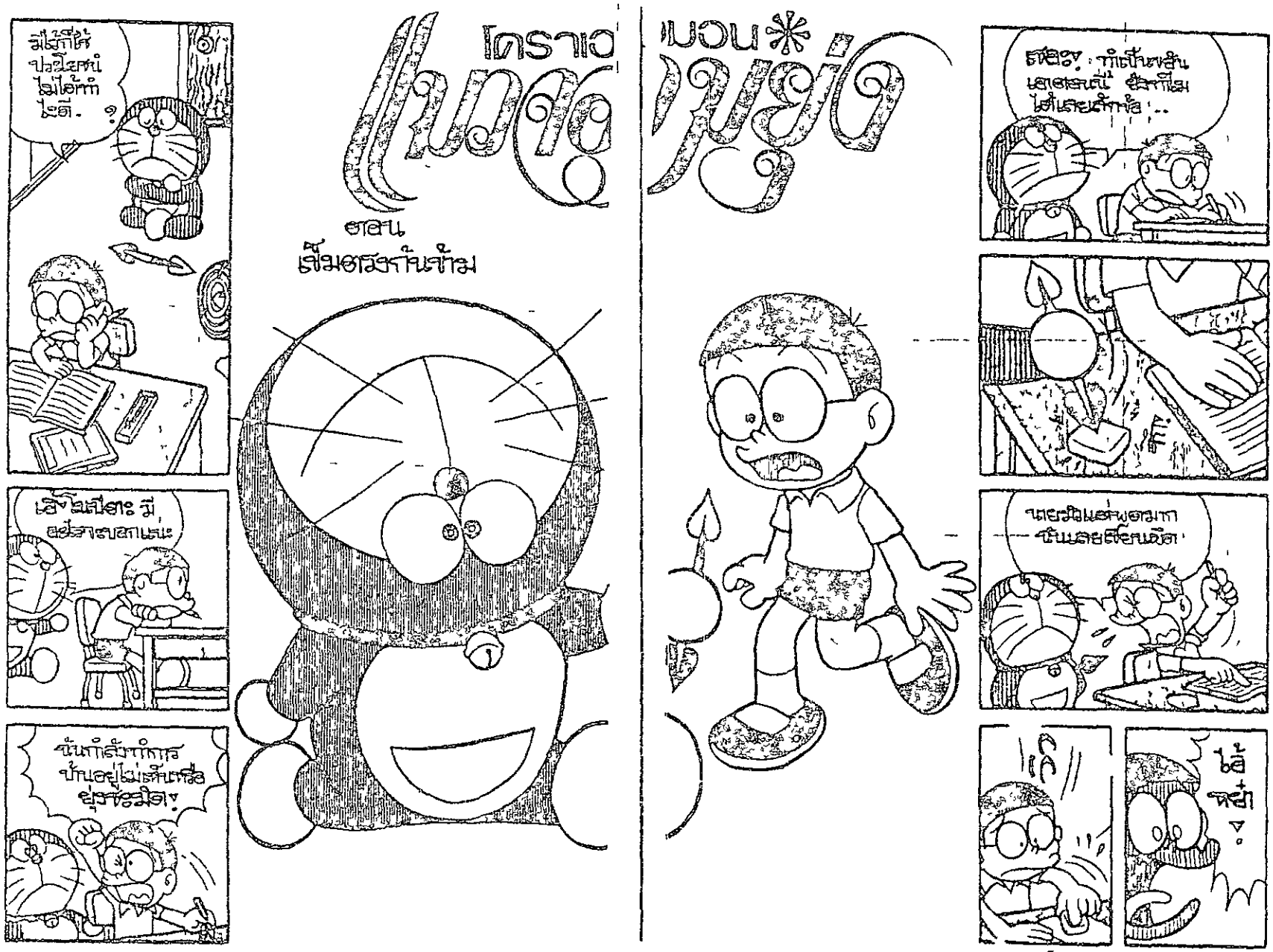
โคราเอ
ตอน
เพื่อตรงกันข้าม
มีไว้ก็ใช้ ประโยชน์ ไม่ได้ทำ ไงดี. ?
เอ๊ ไม่ปีอาะ มี อย่างจะบอกแน่ะ
นั่นกำลังทำการ บ้านอยู่ไม่เห็นหรือ ยุ่งซะมิด!
ตอน*
ตอน
ไม่ได้ทำ ไม่ได้ทำ ไม่ได้ทำ ...
นายมัวแต่พูดมาก นั่นเลยเสียนผิด
เอ๊
ไอ้ หย่า !

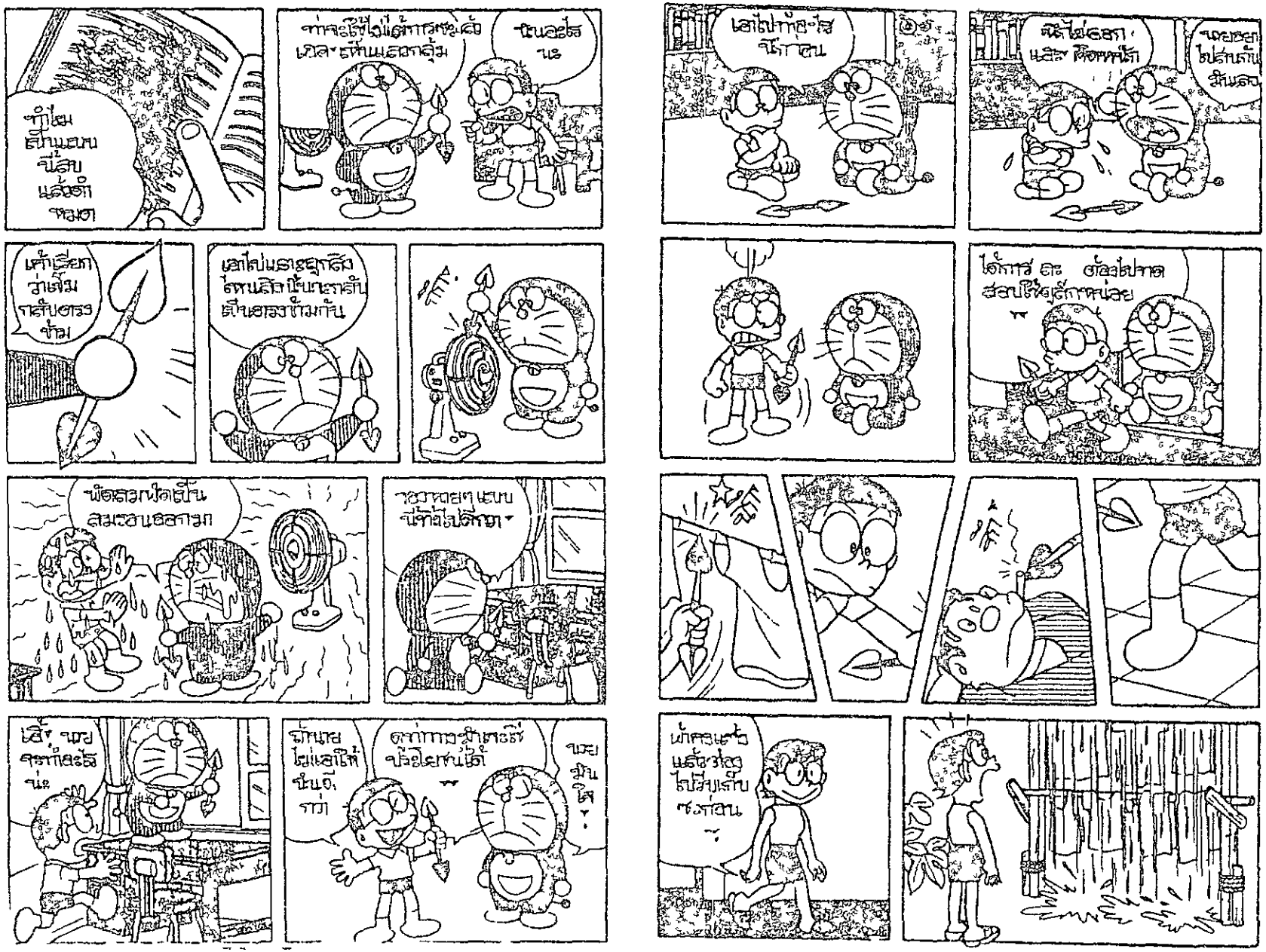

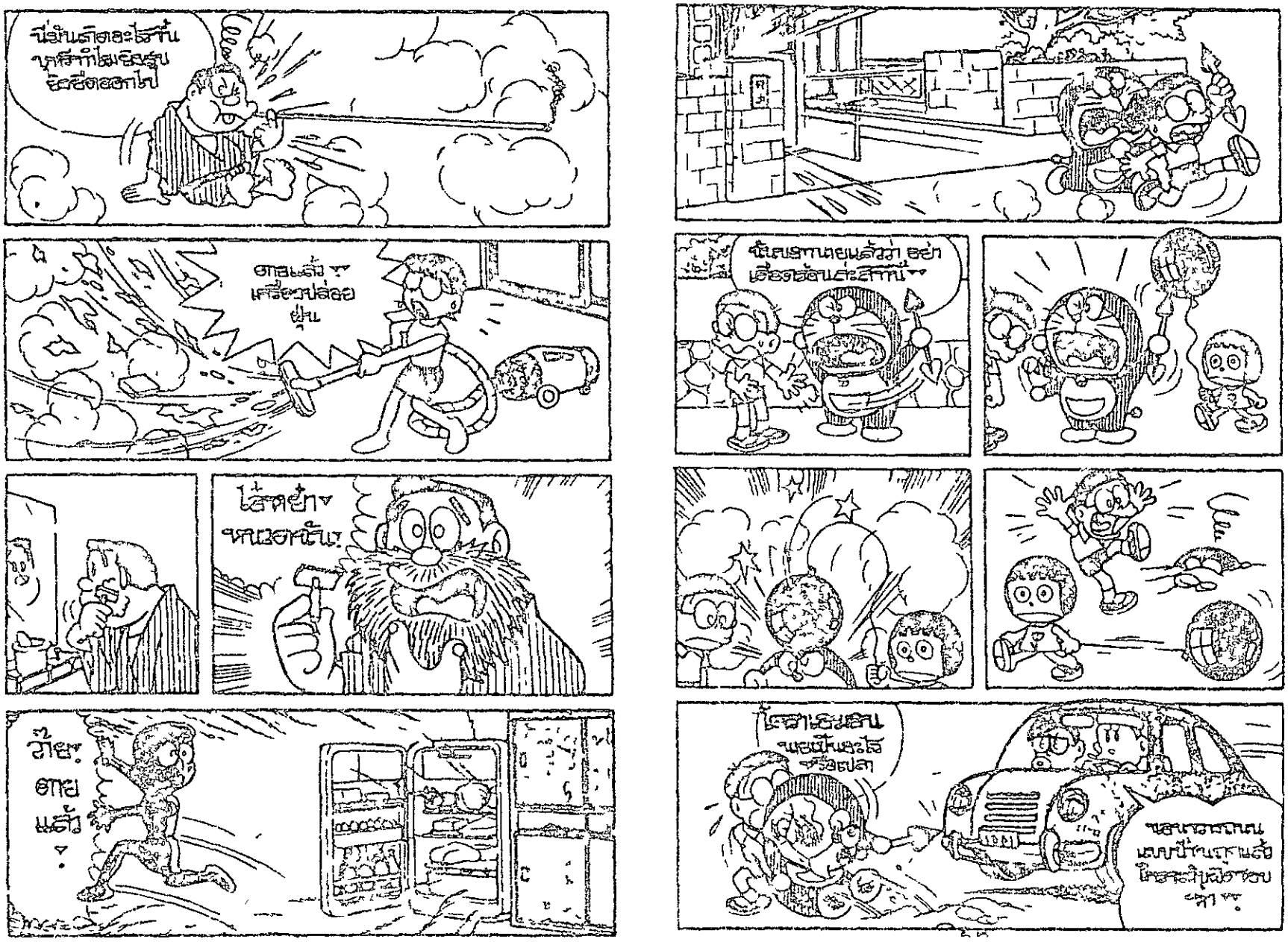
นี่มันเกิดอะไรขึ้น
บุหรี่ทำไมยิงรูป
ยิงยืดออกไป
ตายแล้ว
เครื่องปล่อย
ฝุ่น
ไล่หย่า
หนวดขึ้น
ว้าย
ตาย
แล้ว
นั่นบอกนายแล้วว่า อย่า
เดือดร้อนล่ะสิทีนี้
ไอ้ตาเอมอน
นายเป็นอะไร
หรือเปล่า

โคราเอมอน ไปจอมยุ่ง

ตอน : ให้เสาอากาศรับเคราะห์แทน

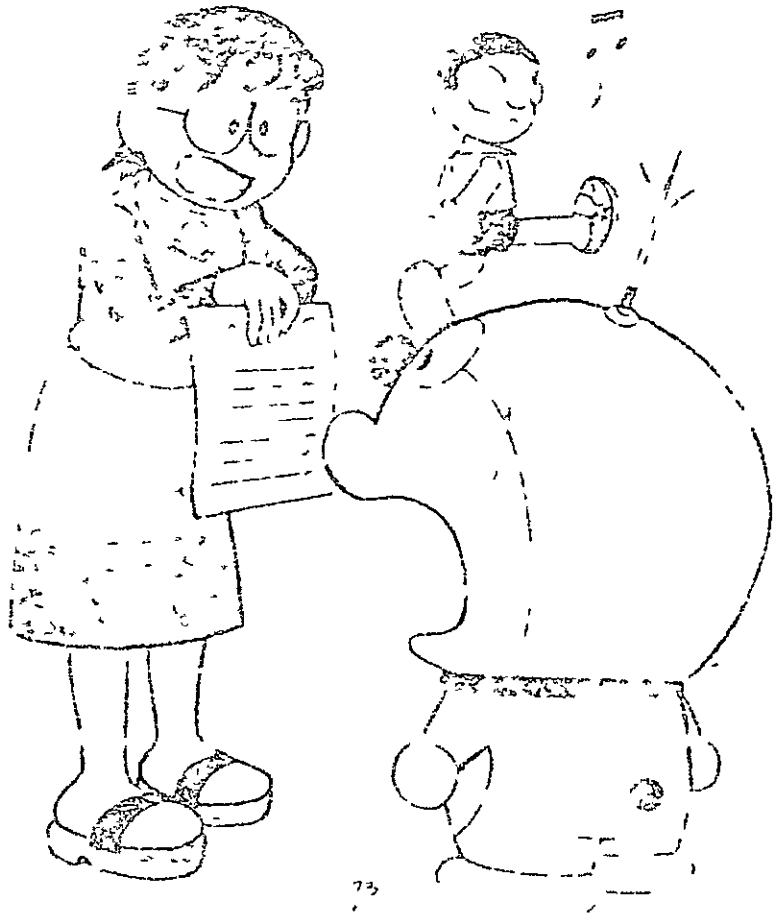

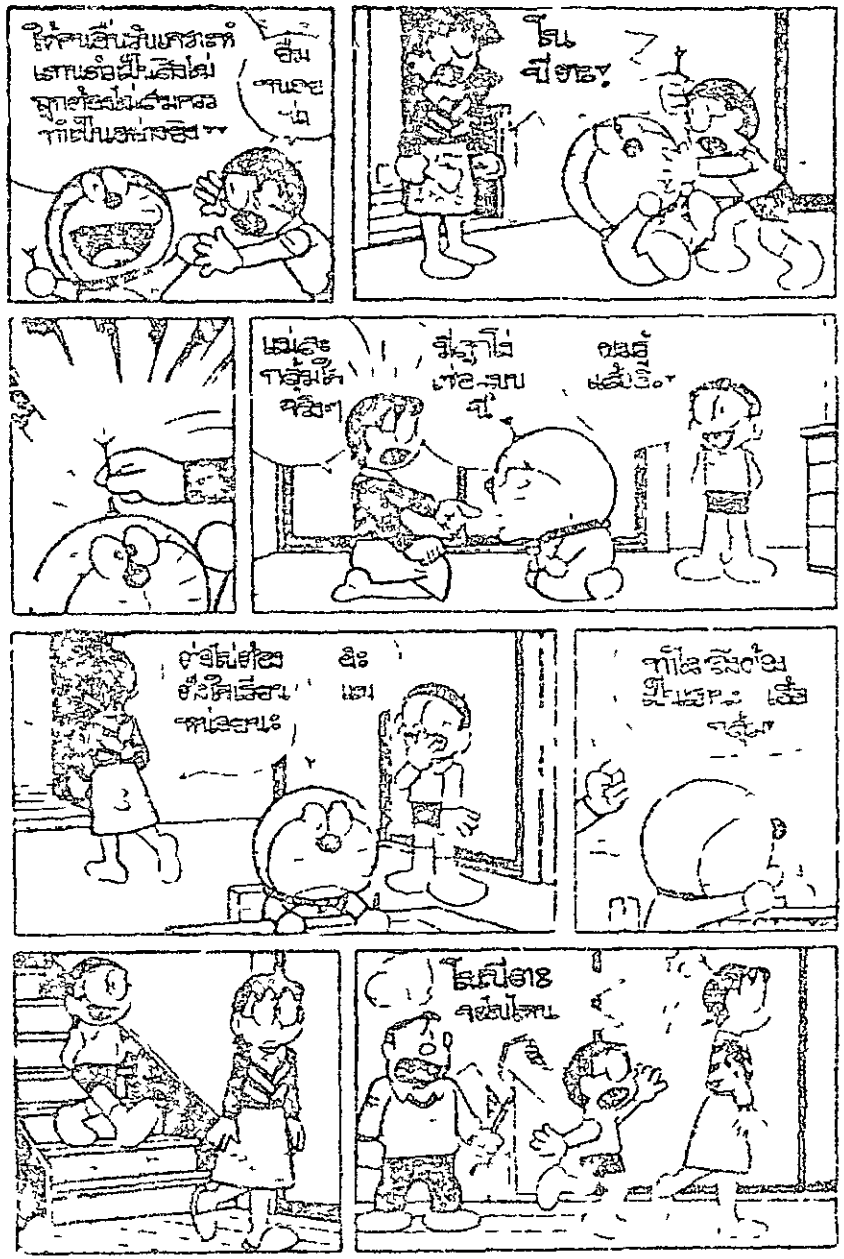

โดราเอมอน
ตอน
แต่งเพิ่มเติมในญี่ปุ่น
10ประการ
1

ภาคผนวก ค แสดงการทดสอบสมมติฐานเบื้องต้นของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง แสดงผลการวิเคราะห์การแจกแจงแบบโค้งปกติ (Normal Distribution) ของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรม จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือโดยไม่มีการแนะนำ และไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน โดยใช้ ไค-สแควร์ (Chi - Square)

	แนะนำ		ไม่แนะนำ		ไม่อ่าน	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
χ^2	67 4176	69 4301	70 8822	67 3944	38 7001	40 1745

$$\chi^2_{.05} = 79.08 , \quad df = 59$$

จากตาราง แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ

ตาราง แสดงผลการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance) ของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมจากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ที่อ่านหนังสือการ์ตูนโดยมีการแนะนำ อ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่มีการแนะนำ และไม่ได้อ่านหนังสือการ์ตูนโดยใช้ F_{max}

	S^2 มากที่สุด	S^2 น้อยที่สุด	F_{max}
ทดสอบครั้งที่ 1	279 0878	152 3759	1 8315
ทดสอบครั้งที่ 2	322 2652	186 4776	1 7281

$$F_{.05,3,59} = 1.85$$

จากตาราง แสดงว่า คะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมจากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง มีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

จากตาราง แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 มีการแจกแจงแบบโค้งปกติและมีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมได้

ตาราง แสดงผลการวิเคราะห์การแจกแจงแบบโค้งปกติ (Normal Distribution) ของคะแนนที่ศึกษาเชิงจริยธรรม จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มทดลอง 6 กลุ่ม โดยใช้ไค-สแควร์ (Chi - Square)

	กลุ่มที่ 1 สูง-แนะนำ		กลุ่มที่ 2 สูง-ไม่แนะนำ		กลุ่มที่ 3 ต่ำ-แนะนำ		กลุ่มที่ 4 ต่ำ-ไม่แนะนำ		กลุ่มที่ 5 สูง+ต่ำ-แนะนำ		กลุ่มที่ 6 สูง+ต่ำ-ไม่แนะนำ	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
χ^2	20 7627	21 0575	24 7779	18 8310	23 9727	19 5232	24 5838	25 5367	7 1216	15 0821	12 7811	13 9694

$$\chi^2_{.05} = 30.14 , \quad df = 19$$

จากตาราง แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่มมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ

ตาราง แสดงผลการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance) ของคะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมจากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มทดลอง 6 กลุ่ม โดยใช้ F_{max}

	S^2 มากที่สุด	S^2 น้อยที่สุด	F_{max}
ทดสอบครั้งที่ 1	343 6289	98 7657	3 4792
ทดสอบครั้งที่ 2	423 3131	231 5657	1 8280

$$F_{05,6,19} = 3.76$$

จากตารางแสดงว่า คะแนนทัศนคติเชิงจริยธรรมจากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม มีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

จากตารางแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม มีการแจกแจงแบบโค้งปกติ และมีความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมได้